

Författningar om socialavgifter m.m. 2012

ISBN 978-91-86525-68-2
SKV 406 utgåva 14

Elanders Sverige 2012

Förord

Denna författningssamling om socialavgifter m.m. har sammanställts av Skatteverket och avser inkomståret och beskattningsåret 2012. Intagna författningar återges i regel i deras lydelse per den 1 januari 2012.

Övergångsbestämmelser finns intagna efter respektive lag. Hänvisning till dessa har gjorts i slutet på berörd paragraf. I en del fall har övergångsbestämmelsen i sin helhet eller till den del den berör paragrafen tagits in direkt i anslutning till paragrafen. Hänvisning till senaste lydelse av en ändrad paragraf har gjorts under paragrafen.

Författningarna om skattebetalning enligt bl.a. skattebetalningslagen, 1997:483, har upphävts och reglerna härom finns numera i skatteförfarandelagen, 2011:1244, som återges i en egen författningssamling (SKV 616).

Solna i mars 2012

Vilhelm Andersson

Innehåll

Förord	3
Lag om allmän löneavgift (SFS 1994:1920)	8
Lag om allmän pensionsavgift (SFS 1994:1744)	10
Förordning om omföring av allmän pensionsavgift (SFS 1994:1966)	13
Socialavgiftslag (SFS 2000:980)	15
1 kap. Innehåll och definitioner	15
2 kap. Arbetsgivaravgifter.....	17
3 kap. Egenavgifter	24
4 kap. Förfarandet	29
Försäkringskassans föreskrifter om procentsatser för beräkning av egenavgift till sjukförsäkringen för år 2012; (FKFS 2011:17)	31
Lag om fördelning av socialavgifter (SFS 2000:981)	32
Lag om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) (SFS 2001:1170)	37
Bilaga.....	39
Utdrag ur Socialförsäkringsbalk (SFS 2010:110)	41
4 kap. Allmänna bestämmelser om försäkringsskyddet.....	41
5 kap. Bosättningsbaserade förmåner	42
6 kap. Arbetsbaserade förmåner	46
25 kap. Allmänna bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst och årsarbetstid.....	50
58 kap. Allmänna bestämmelser om inkomstgrundad ålderspension.....	56
59 kap. Pensionsgrundande inkomst.....	60
61 kap. Pensionsrätt och pensionspoäng	68
110 kap. Handläggning av ärenden.....	72
112 kap. Om beslut.....	82
113 kap. Ändring, omprövning och överklagande av beslut	83
Utdrag ur Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen	91
Utdrag ur rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen	106
Utdrag ur Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 883/2 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen	109
Utdrag ur Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen	119
Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinämnden (SFS 1999:591)	125
Förordning om anställningsstöd (SFS 1997:1275)	126
Förordning om sjöfartsstöd (SFS 2001:770)	138
Lag om statlig ålderspensionsavgift (SFS 1998:676)	143

6 Innehåll

Förordning om statliga ålderspensionsavgifter m.m. (SFS 1998:1512)	146
Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2012 (SFS 2011:1096)	148
Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2011 (SFS 2010:1168)	148
Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2010 (SFS 2009:1019)	149
Lag om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring (SFS 1959:551)	150
Lag om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster (SFS 1990:659)	151
Lag om särskild löneskatt på pensionskostnader (SFS 1991:687)	154
Förordning om fastställande av särskild löneskatt på statens pensionskostnader (SFS 1991:704)	157
Utdrag ur Begravningslag (SFS 1990:1144)	159
9 kap. Begravningsavgift	159
Förordning om begravningsavgift (SFS 1999:729)	161
Lag om avgift till registrerat trossamfund (SFS 1999:291)	162
Lag om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter (SFS 1985:146)	165
Förordning med bemyndigande för Skatteverket att meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter (SFS 1985:654)	168
Lag om indrivning av statliga fordringar m.m. (SFS 1993:891)	169
Indrivningsförfordning (SFS 1993:1229)	174
Lag om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter (SFS 2007:324)	180
Förordning om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter (SFS 2007:789)	182
Utdrag ur Aktiebolagslag (SFS 2005:551)	185
8 kap. Bolagets ledning.....	185
Förordning om hantering av statliga fordringar (SFS 1993:1138)	196
Lag om preskription av skattefordringar m.m. (SFS 1982:188)	201
Lag om viten (SFS 1985:206)	205
Delgivningsförfordning (SFS 2011:154)	208
Lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden (SFS 1990:314)	213
Förordning om ömsesidig handräckning i skatteärenden (SFS 1990:320)	219
Lag om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (SFS 1990:226)	223
Bilaga.....	223
Förordning om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (SFS 1991:171)	233
Förordning om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (SFS 1997:1157)	234
Bilaga 1.....	234
Bilaga 2.....	241
I. Inledande bestämmelser.....	241
II. Uppbörd av skatt på arbetsinkomst.....	242

III. Överföring av inkomstskatt.....	244
IV. Övriga bestämmelser	246
Avgiftsförordning (SFS 1992:191).....	248
Lag om privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft (SFS 1993:440)	255
Förordning om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning (SFS 2006:1097).....	257
Utdrag ur Kommunallagen (SFS 1991:900).....	260
8 kap. Ekonomisk förvaltning	260
Lag om särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. (SFS 1965:269)	262
Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel för 2012; (SFS 2011:1044).....	267
Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel för 2011; (SFS 2010:1137).....	267
Lag om utdebitering och utbetalning av skatt vid ändring i rikets indelning i kommuner och landsting (SFS 1979:417)	268
Kungörelse med vissa föreskrifter angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal indelning, m.m. (SFS 1950:431)	270
Lag om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade (SFS 2008:342).....	272
Förordning om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade (SFS 2008:776).....	274
Bilaga.....	276
Lag om kommunalekonomisk utjämning (SFS 2004:773).....	280
Förordning om kommunalekonomisk utjämning (SFS 2004:881).....	285
Bilaga.....	296
Lagregister	303

Lag om allmän löneavgift (SFS 1994:1920)

20 december 1994

Prop. 1994/95:122, bet. 1994/95:SkU16, rskr. 1994/95:149

1 §* Den som enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) skall betala arbetsgivaravgifter skall för varje år betala allmän löneavgift. Löneavgiften beräknas på det underlag som gäller för arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen.

I underlaget enligt första stycket skall dock inte ingå ersättning till sådana personer som avses i 2 kap. 27 § socialavgiftslagen. *Lag 2003:1197, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2000:995.

2 §* Den som enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980) skall betala egenavgifter skall för varje år betala allmän löneavgift. Löneavgiften beräknas på det underlag som gäller för egenavgifter enligt socialavgiftslagen.

Första stycket gäller inte den som bara skall betala ålderspensionsavgift enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen. *Lag 2003:1197, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2000:995.

3 §* Allmän löneavgift tas ut med 9,21 procent av underlaget och tillfaller staten.

För dem som vid årets ingång inte har fyllt 26 år tas löneavgiften ut med en fjärdedel av procenttalet och anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. *Lag 2011:1281, som trätt i kraft den 1 januari 2012. De nya bestämmelserna tillämpas på lön eller annan ersättning enligt 1 § som betalas ut efter den 31 december 2011.*

De nya bestämmelserna tillämpas också på inkomst enligt 2 § som uppbärs efter den 31 december 2011. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2011 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

* Senaste lydelse 2010:1828.

4 §* I fråga om allmän löneavgift gäller bestämmelserna i 4 kap. socialavgiftslagen (2000:980). *Lag 2001:1237, som trätt i kraft den 1 januari 2002.*

* Senaste lydelse 2000:995.

5 §* Vad som i skattebrottslagen (1971:69) föreskrivs om skatt gäller även i fråga om avgift som avses i denna lag. *Lag 2003:547, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre bestämmelser tillämpas i de fall 11 § förmånsrättslagen (1970:979), i sin lydelse enligt lagen (1975:1248) om ändring i nämnda lag tillämpas.*

* Senaste lydelse 1996:683.

6 § Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). *Paragrafen införd genom lag 2007:285, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

Lag om allmän pensionsavgift* (SFS 1994:1744)

20 december 1994

Prop. 1994/95:41, bet, 1994/95:SfU6, rskr. 1994/95:81

*Rubriken ändrad genom lag 1997:936

1 §* Allmän pensionsavgift skall betalas enligt denna lag. *Lag 1997:937, som trätt i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas första gången vid 1999 års taxering.*

* Senaste lydelse 1996:1342.

2 §* Den som uppbär sådan inkomst som avses i 3 § skall på avgiftsunderlaget för varje år betala allmän pensionsavgift med 7 procent.

Lag 1999:965, som trätt i kraft den 31 december 1999 och tillämpas första gången vid 2001 års taxering. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1999 skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1999 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

* Senaste lydelse 1998:680.

3 §* Avgiften beräknas dels på sådan inkomst av anställning som avses i 59 kap. socialförsäkringsbalken, dels på sådan inkomst av annat förvärsarbete som avses i 59 kap. samma balk om den enskilde är skattskyldig för inkomsten enligt inkomstskattelagen (1999:1229). Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärsarbete ska därvid var för sig avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Vid beräkning av inkomst av anställning ska avdrag göras för kostnader som arbetstagaren har haft i arbetet i den utsträckning kostnaderna, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger 5 000 kronor.

Vid beräkning av avgiften bortses från inkomst av anställning och inkomst av annat förvärsarbete till den del summan av inkomsterna överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken. Därvid ska i första hand bortses från inkomst av annat förvärsarbete.

Avgiften avrundas till närmast hela hundratal kronor. Avgift som slutar på 50 kronor avrundas till närmast lägre hundratal kronor. *Lag 2010:1261, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:968.

4 §* Avgift ska inte betalas av den som har sådana inkomster som avses i 3 §, om inkomsterna understiger 42,3 procent av det för året gällande prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken.

Avgift ska inte heller betalas på inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 32 kap. socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1261, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2002:978.

5 §* Avgiftsunderlaget ska för varje år fastställas av Skatteverket i beslut om slutlig skatt. *Lag 2011:1369 som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 2003:712.

6 §* Avgiften används till finansiering av försäkringen för inkomstpension och tilläggspension enligt socialförsäkringsbalken.

Avgiften förs till Första–Fjärde AP-fonderna för förvaltning enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder). *Lag 2010:1261, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2000:196.

7 §* Bestämmelser om förfarandet vid uttag av avgift enligt denna lag finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag 2011:1369 som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 1997:936.

8 §* Vad som i skattebrottslagen (1971:69) föreskrivs om skatt gäller även i fråga om avgift som avses i denna lag. *Lag 2011:1369 som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 2003:546.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas på avgiftspliktig inkomst som uppbärs från och med den dagen. I stället för vad som sägs i 3 § tredje stycket skall vid fastställandet av skatttabeller enligt 4 § uppbördslagen (1953:272) för inkomståret 1995, avgifterna beräknas på summan av inkomsterna till den del summan inte överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1994, skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1994 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Lag 1994:1956.

12 *Allmän pensionsavgift, lag*

2. *Genom lagen upphävs lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om avgift som avser tiden före den 1 januari 1995.*

Förordning om omföring av allmän pensionsavgift (SFS 1994:1966)*

20 december 1994

* Rubrik ändrad genom förordning 1997:1002

1 §* I denna förordning regleras omföring mellan vissa inkomstitlar på statsbudgeten beträffande allmän pensionsavgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift samt överföring av sådana avgifter till Allmänna pensionsfonden.

Med restförda avgifter menas av Skatteverket beslutad nedsättning av avgifter på grund av skuldsanering, ackord och företagsrekonstruktion samt restförda avgifter minskade med indrivna avgifter. *Förordning 2003:976, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1997:1002.

2 §* Pensionsmyndigheten ska omföra den allmänna pensionsavgiften. *Förordning 2009:1183, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången på avgifter som avser inkomståret 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgifter som avser inkomståret före 2010.*

* Senaste lydelse 2004:1183.

3 § Omföring av pensionsavgiften skall ske från inkomstiteln fysiska personers inkomstskatt till inkomstiteln allmän pensionsavgift.

4 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1997:1002.]*

5 §* Pensionsmyndigheten ska under månaderna februari till och med december under beskattningsåret omföra en tolfedel av det i januari månad under beskattningsåret preliminärt beräknade omföringsbeloppet avseende hela beskattningsåret.

Omföringsbeloppet under januari månad året efter beskattningsåret ska utgöras av skillnaden mellan det i december månad preliminärt beräknade omföringsbeloppet avseende hela beskattningsåret och summan av de under beskattningsåret tidigare omförda preliminära beloppen.

Regeringskansliet ska i januari och december månad under beskattningsåret lämna Pensionsmyndigheten uppgift om de preliminära omföringsbelopp som avses i första och andra styckena. *Förordning 2011:1451, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser beskattningsår som börjar den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 2009:1183.

14 Omföring av allmän pensionsavgift, förordning

6 §* Skatteverket ska i december månad året efter beskattningsåret lämna Pensionsmyndigheten uppgift om dels den debiterade allmänna pensionsavgiften avseende beskattningsåret, dels under samma år beräknade restförda avgifter. Skatteverket ska i december månad även lämna uppgift om det belopp varmed tidigare debiterade avgifter ändrats efter omprövning. *Förordning 2011:1451, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser beskattningsår som börjar den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 2009:1183.

7 §* Skillnaden mellan preliminärt omfört belopp för ett beskattningsår och debiterad avgift för samma beskattningsår ska regleras senast i februari månad andra året efter beskattningsår. Avgift som ändrats efter omprövning regleras i februari månad året efter det att uppgift om ändringsbelopp lämnats. *Förordning 2011:1451, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser beskattningsår som börjar den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 1997:1002.

8 §* Överföring av allmän pensionsavgift till Första–Fjärde AP-fonderna, enligt 6 § lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, ska avse debiterad avgift minskad med beräknade restförda avgifter. Skillnaden mellan till Första–Fjärde AP-fonderna preliminärt överförd avgift för ett beskattningsår och debiterad avgift för samma beskattningsår minskad med under samma år beräknade restförda avgifter ska regleras senast i februari månad andra året efter beskattningsår. *Förordning 2011:1451, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser beskattningsår som börjar den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 2009:1183.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången på avgifter som skall uppbäras uppbörds månaden februari 1995.

2. Förordningen (1994:752) om omföring av vissa allmänna avgifter skall upphöra att gälla vid utgången av uppbörds månaden januari 1995. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för avgifter som belöper på tid före utgången av år 1994.

Socialavgiftslag (SFS 2000:980)

23 november 2000.

Prop. 2000/01:7 och 2000/01:8, bet. 2000/01:SkU4 och

2000/01:SfU5, rskr. 2000/01:32

1 kap. Innehåll och definitioner

Innehåll

1 §* I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter. Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). *Lag 2007:284, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2006:1345.

2 § Socialavgifter utgörs av arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. eller egenavgifter enligt 3 kap.

3 §* Unionsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller avtal om social trygghet som ingåtts med andra stater kan medföra begränsningar i skyldigheten att betala avgifter enligt denna lag. *Lag 2011:294, som trätt i kraft den 15 april 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Definitioner

4 § Termer och uttryck som används i denna lag omfattar också motsvarande utländska företeelser, om inte annat anges.

5 §* I denna lag avses med

godkännande för F-skatt: sådant godkännande som innebär att innehavaren ska betala F-skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),

näringsverksamhet: näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

inkomst av tjänst: inkomst i inkomstlaget tjänst enligt inkomstskattelagen.

16 Socialavgiftslag

Vad som sägs i denna lag om handelsbolag och om delägare i dem gäller också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) och delägare i dem. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Arbete i Sverige

6 § Med arbete i Sverige avses förvärvsarbete i verksamhet här i landet.

Om en fysisk person som bedriver näringsverksamhet har sådant fast driftsställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall verksamhet hänförlig dit anses bedriven här i landet.

Arbete på fartyg

7 §* Arbete på fartyg anses som arbete i Sverige i samma utsträckning som enligt 6 kap. 3 § socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1282, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Utsändning

8 § Arbete för en arbetsgivare som utförs i ett annat land än det där arbetsgivaren bedriver sin verksamhet anses som arbete i Sverige i samma utsträckning som enligt 6 kap. 4 § socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1282, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Diplomater

9 § Arbete som utförs av en person som tillhör en utländsk stats beskickning eller karriärkonsulat anses som arbete i Sverige endast om det är förenligt med bestämmelserna om immunitet och privilegier i de konventioner som anges i 2 och 3 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Detta gäller även en sådan persons personliga tjänare.

Ett sådant arbete som medför att en person på grund av anknytning till en internationell organisation omfattas av bestämmelserna i 4 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, anses som arbete i Sverige endast i den utsträckning det är förenligt med vad som följer av tillämplig stadga eller avtal som anges i bilagan till den lagen.

Arbete i utlandet

10 § Med arbete i utlandet avses annat förvärvsarbete än arbete i Sverige.

2 kap. Arbetsgivaravgifter

Avgiftsskyldigheten

1 §* Den som utger avgiftspliktig ersättning ska betala arbetsgivaravgifter enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska anses utgiven av den i vars tjänst rättigheten förvärvades.

Bestämmelser om avgiftspliktig ersättning finns i 10 och 11 §§. *Lag 2008:824, som trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ersättning som betalats ut efter den 31 december 2008.*

* Senaste lydelse 2000:980.

2 § Bestämmelsen i 1 § första stycket skall inte tillämpas om en avgiftspliktig ersättning utgörs av rabatt, bonus eller annan ersättning på grund av kundtrohet eller liknande. I fråga om sådana avgiftspliktiga ersättningar skall arbetsgivaravgifter i stället betalas av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för ersättningen.

3 §* Bestämmelsen i 1 § första stycket ska inte tillämpas om en annan avgiftspliktig ersättning än sådan förmån som avses i 1 § andra stycket utges av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person och ersättningen har sin grund i en anställning i Sverige hos någon annan än den som utgett ersättningen. I sådant fall ska arbetsgivaravgifter i stället betalas av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige. *Lag 2008:824, som trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ersättning som betalats ut efter den 31 december 2008.*

* Senaste lydelse 2000:980.

4 § Arbetsgivaravgifter ska, om inte annat följer av 5–9 §§, betalas på avgiftspliktig ersättning för

1. arbete i Sverige, och

2. arbete i utlandet till en person som när arbetet utförs omfattas av svensk socialförsäkring enligt unionsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller enligt avtal med andra stater. *Lag 2011:294, som trätt i kraft den 15 april 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Undantag

Mottagaren av ersättningen är godkänd för F-skatt

5 § Arbetsgivaravgifter ska inte betalas om den som tar emot ersättning för arbete är godkänd för F-skatt antingen när ersättningen

bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om godkännande för F-skatt från mottagaren får godtas om den lämnas i en handling som upprättas i samband med uppdraget och som innehåller nödvändiga identifikationsuppgifter för utbetalaren och mottagaren. Om utbetalaren känner till att en uppgift om godkännande för F-skatt är oriktig, får den inte godtas.

Om mottagaren är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), gäller första stycket första meningen bara om godkännandet åberopas skriftligen.

Första och andra styckena gäller inte ersättning från semesterkassa. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättning som utges av privatpersoner

6 § Arbetsgivaravgifter skall inte betalas av en fysisk person eller ett dödsbo, om det kan antas att den sammanlagda avgiftspliktiga ersättningen till mottagaren under året kommer att understiga 10 000 kronor och annat inte anges i 7 §.

7 § Bestämmelserna i 6 § gäller inte om den avgiftspliktiga ersättningen utgör.

1. en utgift i en av utgivaren bedriven näringsverksamhet, eller

2. sådan ersättning till en förmyndare, god man eller förvaltare som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Bestämmelserna i 6 § gäller inte heller om utgivaren och mottagen har kommit överens om att arbetsgivaravgifter ska betalas på ersättningen. En sådan överenskommelse gäller dock inte om mottagaren är godkänd för F-skatt utan sådant villkor som avses i 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Avtal om betalning av socialavgifter

8 §* Arbetsgivaravgifter skall inte betalas av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, om

1. utgivaren saknar sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. utgivaren och mottagaren har kommit överens om att arbetsgivaravgifter inte skall betalas på ersättningen. *Lag 2001:909, som trätt i kraft den 1 januari 2002. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgiftspliktig ersättning som utgetts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättningar från handelsbolag till delägare i bolaget

9 § Ett handelsbolag skall inte betala arbetsgivaravgifter på ersättning till delägare i handelsbolaget.

Avgiftspliktig ersättning

10 § Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga. Detsamma gäller annat som utges med anledning av ett avtal om arbete, dock inte pension.

Bestämmelser om värdering av förmåner finns i 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483).

10 a § Förmåner ska värderas enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229) med följande undantag:

1. värdet av förmån av bostad i Sverige som inte är semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen ska beräknas enligt värdetabeller, och

2. värdet av drivmedelsförmån som avses i 61 kap. 10 § inkomstskattelagen ska beräknas till marknadsvärdet.

De tabeller som avses i första stycket 1 ska ange förmånsvärdet av en bostad till den genomsnittliga kostnaden per kvadratmeter bostadsyta inom ett område där boendekostnaderna är i huvudsak enhetliga. Förmånsvärdet för en bostad som ligger utanför tätort och dess närområde ska dock bestämmas till 90 procent av den lägsta genomsnittskostnaden. *Paragrafen införd genom lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.*

10 b § Bestämmelserna om justering av värdet av bilförmån eller kostförmån i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen (1999:1229) får tillämpas bara om Skatteverket på begäran av utgivaren har beslutat om en justering. *Paragrafen införd genom lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.*

10 c § Om värdet av bostadsförmån enligt 10 a § första stycket 1 avviker med mer än 10 procent från det värde som följer av 61 kap. 2 eller 20 § inkomstskattelagen (1999:1229), får Skatteverket på begäran av utgivaren bestämma värdet av förmånen. *Paragrafen införd genom lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.*

10 d § Om Skatteverket har bestämt ett förmånsvärde enligt 10 b eller 10 c §, ska utgivaren underrätta mottagaren om beslutet. *Paragrafen införd genom lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.*

20 Socialavgiftslag

11 §* Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. kostnadsersättning och sådan ersättning som enligt 10 kap. 3 § andra stycket 9 och 10 skatteförordningen (2011:1244) ska räknas som ersättning för arbete,

2. garantibelopp enligt lönegarantilagen (1992:497),

3. ersättning som utges till Försäkringskassan enligt 24 § första stycket lagen (1991:1047) om sjuklön, varvid ersättningen ska anses ha betalats ut till den person som sjuklönen avser,

4. forskarstipendium från Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen (Marie Curie-stipendium), om stipendiet utges av en fysisk person bosatt i Sverige eller av en svensk juridisk person, och

5. ersättning från semesterkassa. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på ersättning som betalats ut efter den 31 december 2011.*

* Senaste lydelse 2011:294.

Avgiftsfri ersättning

Skattefria ersättningar

12 §* En ersättning är avgiftsfri om den

1. är skattefri enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

2. undantas från skatteplikt enligt 6 § 2 eller 3 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

3. undantas från skatteplikt enligt 8 § 5 eller 6 lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. *Lag 2009:1064, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ersättningar som betalats ut efter den 31 december 2009.*

* Senaste lydelse 2000:980.

13 §* [*Paragrafen har upphävts genom lag 2009:1064*]

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättning understigande visst belopp

14 § En ersättning till en person är avgiftsfri om ersättningen till den personen under året understigit 1 000 kronor.

Vissa ersättningar vid sjukdom m.m.

15 §* En ersättning till en person vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse är avgiftsfri, till den del ersättningen motsvarar föräldrapenning, sjukpenning eller rehabiliteringspenning som arbetsgivare får uppbära enligt 11 kap. 13 §, 27 kap. 56 eller 57 § eller 31 kap. 13 § socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om*

motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

* Senaste lydelse 2000:980.

Vissa ersättningar för vilka särskild löneskatt skall betalas

16 § Ersättningar från avtalsförsäkringar m.m., som enligt 1 § första stycket 1–5 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt, är avgiftsfria.

Ersättning för vilken statlig ålderspensionsavgift skall betalas

17 § En ersättning, för vilken statlig ålderspensionsavgift skall betalas enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift, är avgiftsfri.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

18 §* En sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse eller från någon annan juridisk person med motsvarande ändamål, som enligt 25 kap. 21–23 §§ socialförsäkringsbalken inte ska beaktas vid beräkningen av sjukpenninggrundande inkomst, är avgiftsfri. *Lag 2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättning till idrottsutövare

19 §* En ersättning till en idrottsutövare från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet är avgiftsfri, om ersättningen från föreningen under året inte har uppgått till ett halvt prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättning för skiljemannauppdrag

20 § En ersättning för skiljemannauppdrag är avgiftsfri om parterna i skiljeförfarandet är av utländsk nationalitet.

Ersättning som motsvarar utgifter i arbetet

21 §* Om en ersättning till viss del motsvarar utgifter i arbetet är ersättningen till den delen avgiftsfri, om ifrågakarande utgifter under

22 Socialavgiftslag

året kan beräknas uppgå till minst 10 procent av ersättningen från utgivaren under samma år.

Detta gäller inte ersättning som beskattas enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Utgifterna får för bestämda yrkesgrupper beräknas enligt schablon grundad på de genomsnittliga utgifterna inom respektive grupp.

Om det inte finns någon sådan schablon som avses i tredje stycket, ska Skatteverket på begäran av den som ger ut ersättning för utgifterna bestämma hur utgifterna ska beräknas.

Om utgifterna har beräknats enligt tredje eller fjärde stycket, ska utgivaren underrätta mottagaren om beslutet. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980

Ersättning till barn i vissa fall

22 § Ersättning för arbete till barn är avgiftsfri, om avdrag för utgiften för ersättningen inte får göras enligt 60 kap. 2 inkomstskattelagen (1999:1229).

Vissa förmåner och ersättningar från fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

23 § Sådan utdelning och kapitalvinst som enligt 49 kap. 16 §, 50 kap. 7 § eller 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall tas upp i inkomstslaget tjänst är avgiftsfri.

Avgiftsunderlaget

Huvudregel

24 §* Underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga ersättningar som den avgiftsskyldige har utgett under en kalendermånad.

Ersättning som avses i 1 § andra stycket ska räknas in i underlaget för den kalendermånad under vilken utgivaren fick kännedom om att rättigheten har utnyttjats eller överlåtits.

Ersättningar som avses i 2 och 3 §§ ska räknas in i underlaget för den kalendermånad under vilken den avgiftsskyldige fick kännedom om ersättningen.

I avgiftsunderlaget ska också ingå tidigare under året utgiven avgiftsfri ersättning som sammanräknad med en ersättning som utgetts under kalendermånaden blir avgiftspliktig. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980

Fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

25 § När avgiftsunderlaget bestäms skall ersättning till företagsledare, make och barn anses ha utgetts till den som enligt bestämmelserna i 60 kap. 12–14 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) skall beskattas för ersättningen.

Avgifterna och avgiftsberäkningen

Huvudregel

26 §* Arbetsgivaravgifterna är 22,21 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift 5,02 %
2. föräldraförsäkringsavgift 2,60 %
3. ålderspensionsavgift 10,21 %
4. efterlevandepensionsavgift 1,17 %
5. arbetsmarknadsavgift 2,91 %
6. arbetsskadeavgift 0,30 %

Lag 2011:1285, som trätt i kraft den 1 januari 2012. De nya bestämmelserna tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.

* Senaste lydelse 2010:1827.

Avgifter för personer som har fyllt 65 år

27 § På ersättning till personer som vid årets ingång har fyllt 65 år skall bara ålderspensionsavgiften betalas.

Avgifter för personer som inte har fyllt 26 år

28 §* På ersättning till personer som vid årets ingång inte har fyllt 26 år ska hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga arbetsgivaravgifterna betalas. Procenttalet för avgifterna skall efter kvoteringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. *Lag 2008:1266, som trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2008.*

* Senaste lydelse 2007:284.

29 §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2006:1345. Den upphävda bestämmelsen tillämpas även på ersättning som betalats ut under 2007.]*

* Senaste lydelse 2000:980.

30 §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2006:1345. Den upphävda bestämmelsen tillämpas även på ersättning som betalats ut under 2007. Vid tillämpningen skall dock procenttalet vara 2,5 istället för 5.]*

* Senaste lydelse 2000:980.

3 kap. Egenavgifter

Avgiftsskyldigheten

1 § En fysisk person som har avgiftspliktig inkomst skall betala egenavgifter enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Bestämmelser om avgiftspliktig inkomst finns i 3–8 §§.

Situationer när avgifter skall betalas

2 §* Egenavgifter ska betalas på avgiftspliktig inkomst av

1. arbete i Sverige, och
2. arbete i utlandet om den avgiftsskyldige när arbetet utförs omfattas av svensk socialförsäkring enligt unionsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller enligt avtal med andra stater. *Lag 2011:294, som trätt i kraft den 15 april 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet

3 § Överskott av näringsverksamhet är avgiftspliktig, om den som har inkomsten har arbetat i verksamheten i inte oväsentlig omfattning.

Avgiftspliktig inkomst av tjänst

Inkomst av självständigt bedriven verksamhet

4 § Inkomst av tjänst från verksamhet som bedrivs självständigt men som inte räknas som näringsverksamhet är avgiftspliktig.

Ersättning som utges av privatpersoner

5 § En ersättning för arbete som utförts åt en fysisk person eller ett dödsbo är avgiftspliktig, om den skall tas upp i inkomstslaget tjänst och arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 6 § inte skall betalas på ersättningen.

Inkomster som omfattas av avtal om betalning av socialavgifter

6 § En ersättning för arbete som utförts åt en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person är avgiftspliktig, om den skall tas upp i inkomstslaget tjänst och arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 8 § inte skall betalas på ersättningen.

Marie Curie-stipendier

7 §* Forskarstipendium från Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen (Marie Curie-stipendium) är avgiftspliktigt.

Detta gäller inte om stipendiet utges av en fysisk person bosatt i Sverige eller av en svensk juridisk person. *Lag 2011:294, som trätt i kraft den 15 april 2011.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Inkomster för den som har F-skattsedel

8 § Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga, om den som gett ut ersättningen enligt bestämmelserna i 2 kap. 5 § inte skall betala arbetsgivaravgifter. Detsamma gäller annat som utges med anledning av ett avtal om arbete samt sådan ersättning som enligt 2 kap. 11 § 1, 2 eller 4 likställs med ersättning för arbete.

Avgiftsfri inkomst

Ersättningar under 1 000 kronor

9 § Sådana ersättningar för arbete från en utbetalare som sammanlagt under året understiger 1 000 kronor är avgiftsfria.

Detta gäller inte om ersättningen utgör inkomst av näringsverksamhet.

Sjukpenning och rehabiliteringspenning

10 §* Sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt socialförsäkringsbalken är avgiftsfri.

Detta gäller också arbetsskadesjukpenning enligt samma balk och motsvarande ersättning som utges enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande. *Lag 2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Ersättning till näringsidkare utan F-skattsedel

11 § En ersättning för arbete som utgör inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet är avgiftsfri, om den som utger ersättningen skall betala arbetsgivaravgifter på den enligt bestämmelserna i 2 kap.

Avgiftsunderlaget

12 §* Underlaget för beräkning av egenavgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga nettoinkomsterna enligt beslut om slutlig skatt för den avgiftsskyldige.

Ett underskott i en näringsverksamhet får inte minska ett överskott i en annan näringsverksamhet.

Avgiftsunderlag ska inte fastställas, om den avgiftsskyldige avlidit under beskattningsåret. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari*

26 Socialavgiftslag

2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012.

* Senaste lydelse 2000:980

Avgifterna och avgiftsberäkningen

13 §* Egenavgifterna är 19,76 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	5,11 %
2. föräldraförsäkringsavgift	2,60 %
3. ålderspensionsavgift	10,21 %
4. efterlevandepensionsavgift	1,17 %
5. arbetsmarknadsavgift	0,37 %
6. arbetsskadeavgift	0,30 %

Lag 2011:1285, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2011. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2011 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

* Senaste lydelse 2010:1827.

Avgiftsunderlag mindre än 1 000 kronor

14 § Inga egenavgifter skall betalas om avgiftsunderlaget understiger 1 000 kronor.

Avgifter för personer som har fyllt 65 år

15 §* Den som vid ingången av beskattningsåret har fyllt 65 år ska bara betala ålderspensionsavgiften. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012.*

* Senaste lydelse 2000:980

Avgifter för personer som inte har fyllt 26 år

15 a §* Den som vid ingången av beskattningsåret inte har fyllt 26 år ska betala hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga egenavgifterna. Procenttalen för avgifterna ska efter kvoteringsringes anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012.*

* Senaste lydelse 2008:1266.

Avgifter för personer som har pension

16 §* Den som har haft hel allmän ålderspension enligt socialförsäkringsbalken hela beskattningsåret ska bara betala ålderspensionsavgiften. Detsamma gäller den som har haft hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt samma balk någon del av beskattningsåret. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:1282.

Sjukförsäkringsavgift vid karenstid för sjukpenning

17 §* Den för vilken sjukpenningsförsäkring enligt 27 kap. 29–31 §§ socialförsäkringsbalken gäller med karenstid ska betala sjukförsäkringsavgift efter en procentsats som beräknas med hänsyn till hur karenstiden bedöms påverka försäkringens utgifter. *Lag 2010:1282 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2000:980.

Avdrag vid avgiftsberäkningen

18 §* Vid beräkning av egenavgifter ska, efter begäran i inkomstdeklarationen, avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 10 000 kronor per år.

Första stycket gäller bara

1. till den del avgiftsunderlaget utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet,

2. om den del av avgiftsunderlaget som utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet överstiger 40 000 kronor,

3. om den avgiftsskyldige vid ingången av beskattningsåret har fyllt 26 men inte 65 år och inte bara ska betala ålderspensionsavgiften enligt 16 §, och

4. om avdraget uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse enligt

– kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning nr 1860/2004, eller

– kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och*

tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012.

* Senaste lydelse 2010:436.

19 §* Vid bedömningen av om avdraget enligt 18 § andra stycket 4 utgör stöd av mindre betydelse ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd till företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter, om den avgiftsskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och någon annan sektor, och

2. stöd till företag inom fiskerisektorn, om den avgiftsskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och någon annan sektor än sektorn för produktion av jordbruksprodukter.

Första stycket gäller dock inte om den avgiftsskyldige visar att den verksamhet som bedrivs så gott som uteslutande hänför sig till annan verksamhet än verksamhet inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter eller inom fiskerisektorn. *Paragrafen införd genom lag 2010:436, som trätt i kraft den 1 juli 2010. De nya bestämmelserna tillämpas på inkomster som uppbärs efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 1 januari 2010 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.*

* Tidigare 3 kap. 19 § upphävd genom 2006:1345.

20 § Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget tillsammans inte överstiga 20 000 kronor. Avdraget ska fördelas mellan de avgiftsskyldiga i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem.

Första stycket gäller även om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet i andra fall fördelas mellan två eller flera avgiftsskyldiga. *Paragrafen införd genom lag 2010:436, som trätt i kraft den 1 juli 2010. De nya bestämmelserna tillämpas på inkomster som uppbärs efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 1 januari 2010 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.*

4 kap. Förfarandet

Betalning av socialavgifter

1 §* Föreskrifter om förfarandet vid uttag av avgifter enligt denna lag finns i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Bestämmelserna om omprövning och överklagande i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen gäller för beslut enligt 2 kap. 10 b och 10 c §§ samt 2 kap. 21 § fjärde stycket. Besluten ska vid tillämpningen av bestämmelserna i skatteförfarandelagen anses som beslut om arbetsgivaravgifter. Skattebrott m.m. *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012.*

* Senaste lydelse 2000:980.

2 §* I fråga om avgift som avses i denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69). *Lag 2011:1257, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012.*

* Senaste lydelse 2003:551.

Verkställighetsföreskrifter

3 § Närmare föreskrifter för tillämpningen av 2 kap. 21 § tredje stycket och 3 kap. 17 § meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Genom lagen upphävs lagen (1981:691) om socialavgifter.

3. Äldre bestämmelser om arbetsgivaravgifter gäller fortfarande i fråga om ersättning som betalas ut före ikraftträdandet.

4. Äldre bestämmelser om egenavgifter gäller fortfarande i fråga om inkomster som uppbärs före ikraftträdandet. Om beskattningsåret omfattar tid såväl före som efter utgången av år 2000 skall, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 2000 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

5. Bestämmelsen i 2 kap. 27 § gäller inte för den som är född år 1937 eller tidigare. På ersättning till en sådan person skall inga avgifter betalas om denna vid årets ingång har fyllt 65 år.

6. Bestämmelsen i 3 kap. 15 § gäller inte för den som är född år 1937 eller tidigare. På inkomster som en sådan person har skall inga

30 Socialavgiftslag

avgifter betalas, om personen har fyllt 65 år vid ingången av året för taxeringsåret.

7. Arbetsgivaravgifter skall inte betalas på ersättning för arbets-skada som har inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter eller på ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skada anmälts till allmän försäkringskassa eller Försäkringskassa efter utgången av juni 1993, allt under förutsättning att ersättningen utgår på grund av ansvarighetsförsäkring vilket meddelats enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer. Detta gäller emellertid endast ersättning som inte avser de första 180 dagarna efter skadetillfället och som för en och samma arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

8. En förbindelse som avses i 2 kap. 11 eller 12 § eller 15 kap. 18 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension i dess lydelse före den 1 januari 2001 skall alltjämt gälla, om arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 4 § denna lag inte skall betalas på den ersättning som omfattas av förbindelsen.

9. Bestämmelsen i 2 kap. 30 § skall tillämpas i fråga om avgifter på ersättning som betalas ut efter utgången av år 2001. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2004:849, som trätt i kraft den 1 januari 2005.

Försäkringskassans föreskrifter om procentsatser för beräkning av egenavgift till sjukförsäkringen för år 2012; (FKFS 2011:17)

Med stöd av 4 § förordningen (1998:562) med vissa bemyndiganden för Försäkringskassan föreskriver Försäkringskassan följande.

1 § Egenavgift till sjukförsäkringen avseende år 2012 som debiteras vid 2013 års taxering beräknas enligt följande procentsatser på inkomster upp till och med 7,5 gånger prisbasbeloppet vid årets ingång.

För försäkrad med 14 dagars karenstid 5,03 %.

För försäkrad med 30 dagars karenstid 3,64 %.

För försäkrad med 60 dagars karenstid 3,47 %.

För försäkrad med 90 dagars karenstid 3,39 %.

2 § På inkomster över 7,5 gånger prisbasbeloppet tillämpas procentsatsen 5,11 för sjukförsäkringsavgift enligt 3 kap. 17 § socialavgiftslagen (2000:980).

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2012.

Lag om fördelning av socialavgifter (SFS 2000:981)

23 november 2000

Prop.2000/01:7 och 2000/01:8, bet. 2000/01:skU4 och 2000/01:SfU5, rskr. 2000/01:32

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om fördelning av socialavgifterna enligt socialavgiftslagen (2000:980) för finansiering av systemen för social trygghet.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i socialavgiftslagen (2000:980).

Sjukförsäkringsavgifter

3 §* Sjukförsäkringsavgifter ska finansiera kostnader för följande ersättningar som utges enligt socialförsäkringsbalken:

1. graviditetspenning enligt 10 kap., sjukpenning och ersättning för merkostnader för resor enligt 27 kap. samt ersättningar enligt 110 kap. 30 § för kostnader för utredning m.m. i ärenden om sjukdom och rehabilitering,

2. rehabiliteringspenning och andra ersättningar enligt 31 kap., och

3. inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 34 kap. *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen*

* Senaste lydelse 2006:1346.

4 §* Sjukförsäkringsavgifter ska också finansiera

1. Centrala studiestödsnämndens kostnader med anledning av att studielån som avser en sjukperiod inte behöver återbetalas enligt studiestödslagen (1999:1395) eller bestämmelser som har meddelats med stöd av den lagen,

2. kostnader för närståendepenning enligt 47 kap. enligt socialförsäkringsbalken,

3. Försäkringskassans kostnader enligt lagen (1991:1047) om sjuklön,

4. vissa av Försäkringskassans förvaltningskostnader, och

5. sådana statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift som betalas för förmåner enligt 1 och 2 ovan samt 3 §. *Lag 2011:1515, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:1283.

Föräldraförsäkringsavgifter

5 §* Föräldraförsäkringsavgifter ska finansiera

1. föräldrapenningförmåner enligt 11–13 kap. socialförsäkringsbalken,
2. kostnader för administration av föräldrapenningförmåner, och
3. sådana statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift som betalas för föräldrapenningförmåner. *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2000:981.

Ålderspensionsavgifter

6 §* Den andel av influtna ålderspensionsavgifter som beräknas utgöra avgifter för inkomster som överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken ska föras till staten.

Den andel av avgifterna som beräknas motsvara pensionsrätt för premiepension för samma år ska föras till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning enligt 64 kap. 15 och 16 §§ socialförsäkringsbalken.

Årsteroden av avgifterna ska föras till Första–Fjärde AP-fonderna för förvaltning enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder). *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2002:51.

7 §* Beräknade andelar av ålderspensionsavgifter enligt 6 § ska stämmas av mot de slutliga avgifter som avser fastställda pensionsrätter för premiepension och inkomster som överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken.

Skillnaden mellan beräknade belopp och de belopp som slutligt framräknas för det aktuella året ska regleras vid en kommande överföring.

Medel som regleras gentemot staten ska beräknas med sådan ränta som anges i 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Medel som regleras gentemot Riksgäldskontoret ska beräknas med tillägg av sådan avkastning som avses i 64 kap. 16 § första stycket socialförsäkringsbalken. *Lag 2011:1404, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Bestämmelsen om ränta i tredje stycket tillämpas på ränta som hänförs sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänförs sig till tid dessförinnan gäller i stället bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483).*

* Senaste lydelse 2010:1238.

Efterlevandepensionsavgifter

8 §* Efterlevandepensionsavgifter ska finansiera

1. inkomstgrundad efterlevandepension och änkepension enligt socialförsäkringsbalken, och

2. kostnader för administration av pension enligt 1. *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen Bestämmelserna i 8 § 1 tillämpas också i fråga om särskild efterlevandepension enligt 7 kap. 48–54 §§ lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken.*

* Senaste lydelse 2002:217.

Arbetsmarknadsavgifter

9 § Arbetsmarknadsavgifter skall finansiera

1. arbetslöshetsersättning enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring och kostnader för tillsyn av utbetalning av sådan ersättning enligt lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor,

2. aktivitetsstöd till den som tar del av ett arbetsmarknadspolitiskt program, under förutsättning att han eller hon uppfyller villkoren för inkomstrelaterad ersättning enligt lagen om arbetslöshetsförsäkring,

3. kostnader enligt lönegarantilagen (1992:497), och

4. sådana statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift som betalas på ersättningar enligt 1–3.

Arbetsskadeavgifter

10 §* Arbetsskadeavgifter ska finansiera

1. ersättningar från arbetsskadeförsäkringen enligt 40–42 samt 87 och 88 kap. socialförsäkringsbalken,

2. kostnader för administration av ersättningar enligt 1, och

3. sådana statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift som betalas på ersättningar enligt 1. *Lag 2010:1283, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Avgifter ska fortfarande finansiera ersättningar, förmåner, avgifter och kostnader enligt den intill den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.*

* Senaste lydelse 2000:981.

Fördelning av arbetsgivaravgifter

11 §* Influtna arbetsgivaravgifter ska fördelas mellan avgiftsändamålen enligt beslut om arbetsgivaravgifter som följer av 53 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Avdrag som görs enligt 5 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska i första hand avse arbetsmarknadsavgiften och därefter

sjukförsäkringsavgiften, föräldraförsäkringsavgiften, arbetsskadeavgiften och efterlevandepensionsavgiften.

Bestämmelserna i första stycket ska tillämpas också på avgifts- och räntebelopp som betalas ut till arbetsgivare.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om fördelningen. *Lag 2011:1404, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2007:287.

Omföring av egenavgifter

12 §* Försäkringskassan får varje år tillgodoföra sig ett visst belopp från varje inkomsttitel på statsbudgeten där egenavgifter redovisats. Beloppet motsvarar summan av de under det föregående året debiterade egenavgifterna minskad med summan av de avgifter som under samma år satts ned eller återbetalats.

Försäkringskassan får under respektive period om tolv månader som preliminär skatt betalas som förskott på belopp enligt första stycket tillgodoföra sig 10,3 procent av den preliminära skatt som debiterats fysiska personer före den 1 februari under perioden. Förskottet tillgodoförs med en tolfedel varje månad. Skatteverket ska varje år senast den 15 februari lämna Försäkringskassan uppgift om summan av den före den 1 februari samma år debiterade preliminära skatten för fysiska personer.

Om Försäkringskassan under en sådan tolv månadersperiod som anges i andra stycket tillgodoförts förskott som överstiger beloppet enligt första stycket ska skillnaden regleras genom avräkning på belopp som närmast därefter ska tillgodoföras enligt första eller andra stycket. *Lag 2011:1286, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2004:850.

Avdrag vid beräkning av egenavgifter

13 §* Avdrag enligt 3 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980) och 6 § lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) ska i första hand avse arbetsmarknadsavgiften och därefter i angiven ordning sjukförsäkringsavgiften, föräldraförsäkringsavgiften, arbetsskadeavgiften och efterlevandepensionsavgiften. *Lag 2010:437, som trätt i kraft den 1 juli 2010.*

* Senaste lydelse 2007:287.

Verkställighetsföreskrifter

14 §* Regeringen meddelar närmare föreskrifter om de regleringar som avses i 7 § andra och tredje styckena.

Regeringen fastställer för varje år de beräknade andelarna av influtna ålderspensionsavgifter som avses i 6 § efter förslag från

36 Fördelning av socialavgifter, lag

Pensionsmyndigheten. Lag 2009:1004, som trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter avseende år 2011.

* Senaste lydelse 2004:850.

Övergångsbestämmelser

2000:981

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
2. Äldre bestämmelser om fördelningen av socialavgifter i 4 kap. lagen (1981:691) om socialavgifter gäller fortfarande i fråga om avgifter som hänför sig till tid före ikraftträdandet.
3. Äldre bestämmelser om andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter skall tillämpas till och med år 2001.
4. Hänvisningen i 4 § 1 till studiestödslagen (1999:1395) skall fram till den 1 juli 2001 i stället avse studiestödslagen (1973:349). Sjukförsäkringsavgifter skall därefter även finansiera Centrala studiestödsnämndens kostnader enligt 4 § 1 i fråga om studiestöd som beviljats enligt studiestödslagen (1973:349) eller enligt övergångsbestämmelserna till studiestödslagen (1999:1395).
5. Utöver vad som sägs i 10 § skall arbetsskadeavgifter alltjämt finansiera ersättningar på grund av obligatorisk försäkring enligt lagen (1916:235) om försäkring för olycksfall i arbete, lagen (1929:131) om försäkring för vissa yrkessjukdomar och lagen (1954:243) om yrkeskadeförsäkring.

Lag om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980) (SFS 2001:1170)*

13 december 2001

Prop. 2001/02:45, bet. 2001/02:SkU 12, rskr. 2001/02:122

* Rubriken ändrad genom lag 2007:286

Tillämpningsområde

1 §* I denna lag finns bestämmelser om stöd till näringslivet och viss ideell verksamhet i det stödområde som anges i bilagan till lagen i form av särskilda avdrag vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). *Lag 2007:286, som trätt i kraft den 1 juli 2007. Bestämmelserna tillämpas på ersättning som betalats ut respektive inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2007.*

* Senaste lydelse 2006:1348.

2 §* Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning skall vid tillämpningen av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift skall betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 och 16 §§ socialavgiftslagen endast skall betala ålderspensionsavgift. *Lag 2007:286, som trätt i kraft den 1 juli 2007. Bestämmelserna tillämpas på ersättning som betalats ut respektive inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2007.*

* Senaste lydelse 2006:1348.

3 § Bestämmelserna i 2 § första stycket skall inte tillämpas om den avgiftsskyldige är

1. en kommun eller ett landsting,
2. en statlig myndighet,
3. ett statligt affärsdrivande verk, eller
4. ett registrerat trossamfund

4 §* Bestämmelserna i 2 § skall inte tillämpas på verksamhet som avser

1. fiskeriverksamhet, vattenbruksverksamhet eller sådan jordbruksverksamhet som avser produkter som anges i bilaga 1 till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller
2. transportverksamhet. *Lag 2002:1007, som trätt i kraft den 1 januari 2003. Bestämmelserna tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter på ersättningar som betalas ut efter utgången av år 2002 och i fråga om egenavgifter första gången vid 2004 års taxering.*

* Senaste lydelse 2001:1170.

Avdragets storlek

5 §* Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska från summan av dessa avgifter avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget. För den del av underlaget som arbetsgivaravgifterna beräknas på enligt 2 kap. 28 § socialavgiftslagen (2000:980) får avdraget inte medföra att dessa avgifter understiger ålderspensionsavgiften enligt 2 kap. 26 § samma lag. Sammanlagt får avdrag göras med högst med 7 100 kronor. Avdraget ska i första hand göras från den allmänna löneavgiften.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket ska endast ingå sådan avgiftspliktig ersättning som avses i 2 § första stycket.

Om flera avgiftsskyldiga ingår tillsammans i en koncern, ska de vid bedömningen av avdragsrätten enligt första stycket anses som en avgiftsskyldig. Avdraget ska i första hand göras av moderföretaget. Till den del avdraget inte kan utnyttjas av moderföretaget, får det utnyttjas av dotterföretagen i den ordning moderföretaget bestämmer. *Lag 2008:1286, som trätt i kraft den 1 januari 2009. Bestämmelserna i sina nya lydelse tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2008.*

* Senaste lydelse 2007:286.

6 §* Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna skall från summan av dessa avgifter avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 18 000 kronor per år. Avdraget skall i första hand göras från den allmänna löneavgiften. När avdraget görs från egenavgifterna får det inte medföra att egenavgifterna understiger ålderspensionsavgiften enligt 3 kap. 13 § socialavgiftslagen.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket skall endast ingå avgiftspliktig inkomst från ett fast driftställe i stödområdet.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de allmänna löneavgifter och de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget inte överstiga 85 200 kronor per år. Avdraget skall fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattpliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem. *Lag 2007:286, som trätt i kraft den 1 juli 2007. Bestämmelserna i sina nya lydelse*

tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2008.

* Senaste lydelse 2006:1348.

6 a §* Om den avgiftsskyldige under året har gjort avdrag från avgifter enligt både 5 och 6 §§, får avdragen sammanlagt inte överstiga 85 200 kronor per år.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag och bolaget under året har gjort avdrag från avgifter, enligt 5 §, får det sammanlagda avdraget från de avgifter enligt 6 § som är hänförliga till inkomsten från samtliga delägare i bolaget tillsammans med avdraget från avgifterna enligt 5 § inte överstiga 85 200 kronor per år. *Lag 2007:286, som trätt i kraft den 1 juli 2007. Bestämmelserna i sina nya lydelse tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2008.*

* Senaste lydelse 2006:1348.

Övergångsbestämmelser

2001:1170

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
2. Bestämmelserna i 5 § tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter på ersättningar som betalas ut efter utgången av år 2001.
3. Bestämmelserna i 6 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering.

2002:1007

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Bestämmelserna tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter på ersättningar som betalas ut efter utgången av år 2002 och i fråga om egenavgifter första gången vid 2004 års taxering.

Bilaga*

Stödområde

Norrbottnens län: Arvidsjaurs, Arjeplogs, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Älvsbyns, Överkalix och Övertorneå kommuner samt Edefors och Gunnarsbyns församlingar i Bodens kommun och f.d. Markbygdens kyrkobokföringsdistrikt i Piteå kommun.

Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns och Åsele kommuner samt Fällfors, Jörns och Kalvträsk's församlingar i Skellefteå kommun.

Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds, Åre och Östersunds kommuner.

Västernorrlands län: Sollefteå och Ånge kommuner, Holms och Lidens församlingar i Sundsvalls kommun samt Anundsjö, Björna, Skorpeds och Trehörningsjö församlingar i Örnsköldsviks kommun.

Gävleborgs län: Ljusdals kommun.

40 *Särskilda avdrag i vissa fall ... socialavgiftslag, lag*

Dalarnas län: Malung-Sälens, Orsa, Vansbro och Älvdalens kommuner samt Venjans och Våmhus församlingar i Mora kommun.

Värmlands län: Torsby kommun.

Med församlingar avses de territoriella församlingar som fanns den 31 december 1999. *Bilagan ändrad genom lag 2007:1379, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2001:1170.

Utdrag ur Socialförsäkringsbalk (SFS 2010:110)

4 mars 2010

Prop. 2008/09:200 och 2009/10:69, bet. 2009/10:SfU11, rskr. 2009/10:194

4 kap. Allmänna bestämmelser om försäkrings- skyddet

Innehåll

- 1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
- försäkringsgrenar i 2 §,
 - försäkrad och gällande skydd i 3 och 4 §§, och
 - internationella förhållanden i 5 §.

Försäkringsgrenar

- 2 § Socialförsäkringen är indelad i tre försäkringsgrenar. Dessa avser
1. förmåner som grundas på bosättning i Sverige (bosättningsbase-
rade förmåner),
 2. förmåner som grundas på arbete i Sverige (arbetsbaserade för-
måner), och
 3. förmåner som grundas på andra omständigheter än bosättning
eller arbete i Sverige (övriga förmåner).

Försäkrad och gällande skydd

3 § Försäkrad är den som uppfyller de krav i fråga om bosättning, arbete eller andra omständigheter som avses i 2 § samt gällande krav på försäkringstider.

För att omfattas av socialförsäkringsskyddet ska den försäkrade dessutom uppfylla de andra villkor som gäller för respektive förmån enligt 5–7 kap.

4 § Ytterligare bestämmelser om rätten till förmåner finns i 8–117 kap. (avdelningarna B–H).

Internationella förhållanden

5 §* Den som, enligt vad som följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen¹, omfattas av lagstiftningen i en annan stat är inte försäkrad för sådana förmåner enligt denna balk som motsvarar förmåner som avses i förordningen. *Lag 2010:1312.*

* Senaste lydelse 2010:110

¹ EUT L 166, 30.4.2004, s. 1 (Celex 32004R0883).

5 kap. Bosättningsbaserade förmåner

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- bosättning i Sverige i 2 och 3 §§,
 - särskilda personkategorier i 4–8 §§,
 - de bosättningsbaserade förmånerna i 9 och 10 §§,
 - socialförsäkringsskyddet i samband med inflyttning till Sverige i 11 och 12 §§,
 - förmåner vid utlandsvistelse i 13–16 §§, och
 - speciella försäkringssituationer i 17 och 18 §§.

Bosättning i Sverige

2 § Vid tillämpning av bestämmelserna i denna balk ska, om inget annat särskilt anges, en person anses vara bosatt i Sverige om han eller hon har sitt egentliga hemvist här i landet.

3 § Den som kommer till Sverige och kan antas komma att vistas här under längre tid än ett år ska anses vara bosatt här i landet. Detta gäller dock inte om synnerliga skäl talar mot det. En utlänning som enligt 4 § andra stycket folkbokföringslagen (1991:481) inte ska folkbokföras ska inte heller anses vara bosatt här.

En i Sverige bosatt person som lämnar landet ska fortfarande anses vara bosatt här i landet om utlandsvistelsen kan antas vara längst ett år.

Särskilda personkategorier

Statsanställda

4 § Den som av en statlig arbetsgivare sänds till ett annat land för arbete för arbetsgivarens räkning ska anses vara bosatt i Sverige under hela utsändningstiden om han eller hon tidigare någon gång varit bosatt här i landet.

När en annan stat som arbetsgivare sänder en person till Sverige för arbete för arbetsgivarens räkning ska den personen inte anses vara bosatt här i landet.

Diplomater m.fl.

5 § En person som tillhör en annan stats beskickning eller karriärkonsulat eller dess betjäning ska anses vara bosatt i Sverige endast om det är förenligt med bestämmelserna om immunitet och privilegier i de konventioner som anges i 2 och 3 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Detta gäller även en sådan persons privattjänare.

En person som på grund av anknytning till en internationell organisation omfattas av bestämmelserna i 4 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall ska anses vara bosatt i Sverige endast i den

mån det är förenligt med vad som följer av tillämplig stadga eller avtal som anges i bilagan till den lagen.

Biståndsarbetare m.fl.

6 § En i Sverige bosatt person som lämnar landet för arbete för arbetsgivarens räkning ska fortfarande anses vara bosatt här, om han eller hon är anställd av

1. en svensk ideell organisation som bedriver biståndsverksamhet, eller
2. ett svenskt trossamfund eller ett organ som är knutet till ett sådant samfund.

Första stycket gäller endast om utlandsvistelsen kan antas vara längst fem år.

Utlandsstuderande m.fl.

7 § En i Sverige bosatt person som lämnar landet för att studera i ett annat land ska fortfarande anses vara bosatt här så länge han eller hon genomgår en studiestödsberättigande utbildning eller har utbildningsbidrag för doktorander.

Den som kommer till Sverige för att studera ska inte anses vara bosatt här. Detta gäller dock inte den som har utbildningsbidrag för doktorander.

Familjemedlemmar

8 § Det som föreskrivs om personer som avses i 4–7 §§ gäller även medföljande make samt barn som inte fyllt 18 år. Med make likställs den som utan att vara gift med den utsände lever tillsammans med denne, om de tidigare har varit gifta eller gemensamt har eller har haft barn.

De bosättningsbaserade förmånerna

9 §* Den som är bosatt i Sverige är försäkrad för följande förmåner:

Avdelning B Familjeförmåner

1. föräldrapenning på lägstanivå och grundnivå, (11 och 12 kap.)
2. barnbidrag, (15 och 16 kap.)
3. underhållsstöd, (17–19 kap.)
4. adoptionsbidrag, (21 kap.)
5. vårdbidrag, (22 kap.)

Avdelning C Förmåner vid sjukdom eller arbetskada

6. sjukpenning i särskilda fall (28 a kap.)
7. rehabilitering, bidrag till
arbetshjälpmedel, särskilt bidrag och
rehabiliteringspenning i särskilda fall, (29–31 a kap.)

44 *Utdrag ur Socialförsäkringsbalk*

8. sjukersättning och aktivitetsersättning
i form av garantiersättning, (33 och 35–37 kap.)

Avdelning D Särskilda förmåner vid funktionshinder

9. handikappersättning, (50 kap.)
10. assistansersättning, (51 kap.)
11. bilstöd, (52 kap.)

Avdelning E Förmåner vid ålderdom

12. garantipension, (55, 56, 65–67 och 69–
71 kap.)
13. särskilt pensionstillägg, (73 kap.)
14. äldreförsörjningsstöd, (74 kap.)

Avdelning F Förmåner till efterlevande

15. efterlevandestöd, (77, 79 och 85 kap.)
16. garantipension till
omställningspension, (77, 81 och 85 kap.)

Avdelning G Bostadsstöd

17. bostadsbidrag, och (95–98 kap.)
18. bostadstillägg och (100–103 kap.)
19. boendetillägg (103 a–103 e kap.)

Lag 2011:1513, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

* Senaste lydelse 2010:110

10 §* När det gäller förmåner till efterlevande enligt 9 § 15 och 16 är det den efterlevande som ska vara försäkrad för förmånerna. *Lag 2011:1513, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110

Socialförsäkringsskyddet i samband med inflyttning till Sverige

Vid anmälan om bosättning

11 § Till den som bosätter sig i Sverige men inte är folkbokförd här får bosättningsbaserade förmåner inte lämnas för längre tid tillbaka än tre månader före den månad när anmälan om bosättningen gjordes till Försäkringskassan eller när Försäkringskassan på annat sätt fick kännedom om bosättningen.

Bestämmelser om anmälan om bosättning i Sverige finns i 110 kap. 43 §.

När uppehållstillstånd behövs

12 § Till den som enligt utlänningslagen (2005:716) behöver ha uppehållstillstånd i Sverige får bosättningsbaserade förmåner lämnas tidigast från och med den dag då ett sådant tillstånd börjar gälla men inte för längre tid tillbaka än tre månader före det att tillståndet bevil-

jades. Om det finns synnerliga skäl, får förmåner lämnas även om uppehållstillstånd inte har beviljats.

Förmåner enligt första stycket lämnas dock inte för tid då bistånd enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. har lämnats till den försäkrade, om förmånerna är av motsvarande karaktär.

Förmåner vid utlandsvistelse

13 § För tid då en försäkrad inte vistas i ett land som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller i Schweiz kan förmåner som grundas på bosättning lämnas endast i de fall som avses i 14 och 15 §§.

14 §* Förmåner får lämnas om utlandsvistelsen kan antas vara längst sex månader. Äldreförsörjningsstöd enligt 9 § 14 kan dock lämnas endast om utlandsvistelsen kan antas vara längst tre månader. Sjukpenning i särskilda fall enligt 9 § 6 och rehabiliteringspenning i särskilda fall enligt 9 § 7 får för tid då en försäkrad vistas utomlands lämnas endast om Försäkringskassan medger att den försäkrade reser till utlandet.

Förmåner enligt 9 § 8, 12, 13, 15 och 16 kan lämnas så länge den försäkrades bosättning i Sverige består. *Lag 2011:1513, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110

15 §* Tidsbegränsningen och kravet på medgivande i 14 § första stycket gäller inte för sådana statsanställda och deras familjemedlemmar som avses i 4 och 8 §§.

Tidsbegränsningen och kravet på medgivande gäller inte heller för familjeförmåner enligt 9 § 1–4 till biståndsarbetare m.fl. och studerande eller deras familjemedlemmar som avses i 6–8 §§. *Lag 2011:1513, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110

16 § I 110 kap. 45 § finns bestämmelser om när den försäkrade är skyldig att anmäla till Försäkringskassan att han eller hon lämnar Sverige.

Speciella försäkringssituationer

17 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelarföreskrifter om i vilken utsträckning barn som är politiska flyktingar är försäkrade för underhållsstöd enligt 9 § 3 även om de inte är bosatta i Sverige.

18 § Har rätten till en bosättningsbaserad förmån upphört med tillämpning av bestämmelserna om bosättning i 2–8 §§ eller bestämmelserna om utlandsvistelse i 13–15 §§, får förmånen efter ansökan

hos den handläggande myndigheten fortsätta att lämnas om det med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt att dra in förmånen.

6 kap. Arbetsbaserade förmåner

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- arbete i Sverige i 2 §,
 - särskilda personkategorier i 3–5 §§,
 - de arbetsbaserade förmånerna i 6 och 7 §§,
 - försäkringstid i 8–12 §§,
 - socialförsäkringsskyddets tidsmässiga omfattning i samband med arbete i Sverige i 13 och 14 §§,
 - förmåner vid utlandsvistelse i 15–18 §§, och
 - speciella försäkringssituationer i 19–22 §§.

Arbete i Sverige

2 § Vid tillämpning av bestämmelserna i denna balk avses med arbete i Sverige, om inget annat särskilt anges, förvärvsarbete i verksamhet här i landet.

Om en fysisk person som bedriver näringsverksamhet har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska verksamhet som hänför sig till driftstället anses bedriven här i landet.

Särskilda personkategorier

Sjömän

3 § Arbete som sjöman på svenskt handelsfartyg ska anses som arbete i Sverige. Detta gäller även arbete som utförs

1. i anställning på ett utländskt handelsfartyg som en svensk redare hyr i huvudsak obemannat, om anställningen sker hos redaren eller hos någon arbetsgivare som redaren har anlitat, eller

2. i anställning hos ägaren till ett svenskt handelsfartyg eller hos någon arbetsgivare som anlitats av ägaren, om fartyget hyrs ut till en utländsk redare i huvudsak obemannat.

Med sjöman avses den som enligt 3 § sjömanslagen (1973:282) ska anses som sjöman.

Utsändning m.m.

4 § Arbete utomlands för en arbetsgivare med verksamhet i Sverige ska anses som arbete här i landet, om arbetstagaren är utsänd av arbetsgivaren och arbetet kan antas vara längst ett år.

När en utländsk arbetsgivare under motsvarande förhållande sänder någon till Sverige för arbete ska arbete i Sverige inte anses föreligga.

I fall som anges i 5 kap. 4 § gäller första och andra styckena även om utsändningstiden kan antas vara längre än ett år.

Diplomater m.fl.

5 § Arbete som utförs av en person som tillhör en annan stats beskickning eller karriärkonsulat ska anses som arbete i Sverige endast om det är förenligt med bestämmelserna om immunitet och privilegier i de konventioner som anges i 2 och 3 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Detta gäller även en sådan persons privat tjänare.

Ett sådant arbete som medför att en person på grund av anknytning till en internationell organisation omfattas av bestämmelserna i 4 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall ska anses som arbete i Sverige endast i den mån det är förenligt med vad som följer av tillämplig stadga eller avtal som anges i bilagan till den lagen.

De arbetsbaserade förmånerna

6 § Den som arbetar i Sverige är försäkrad för följande förmåner:

Avdelning B Familjeförmåner

1. graviditetspenning, (10 kap.)
2. föräldrapenning på grundnivå eller sjukpenningnivå och tillfällig föräldrapenning, (11–13 kap.)

Avdelning C Förmåner vid sjukdom eller arbetskada

3. sjukpenning, (24–28 kap.)
4. rehabilitering, rehabiliteringsersättning och bidrag till arbetshjälpmedel, (29–31 kap.)
5. inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning, (33, 34, 36 och 37 kap.)
6. arbetsskadeersättning, (39–42 kap.)
7. närståendepenning, (47 kap.)

Avdelning E Förmåner vid ålderdom

8. inkomstgrundad ålderspension, (55–64 och 69–71 kap.)

Avdelning F Förmåner till efterlevande

9. inkomstrelaterad efterlevandepension, (77, 78, 80 och 82–85 kap.)
10. efterlevandeförmåner från arbetsskade försäkringen, och (87 och 88 kap.)
11. efterlevandeskydd i form av premiepension. (89–92 kap.)

7 § När det gäller pensionsförmåner och skadeersättning till efterlevande enligt 6 § 9–11 är det den avlidne som ska ha varit försäkrad för förmånerna.

Försäkringstid

Allmänna bestämmelser

8 § För arbetstagare gäller försäkringen enligt 6 § från och med den första dagen av anställningstiden. För andra gäller försäkringen från och med den dag då arbetet har påbörjats.

Försäkringen upphör att gälla tre månader, eller för sådana förmåner som anges i 6 § 5 ett år, efter den dag då arbetet har upphört av någon annan anledning än ledighet för semester, ferier eller motsvarande uppehåll (efterskyddstid). Försäkringen upphör tidigare än som nu sagts om den enskilde börjar arbeta i ett annat land och omfattas av motsvarande försäkring i det landet eller om det finns andra särskilda skäl.

9 § Om en förmån som avses i 6 § lämnas när försäkringen ska upphöra enligt 8 §, fortsätter försäkringen enligt 6 § att gälla under den tid för vilken förmånen lämnas.

10 § Försäkringen enligt 6 § fortsätter att gälla efter efterskyddstiden enligt 8 § så länge bestämmelserna i 26 kap. 11–16 §§ om sjukpenninggrundande inkomst vid förvärvsavbrott (SGI-skyddad tid) är tillämpliga på personen.

11 § Försäkringen för pensioner eller skadeersättningar som avses i 6 § 6 och 8–11 gäller när rätten till en förmån enligt de bestämmelser som anges där kan härledas från ett arbete i Sverige. Detsamma gäller försäkringen för föräldrapenning på grund- eller sjukpenningnivå enligt 6 § 2.

Försäkringen för pensioner enligt första stycket gäller också när rätten till förmånen kan härledas från sådan ersättning som anges i 19 och 20 §§.

12 § För biståndsarbetare m.fl. enligt 5 kap. 6 § som till följd av utlandsarbete inte omfattas av den arbetsbaserade försäkringen och som efter utlandstjänstgöringens slut återvänder till Sverige ska efterskyddstiden börja löpa först efter återkomsten, om utlandstjänstgöringen varat längst fem år.

Socialförsäkringsskyddets tidsmässiga omfattning i samband med arbete i Sverige

Vid anmälan om arbete i Sverige

13 § Arbetsbaserade förmåner enligt 6 § 1–5, 7 och 8 får inte lämnas för längre tid tillbaka än tre månader före den månad då Försäkringskassan fick kännedom om arbetet.

Bestämmelser om anmälan om arbete för den som inte är bosatt i Sverige finns i 110 kap. 44 §.

När arbetstillstånd eller uppehållstillstånd behövs

14 § Den som enligt utlänningslagen (2005:716) behöver ha arbetstillstånd i Sverige eller ett uppehållstillstånd med motsvarande verkan har inte rätt till arbetsbaserade förmåner förrän ett sådant tillstånd har beviljats. Ersättning får lämnas tidigast från och med den dag då tillståndet börjar gälla men inte för längre tid tillbaka än tre månader före det att tillståndet beviljades.

Begränsningarna i första stycket gäller inte arbetsskadeersättning enligt 6 § 6 eller arbetsskadeersättning till efterlevande enligt 6 § 10.

Förmåner vid utlandsvistelse

15 § För tid då en försäkrad vistas utomlands kan förmåner vid sjukdom, graviditet, tillfällig vård av barn och rehabilitering enligt 6 § 1–4 lämnas endast

- om ett ersättningsfall inträffar utomlands medan den försäkrade där utför sådant arbete som ska anses som arbete i Sverige, eller
- om Försäkringskassan medger att den försäkrade reser till utlandet.

16 § Förmåner enligt 6 § 5, 6 och 8–11 lämnas för tid då den försäkrade vistas utomlands så länge rätten till förmånen består. Detta gäller också i fråga om föräldrapenning på grund- eller sjukpenningnivå enligt 6 § 2,

1. om barnet är bosatt i Sverige, eller
2. om Försäkringskassan medger det, när ett barn hämtas i samband med adoption.

17 § När det gäller efterlevandeförmåner ska det som anges i 16 § om försäkrad gälla den försäkrades efterlevande.

18 § I 110 kap. 45 § finns bestämmelser om när den försäkrade är skyldig att anmäla till Försäkringskassan att han eller hon lämnar Sverige.

Speciella försäkringssituationer

19 § En person som får inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 6 § 5 är försäkrad för inkomstgrundad ålderspension enligt 6 § 8 beräknad på denna ersättning.

20 § Den som får någon av följande förmåner är försäkrad för inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 6 § 5, inkomstgrundad ålderspension enligt 6 § 8 och inkomstrelaterad efterlevandeförmån enligt 6 § 9 och 11:

1. vårdbidrag enligt 5 kap. 9 § 5, som inte enbart avser merkostnader,
2. dagpenning från arbetslöshetskassa,
3. aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program,

4. utbildningsbidrag för doktorander,
5. ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF),
6. dagpenning till totalförsvarspliktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt och till andra som får dagpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga, och
7. stipendium som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst.

21 § När det gäller inkomstgrundad ålderspension enligt 6 § 8 finns i 60 kap. dessutom bestämmelser om beräkning av pensionsgrundande belopp för

- pliktjänstgöring,
- studier, och
- vård av småbarn (barnår).

22 § Den som genomgår utbildning som är förenad med särskild risk för arbetsskada är försäkrad för arbetsskadeersättning enligt 6 § 6 och 10.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om försäkring enligt första stycket.

25 kap. Allmänna bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst och årsarbetstid

Innehåll

1 § I detta kapitel finns grundläggande bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst i 2–6 §§.

- Vidare finns bestämmelser om
- inkomst av anställning i 7 §,
 - inkomst av annat förvärvsarbete i 8–15 §§,
 - undantag för vissa inkomster i 16–24 §§, och
 - årsarbetstid i 25–31 §§.

Grundläggande bestämmelser

2 § Sjukpenninggrundande inkomst är den årliga inkomst i pengar som en försäkrad kan antas komma att tills vidare få för eget arbete antingen

1. som arbetstagare i allmän eller i enskild tjänst (inkomst av anställning), eller
2. på annan grund (inkomst av annat förvärvsarbete).

3 § För att sjukpenninggrundande inkomst ska kunna fastställas för en person krävs att han eller hon är försäkrad för arbetsbaserade förmåner enligt 4 och 6 kap.

För att sjukpenninggrundande inkomst ska kunna fastställas krävs dessutom att den försäkrades årliga inkomst

1. kommer från arbete i Sverige,
2. kommer från arbete som kan antas vara under minst sex månader i följd eller vara årligen återkommande, och
3. kan antas uppgå till minst 24 procent av prisbasbeloppet.

4 § Av ett beslut om fastställande av sjukpenninggrundande inkomst ska det framgå hur stor den sjukpenninggrundande inkomsten är och i vilken utsträckning denna avser inkomst av anställning eller inkomst av annat förvärvsarbete.

5 § När sjukpenninggrundande inkomst beräknas ska inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete var för sig beräknas och avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Vid beräkningen ska det bortses från inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete till den del summan av dessa överstiger 7,5 prisbasbelopp. Det ska därvid i första hand bortses från inkomst av annat förvärvsarbete.

6 §* Om den försäkrades förhållanden inte är kända för Försäkringskassan, ska beräkningen av den försäkrades sjukpenninggrundade inkomst grundas på

1. de upplysningar som Försäkringskassan kan få av den försäkrade eller dennes arbetsgivare, eller
2. den uppskattning av den försäkrades inkomster som gjorts vid inkomstbeskattningen. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

Inkomst av anställning

7 § Ersättning med minst 1 000 kronor om året för utfört arbete för någon annans räkning ska räknas som inkomst av anställning. Detta gäller även om betalningsmottagaren inte är anställd av den som betalar ersättningen. Den som har betalat ut sådan ersättning ska då anses som arbetsgivare, och den som utfört arbete ska anses som arbetstagare.

Det som anges i första stycket gäller inte om

1. ersättningen betalas ut i form av pension,
2. ersättningen ska räknas som inkomst av annat förvärvsarbete enligt 10–15 §§, eller
3. ersättningen omfattas av undantag enligt 16–24 §§.

Inkomst av annat förvärvsarbete

Näringsverksamhet

8 § Inkomst av näringsverksamhet ska räknas som inkomst av annat förvärvsarbete. Detsamma gäller sådan inkomst av arbete för egen räkning som utgör inkomst av tjänst.

Det som anges i första stycket gäller endast i den utsträckning inkomsten inte ska räknas som inkomst av anställning. Vidare gäller det som anges i 9–17 och 19–24 §§.

9 §* För en försäkrad som har inkomst av annat förvärvsarbete och som bedriver näringsverksamhet ska, under en tid om 24 månader räknat från den månad då den försäkrade har gjort eller borde ha gjort anmälan för registrering enligt 7 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244), den sjukpenninggrundande inkomsten från näringsverksamheten beräknas till minst vad som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning. I det fall den försäkrade inte har skyldighet att anmäla sig för registrering, ska tiden om 24 månader räknas som om en sådan skyldighet hade gällt för honom eller henne. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:423

Ersättning till den som har F-skattsedel

10 §* Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut till en mottagare som är godkänd för F-skatt när ersättningen bestäms eller när den betalas ut.

Om mottagaren är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln skriftligen åberopas. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

11 §* Den som i en handling som upprättas i samband med uppdraget har lämnat uppgift om godkännande för F-skatt ska anses ha ett sådant godkännande om handlingen även innehåller följande uppgifter:

1. utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter, och
2. betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Uppgiften om godkännande för F-skatt gäller även som sådant skriftligt åberopande av godkännande som avses i 10 § andra stycket. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

12 §* Det som anges i 11 § gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om godkännande för F-skatt är oriktig.

Bestämmelser om påföljd för den som lämnar oriktig uppgift finns i skattebrottslagen (1971:69). *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

Viss ersättning från privatpersoner

13 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut till en mottagare som inte är godkänd för F-skatt eller är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), om

1. utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,
2. ersättningen inte är en utgift i en näringsverksamhet som bedrivs av utbetalaren,
3. ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under beskattningsåret kan antas bli mindre än 10 000 kronor,
4. utbetalaren och mottagaren inte har träffat en överenskommelse om att ersättningen ska anses som inkomst av anställning, och
5. det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

Ersättning från handelsbolag till delägare, m.m.

14 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut från

1. ett handelsbolag till en delägare i handelsbolaget, eller
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering till en medlem i intressegrupperingen.

Ersättning från utländsk arbetsgivare

15 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas lön eller annan ersättning som den försäkrade får från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person, om

- arbetsgivaren inte har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229), och
- arbetsgivaren och den försäkrade har slutit avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen (2000:980) att arbetsgivaravgifter inte ska betalas på lönen eller ersättningen.

Undantag för vissa inkomster

Ersättning understigande 1 000 kronor

16 § Om ersättning för arbete för någon annans räkning inte kan antas uppgå till minst 1 000 kronor under året, räknas ersättningen från denne som sjukpenninggrundande inkomst endast om ersättningen utgör inkomst av näringsverksamhet.

Semesterlön och semesterersättning

17 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte semesterlön till den del lönen överstiger vad som skulle ha betalats i lön för utfört arbete under motsvarande tid. Motsvarande begränsning gäller för semesterersättning.

Vissa utdelningar, kapitalinkomster och lån

18 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte inkomst som avses i 10 kap. 3 § 1–3 inkomstskattelagen (1999:1229).

Mindre ersättning till idrottsutövare

19 § Som sjukpenninggrundande inkomst av anställning räknas inte ersättning som en idrottsutövare får från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under året kan antas bli mindre än ett halvt prisbasbelopp.

Vissa avtalsförmåner som avses i lagen om särskild löneskatt

20 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte följande ersättningar:

1. ersättning som anges i 1 § första stycket 1–5 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
2. ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring vid arbetsskada som enligt 2 § första stycket lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

21 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte ersättning från en stiftelse som har till väsentligt ändamål att tillgodose ekonomiska intressen hos dem som är eller har varit anställda hos en arbetsgivare som har lämnat bidrag till stiftelsen (vinstandelsstiftelse) om följande förutsättningar är uppfyllda:

- ersättningen avser en sådan anställd som omfattas av ändamålet med vinstandelsstiftelsen,

– ersättningen avser inte betalning för den anställdes arbete åt vinstandelsstiftelsen, och

– de bidrag arbetsgivaren har lämnat till vinstandelsstiftelsen har varit avsedda att vara bundna under minst tre kalenderår och att på likartade villkor tillkomma en betydande andel av de anställda.

Detta gäller även ersättning från en annan juridisk person med motsvarande ändamål som en vinstandelsstiftelse.

22 § Om arbetsgivaren är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller det som föreskrivs i 21 § inte ersättning som den juridiska personen lämnar till företagsledare eller delägare i företaget eller till en person som är närstående till någon av dem.

Med fåmansföretag, fåmanshandelsbolag, företagsledare och närstående avses detsamma som i inkomstskattelagen (1999:1229).

23 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse som härrör från bidrag som arbetsgivaren har lämnat under något av åren 1988–1991.

Försäkrade som senast för juli 2008 beviljats icke tidsbegränsad sjukersättning

24 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte inkomst på grund av förvärvsarbete som den försäkrade utför under tid för vilken han eller hon får sjukersättning enligt bestämmelserna i 37 kap. 3 §.

Årsarbetstid

Allmänna bestämmelser

25 § Årsarbetstid ska beräknas för en försäkrad som har en sjukpenninggrundande inkomst som helt eller delvis avser anställning. Årsarbetstiden beräknas när den enligt särskilda bestämmelser har betydelse för beräkningen av en förmån.

26 § Årsarbetstiden är det antal timmar eller dagar per år som en försäkrad tills vidare kan antas komma att ha som ordinarie arbetstid eller motsvarande normal arbetstid i sitt förvärvsarbete.

27 § Årsarbetstiden beräknas i dagar endast när den schablonberäknas. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om schablonberäkning av årsarbetstiden.

Ledighet som likställs med förvärvsarbete

28 § När årsarbetstiden beräknas ska följande ledigheter likställas med förvärvsarbete:

1. ledighet för semester, dock inte om den försäkrade under ledigheten får semesterlön enligt semesterlagen (1977:480) och, enligt

56 *Utdrag ur Socialförsäkringsbalk*

15 § samma lag, kan begära att dagar då han eller hon är oförmögen till arbete på grund av sjukdom inte räknas som semesterdag,

2. ledighet under studietid för vilken oavkortade löneförmåner lämnas,

3. ledighet under tid då den försäkrade får ersättning för att delta i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF), och

4. ledighet för ferier eller för motsvarande uppehåll för lärare som är anställda inom utbildningsväsendet.

Beräkning av årsarbetstiden

29 § Årsarbetstiden avrundas till närmast hela timtal, varvid halv timme avrundas uppåt.

30 § När den försäkrades förhållanden inte är kända för Försäkringskassan ska beräkningen av årsarbetstiden grundas på upplysningar som Försäkringskassan kan inhämta från den försäkrade eller dennes arbetsgivare eller uppdragsgivare.

31 § I 26 kap. samt 28 kap. 8 och 9 §§ finns ytterligare bestämmelser om beräkning av årsarbetstid i vissa situationer.

58 kap. Allmänna bestämmelser om inkomstgrundad ålderspension

Innehåll

1 § I detta kapitel finns grundläggande bestämmelser i 2–5 §§.

Vidare finns bestämmelser om

– underrättelse om beslut i 9 §, och

– indexering, balansering och anslutande definitioner i 10–28 §§.

Grundläggande bestämmelser

Inkomstpension

2 § Inkomstpension ska beräknas utifrån de pensionsrätter som fastställts för den försäkrade.

Inkomstpensionens storlek är också beroende av den allmänna inkomstutvecklingen.

Premiepension

3 § Premiepension ska beräknas utifrån de pensionsrätter som fastställts för den försäkrade.

Premiepensionens storlek är också beroende av värdeutvecklingen på de medel som fonderats i premiepensionssystemet.

Tilläggs pension

4 § Tilläggs pension ska beräknas utifrån de pensionspoäng som fastställts för den försäkrade.

Tilläggs pensionens storlek är också beroende av den allmänna inkomstutvecklingen.

5 § Pensionsrätt och pensionspoäng fastställs årligen och grundas på den försäkrades pensionsunderlag. Detta består av summan av

- fastställd pensionsgrundande inkomst (PGI) och
- fastställda pensionsgrundande belopp (PGB).

Underrättelse om beslut

9 § Om den försäkrade har debiterats slutlig skatt, ska underrättelse om Skatteverkets beslut om pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. anges på beskedet om slutlig skatt. I annat fall ska underrättelse ske genom särskilt besked senast den 15 december fastställelseåret.

Den försäkrade ska skriftligen underrättas om Pensionmyndighetens beslut om pensionsgrundande belopp, pensionsrätt och pensionspoäng enligt 60 och 61 kap. senast den 31 mars året efter fastställelseåret.

Det ska framgå av en underrättelse enligt första eller andra stycket hur man begär omprövning av beslutet. En underrättelse behöver inte sändas till den som inte är bosatt i Sverige och vars adress är okänd.

Indexering, balansering och anslutande definitioner

Inkomstindex

10 § Vissa beräkningar som anges i denna balk ska grundas på ett inkomstindex som beräknas för varje år. Inkomstindexet ska visa den allmänna inkomstutvecklingen.

Beräkningarna ska grundas på ett inkomstindex för 1999 om 100,00.

11 §* Inkomstindex ska visa den relativa förändringen av genomsnittet av de årliga pensionsgrundande inkomsterna, efter avdrag för allmän pensionsavgift, för försäkrade som under beskattningsåret har fyllt minst 16 år och högst 64 år. Vid beräkningen tillämpas inte 59 kap. 4 § andra stycket. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

12 § Förändringen av indextalet mellan två på varandra följande år ska motsvara den beräknade årliga relativa förändringen av de inkomster som anges i 11 § under en period av tre år före det år inkomstindexet avser.

När inkomsterna beräknas ska den årliga förändringen i det allmänna prisläget under samma treårsperiod, räknat från juni till juni, räknas bort.

Det framräknade värdet ska därefter räknas om med förändringen i det allmänna prisläget i juni två år före det år indexet avser och det allmänna prisläget i juni året närmast före det året.

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om inkomstindexet.

Balanstal

14 § Vissa beräkningar som anges i denna balk ska grundas på ett balanstal som beräknas enligt bestämmelsen i andra stycket och 15–20 §§.

Balanstalet beräknas för varje år och ska visa kvoten mellan

- summan av fördelningssystemets avgiftstillgång och ett genomsnittligt värde av tillgångarna hos Första–Fjärde och Sjätte AP-fonderna och

- fördelningssystemets pensionsskuld vid utgången av det andra året före det år balanstalet avser.

15 § Med avgiftstillgång avses produkten av

- avgiftsinkomsterna till fördelningssystemet och
- medelvärdet av tiden i år räknat från det att en pensionsrätt tjänas in till det att den betalas ut i form av pension (omsättningstiden).

Med ett genomsnittligt värde av tillgångarna hos Första–Fjärde och Sjätte AP-fonderna avses medelvärdet av de redovisade marknadsvärdena av tillgångarna hos Första–Fjärde och Sjätte AP-fonderna vid utgången av det andra, tredje respektive fjärde året före det år balanstalet avser.

16 § Med pensionsskuld avses det totala pensionsåtagandet i fördelningssystemet.

17 § Avgiftsinkomsterna beräknas som produkten av

- genomsnittet av inkomsterna det andra, tredje och fjärde året före det år balanstalet avser och

- inkomsternas beräknade årliga relativa förändring under det andra– femte året före det år balanstalet avser.

18 § När inkomsternas relativa förändring beräknas ska den årliga förändringen i det allmänna prisläget under samma treårsperiod, räknat från juni till juni, frånräknas.

Det framräknade värdet ska därefter räknas om med förändringen i det allmänna prisläget i juni tre år före det år balanstalet avser och det allmänna prisläget i juni året efter det förstnämnda året.

19 § Omsättningstiden beräknas som medianen av omsättningstiden för det tredje, fjärde och femte året före det år balanstalet avser.

20 § Pensionsskulden beräknas för det andra året före det år balansstalet avser, som summan av

1. pensionsbehållningar enligt 62 kap. 5–7 §§,
2. det beräknade värdet av pensionsrätter för inkomstpension enligt 61 kap. 5–10 §§,
3. utbetalad pension för varje åldersgrupp i december multiplicerad med beräknat antal återstående utbetalningar av ett genomsnittligt pensionsbelopp för samma åldersgrupp, justerat med den räntefaktor som anges i 62 kap. 36 § och
4. det beräknade värdet av kommande utbetalningar av tilläggs-pension för dem som inte börjat ta ut sådan pension.

21 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om balansstalet.

Balansindex

22 § Om balansstalet för ett år understiger 1,0000 ska ett balansindex beräknas som ska användas vid vissa beräkningar enligt denna balk.

Ett balansindex ska därefter beräknas för varje år fram till dess att det når minst samma värde som inkomstindex.

23 § När balansindexet första gången bestäms för en sådan period som anges i 22 § ska balansindexet räknas fram som produkten av

- balansstalet och
- inkomstindexet för samma år.

24 § Efter det att balansindexet beräknats första gången enligt 23 § ska, för varje därpå följande år under perioden, det beräknade balansindexet multipliceras med kvoten mellan

- inkomstindexet efter årsskiftet och
- inkomstindexet före årsskiftet.

Produkten ska därefter multipliceras med det balanstal som ska gälla efter årsskiftet.

25 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om balansindexet.

Inkomstbasbelopp

26 § Vissa beräkningar enligt denna balk ska grundas på ett inkomstbasbelopp som beräknas för varje år.

27 § Inkomstbasbeloppet för ett visst år motsvarar produkten av

- bastalet 43 313 och
- kvoten mellan inkomstindexet för det år inkomstbasbeloppet ska bestämmas för och inkomstindexet för 2005.

Det omräknade beloppet ska avrundas till närmaste hundratal kronor.

28 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om inkomstbasbeloppet.

59 kap. Pensionsgrundande inkomst

Innehåll

1 § I detta kapitel finns allmänna bestämmelser om pensionsgrundande inkomst i 2–7 §§,

Vidare finns bestämmelser om

- inkomst av anställning i 8–13 §§,
- inkomst av annat förvärvsarbete i 14–21 §§,
- undantag för vissa inkomster i 22–28 §§,
- hur samordnade sociala förmåner är pensionsgrundande i 29–31 §§, och
- beräkning av pensionsgrundande inkomst i 32–38 §§.

Allmänna bestämmelser om pensionsgrundande inkomst

Vad är pensionsgrundande inkomst?

2 § Pensionsgrundande inkomst beräknas av Skatteverket på inkomster som den försäkrade har haft och som är pensionsgrundande.

Vilka inkomster är pensionsgrundande?

3 § Följande inkomster är pensionsgrundande:

- inkomster av anställning som avses i 8–13 §§, och
 - inkomster av annat förvärvsarbete som avses i 14–21 §§.
- Undantag från det som anges i första stycket finns i 22–31 §§.

Hur beräknas pensionsgrundande inkomst?

4 § Den försäkrades pensionsgrundande inkomst för ett år (intjänandeåret) utgörs av summan av hans eller hennes inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete för det året.

Vid beräkningen ska det bortses från inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete till den del summan av dessa överstiger 7,5 inkomstbasbelopp under intjänandeåret (intjänandetaket). Det bortses i första hand från inkomster av annat förvärvsarbete.

När fastställs pensionsgrundande inkomst?

5 § Pensionsgrundande inkomst fastställs för varje år som en person har varit försäkrad och haft sådana inkomster här i landet som är pensionsgrundande.

Pensionsgrundande inkomst fastställs dock endast om summan av de inkomster som är pensionsgrundande uppgår till minst 42,3 procent av det prisbasbelopp som gäller för intjänandeåret.

6 § Pensionsgrundade inkomst fastställs inte för en försäkrad som är född 1937 eller tidigare.

7 § För det år när den försäkrade har avlidit fastställs pensionsgrundande inkomst endast om pensionsrätt för premiepension ska föras över till den avlidnes make för det året.

Inkomst av anställning

Lön och kostnadsersättning

8 §* Som inkomst av anställning räknas lön eller annan ersättning i pengar eller annan skattepliktig förmån som en försäkrad har fått som arbetstagare i allmän eller enskild tjänst.

Med lön likställs kostnadsersättning som inte undantas vid beräkning av skatteavdrag enligt 10 kap. 3 § 9 eller 10 skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

Uppdragsinkomst m.m.

9 § Som inkomst av anställning räknas, även om mottagaren inte har varit anställd hos den som betalat ut ersättningen, följande:

1. ersättning i pengar eller annan skattepliktig förmån för utfört arbete, dock inte pension, och
2. tillfällig förvärvsinkomst av verksamhet som inte bedrivits självständigt.

I fall som anges i första stycket likställs den som har utfört arbetet med en arbetstagare och den som betalat ut ersättningen med en arbetsgivare.

Rabatt m.m.

10 § Som inkomst av anställning räknas skattepliktig intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån som har lämnats på grund av kundtrohet eller liknande.

Detta gäller dock endast om den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen är någon annan än den som är skattskyldig för förmånen.

Vissa undantag

11 § I vissa fall ska ersättning som avses i 8–10 §§ inte anses som inkomst av anställning. Bestämmelser om detta finns i 15–21 §§.

Marie Curie-stipendium

12 § Som inkomst av anställning räknas stipendium (Marie Curie-stipendium) som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst. Detta gäller dock endast om stipendiet har betalats ut av

62 Utdrag ur Socialförsäkringsbalk

1. en fysisk person bosatt i Sverige, eller
2. en svensk juridisk person.

Den som har betalat ut ett sådant stipendium anses som arbetsgivare.

Sociala förmåner

13 § Som inkomst av anställning räknas följande sociala förmåner:

1. Föräldrapenningsförmåner.
2. Vårdbidrag, i den utsträckning bidraget inte är ersättning för merkostnader.
3. Ersättning från Försäkringskassan i form av sjuklönegaranti enligt 20 § lagen (1999:1047) om sjuklön.
4. Sjukpenning eller motsvarande ersättning enligt denna balk eller annan författning eller på grund av särskilt beslut av regeringen. Detta gäller i den utsträckning ersättningen har trätt i stället för en försäkrads inkomst som arbetstagare i allmän eller enskild tjänst.
5. Inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning.
6. Livränta på grund av arbetsskada eller annan skada som avses i 41–44 kap.
7. Närståendepenning.
8. Dagenpenning från arbetslöshetskassa.
9. Aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program.
10. Utbildningsbidrag för doktorander.
11. Ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF).
12. Dagenpenning till totalförsvarspiktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarspikt och till andra som får dagenpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspiktiga.
13. Bidrag från Sveriges författarfond och Konstnärsnämnden i den utsträckning som regeringen föreskriver det.

Inkomst av annat förvärvsarbete

Näringsverksamhet m.m.

14 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas följande:

1. Inkomst av en sådan näringsverksamhet som enligt 2 kap. 23 § inkomstskattelagen (1999:1229) utgör aktiv näringsverksamhet.
2. Tillfällig förvärvsinkomst av självständigt bedriven verksamhet.
3. Ersättning för arbete för någon annans räkning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner.
4. Sjukpenning eller motsvarande ersättning enligt denna balk eller annan författning eller på grund av särskilt beslut av regeringen. Detta gäller i den utsträckning ersättningen har trätt i stället för inkomst som anges i 1–3.
5. Stipendium som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst.

Det som anges i första stycket gäller endast i den utsträckning inkomsten inte ska räknas som inkomst av anställning. Vidare gäller det som anges i 15–21 §§.

Ersättning till den som är godkänd för F-skatt

15 §* Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas sådan ersättning för utfört arbete som anges i 8–10 §§ och som har betalats ut till en mottagare som var godkänd för F-skatt när ersättningen bestämdes eller betalades ut.

Första stycket gäller inte om ersättningen betalats ut från en semesterkassa. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

16 §* Om mottagaren hade ett godkännande för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om godkännandet har åberopats skriftligen. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

17 §* Den som i en handling som upprättas i samband med uppdraget har lämnat uppgift om godkännande för F-skatt ska anses ha haft ett sådant godkännande om handlingen även innehåller följande uppgifter:

1. utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra uppgifter som är godtagbara för identifiering, och
2. betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Uppgiften om godkännande av F-skatt gäller även som sådant skriftligt åberopande av godkännande som avses i 16 §. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

18 §* Det som anges i 17 § gäller inte om den som har betalat ut ersättningen känt till att uppgiften om godkännande av F-skatt var oriktig. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

Viss ersättning från privatpersoner

19 §* Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete som avses i 8–10 §§ om

1. utbetalaren var en fysisk person eller ett dödsbo,
2. den ersättning som betalats ut inte var en utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren har bedrivit,
3. den sammanlagda ersättningen för arbete från samma utbetalare under beskattningsåret var mindre än 10 000 kronor,
4. utbetalaren och mottagaren inte hade träffat en överenskommelse om att ersättningen ska anses som inkomst av anställning, och
5. det inte var fråga om sådan ersättning som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

Ersättning från handelsbolag till delägare, m.m.

20 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen har betalats ut från

1. ett handelsbolag till en delägare i handelsbolaget, eller
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering till en medlem i intressegrupperingen.

Ersättning från utländsk arbetsgivare

21 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas lön eller annan ersättning som den försäkrade har fått från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person, om

- arbetsgivaren inte har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § (1999:1229) inkomstskattelagen, och
- den försäkrade och arbetsgivaren har slutit avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen (2000:980) att arbetsgivaravgifter inte ska betalas på lönen eller ersättningen.

Undantag för vissa inkomster

Ersättning under 1 000 kronor

22 § Följande ersättningar och inkomster är inte pensionsgrundande:

1. ersättning som avses i 8–10 §§, om den kommer från en och samma arbetsgivare och är mindre än sammanlagt 1 000 kronor under ett år,
2. inkomst som avses i 14 § första stycket 1 eller 2, om den är mindre än 1 000 kronor under ett år,
3. ersättning som avses i 14 § första stycket 3 eller i 15, 16 eller 19 §, om ersättningen från den som arbetet utförts åt är mindre än 1 000 kronor under ett år, och

4. stipendium som avses i 12 § eller 14 § första stycket 5, om beloppet är mindre än 1 000 kronor under ett år.

Vissa utdelningar, kapitalinkomster, lån m.m.

23 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte sådan intäkt som avses i 10 kap. 3 § 1–4 inkomstskattelagen (1999:1229).

Mindre ersättning till idrottsutövare

24 § Som pensionsgrundande inkomst av anställning räknas inte ersättning som en idrottsutövare får från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under ett år är mindre än hälften av det för året gällande prisbasbeloppet.

Vissa avtalsförmåner som avses i lagen om särskild löneskatt

25 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte följande ersättningar, i den utsträckning dessa utgör underlag för särskild löneskatt:

1. ersättning som anges i 1 § första stycket 1–5 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
2. ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring vid arbetskada enligt 2 § första stycket lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

26 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte ersättning från en stiftelse som har till väsentligt ändamål att tillgodose ekonomiska intressen hos dem som är eller har varit anställda hos en arbetsgivare som har lämnat bidrag till stiftelsen (vinstandelsstiftelse), om följande förutsättningar är uppfyllda:

- ersättningen avser en sådan anställd som omfattas av ändamålet med vinstandelsstiftelsen,
- ersättningen avser inte betalning för arbete som den anställde utfört åt vinstandelsstiftelsen, och
- de bidrag arbetsgivaren har lämnat till vinstandelsstiftelsen har varit avsedda att vara bundna under minst tre kalenderår och att på likartade villkor tillkomma en betydande andel av de anställda.

Detta gäller även ersättning från en annan juridisk person med motsvarande ändamål som en vinstandelsstiftelse.

27 § Om arbetsgivaren är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller det som föreskrivs i 26 § inte ersättning som den juridiska personen har lämnat till företagsledare eller delägare i företaget eller till en person som är närstående till någon av dem.

Med fåmansföretag, fåmanshandelsbolag, företagsledare och närstående avses detsamma som i inkomstskattelagen (1999:1229).

28 § När pensionsgrundande inkomst beräknas ska det bortses från sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse som härrör från bidrag som arbetsgivaren har lämnat under åren 1988–1991.

Hur är samordnade sociala förmåner pensionsgrundande?

29 § Har Försäkringskassan eller en arbetslöshetskassa till en försäkrad för en viss månad betalat ut en ersättning som är pensionsgrundande antingen genom att den utgör pensionsgrundande inkomst, eller genom att det ska beräknas ett pensionsgrundande belopp för den enligt 60 kap. 7 § eller pensionspoäng enligt 61 kap. 20 §, och har den försäkrade senare för samma månad beviljats annan ersättning som är pensionsgrundande och samordnad med den ersättning som tidigare har betalats ut, gäller följande. Den senare beviljade ersättningen är pensionsgrundande endast till den del ersättningen avser tid från och med den månad då den har betalats ut.

30 § Vid tillämpning av 29 § ska det anses som om sjukersättning eller aktivitetsersättning har betalats ut före livränta, om det vid samma tidpunkt beviljas

- inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning, och
- livränta på grund av arbetsskada eller annan skada som avses i 41–44 kap.

31 § Lämnas livränta enligt 41–44 kap. tillsammans med sjukersättning eller aktivitetsersättning är livräntan inte pensionsgrundande till den del den har samordnats med inkomstrelaterad sådan ersättning.

Beräkning av pensionsgrundande inkomst

Grundläggande bestämmelser

32 § Inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete som är pensionsgrundande ska beräknas enligt 33–38 §§ och var för sig avrundas till närmaste lägre hundratal kronor.

33 §* Till grund för beräkningen av den pensionsgrundande inkomsten ett visst intjänandeår läggs den försäkrades beslut om statlig inkomstskatt för det året.

Om en inkomst som är pensionsgrundande har mottagits under ett beskattningsår som inte sammanfaller med kalenderår ska den inkomsten anses ha mottagits under kalenderåret närmast före det år då beslutet om slutlig skatt fattades. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

34 §* Pensionsgrundande inkomst av anställning, som den försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229) inte är skattskyldig för i Sverige, bestäms med ledning av en kontrolluppgift eller uppgifter i en arbetsgivardeklaration enligt skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

Värdering av skattepliktiga förmåner

35 §* Skattepliktiga förmåner ska tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 11 kap. 4–11 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Avvikelse får ske från det förmånsvärde som Skatteverket bestämmer enligt 2 kap. 10 a första stycket 1 och andra stycket samt 10 b–10 d §§ socialavgiftslagen (2000:980) om det finns skäl till detta. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

Avdrag för kostnader och allmän pensionsavgift

36 § När den försäkrades pensionsgrundande inkomster av anställning beräknas ska avdrag göras för kostnader som han eller hon har haft i arbetet. Detta gäller i den utsträckning den försäkrades kostnader, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger 5 000 kronor.

Vid beräkningen ska avdrag också göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade ska betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Avdraget görs i första hand från inkomst enligt 13 §.

37 § När den försäkrades pensionsgrundande inkomster av annat förvärvsarbete beräknas ska avdrag göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade ska betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Avdraget görs i första hand från inkomst enligt 14 § första stycket 4.

38 § När pensionsgrundande inkomster av annat förvärvsarbete beräknas ska underskott i en förvärvskälla inte dras av från inkomst av en annan förvärvskälla.

61 kap. Pensionsrätt och pensionspoäng

Innehåll

1 § I detta kapitel finns inledande bestämmelser i 2 och 3 §§.

Vidare finns bestämmelser om

- fastställande av pensionsrätt i 4 §,
- beräkning av pensionsrätt i 5–10 §§,
- överföring av pensionsrätt för premiepension i 11–16 §§,
- fastställande av pensionspoäng i 17 §,
- beräkning av pensionspoäng i 18–22 §§, och
- år med pensionspoäng vid vård av småbarn (vårdår) i 23–27 §§.

Inledande bestämmelser

Vad är pensionsrätt?

2 § Pensionsrätt räknas fram årligen för den försäkrade och ligger till grund för beräkning av inkomstpension och premiepension.

Vad är pensionspoäng?

3 § Pensionspoäng räknas fram årligen för den försäkrade och ligger till grund för beräkning av tilläggspension.

Fastställande av pensionsrätt

4 § För en försäkrad som är född 1938 eller senare ska det fastställas såväl pensionsrätt för inkomstpension som pensionsrätt för premiepension för varje år som det har fastställts

- pensionsgrundande inkomst, eller
- pensionsgrundande belopp.

För det år då den försäkrade har avlidit fastställs endast pensionsrätt för premiepension.

Beräkning av pensionsrätt

Grundläggande bestämmelser

5 § Pensionsrätt för inkomstpension och pensionsrätt för premiepension för ett år ska beräknas var för sig på summan av den försäkrades pensionsunderlag enligt 58 kap. 5 § för det året.

6 § Om inte annat följer av bestämmelserna i 7–10 §§, är den försäkrades pensionsrätt

1. för inkomstpension 16 procent av pensionsunderlaget, och
2. för premiepension 2,5 procent av pensionsunderlaget.

När pensionsrätten beräknas ska avrundning göras till närmaste lägre hela krontal.

Pensionsrätt för pensionsgrundande belopp

7 § För att den försäkrade ska tillgodoräknas pensionsrätt för premiepension för pensionsgrundande belopp för pliktjänstgöring, studier eller barnår krävs att förvärvsvillkoret i 62 kap. 38–41 §§ är uppfyllt vid den tidpunkt när nämnda belopp har fastställts.

8 § Om de förutsättningar som avses i 7 § inte är uppfyllda, ska pensionsrätt för premiepension inte beräknas på den del av pensionsunderlaget som motsvarar de pensionsgrundande belopp som anges i samma paragraf. Pensionsrätten för inkomstpension ska då i stället beräknas till 18,5 procent av den delen av pensionsunderlaget.

Första stycket gäller även om pensionsgrundande inkomster och belopp senare ändras så att förvärvsvillkoret i 62 kap. 38 § inte längre är uppfyllt.

Obetalda avgifter

9 §* För att en försäkrad ska tillgodoräknas full pensionsrätt på pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete för ett år måste hela ålderspensionsavgiften enligt socialavgiftslagen (2000:980) och hela den allmänna pensionsavgiften enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift för inkomsten vara betald.

Om dessa avgifter inte helt betalats inom den tid som anges i 62 kap. 17 och 18 § skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller följande. Pensionsrätt ska beräknas endast på så stor andel av den pensionsgrundande inkomst som härrör från inkomster av annat förvärvsarbete som motsvarar den andel av årets avgifter som betalats inom föreskriven tid. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

Försäkrade födda 1938–1953

10 § För en försäkrad som är född under något av åren 1938–1953 gäller följande. Pensionsrätt för inkomstpension och pensionsrätt för premiepension ska minskas med en tjugondel för varje helt år från och med året efter födelseåret till utgången av 1954.

Första stycket gäller dock inte pensionsrätt för år efter det år då den försäkrade har fyllt 64 år.

Överföring av pensionsrätt för premiepension

11 § Hela den pensionsrätt för premiepension som för ett år har fastställts för en försäkrad kan föras över till hans eller hennes make. För sådan överföring, för upphörande av överföring och för återkallelse av anmälan om överföring gäller föreskrifterna i 12–16 §§.

12 § Anmälan om överföring av pensionsrätt för premiepension ska skriftligen göras av makarna gemensamt och ska ha kommit in till Pensionsmyndigheten senast den 31 januari det första år som pensionsrätten hänför sig till. Anmälan gäller tills vidare om inget annat anges i anmälan.

13 § Pensionsrätt för premiepension får föras över till make endast om denne

1. har varit försäkrad för en bosättningsbaserad eller arbetsbaserad förmån enligt 4–6 kap. någon gång under intjänandeåret, eller
2. tidigare har tillgodoräknats pensionsrätt för premiepension.

14 § Om någon av makarna vill att en överföring som gäller tills vidare ska upphöra måste han eller hon skriftligen anmäla detta till Pensionsmyndigheten senast den 31 januari det år från och med vilket överföringen ska upphöra.

15 § Om makarnas äktenskap har upplösts ska överföringen upphöra från och med det år då äktenskapet upplöstes.

Har äktenskapet upplösts genom att den make som överföringen ska ske från har avlidit, ska dock överföringen gälla även det år då äktenskapet upplöstes, om inte också den andra maken avled samma år.

16 § Återkallelse av anmälan om överföring av pensionsrätt för premiepension ska vara skriftlig. Återkallelse får inte göras efter den dag då anmälan senast ska ha kommit in till Pensionsmyndigheten.

Fastställande av pensionspoäng

17 § För en försäkrad som är född 1953 eller tidigare ska det fastställas pensionspoäng för tilläggspension för varje år som det har fastställts pensionsgrundande inkomst.

Pensionspoäng fastställs inte för

1. år efter det år då den försäkrade fyllt 64 år, och
2. det år då den försäkrade har avlidit.

Beräkning av pensionspoäng

Grundläggande bestämmelser

18 § Den försäkrades pensionspoäng motsvarar kvoten mellan

- den reducerade pensionsgrundande inkomsten och
- det förhöjda prisbasbeloppet.

Pensionspoängen ska beräknas med två decimaler, lägst till en hundraleds poäng.

19 § Vid beräkningen av pensionspoäng ska den försäkrades reducerade pensionsgrundande inkomst räknas fram som differensen mellan

- den pensionsgrundande inkomsten och
- det förhöjda prisbasbelopp som gällde för intjänandeåret.

Det förhöjda prisbasbeloppet ska i första hand räknas av mot inkomster av anställning.

Pensionsgrundande belopp för sjukersättning eller aktivitetsersättning

20 § Vid tillämpning av bestämmelserna i 18 och 19 §§ ska pensionsgrundande belopp för sjukersättning eller aktivitetsersättning enligt 60 kap. likställas med pensionsgrundande inkomst.

Obetalda avgifter

21 § Det som föreskrivs i 9 § om beräkning av pensionsrätt på pensionsgrundande inkomst som härrör från inkomst av annat förvärvsarbete ska även gälla beräkning av pensionspoäng.

Andelsberäkning ska då göras på den pensionsgrundande inkomsten innan det förhöjda prisbasbeloppet dras av.

Maximal pensionspoäng

22 § Den pensionspoäng som tillgodoräknas en försäkrad för ett år får sammanlagt inte överstiga den högsta pensionspoäng som någon för det året kan tillgodoräknas på pensionsgrundande inkomst.

År med pensionspoäng vid vård av småbarn (vårdår)

23 § Vårdår som avses i 24 § ska likställas med år för vilka pensionspoäng har tillgodoräknats den försäkrade, med följande undantag:

1. Vårdår ska inte beaktas vid beräkning enligt 63 kap. 6 § av det medeltal av pensionspoäng som kan tillgodoräknas den försäkrade.
2. Vårdår ska inte beaktas när det bestäms om en försäkrad enligt 63 kap. 3 § har tillgodoräknats pensionspoäng för tillräckligt många år för att ha rätt till tilläggs pension.

24 § Vårdår ska tillgodoräknas en förälder som är bosatt här i landet och som under större delen av ett kalenderår har vårdat ett barn som är bosatt här och som är yngre än tre år.

För samma barn och år får vårdår tillgodoräknas endast en förälder.

25 § Vid tillämpningen av 24 § likställs med förälder

1. familjehemsförälder såvitt avser barn som vårdas hos honom eller henne,
2. förälders make som stadigvarande sammanbor med föräldern, och
3. förälders sambo som tidigare har varit gift med eller har eller har haft barn med föräldern.

26 § Vårdår får inte tillgodoräknas en försäkrad för

1. år före det år då han eller hon fyllt 16 år,
2. det år då han eller hon avlidit,
3. år efter det år då han eller hon fyllt 64 år,
4. år som han eller hon tillgodoräknas pensionspoäng för, eller

5. år som han eller hon enligt 21 § på grund av bristande eller underlåten avgiftsbetalning inte tillgodoräknas pensionspoäng för.

27 § En förälder som vill tillgodoräknas ett vårdår enligt 24 § ska ansöka om det hos Pensionsmyndigheten senast den 31 januari andra året efter det år som vårdår ska tillgodoräknas för.

110 kap. Handläggning av ärenden

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- tillämpningsområdet i 2 och 3 §§,
 - ansökan och anmälan m.m. i 4–12 §§,
 - utredning och uppgiftsskyldighet i 13–30 §§,
 - uppgiftsskyldighet för andra än parter i 31–37 §§,
 - bevisupptagning rörande arbetsskada m.m. vid allmän domstol i 38 §,
 - undantag från sekretess i 39–42 §§,
 - anmälan om bosättning eller arbete i Sverige i 43–45 §§,
 - skyldighet att anmäla ändrade förhållanden i 46–51 §§, och
 - indragning och nedsättning av ersättning i 52–58 §§.

Tillämpningsområdet

2 § Detta kapitel gäller om inte annat anges vid handläggningen hos Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten av ärenden som avser förmåner enligt denna balk.

3 § När det är särskilt angivet ska bestämmelserna även tillämpas vid handläggningen hos Skatteverket.

Ansökan och anmälan m.m.

Ansökan m.m.

4 § Den som vill begära en förmån (sökanden) ska ansöka om den skriftligen. Detsamma gäller begäran om ökning av en förmån.

En ansökan om en förmån ska innehålla de uppgifter som behövs i ärendet och ska vara egenhändigt undertecknad. Uppgifter om faktiska förhållanden ska lämnas på heder och samvete.

5 § Ansökan om förlängt underhållsstöd enligt 18 kap. 6 § ska göras av den studerande själv, även om han eller hon ännu inte har fyllt 18 år.

Beträffande äldreförsörjningsstöd och bostadstillägg ska, om den försäkrade är gift, uppgifter om faktiska förhållanden lämnas på heder och samvete även av den försäkrades make.

När det gäller bostadsbidrag ska ett barn som avses i 96 kap. 4 § och som är över 18 år på ansökningshandlingen självt intyga de uppgifter som rör barnet, om det inte finns särskilda skäl mot det.

6 § Ansökan behöver, trots det som föreskrivs i 4 §, inte göras om följande förmåner:

1. Barnbidrag, i annat fall än som avses i 15 kap. 6 §. Det finns dock särskilda bestämmelser om anmälan som gäller flerbarnstillägg i 16 kap. 12 §.

2. Sjukpenning i fall som avses i 27 kap. 24 a § 3 eller där den försäkrade annars på grund av sjukdomen är förhindrad eller har synnerliga svårigheter att göra en ansökan.

3. Assistansersättning när kommunen har anmält till Försäkringskassan att det kan antas att den enskilde har rätt till sådan ersättning.

Om vårdbidrag eller handikappersättning har beviljats för begränsad tid får den tid för vilken förmånen ska lämnas förlängas utan att ansökan om detta har gjorts.

Ytterligare bestämmelser om att förmåner lämnas utan ansökan finns beträffande

1. sjukersättning och aktivitetsersättning i 36 kap. 25–27 §§,

2. tilläggspension i 56 kap. 6 §,

3. änkepension i 77 kap. 13 §, och

4. premiepension till efterlevande i 92 kap. 2 § första stycket.

7 § Oberoende av det som föreskrivs i 6 § kan uppgifter behöva lämnas enligt 13 §.

8 § Bestämmelser om ansökan via Internet finns i 111 kap. 4–7 §§.

9 § Bestämmelserna i 4 och 8 §§ gäller även i fråga om en sådan ansökan om något annat än en förmån som ska göras enligt en bestämmelse i balken.

Avvisning av ansökan

10 § Om ansökan är så ofullständig att den inte kan läggas till grund för någon prövning i sak ska den handläggande myndigheten avvisa den.

Om ansökan inte i övrigt uppfyller föreskrifterna i 4 § andra stycket eller det som annars är särskilt föreskrivet, ska myndigheten också avvisa ansökan om inte bristen är av ringa betydelse.

11 § Den handläggande myndigheten får inte avvisa ansökan enligt 10 § om sökanden inte först har förelagts att avhjälpa bristen vid påföljd att ansökan annars kommer att avvisas. Ett sådant föreläggande får delges.

Ansökan till fel myndighet, m.m.

12 § Om en ansökan, anmälan eller liknande som gäller bostadstilllägg eller ersättning på grund av arbetsskada eller skada som avses i 43 eller 44 kap. och som ska göras hos Försäkringskassan i stället har kommit in till Pensionsmyndigheten, ska den anses inkommen till Försäkringskassan samma dag. Detsamma ska gälla om ansökan, anmälan eller liknande ska göras hos Pensionsmyndigheten och den i stället har kommit in till Försäkringskassan.

Utredning och uppgiftsskyldighet

Huvudregler

13 § Den handläggande myndigheten ska se till att ärendena blir utredda i den omfattning som deras beskaffenhet kräver.

Den enskilde är skyldig att lämna de uppgifter som är av betydelse för bedömningen av frågan om ersättning eller i övrigt för tillämpningen av denna balk. För sådant uppgiftslämnande gäller även 4 § andra stycket, om inte särskilda skäl talar mot det.

Utredningsbefogenheter

14 § När det behövs för bedömningen av frågan om ersättning eller i övrigt för tillämpningen av denna balk får den handläggande myndigheten

1. göra förfrågan hos den försäkrades arbetsgivare, läkare eller någon annan som kan antas kunna lämna behövliga uppgifter,
2. besöka den försäkrade,
3. begära ett särskilt läkarutlåtande eller ett utlåtande av viss läkare eller någon annan sakkunnig, samt
4. begära att den försäkrade genomgår undersökning av viss läkare eller någon annan utredning eller deltar i ett avstämningsmöte för bedömning av den försäkrades medicinska tillstånd och arbetsförmåga samt behovet av och möjligheterna till rehabilitering.

Utbetalning utomlands

15 § För utbetalning av en förmån utomlands får det krävas bevis om att rätten till förmånen består.

Graviditetspenning

16 § När det gäller graviditetspenning får Försäkringskassan begära att kvinnan ger in ett utlåtande från sin arbetsgivare.

Föräldrapenningsförmåner

17 § När det gäller tillfällig föräldrapenning i fall som avses i 13 kap. 18 och 24 §§ får Försäkringskassan kräva att en förälder ger

in särskilt intyg av arbetsgivare eller någon annan som kan ge upplysning om arbetsförhållandena.

Försäkringskassan får också kräva att en förälder styrker sin rätt till föräldrapenningsförmån i samband med föräldrautbildning eller deltagande i en behandling av ett sjukt eller funktionshindrat barn genom intyg av den som anordnat utbildningen eller ordinerat behandlingen.

18 § När det gäller tillfällig föräldrapenning enligt 13 kap. 22 § ska läkarutlåtande ges in för att styrka det särskilda vård- eller tillsynsbehovet. I fall som avses i 13 kap. 30 § ska barnets sjukdomstillstånd styrkas med ett läkarutlåtande om det inte hos Försäkringskassan redan finns tillräcklig utredning för att bedöma rätten till ersättning.

19 § För att tillfällig föräldrapenning enligt 13 kap. 16 § 1 eller 2 ska lämnas till en förälder eller annan försäkrad som avses i 13 kap. 8 och 9 §§ ska föräldern med intyg enligt 36 § eller på annat sätt styrka att barnet har varit frånvarande från den förskola, den pedagogiska omsorg, det fritidshem eller den skola där barnet normalt vistas.

Det som föreskrivs i första stycket gäller dock inte för tid när barnet skulle ha varit frånvarande på grund av ferier eller om det finns särskilda skäl för att den tillfälliga föräldrapenningen ändå ska betalas ut.

Underhållsstöd

20 § Vid tillämpning av 14 § 1 och 2 likställs betalningsskyldiga för underhållsstöd med försäkrade.

Sjukpenning

21 § När det gäller sjukpenning ska den försäkrade, om Försäkringskassan begär det, ge in följande handlingar:

1. En skriftlig särskild försäkran avseende nedsättningen av arbetsförmågan på grund av sjukdom. Den särskilda försäkran ska innehålla en utförligare beskrivning av den försäkrades arbetsuppgifter och egna bedömning av arbetsförmågan än det som har uppgetts i ansökan. Uppgifterna i den särskilda försäkran ska lämnas på heder och samvete.

2. Ett utlåtande av arbetsgivaren. I utlåtandet ska det anges vilka möjligheter som finns att ta till vara den försäkrades arbetsförmåga inom arbetsgivarens verksamhet efter åtgärder som avses i 30 kap.

Sjukersättning och aktivitetsersättning

22 § Som villkor för rätt till eller ökning av sjukersättning eller aktivitetsersättning får det anges att den försäkrade under högst 30 dagar ska vara intagen på visst sjukhus eller vistas på vårdinrättning för försäkringsmedicinsk utredning.

Arbetsskadeersättning m.m.

23 § Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten och allmän förvaltningsdomstol har i den utsträckning som det behövs för att bestämma skadeersättning, rätt att hos myndighet som utövar tillsyn över arbetsgivares verksamhet begära undersökning av arbetsförhållanden eller att, om det finns särskilda skäl eller det gäller en annan försäkrad än en arbetstagare, själva göra en sådan undersökning.

Smittbärappening

24 § Till en ansökan om smittbärappening som grundas på beslut som avses i 46 kap. 5 § första stycket 1 ska det fogas en kopia av beslutet eller ett intyg med uppgift om beslutets innehåll.

Till en ansökan om smittbärappening som grundas på sådant förhållande som anges i 46 kap. 5 § första stycket 2 eller en ansökan om resekostnadsersättning enligt 46 kap. 20 § ska det fogas ett intyg om den företagna åtgärden.

Närståendepenning

25 § Till en ansökan om närståendepenning ska det fogas ett utlåtande av en läkare som ansvarar för den sjukes vård och behandling. Utlåtandet ska innehålla uppgifter om den vårdades sjukdomstillstånd.

Kravet på läkarutlåtande gäller inte om det hos Försäkringskassan finns utredning om det som avses i första stycket och utredningen är tillräcklig för att bedöma ersättningsfrågan.

Vårdbidrag och handikappersättning

26 § Som villkor för rätt till eller ökning av vårdbidrag eller handikappersättning får det anges att barnet respektive den försäkrade under högst 30 dagar ska vara intagen på ett visst sjukhus.

Allmän ålderspension

27 § Efter föreläggande av Skatteverket eller allmän förvaltningsdomstol ska den enskilde, i den omfattning och inom den tid som har angetts i före läggandet, meddela sådana upplysningar som är av betydelse för tillämpningen av bestämmelserna om allmän ålderspension.

Förmåner till efterlevande

28 § Som villkor för utbetalning av efterlevandestöd, efterlevandepension eller efterlevandelivränta får det krävas en förklaring på heder och samvete av den efterlevande att denne inte vet om en försvunnen person är i livet och, i fråga om livränta, hur eller varför personen har försvunnit.

Är den efterlevande omyndig får förklaring enligt första stycket krävas även från hans eller hennes förmyndare. Förklaring kan också

infordras från en god man eller förvaltare som har förordnats enligt föräldrabalken.

29 § Efterlevande som inte är försäkrade likställs ändå med försäkrade vid tillämpning av 14 § 1 och 2 i fråga om deras rätt till efterlevandeförmåner.

Kostnader

30 § För kostnader som en försäkrad eller någon annan har med anledning av sådan utredning som avses i 14, 22 och 26 §§ lämnas ersättning i enlighet med föreskrifter som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar.

För kostnader som en försäkrad har för läkarundersökning eller läkarutlåtande i samband med ansökan om vårdbidrag, sjukersättning, aktivitetsersättning eller handikappersättning lämnas ersättning enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Uppgiftsskyldighet för andra än parter

Myndigheter, arbetsgivare m.fl.

31 § Myndigheter, arbetsgivare och uppdragsgivare samt försäkringsinrättningar ska på begäran lämna Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten, Skatteverket och allmän förvaltningsdomstol uppgifter som avser en namngiven person när det gäller förhållanden som är av betydelse för tillämpningen av denna balk.

Arbetsgivare och uppdragsgivare är även skyldiga att lämna sådana uppgifter om arbetet och arbetsförhållandena som behövs i ett ärende om arbetsskadeförsäkring.

Arbetslöshetskassor

32 § Arbetslöshetskassor ska på begäran lämna uppgifter enligt 31 § första stycket till Skatteverket, Pensionsmyndigheten och allmän förvaltningsdomstol i ärenden om allmän ålderspension, särskilt pensions-tillägg, efterlevandepension och efterlevandestöd.

Banker och andra penninginrättningar

33 § Banker och andra penninginrättningar ska på begäran lämna uppgifter enligt 31 § första stycket till Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten och allmän förvaltningsdomstol i ärenden om äldreför-sörjningsstöd, bostadsbidrag och bostadstillägg.

Centrala studiestödsnämnden

34 § Centrala studiestödsnämnden ska till Försäkringskassan lämna uppgifter om vilka studerande som beviljats studiehjälp i form av studiebidrag för det andra kvartalet varje år.

Totalförsvarets pliktverk och andra ansvariga för grundutbildning av totalförsvarspliktiga

35 § Totalförsvarets pliktverk ska lämna Pensionsmyndigheten de uppgifter som behövs för beräkning av pensionsgrundande belopp enligt 60 kap. 17 §.

Den som är ansvarig för grundutbildning av en totalförsvarspliktig enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt ska underrätta Totalförsvarets pliktverk om utbetalad dagersättning samt i förekommande fall om att utbildningen har avbrutits.

Den som bedriver förskola, familjedaghem, fritidshem och skola m.m.

36 § Huvudmannen för den förskola, den pedagogiska omsorg, det fritidshem eller den skola där ett barn som inte har fyllt tolv år normalt vistas, ska på begäran av barnets förälder utfärda sådant intyg som avses i 19 § första stycket. Intygsskyldigheten, som kvarstår till och med månaden efter den då frånvaron upphörde, ska fullgöras snarast möjligt.

37 § Huvudmannen för en skola ska lämna de uppgifter som behövs i fråga om förlängt barnbidrag.

Bevisupptagning rörande arbetskada m.m. vid allmän domstol

38 § Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten får i ärenden om arbetsskadeförsäkring, statligt personskadeskydd och krigsskadeersättning begära att tingsrätt håller förhör med vittne eller sakkunnig. För förhöret ska i tillämpliga delar gälla det som föreskrivs om bevisupptagning utom huvudförhandling.

Ingen är skyldig att inställa sig vid en annan tingsrätt än den inom vars domkrets han eller hon vistas. Ersättning till den som har inställt sig för att höras lämnas med skäligt belopp som rätten bestämmer och betalas av den myndighet som begärt förhöret.

Undantag från sekretess

39 § Sekretess hindrar inte att Skatteverket, Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten och allmän förvaltningsdomstol på begäran får lämna ut uppgifter om ersättningar enligt denna balk eller enligt lagstiftning om annan jämförbar ekonomisk förmån till

1. en försäkringsinrättning, ett försäkringsbolag eller en arbetsgivare, om uppgiften behövs för samordning med ersättning därifrån, och
2. ett utländskt socialförsäkringsorgan, om uppgiften behövs där vid tillämpningen av en internationell överenskommelse som Sverige har anslutit sig till.

40 § Sekretess hindrar inte att allmän förvaltningsdomstol på begäran får lämna ut uppgifter som avses i 39 § till en arbetslöshetskassa, om uppgiften behövs för samordning med ersättning därifrån.

41 § Sekretess hindrar inte att Skatteverket och Pensionsmyndigheten på begäran får lämna ut uppgifter rörande inkomstgrundad ålderspension eller inkomstrelaterad efterlevandepension till en arbetslöshetskassa, om uppgiften behövs för samordning med ersättning därifrån.

42 § Bestämmelserna i 39 och 40 §§ gäller även för utlämnande av uppgift från varje annan myndighet som har till uppgift att handlägga ärenden om ersättningar enligt denna balk eller enligt lagstiftning om annan jämförbar ekonomisk förmån.

Anmälan om bosättning eller arbete i Sverige

43 § Den som bosätter sig i Sverige och som inte är folkbokförd här ska anmäla sig till Försäkringskassan.

En utsänd statsanställd som avses i 5 kap. 4 § första stycket och som inte är folkbokförd här ska anmäla sig till Försäkringskassan.

44 § En anmälan om arbete i Sverige som görs av den som arbetar här utan att vara bosatt i landet ska lämnas till Försäkringskassan.

45 § Den som lämnar Sverige för en tid som kan antas ha betydelse för socialförsäkringsskyddet enligt 5 eller 6 kap. ska anmäla detta till Försäkringskassan.

Skyldighet att anmäla ändrade förhållanden

Allmänna bestämmelser

46 § Den som ansöker om, har rätt till eller annars får en förmån enligt denna balk ska anmäla sådana ändrade förhållanden som påverkar rätten till eller storleken av förmånen.

Det som anges i första stycket kan avse

1. bosättning i Sverige eller utlandsvistelse,
2. bostadsförhållanden,
3. civilstånd, vårdnad och sammanboende med vuxen eller barn,
4. hälsotillstånd,
5. förvärvsarbete i Sverige eller utomlands,
6. arbetsförmåga,
7. inkomstförhållanden,
8. förmögenhetsförhållanden, och
9. utländsk socialförsäkringsförmån.

Anmälan behöver inte göras om den handläggande myndigheten har kännedom om ändringen och därför saknar behov av en anmälan.

47 § Anmälan enligt 46 § ska göras så snart som möjligt och senast fjorton dagar efter det att den anmälningsskyldige fick kännedom om förändringen.

Den handläggande myndigheten får, när det anses motiverat, kräva att uppgifterna lämnas på det sätt som föreskrivs i 4 §.

Anstånd med betalningsskyldighet för underhållsstöd

48 § För den som är betalningsskyldig för underhållsstöd och som har beviljats anstånd gäller det som anges om anmälningsskyldighet i 46 och 47 §§ i fråga om sådana ändrade förhållanden som påverkar rätten till anstånd eller omfattningen av anståndet.

Graviditetspenning, tillfällig föräldrapenning, sjukpenning och smittbärrpenning

49 § Den som är berättigad till graviditetspenning, tillfällig föräldrapenning, sjukpenning eller smittbärrpenning är skyldig att enligt bestämmelserna i 47 § meddela Försäkringskassan sin vistelseadress när han eller hon under sjukdomsfall eller annat ersättningsfall vistas annat än tillfälligt på annan adress än den som angetts till Försäkringskassan.

Sjukersättning eller aktivitetsersättning

50 § Den som får sjukersättning ska alltid göra anmälan enligt bestämmelserna i 47 § om arbetsförmågan förbättras.

51 § Anmälan enligt 46 § av den som får sjukersättning eller aktivitetsersättning ska göras

1. om han eller hon avser att börja förvärvsarbete, innan arbetet påbörjas,
2. om han eller hon avser att börja förvärvsarbete i större omfattning än tidigare, innan arbetet utökas, och
3. om han eller hon avser att fortsätta att förvärvsarbete efter tid som avses i 36 kap. 13 §, innan arbetet fortsätter.

Bestämmelserna i första stycket gäller också den som får livränta vid arbetskada eller annan skada som avses i 41–44 kap.

Indragning och nedsättning av ersättning

Försummad uppgifts- eller anmälningsskyldighet

52 § Ersättning enligt denna balk får dras in eller sättas ned om den försäkrade eller den som annars får ersättningen

1. medvetet eller av grov vårdslöshet har lämnat oriktig eller vilseledande uppgift,
 2. inte har lämnat uppgift enligt 13 §, eller
 3. inte har anmält ändrade förhållanden enligt 46, 47, 50 och 51 §§.
- Indragningen eller nedsättningen får avse viss tid eller gälla tills vidare.

Det som anges i första stycket gäller endast om det är fråga om ett förhållande som är av betydelse för rätten till eller storleken av ersättningen.

Vägran att medverka i utredningen

53 § Ersättning enligt denna balk får dras in eller sättas ned om den som är berättigad till ersättningen utan giltig anledning vägrar att medverka till utredningsåtgärder enligt 14–19 och 26–28 §§. Då gäller 52 § andra stycket.

Vägran att följa läkares föreskrifter

54 § Ersättning enligt denna balk får dras in eller sättas ned, om den som är berättigad till ersättningen vägrar att följa läkares föreskrifter. Då gäller 52 § andra stycket.

Underlåtenhet att ge in läkarintyg eller försäkran vid sjukdomsfall

55 § Sjukpenning får dras in eller sättas ned, om den som är berättigad till ersättningen underlåter att

1. styrka nedsättning av arbetsförmågan genom läkarintyg inom föreskriven tid,
2. ge in en sådan särskild försäkran som avses i 21 § 1, eller
3. ge in ett utlåtande av arbetsgivaren enligt 21 § 2.

Underlåtenhet att meddela vistelseadress

56 § Gravitetsspenning, tillfällig föräldrapenning, sjukpenning och smittbärandepening får dras in eller sättas ned om den som är berättigad till ersättningen underlåter att meddela Försäkringskassan sin vistelseadress enligt 49 §.

Vägran att medverka till behandling eller rehabilitering

57 § Ersättning får dras in eller sättas ned om den försäkrade utan giltig anledning vägrar att medverka till

1. behandling eller rehabilitering enligt 27 kap. 6 §, eller
2. rehabiliteringsåtgärder enligt 30 kap. 7 § och 31 kap. 3 §.

Det som anges i första stycket gäller endast

1. vårdbidrag,
2. sjukpenning,
3. sjukersättning och aktivitetsersättning,
4. sjukvårdsersättning vid arbetsskada,
5. livränta till den försäkrade vid arbetsskada, och
6. handikappersättning.

Det som i andra stycket föreskrivs om arbetsskada tillämpas också på motsvarande ersättningar enligt 43 och 44 kap.

Information om betydelsen av vägrad medverkan

58 § För att ersättning ska få dras in eller sättas ned på grund av att den försäkrade vägrar att delta vid avstämningsmöte enligt 14 § 4

eller behandling eller rehabilitering enligt 57 §, krävs att den försäkrade har informerats om denna påföljd.

112 kap. Om beslut

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- interimistiska beslut i 2–4 §§,
 - när ett beslut blir gällande i 5 §, och
 - beslut genom automatiserad behandling i 6 och 7 §§.

Interimistiska beslut

Allmänna bestämmelser

2 § För tid till dess att ett ärende har avgjorts får Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten besluta i fråga om ersättning från samma myndighet, om

1. det inte utan betydande dröjsmål kan avgöras om rätt till ersättning föreligger,
2. det är sannolikt att sådan rätt föreligger, och
3. det är av väsentlig betydelse för den som begär ersättningen.

Ett beslut enligt första stycket får meddelas även när det står klart att rätt till ersättning föreligger men ersättningens belopp inte kan bestämmas utan betydande dröjsmål.

3 § Finns det sannolika skäl att dra in eller minska en beslutad ersättning, kan den handläggande myndigheten besluta att ersättningen ska hållas inne eller lämnas med lägre belopp till dess att ärendet avgjorts.

Undantag för vissa förmåner

4 § Interimistiska beslut om ersättning enligt 2 och 3 §§ får inte fattas i ärenden om

1. adoptionsbidrag,
2. bilstöd,
3. allmän ålderspension,
4. särskilt pensionstillägg, eller
5. efterlevandepension och efterlevandestöd.

Interimistiska beslut enligt 3 § får inte fattas i ärenden om assistansersättning.

När ett beslut blir gällande

5 § En myndighets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt denna balk ska gälla omedelbart, om inget annat föreskrivs i beslutet eller bestäms av en domstol som har att pröva beslutet.

Beslut genom automatiserad behandling

Beslut som fattas av Skatteverket

6 § Skatteverkets beslut om pensionsgrundande inkomst får fattas genom automatiserad behandling när skälen för beslutet får utelämnas enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223).

Beslut som avses i första stycket får även sättas upp i form av elektroniska dokument. Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

Beslut som fattas av Pensionsmyndigheten

7 § Beslut om allmän ålderspension får fattas genom automatiserad behandling av Pensionsmyndigheten när skälen för beslutet får utelämnas enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223). Detsamma gäller i tillämpliga delar för beslut om efterlevandepension och efterlevandestöd.

113 kap. Ändring, omprövning och överklagande av beslut

Innehåll

1 § I detta kapitel finns allmänna bestämmelser i 2 §.

Vidare finns bestämmelser om

– ändring av beslut i 3–6 §§,

– omprövning av beslut i 7–9 §§,

– överklagande av Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens beslut i 10–15 §§,

– överklagande av allmän förvaltningsdomstols beslut i 16–18 §§,

– tidsfrister för begäran om omprövning och överklagande i 19 och

20 §§,

– handlingar till fel myndighet i 20 a §, och

– avvisningsbeslut i 21 §.

Slutligen finns särskilda bestämmelser om

– allmän ålderspension i 22–36 §§, och

– förmåner till efterlevande i 37–40 §§.

Allmänna bestämmelser

2 § Beslut i ärenden om förmåner enligt denna balk får ändras, omprövas och överklagas med tillämpning av bestämmelserna i 3–21 §§, om inget annat följer av bestämmelserna i 22–40 §§.

Det som anges i första stycket gäller även beslut i ärenden

– enligt 19 kap. om bidragsskyldigas betalningsskyldighet mot Försäkringskassan, och

– om utfärdande av intyg för tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen.

Ändring av beslut

3 § Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten ska ändra ett beslut som har fattats av respektive myndighet och som inte har prövats av domstol, om beslutet

1. på grund av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende innehåller uppenbar oriktighet,

2. har blivit oriktigt på grund av att det har fattats på uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag, eller

3. har blivit oriktigt på grund av uppenbart felaktig rättstillämpning eller annan liknande orsak.

Beslutet ska ändras även om omprövning inte har begärts. Ändring behöver dock inte göras om oriktigheten är av ringa betydelse.

4 § Det allmänna ombudet får begära ändring enligt 3 §. Sådan begäran får det allmänna ombudet framställa även till förmån för enskild part.

5 § Ett beslut får inte ändras till den försäkrades nackdel med stöd av 3 § när det gäller en förmån som har förfallit till betalning, och inte heller i annat fall om det finns synnerliga skäl mot det.

6 § En fråga om ändring enligt 3 § får inte tas upp av den handläggande myndigheten senare än två år efter den dag då beslutet meddelades. Ändring får dock ske även senare än två år efter den dag då beslutet meddelades

1. om det först därefter kommit fram att beslutet har fattats på uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag, eller

2. om det finns andra synnerliga skäl.

Omprövning av beslut

7 § Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten ska ompröva ett beslut som har fattats av respektive myndighet om det skriftligen begärs av en enskild som beslutet angår och beslutet inte har meddelats med stöd av 3 §.

Ett avvísingsbeslut som grundas på att en begäran om omprövning eller ett överklagande kommit in för sent får inte omprövas. Inte heller får omprövning avse en fråga som har avgjorts

– efter omprövning, eller

– av domstol.

Bestämmelser om begäran om omprövning genom Internet finns i 111 kap. 4–7 §§.

8 § Vid omprövningen får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

9 § Har omprövning begärts av ett beslut och överklagar det allmänna ombudet samma beslut, ska beslutet inte omprövas. Ärendet ska i stället överlämnas till allmän förvaltningsdomstol. Den enskildes begäran om omprövning ska i sådant fall anses som ett överklagande.

Överklagande av Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens beslut

Allmänna bestämmelser

10 § Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Ett beslut får dock inte överklagas av en enskild innan beslutet har omprövats enligt 7 §. En enskilds överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats ska anses som en begäran om omprövning enligt nämnda paragraf.

11 § Det som föreskrivs i 10 § andra stycket gäller inte i fråga om beslut som avses i 7 § andra stycket första meningen och inte heller beslut som har meddelats med stöd av 3 §. Den enskildes begäran om omprövning av ett sådant beslut ska anses som ett överklagande.

12 § Ett beslut av Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten får överklagas av det allmänna ombudet. Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten att företräda ombudet i allmän förvaltningsdomstol.

Det allmänna ombudet får föra talan även till förmån för enskild part.

13 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett beslut av Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten, förs det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol av ombudet.

Rätt domstol

14 § Ett beslut som rör en person som är bosatt i Sverige överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun när beslutet i saken fattades.

Beslut i övriga fall överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets det första beslutet i saken fattades.

15 § Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet fattades.

För den som var bosatt här i landet under någon del av det år då beslutet fattades, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt.

Överklagande av allmän förvaltningsdomstols beslut

16 § Prövningstillstånd krävs vid överklagande hos kammarrätten.

17 § Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet får vid överklagande av domstols beslut föra talan även till förmån för enskild part.

18 § Bestämmelserna i 33 § fjärde stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291) gäller inte avvisningsbeslut i ärenden enligt denna balk.

Tidsfrister för begäran om omprövning och överklagande

19 § En begäran om omprövning enligt 7 § ska ha kommit in till den handläggande myndigheten inom två månader från den dag då den enskilde fick del av beslutet.

20 § Ett överklagande av Försäkringskassans, Pensionsmyndighetens eller en allmän förvaltningsdomstols beslut ska ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om det är det allmänna ombudet, Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten som överklagar beslutet, ska tiden dock räknas från den dag då beslutet meddelades.

Handlingar till fel myndighet

20 a § Om en begäran om omprövning eller ett överklagande som gäller bostadstillägg eller ersättning på grund av arbetsskada eller skada som avses i 43 eller 44 kap. och som ska göras hos Försäkringskassan i stället har kommit in till Pensionsmyndigheten, ska handlingen anses inkommen till Försäkringskassan samma dag. Detsamma ska gälla om en begäran om omprövning eller ett överklagande ska göras hos Pensionsmyndigheten och handlingen i stället har kommit in till Försäkringskassan.

Avvisningsbeslut

21 § Har en begäran om omprövning eller ett överklagande avvisats ska avvisningsbeslutet, med de undantag som anges i 11 §, överklagas i samma ordning som beslutet i huvudsaken.

Särskilda bestämmelser om allmän ålderspension

Ändring och omprövning av beslut

22 §* Bestämmelserna om ändring i 3–6 §§ tillämpas inte i ärenden om allmän ålderspension. I 26 § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om rättelse av skrivfel och liknande.

I fråga om omprövning av Pensionsmyndighetens och Skatteverkets beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas endast 7 § andra stycket samt 9, 21 och 23–35 §§.

När det gäller omprövning av ett beslut om pensionsgrundande inkomst ska vad som i de i andra stycket angivna bestämmelserna, utom 25 och 28 §§, föreskrivs om Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet i stället avse Skatteverket och det allmänna ombudet hos Skatteverket enligt 67 kap. 3 § skatteförfarandelagen. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

23 § Ett beslut om allmän ålderspension ska omprövas om det skriftligen begärs av den som beslutet avser eller om det finns andra skäl.

24 § Om den som ett beslut om inkomstgrundad ålderspension avser har avlidit, får även någon annan som är berörd av beslutet skriftligen begära omprövning av detta.

25 § Om det vid omprövning av ett beslut om pensionsrätt eller pensionspoäng för inkomstgrundad ålderspension även ska göras en prövning av den pensionsgrundande inkomst som legat till grund för beslutet, ska Pensionsmyndigheten överlämna ärendet i den delen till Skatteverket som ska ompröva beslutet om denna inkomst.

Den enskildes begäran om omprövning ska i fall som avses i första stycket även anses som en begäran om omprövning av pensionsgrundande inkomst.

26 § En begäran om omprövning av ett beslut enligt 23 eller 24 § om allmän ålderspension ska ha kommit in inom två månader från det att den som begär omprövning fick del av beslutet.

I fråga om omprövning av ett beslut som avser fastställande av pensionsgrundande inkomst ska begäran om omprövning ha kommit in till Skatteverket före utgången av femte året efter det fastställelseår som beslutet avser.

I fråga om omprövning av ett beslut som avser fastställande av pensionsgrundande belopp, pensionsrätt eller pensionspoäng ska begäran om omprövning ha kommit in till Pensionsmyndigheten före utgången av året efter det fastställelseår som beslutet avser.

27 § Gör den som begär omprövning av ett beslut om fastställande av pensionsgrundande inkomst, pensionsgrundande belopp, pensionsrätt och pensionspoäng sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av den tid som anges i 26 § andra och tredje styckena har fått kännedom om ett beslut eller annan handling med uppgift om vad som har beslutats, ska begäran om omprövning i stället ha kommit in inom två månader från den dag då den som begär omprövningen fick sådan kännedom.

28 § Om en begäran om omprövning av ett beslut om allmän ålderspension har kommit in till Skatteverket, Pensionsmyndigheten eller en allmän förvaltningsdomstol inom den tid som anges i 26 och 27 §§,

ska den anses inkommen i rätt tid, även om den myndigheten inte har fattat beslutet.

I fall som avses i första stycket ska handlingen sändas till den myndighet som har meddelat beslutet med uppgift om när den kom in.

29 § Ett beslut om allmän ålderspension får omprövas till den enskildes fördel, utan att den enskilde har begärt detta, inom två månader från det att beslutet meddelades. En omprövning till den enskildes nackdel får endast ske när det finns anledning till omprövning enligt 30 eller 31 §.

Det som anges i första stycket gäller inte omprövning av ett beslut om pensionsgrundande inkomst, pensionsgrundande belopp eller fastställande av pensionsrätt eller pensionspoäng. Även ett sådant beslut får omprövas utan att den enskilde begär det. Ett sådant omprövningsbeslut ska meddelas inom ett år efter fastställelseåret.

30 § Om ett beslut om allmän ålderspension har blivit felaktigt på grund av att den som beslutet avser har lämnat oriktiga uppgifter eller inte har fullgjort en uppgifts- eller anmälningsskyldighet enligt denna balk eller någon annan lag, får omprövning ske också efter de tidpunkter som anges i 29 §.

31 §* Omprövning av ett beslut om allmän ålderspension efter de i 29 § angivna tidpunkterna får också göras om

1. det först efter de i 29 § angivna tidpunkterna har visat sig att beslutet har fattats på uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag eller om det finns andra synnerliga skäl,

2. beslutet påverkas av en ändring av ett beslut enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) om arbetsgivaravgift, eller

3. beslutet omprövas på grund av att det påverkas av en ändring som har gjorts av ett beslut om pensionsgrundande belopp eller pensionsrätt som avser någon annan än den försäkrade. *Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:110.

Överklagande

32 §* Vid överklagande av Pensionsmyndighetens, Skatteverkets och allmän förvaltningsdomstols beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas 10–18, 20, 21 och 33–36 §§.

Bestämmelserna om det allmänna ombudet tillämpas dock inte i fråga om beslut som avser premiepension.

När det gäller överklagande av beslut om pensionsgrundande inkomst ska vad som i de i första och andra styckena angivna bestämmelserna, utom 35 §, föreskrivs om Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet i stället avse Skatteverket och det allmänna ombudet hos Skatteverket enligt 67 kap. 3 § skatteförfarandelagen

(2011:1244). Lag 2011:1434, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.

* Senaste lydelse 2010:110.

33 § Om den som ett beslut om allmän ålderspension avser har avlidit, får även någon annan som är berörd av beslutet överklaga detta.

34 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut av Pensionsmyndigheten om pensionsgrundande belopp, pensionsrätt eller pensionspoäng ska överklagandet ha kommit in före utgången av året efter fastställelseåret.

Om beslutet har meddelats efter den 31 oktober året efter det fastställelseår som beslutet avser, ska överklagandet dock ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

35 § Bestämmelserna i 28 § om begäran om omprövning ska tillämpas även i fråga om överklagande.

36 § Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av allmän förvaltningsdomstol endast om ombudet varit part där. Pensionsmyndigheten får inte överklaga ett beslut av allmän förvaltningsdomstol som kan överklagas av det allmänna ombudet.

Särskilda bestämmelser om förmåner till efterlevande

Efterlevandepension och efterlevandestöd

37 § I fråga om ändring, omprövning och överklagande av ett beslut i ärende om efterlevandepension och efterlevandestöd gäller i tillämpliga delar de bestämmelser som anges i 22 och 32 §§ om omprövning och överklagande av beslut i ärenden om allmän ålderspension. Följande bestämmelser är dock inte tillämpliga:

- 24 och 25 §§ om omprövning av beslut i ärenden om allmän ålderspension, samt
- 34 § om överklagande av beslut i ärenden om allmän ålderspension.

38 § Bestämmelsen i 30 § tillämpas även i fall då det är den avlidne som har lämnat oriktiga uppgifter eller inte fullgjort en uppgifts- eller anmälningsskyldighet.

Premiepension till efterlevande

39 § De bestämmelser som anges i 22 och 32 §§ om ändring, omprövning och överklagande av beslut i ärenden om allmän ålderspension, gäller i tillämpliga delar i fråga om omprövning och överklagande av beslut i ärenden om premiepension till efterlevande.

90 *Utdrag ur Socialförsäkringsbalk*

40 § Bestämmelsen i 30 § ska i fråga om beslut i ärenden om premiepension till efterlevande tillämpas också då det är pensionsspararen eller den som tidigare hade rätt till sådan pension som har lämnat oriktiga uppgifter eller inte fullgjort en uppgifts- eller anmälningskyldighet.

Föreskrifter om ikraftträdandet av denna balk meddelas i lagen (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken.

**Utdrag ur Rådets förordning (EEG) nr 1408/71
av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen
för social trygghet när anställda, egenföretagare eller
deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen**

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *Anställda* respektive *egenföretagare*:

- i) den som är försäkrad, obligatoriskt eller genom en frivillig fortsättningsförsäkring, mot en eller flera av de risker som täcks av grenarna i ett system för social trygghet för anställda eller egenföretagare eller genom ett särskilt system för offentligt anställda.
- ii) den som är obligatoriskt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar av social trygghet som behandlas i denna förordning, enligt ett system för social trygghet för samtliga invånare eller för hela den förvärvsarbetsande befolkningen, förutsatt att personen
 - kan identifieras som anställd eller egenföretagare genom det sätt på vilket systemet administreras eller finansieras, eller
 - om dessa kriterier inte uppfylls, är försäkrad mot någon annan risk som anges i bilaga I enligt ett system för anställda eller egenföretagare, eller enligt ett system som avses i punkt iii, antingen obligatoriskt eller genom frivillig fortsättningsförsäkring, eller, där inget sådant system finns i den berörda medlemsstaten, följer den definition som anges i bilaga I.
- iii) den som är obligatoriskt försäkrad mot flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt ett standardssystem för social trygghet för hela lantbruksbefolkningen enligt de kriterier som anges i bilaga I,
- iv) den som är frivilligt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt

92 Utdrag ur Rådets förordning ... social trygghet

en medlemsstats system för social trygghet för anställda eller egenföretagare eller för samtliga invånare eller för vissa kategorier av invånare

– om en sådan person är verksam som anställd eller egenföretagare, eller

– om en sådan person tidigare varit obligatoriskt försäkrad mot samma risk enligt ett system för anställda eller egenföretagare i samma medlemsstat.

- b) *Gränsarbetare*: en anställd eller egenföretagare som är verksam inom en medlemsstats territorium och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium, dit han som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan. En gränsarbetare som förflyttas till en annan ort inom samma eller någon annan medlemsstats territorium av det företag till vilket han normalt är knuten, eller som tillhandhåller tjänster på annan ort inom samma eller en annan medlemsstats territorium, behåller sin ställning som gränsarbetare under en tid av högst fyra månader även om han under denna tid är förhindrad att dagligen, eller åtminstone en gång i veckan, återvända till den ort där han är bosatt.
- c) *Säsongsarbetare*: en anställd som reser till en annan medlemsstats territorium än det inom vilket han är bosatt, för att där utföra ett säsongsbetonat arbete för ett företag eller en arbetsgivare i den staten under en tid som inte under några omständigheter kan överstiga åtta månader och som uppehåller sig inom den nämnda statens territorium så länge arbetet pågår. Med ett arbete av säsongs-karaktär avses ett arbete som på grund av årstidernas växlingar automatiskt återkommer varje år.
- c a) *studerande*: en person som inte är anställd eller egenföretagare eller dennes familjemedlem eller efterlevande i förordningens mening och som studerar eller genomgår en yrkesutbildning som leder till ett kompetensbevis som är officiellt erkänt av en medlemsstats myndigheter, och som är försäkrad enligt ett allmänt system för social trygghet eller ett särskilt system för social trygghet som gäller för studerande.
- d) *Flykting* skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om flyktingars rättsliga ställning undertecknad i Genève den 28 juli 1951.
- e) Uttrycket *statslös* skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om statslösa personers rättsliga ställning undertecknad i New York den 28 september 1954.
- f) i) *Familjemedlem*: den som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmåner utges, eller, i fall som avses

i artikel 22.1 a och artikel 31, i lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt. Om denna lagstiftning betraktar som familjemedlem eller medlem av hushållet endast den som är samboende med den anställde, egenföretagaren eller studeranden, skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen är ekonomiskt beroende av en anställd, egenföretagare eller studerande. Om lagstiftningen i en medlemsstat inte gör det möjligt att skilja mellan familjemedlemmar och andra personer, som den är tillämplig på, skall begreppet familjemedlemmar ges den betydelse som framgår av bilaga I.

- ii) När det gäller handikappförmåner som enligt en medlemsstats lagstiftning utges till alla medborgare i den staten som uppfyller föreskrivna villkor, skall uttrycket familjemedlem innebära åtminstone en anställd, egenföretagares eller studerandes make och en sådan persons barn som antingen är minderåriga eller ekonomiskt beroende av en sådan person.
- g) *Efterlevande*: en person som definieras eller erkänns som sådan av den lagstiftning enligt vilken förmånerna utges. Om denna lagstiftning betraktar som efterlevande endast den, som var samboende med den avlidne, skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen var ekonomiskt beroende av den avlidne.
- h) *Bosättning*: stadigvarande bosättning.
- i) *Vistelse*: tillfällig vistelse.
- j) *Lagstiftning*: i förhållande till varje medlemsstat, nuvarande eller kommande lagar och andra författningar om de grenar av och system för social trygghet som täcks av artikel 4.1 och 4.2 samt alla andra beslut om åtgärder för att genomföra sådana grenar och system, eller de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som omfattas av artikel 4.2a.

Uttrycket omfattar inte bestämmelser i nuvarande eller kommande kollektivavtal även om de genom myndighetsbeslut har eller fått sitt tillämpningsområde utvidgat. Om emellertid sådana bestämmelser

- i) tjänar till att uppfylla ett krav på obligatorisk försäkring, som tillkommit genom de lagar och andra författningar som avses i föregående stycke, eller
- ii) skapar ett system som administreras av samma organ som administrerar de system som tillkommit genom författningar som avses i föregående stycke kan begränsningen i uttrycket när som helst hävas genom att den berörda medlemsstaten avger en förklaring som specificerar de system som denna för-

ordning skall gälla. En sådan förklaring skall anmälas och offentliggöras enligt bestämmelserna i artikel 97.

Bestämmelserna i föregående stycke skall inte leda till att system för vilka förordning nr 3 har gällt undantas från denna förordnings tillämpningsområde.

Uttrycket *lagstiftning* omfattar inte heller bestämmelser om sådana särskilda system för egenföretagare vilkas tillkomst är överlämnad till de berördas initiativ, eller vilka gäller endast en del av den berörda medlemsstatens territorium, och detta oavsett om myndigheterna har beslutat att göra dem obligatoriska eller att utvidga deras tillämpningsområde. Dessa särskilda system anges i bilaga II.

- j) a) *Särskilt system för offentligt anställda*: ett system för social trygghet som skiljer sig från det allmänna system för social trygghet som gäller för anställda i de berörda medlemsstaterna och som alla, eller vissa kategorier av, offentligt anställda eller personer som behandlas som sådana omfattas av.
- k) *Konvention om social trygghet*: varje bilateralt eller multilateralt socialförsäkringsinstrument som är bindande eller som kommer att bli bindande för två eller flera medlemsstater inbördes samt varje annat sådant multilateralt instrument som är bindande eller som kommer att bli bindande för minst två medlemsstater och en eller flera andra stater vad gäller samtliga eller vissa av de grenar och system som anges i artikel 4.1 och 4.2, samt alla slags överenskommelser som har träffats i enlighet med sådana instrument.
- l) *Behörig myndighet*: varje medlemsstats minister, ministrar eller motsvarande myndighet med ansvar för system för social trygghet inom hela eller en del av statens territorium.
- m) *Administrativa kommissionen*: den kommission som anges i artikel 80.
- n) *Institution*: i förhållande till varje medlemsstat det organ eller den myndighet som har ansvaret för att administrera hela eller vissa delar av lagstiftningen.
- o) *Behörig institution*:
 - i) den institution hos vilken en person är försäkrad vid den tidpunkt då en ansökan om förmån görs,
 - ii) den institution från vilken den berörda personen har rätt, eller skulle ha rätt, till förmåner om han eller en eller flera familjemedlemmar var bosatta inom den medlemsstats territorium där institutionen finns,

- iii) den institution som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, eller
 - iv) när det gäller ett system där en arbetsgivare har ansvar för förmåner som avses i artikel 4.1, antingen arbetsgivaren eller den anlitade försäkringsgivaren eller, om sådan saknas, ett organ eller en myndighet som har utsetts av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.
- p) *Institution på bosättningsorten* respektive *institution på vistelseorten*: den institution som är behörig att utge förmåner på den ort, där personen är bosatt, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, respektive den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen vistas, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller, då ingen sådan institution finns, den institution som utsetts av den ifrågavarande medlemsstatens behöriga myndighet.
- q) *Behörig stat*: den medlemsstat, inom vars territorium den behöriga institutionen finns.
- r) *Försäkringsperioder*: avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare definierade eller erkända som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda och alla andra perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med försäkringsperioder. Perioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system för offentligt anställda skall också betraktas som anställningsperioder.
- s) *Anställningsperioder och perioder av verksamhet som egenföretagare*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts samt alla perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare. Perioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system för offentligt anställda skall också betraktas som anställningsperioder.
- a) *Bosättningsperioder*: som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda.
- t) *Förmåner och pensioner*: alla förmåner och pensioner, inbegripet alla däri ingående delar som bekostas av allmänna medel, alla indexhöjningar och tilläggsbetalningar, om något annat inte förskrivs i avdelning III, liksom förmåner i form av engångsbelopp som kan utbetalas istället för pensioner samt utbetalningar som görs i form av återbetalning av avgifter.

- u) i) *Familjeförmåner*: alla vårdförmåner eller kontantförmåner som är avsedda att täcka en familjs utgifter enligt den lagstiftning som anges i artikel 4.1 h, med undantag för de särskilda bidrag vid barns födelse eller vid adoption som nämns i bilaga II.
- ii) *Familjebidrag*: periodiska kontantförmåner som utges endast på grundval av familjemedlemmarnas antal och, i förekommande fall, deras ålder.
- v) *Dödsfallsersättningar*: alla engångsbetalningar vid dödsfall, utom de engångsbelopp som avses i punkt t.

Artikel 2

Personkrets

1. Denna förordning skall gälla anställda, egenföretagare och studerande som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar bosatta inom en medlemsstats territorium samt deras familjemedlemmar och efterlevande.
2. Denna förordning skall gälla efterlevande till anställda, egenföretagare och studerande som har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, oavsett dessa anställdas, egenföretagares eller studerandes medborgarskap, om deras efterlevande är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar som är bosatta inom en medlemsstats territorium.

Artikel 3

Likabehandling

1. Om något annat inte följer av de särskilda bestämmelserna i denna förordning har personer för vilka denna förordning gäller, samma skyldigheter och rättigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.
2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla rätten att välja ledamöter av organen inom det sociala trygghetssystemets institutioner eller att delta i nomineringen av sådana ledamöter men skall inte påverka medlemsstaternas författningsbestämmelser om valbarhet eller metoder för nomineringen.
3. De bestämmelser i konventioner om social trygghet som förblir i kraft enligt artikel 7.2 skall gälla alla personer som omfattas av denna förordning, om något annat inte föreskrivs i bilaga III.

Artikel 6

Konventioner om social trygghet som ersätts av denna förordning

Om något annat inte följer av bestämmelserna i artiklarna 7, 8 och 46.4, skall denna förordning, både vad gäller de personer och de sakområden som den behandlar, ersätta bestämmelserna i alla konventioner om social trygghet mellan

- a) två eller flera medlemsstater inbördes, eller
- b) minst två medlemsstater och en eller flera andra stater i den mån behandlingen av frågor enligt konventionen inte skall ske under medverkan av en institution i någon av de sistnämnda staterna.

Artikel 8

Slutande av konventioner mellan medlemsstater

1. Två eller flera medlemsstater kan vid behov sluta konventioner med varandra som bygger på denna förordnings principer och anda.
2. Varje medlemsstat skall, enligt bestämmelserna i artikel 97.1 anmäla varje konvention som har slutits med en annan medlemsstat enligt bestämmelserna i punkt 1.

AVDELNING II

BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 13

Allmänna regler

1. Om något annat inte följer av artiklarna 14c och 14f skall personer för vilka denna förordning gäller omfattas av lagstiftningen i endast en medlemsstat. Denna lagstiftning skall bestämmas enligt bestämmelserna i denna avdelning.
2. Om något annat inte följer av artikel 14–17 gäller följande:
 - a) Den som är anställd för arbete inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna medlemsstats lagstiftning, även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium eller om det företag eller den person som han är anställd hos har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.
 - b) Den som är egenföretagare inom medlemsstats territorium skall omfattas av den stats lagstiftning även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

- c) Den som är anställd ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga skall omfattas av denna stats lagstiftning.
- d) Offentligt anställda och personer som behandlas som sådana skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som gäller för den förvaltning som sysselsätter dem.
- e) Den som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat skall omfattas av denna stats lagstiftning. Om det för rätt till förmåner enligt den lagstiftningen krävs att försäkringsperioder har fullgjorts före påbörjad eller efter avslutad sådan militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring, skall försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning tillgodoräknas, i den utsträckning det behövs, som om de hade fullgjorts enligt den förstnämnda statens lagstiftning. En anställd eller egenföretagare som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring skall behålla sin ställning som anställd eller egenföretagare.
- f) Den för vilken lagstiftningen i en medlemsstat upphör att gälla utan att lagstiftningen i en annan medlemsstat blir tillämplig på honom enligt någon av reglerna i föregående punkter eller enligt något undantag eller någon särskild bestämmelse i artikel 14–17 skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt uteslutande enligt bestämmelserna i den lagstiftningen.

Artikel 14

Särskilda regler för andra anställda än sjömän

Artikel 13.2 a skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) a) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, till vilket han normalt är knuten, och som av detta företag sänds till en annan medlemsstats territorium för att utföra arbete där för detta företags räkning skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, under förutsättning att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader och han inte sänds ut för att ersätta någon som har fullgjort sin utsändningsperiod.
- b) Om arbetet i den andra medlemsstaten på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills det arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit personen har sänts ut, eller det organ som har utsetts av denna myndighet, lämnar

sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolv månadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.

- 2) För den som normalt arbetar inom två eller flera medlemsstats territorier skall fråga om tillämplig lagstiftning avgöras på följande sätt:
 - a) En person som hör till den resande eller flygande personalen hos ett företag som för andras eller egen räkning bedriver internationell befordran av passagerare eller gods med järnväg, landsvägstransporter, flyg eller inrikes sjöfart och som har sitt säte inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna stats lagstiftning med följande begränsningar:
 - i) Om företaget har en filial eller fast representation inom en annan medlemsstats territorium, skall den som arbetar vid denna filial eller fasta representation omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten.
 - ii) Den som huvudsakligen arbetar inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall omfattas av denna stats lagstiftning, även om det företag hos vilket han är anställd inte har sitt säte eller någon filial eller permanent representation inom det territoriet.
 - b) Andra anställda än de som anges i a skall omfattas av
 - i) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium den anställda är bosatt, om han till viss del utför arbetet inom detta territorium eller om han är knuten till flera företag eller arbetsgivare inom olika medlemsstats territorier,
 - ii) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium det företag eller den person, som anställt honom har sitt säte eller är bosatt, om han inte är bosatt inom någon av de medlemsstats territorier där han utför arbetet.
- 3) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, som har sitt säte inom en annan medlemsstats territorium och vars verksamhet sträcker sig över dessa stats gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.

Artikel 14a

Särskilda regler för andra egenföretagare än sjömän

Artikel 13.2 b skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) a) Den som normalt är egenföretagare inom en medlemsstats territorium och som utför arbete inom en annan medlemsstats territorium skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, förutsatt att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader.
 - b) Om arbetet på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit företagaren har rest för att utföra arbetet, eller det organ som har utsetts av denna myndighet, lämnar sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolvmånadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.
- 2) Den som normalt är egenföretagare inom två eller flera medlemsstaters territorier skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, om han utför någon del av sitt arbete inom den medlemsstatens territorium. Om han inte utför något arbete inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall han omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han utför sitt huvudsakliga arbete. Kriterier för vad som skall anses vara huvudsakligt arbete fastställs i den förordning som anges i artikel 98.
 - 3) Den vars företag har sitt säte inom en medlemsstats territorium och sträcker sin verksamhet över två medlemsstaters gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.
 - 4) Om den lagstiftning som en person skulle omfattas av enligt punkt 2 eller 3 inte medger att personen ens på frivillig basis kan anslutas till ett pensionssystem, skall han omfattas av den medlemsstats lagstiftning som skulle ha gällt, om dessa bestämmelser inte hade funnits, eller om två eller flera medlemsstaters lagstiftning skulle gälla med tillämpning av denna regel, av den lagstiftning som de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter kommer överens om.

Artikel 14b

Särskilda regler för sjömän

Artikel 13.2 c skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) Den som är anställd hos ett företag till vilket han normalt är knuten, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som sänds ut av detta företag att utföra arbete för detta företags räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten enligt de villkor som anges i artikel 14.1.
- 2) Den som normalt är egenföretagare, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som utför arbete för egen räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning enligt de villkor som anges i artikel 14a.1.
- 3) Den som normalt inte har anställning till sjöss men som utför arbete inom en medlemsstats territorialvatten eller hamn ombord på ett fartyg, vilket för en annan medlemsstatens flagga inom detta territorialvatten eller denna hamn och vars besättning han inte tillhör, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning.
- 4) Den som är anställd på ett fartyg, vilket för en medlemsstats flagga, och som får sin lön från ett företag eller en person som har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av den sistnämnda statens lagstiftning, om han är bosatt inom denna stats territorium. Företaget eller personen som betalar lönen skall betraktas som arbetsgivare vid tillämpningen av den lagstiftningen.

Artikel 14c

Särskilda regler för personer som samtidigt är anställda inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium

En person som samtidigt är anställd inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av följande:

- a) Om något annat inte följer av b, av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är anställd eller, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier, av den lagstiftning som bestäms enligt artikel 14.2 eller 14.3.

b) I de fall som anges bilaga VII

- av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är anställd, sådan den har bestämts enligt bestämmelserna i artikel 14.2 och 14.3, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier, och
- av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är egenföretagare, sådan den har bestämts enligt artikel 14a.2–4, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier.

Artikel 14d

Diverse bestämmelser

1. En person som avses i artikel 14.2, 14.3, 14a.2, 14a.3, 14a.4, 14c a och 14e skall vid tillämpningen av den lagstiftning som har fastställts i överensstämmelse med dessa bestämmelser, behandlas som om han utförde allt förvärvsarbete inom den berörda medlemsstatens territorium.
2. Den person som avses i artikel 14c b skall vid bestämmande av den avgiftssats som påförs egenföretagare enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är egenföretagare, behandlas som om han vore anställd inom den statens territorium.
3. Bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning, enligt vilka en pensionär som är förvärvsverksam inte skall omfattas av den obligatoriska försäkringen för denna verksamhet, skall gälla också pensionärer som har förvärvat rätt till pension enligt en annan medlemsstats lagstiftning, om inte personen i fråga hos den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten och som nämns i bilaga 10 till den förordning som anges i artikel 98, uttryckligen begär att få omfattas av försäkringen.

Artikel 14e

Särskilda regler för personer som är försäkrade i ett särskilt system för offentligt anställda och samtidigt är anställda och/eller egenföretagare inom en eller flera andra medlemsstaters territorium

En person som samtidigt är offentligt anställd eller en person som behandlas som sådan och som är försäkrad i ett särskilt system för offentligt anställda i en medlemsstat, och som är anställd och/eller egenföretagare inom en eller flera medlemsstaters territorium skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han är försäkrad i ett särskilt system för offentligt anställda.

Artikel 14f

Särskilda regler för offentligt anställda i mer än en medlemsstat och försäkrad i en av dessa stater i ett särskilt system

En person som samtidigt är anställd i två eller flera medlemsstater som offentligt anställd eller som en person som behandlas som sådan och som är försäkrad i åtminstone en av dessa medlemsstater i ett särskilt system för offentligt anställda, skall omfattas av lagstiftningen i var och en av dessa medlemsstater.

Artikel 15

Regler om frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Artiklarna 13–14d skall inte gälla frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring såvida det i en medlemsstat, för någon av de grenar som anges i artikel 4, inte finns annat än ett frivilligt försäkringssystem.
2. Om tillämpningen av två eller flera medlemsstaters lagstiftning medför dubbelförsäkring gäller följande:
 - Vid ett obligatoriskt försäkringssystem och ett eller flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, skall personen omfattas endast av det obligatoriska försäkringssystemet.
 - Vid två eller flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, kan personen omfattas endast av det system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som han har valt.
3. Vad gäller invaliditet, ålderdom och dödsfall (pensioner) kan dock personen ansluta sig till en medlemsstats system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, även om han omfattas av en annan medlemsstats obligatoriska försäkring, i den mån en sådan dubbelförsäkring uttryckligen eller underförstått är tillåten i den förstnämnda medlemsstaten.

Artikel 16

Särskilda regler för personer anställda på beskickningar och konsulat samt för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal

1. Bestämmelserna i artikel 13.2 a skall tillämpas på personer som är anställda vid beskickningar och konsulat och på privattjänare hos tjänstemän vid beskickningar eller konsulat.
2. Anställda som omfattas av punkt 1 och som är medborgare i den medlemsstat som är den ackrediterande eller sändande staten har

dock rätt att välja att omfattas av lagstiftningen i den staten. Denna rättighet att välja kan utövas vid varje kalenderårs utgång och skall inte ha retroaktiv verkan.

3. Europeiska gemenskapernas hjälppersonal kan välja att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium de är anställda, av lagstiftningen i den medlemsstat som de senast har omfattats av eller av lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare, vad gäller andra bestämmelser än de som handlar om familjebidrag vilka är reglerade i anställningsvillkoren för denna personal. Denna rätt att välja, som endast kan utövas en gång, gäller från och med den dag anställningen påbörjas.

Artikel 17

Undantag från artikel 13–16

Två eller flera medlemsstater, dessa staters behöriga myndigheter eller de organ som utses av dessa myndigheter kan komma överens om undantag från bestämmelserna i artikel 13–16 till förmån för vissa grupper av personer eller för vissa personer.

BILAGA VII

TILLFÄLLEN VID VILKA EN PERSON SAMTIDIGT SKALL OMFATTAS AV LAGSTIFTNINGEN I TVÅ MEDLEMSSTATER

(Artikel 14c.1 b i förordningen)

1. När en person är egenföretagare i Belgien och anställd i en annan medlemsstat.
 2. När en person är egenföretagare i Bulgarien och anställd i en annan medlemsstat.
 3. När en person är egenföretagare i Tjeckien och anställd i en annan medlemsstat.
 4. När en person som är bosatt i Danmark är egenföretagare i Danmark och anställd i en annan medlemsstat.
 5. Vad avser olycksfallsförsäkringen inom jordbruket och ålderspensionsförsäkringen för jordbrukare: när en person är egenföretagare inom jordbruket i Tyskland och anställd i en annan medlemsstat.
 6. När en person som är bosatt i Estland är egenföretagare i Estland och anställd i en annan medlemsstat.
 7. Vad avser pensionsförsäkringssystemet för egenföretagare: när en person är egenföretagare i Grekland och anställd i en annan medlemsstat.
 8. När en person som är bosatt i Spanien är egenföretagare i Spanien och anställd i en annan medlemsstat.
 9. När en person är egenföretagare i Frankrike och anställd i en annan medlemsstat än Luxemburg.
 10. När en person är egenföretagare inom jordbruket i Frankrike och anställd i Luxemburg.
 11. När en person är egenföretagare i Italien och anställd i en annan medlemsstat.
 12. När en person som är bosatt i Cypern är egenföretagare i Cypern och anställd i en annan medlemsstat.
 13. När en person är egenföretagare i Malta och anställd i en annan medlemsstat.
 14. När en person är egenföretagare i Portugal och anställd i en annan medlemsstat.
 15. När en person är egenföretagare i Rumänien och anställd i en annan medlemsstat.
 16. När en person som är bosatt i Finland är egenföretagare i Finland och anställd i en annan medlemsstat.
 17. När en person är egenföretagare i Slovakien och anställd i en annan medlemsstat.
 18. När en person som är bosatt i Sverige är egenföretagare i Sverige och anställd i en annan medlemsstat.
-
19. Om en person som är bosatt i Island är egenföretagare i Island och anställd som arbetstagare i en annan stat för vilken denna förordning gäller.
 20. Om en person är egenföretagare i Liechtenstein och anställd som arbetstagare i en annan stat för vilken denna förordning gäller.
 21. När en person som är bosatt i Norge är egenföretagare i Norge och anställd i en annan medlemsstat.

Verksamhet som egenföretagare i Schweiz och anställning i ett annat land som omfattas av detta avtal.

Utdrag ur rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 2

Standardblanketter – Information om lagstiftning – Handböcker

1. De standardiserade handlingar som behövs för tillämpningen av förordningen och tillämpningsförordningen skall utarbetas av administrativa kommissionen.

Dessa handlingar får överföras mellan institutionerna, antingen som pappersblanketter eller i annan form eller som standardiserade elektroniska meddelanden via telematiktjänster, i enlighet med avdelning VIa. Informationsutbyte med hjälp av telematiktjänster skall ske efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna eller de organ som dessa utsett i den sändande medlemsstaten och i den mottagande medlemsstaten.

2. Administrativa kommissionen kan för de behöriga myndigheternas räkning i varje medlemsstat samla in information om bestämmelserna i de nationella lagstiftningar som omfattas av förordningen.

3. Administrativa kommissionen skall utarbeta handböcker för att informera berörda personer om deras rättigheter och om de administrativa formaliteter som skall följas vid utnyttjande av dessa rättigheter.

Samråd skall ske med Rådgivande kommittén innan sådana handböcker utarbetas.

AVDELNING III

TILLÄMPNING AV FÖRORDNINGENS BESTÄMMELSER OM BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 13

Utövande av rätten att välja för personer anställda vid beskickningar och konsulat

1. Den rätt att välja som avses i förordningens artikel 16.2 måste första gången utövas inom tre månader från den dag då personen anställdes på beskickningen eller konsulatet eller då han blev privat-tjänare hos tjänstemän vid en sådan beskickning eller sådant konsulat. Valet skall ha verkan från och med den dag då anställningen börjar.

Om personen i fråga på nytt utövar sin rätt att välja vid ett kalenderårs utgång skall valet ha verkan från och med det följande kalenderårets första dag.

2. Den person som utövar sin rätt att välja skall anmäla detta till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning han har valt att omfattas av och samtidigt underrätta sin arbetsgivare om detta. Denna institution skall, om det behövs, vidarebefordra denna information till alla andra institutioner i samma medlemsstat enligt de föreskrifter som har utfärdats av denna medlemsstats behöriga myndighet.

3. Den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning personen i fråga har valt att omfattas av skall lämna honom ett intyg som anger att han omfattas av denna medlemsstats lagstiftning under den tid som han är anställd på beskickningen eller konsulatet eller som privat-tjänare hos tjänstemän vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat.

4. Om personen i fråga har valt att omfattas av tysk lagstiftning skall bestämmelserna i denne lagstiftning gälla som om han vore anställd på den plats där den tyska regeringen har sitt säte. Den behöriga myndigheten skall utse den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen.

Artikel 14

Utövande av rätten att välja för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal

1. Den rätt att välja som avses i förordningens artikel 16.3 måste utövas när anställningsavtalet träffas. Den myndighet som har rätt att sluta sådana avtal skall informera den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning den anställde har valt att omfattas av. Denna institution skall, om det

behövs, vidarebefordra sådan information till alla andra institutioner i samma medlemsstat.

2. Den institution, som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning medlemmen av hjälppersonalen har valt att omfattas av, skall lämna honom ett intyg som anger att han omfattas av denna medlemsstats lagstiftning under den tid som han är anställd av Europeiska gemenskaperna som medlem av hjälppersonalen.

3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall, när det behövs, utse behöriga institutioner för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal.

4. Om en medlem av hjälppersonalen, som är anställd inom en annan medlemsstats territorium än Tyskland, har valt att omfattas av tysk lagstiftning skall bestämmelserna i denna lagstiftning tillämpas som om medlemmen av hjälppersonalen vore anställd på den ort där den tyska regeringen har sitt säte. Den behöriga myndigheten skall utse den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen.

AVDELNING VI

DIVERSE BESTÄMMELSER

Artikel 109

Överenskommelser om betalning av avgifter

En arbetsgivare som inte har något fast driftställe i den medlemsstat inom vars territorium den anställda arbetar kan komma överens med den sistnämnde att denna skall överta arbetsgivarens skyldighet att betala avgifter.

Arbetsgivaren skall underrätta den behöriga institutionen eller, vid behov, den institution som har utsetts av medlemsstatens behöriga myndighet, om varje sådan överenskommelse.

Utdrag ur Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 883/2 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *arbete som anställd*: en verksamhet eller en likvärdig situation som betraktas som sådan vid tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat där denna verksamhet utövas eller denna situation råder.
- b) *verksamhet som egenföretagare*: en verksamhet eller en likvärdig situation som betraktas som sådan vid tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat där denna verksamhet utövas eller denna situation råder.
- c) *försäkrad person*: i fråga om de grenar av trygghetssystemen som omfattas av bestämmelserna i avdelning III, kapitlen 1 och 3, varje person som uppfyller villkoren i lagstiftningen i den medlemsstat som är behörig enligt bestämmelserna i avdelning II för rätt till en förmån, med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.
- d) *offentligt anställd*: en person som betraktas som offentligt anställd eller behandlas som sådan av den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter honom hör.
- e) *särskilt system för offentligt anställda*: trygghetssystem som skiljer sig från det allmänna trygghetssystem som är tillämpligt på anställda i den berörda medlemsstaten och som direkt omfattar alla eller vissa kategorier av offentligt anställda.
- f) *gränsarbetare*: en person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat men som är bosatt i en annan medlemsstat, dit personen som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan.
- g) *flykting*: skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om flyktingars rättsliga ställning, undertecknad i Genève den 28 juli 1951.

- h) *statslös*: skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om statslösa personers rättsliga ställning, undertecknad i New York den 28 september 1954.
- i) *familjemedlem*:
1. i) en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmåner utges.
 - ii) i fråga om vårdförmåner enligt avdelning III, kapitel 1 om sjukdom, moderskap och liknande faderskapsförmåner, en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt.
2. Om det i den lagstiftning i en medlemsstat, som är tillämplig enligt punkt 1, inte görs någon skillnad mellan familjemedlemmar och andra personer på vilka den är tillämplig, skall make/maka, minderåriga barn och myndiga barn som är beroende av underhåll betraktas som familjemedlemmar.
3. Om enligt den lagstiftning som är tillämplig enligt punkterna 1 och 2 en person betraktas som familje- eller hushållsmedlem endast om han lever i samma hushåll som den försäkrade personen eller pensionstagaren, skall detta villkor anses uppfyllt när personen i fråga är beroende till sin försörjning av den försäkrade personen eller pensionstagaren.
- j) *bosättning*: den ort där en person är stadigvarande bosatt.
- k) *vistelse*: tillfällig bosättning.
- l) *lagstiftning*: i förhållande till varje medlemsstat, de lagar, författningar och övriga tillämpningsbestämmelser som rör de grenar av social trygghet som avses i artikel 3.1.
- Beteckningen omfattar inte andra avtalsbestämmelser än de som är avsedda att genomföra en försäkringsskyldighet som följer av de lagar och bestämmelser som avses i föregående stycke eller som genom myndighetsbeslut har omvandlats till tvingande bestämmelser eller fått utvidgat tillämpningsområde, förutsatt att den berörda staten avger en förklaring om detta och anmäler detta till Europaparlamentets talman och ordföranden för Europeiska unionens råd. Denna förklaring skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.
- m) *behörig myndighet*: varje medlemsstats minister, ministrar eller motsvarande myndighet med ansvar för de sociala trygghetssystemen inom hela eller någon del av medlemsstaten.

- n) *administrativa kommissionen*: den kommission som avses i artikel 71.
- o) *tillämpningsförordningen*: den förordning som avses i artikel 89.
- p) *institution*: i förhållande till varje medlemsstat, det organ eller en myndighet som har ansvaret för tillämpningen av hela eller delar av lagstiftningen.
- q) *behörig institution*:
 - i) den institution hos vilken den berörda personen är försäkrad vid den tidpunkt då en ansökan om förmåner görs, eller
 - ii) den institution från vilken den berörda personen har eller skulle ha rätt till förmåner, om denne eller en eller flera medlemmar av hans familj var bosatta i den medlemsstat där institutionen finns, eller
 - iii) den institution som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, eller
 - iv) när det gäller ett system som gäller arbetsgivarens ansvar för de förmåner som avses i artikel 3.1, antingen arbetsgivaren eller försäkringsgivaren i fråga, eller, om sådan saknas, ett organ eller en myndighet som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.
- r) *institution på bosättningsorten* och *institution på vistelseorten*: den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen är bosatt och den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen vistas, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller, när ingen sådan institution finns, den institution som utsetts av berörda medlemsstatens behöriga myndighet.
- s) *behörig medlemsstat*: den behöriga medlemsstat där den behöriga institutionen finns.
- t) *försäkringsperiod*: avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, såsom de definieras eller erkänns som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller betraktas som fullgjorda, och alla perioder som behandlas som sådana, om de enligt den lagstiftningen erkänns som likvärdiga med försäkringsperioder.
- u) *anställningsperiod eller period som egenföretagare*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts, och alla perioder som behandlas som

sådana, om de enligt den lagstiftningen erkänns som likvärdiga med anställningsperioder eller perioder som egenföretagare.

- v) *bosättningsperiod*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller betraktas som fullgjorda.
- va) *vårdförmåner*:
 - i) enligt avdelning III kapitel 1 (förmåner vid sjukdom, moderskaps och likvärdiga faderskapsförmåner): vårdförmåner som tillhandahålls enligt en medlemsstats lagstiftning vilka är avsedda att tillhandahålla, tillgängliggöra, direkt betala eller ersätta kostnaden för sjukvård och sjukvårdsprodukter samt sidotjänster till denna vård; Detta inbegriper förmåner vid långvarigt vårdbehov,
 - ii) enligt avdelning III kapitel 2 (olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar), alla vårdförmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar enligt definitionen i led i ovan vilka tillhandahålls inom ramen för medlemsstaternas system för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.
- w) *pension*: omfattar inte endast pensioner utan även engångsbelopp som kan ersätta pensioner, utbetalningar i form av ersättning för avgifter samt, om inget annat föreskrivs i bestämmelserna i avdelning III, uppräknings- eller tilläggsbidrag.
- x) *förmån vid förtida pensionering*: alla kontantförmåner som inte är förmåner vid arbetslöshet och förtida förmåner vid ålderdom som från och med en bestämd ålder utges till en arbetstagare som har minskat sin yrkesverksamhet, upphört att vara yrkesverksam eller för tillfället inte är yrkesverksam, fram till den ålder då denne kan få ålderspension eller förtida pension, och vilka inte innebär något krav på att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga staten. En förtida förmån vid ålderdom är en förmån som utges före den ålder som normalt krävs för rätt till pension och som antingen utges även när denna ålder har uppnåtts, eller ersätts med en annan förmån vid ålderdom.
- y) *dödsfallsersättning*: ett engångsbelopp som utbetalas vid dödsfall, med undantag av de engångsbelopp som avses i w.
- z) *familjeförmån*: alla förmåner och kontantförmåner som är avsedda att kompensera för en familjs utgifter, exklusive förskott avseende underhållsstöd till barns vårdnadshavare samt de särskilda bidrag vid barns födelse och vid adoption som anges i bilaga I.

Artikel 2

Personkrets

1. Denna förordning skall tillämpas på alla som är medborgare i en medlemsstat, statslösa och flyktingar som är bosatta i en medlemsstat och som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, samt deras familjemedlemmar och efterlevande.

2. Denna förordning skall dessutom tillämpas på efterlevande till personer som har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, oavsett dessa personers medborgarskap, om deras efterlevande är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar som är bosatta i en medlemsstat.

Artikel 3

Sakområden

1. Denna förordning skall tillämpas på all lagstiftning om de grenar av den sociala tryggheten som rör

- a) förmåner vid sjukdom,
- b) förmåner vid moderskap och likvärdiga förmåner vid faderskap,
- c) förmåner vid invaliditet,
- d) förmåner vid ålderdom,
- e) förmåner till efterlevande,
- f) förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdom,
- g) dödsfallsersättningar,
- h) förmåner vid arbetslöshet,
- i) förmåner vid förtida pensionering,
- j) familjeförmåner.

2. Om inte annat föreskrivs i bilaga XI skall denna förordning tillämpas på alla allmänna och särskilda system för social trygghet, oavsett om de är avgiftsfinansierade eller inte, och system där en arbetsgivares eller en redares skyldigheter regleras.

3. Denna förordning skall också tillämpas på de särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner som omfattas av artikel 70.

4. Bestämmelserna i avdelning III skall dock inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas lagstiftning om redares ansvar.

5. Denna förordning ska inte tillämpas på

a) socialhjälp och medicinsk hjälp, eller

b) förmåner, avseende vilka en medlemsstat påtar sig ansvaret för personsador och lämnar ersättning, exempelvis förmåner till offer för krig och militära aktioner eller deras följder, offer för brott, mord eller terroristdåd, offer för skador som vållats av medlemsstatens tjänstemän under deras tjänsteutövning eller offer som har lidit skada av politiska eller religiösa skäl eller på grund av sin härkomst.

Artikel 4

Likabehandling

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall de personer på vilka denna förordning skall tillämpas ha samma rättigheter och skyldigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.

Artikel 8

Förhållande mellan denna förordning och andra samordningsinstrument

1. Inom sitt tillämpningsområde skall denna förordning ersätta alla konventioner om social trygghet som är tillämpliga mellan medlemsstaterna. Vissa bestämmelser i de konventioner om social trygghet som ingåtts av medlemsstaterna innan denna förordning börjar tillämpas skall dock fortsätta att tillämpas, under förutsättning att de är mer gynnsamma för förmånstagarna eller följer av specifika historiska förhållanden och har tidsbegränsad verkan. Dessa bestämmelser måste föras in i bilaga II för att de skall fortsätta att gälla. Om det av objektiva skäl inte är möjligt att utvidga några av bestämmelserna till att omfatta samtliga personer som förordningen är tillämplig på skall detta anges.

2. Två eller flera medlemsstater får vid behov ingå konventioner med varandra som bygger på denna förordnings principer och anda.

Artikel 9

Medlemsstaternas förklaringar om denna förordnings tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna skall till Europeiska gemenskapernas kommission skriftligen anmäla de förklaringar som avses i artikel 1

led 1, den lagstiftning och de system som avses i artikel 3, de konventioner som ingåtts som avses i artikel 8.2 och de minimiförmåner som avses i artikel 58 samt de ändringar i sak som företas senare. I anmälningarna skall anges tidpunkten för ikraftträdandet av lagstiftningen och systemen i fråga eller, när det gäller de förklaringar som avses i artikel 1 led 1, den tidpunkt från och med vilken denna förordning skall tillämpas på de särskilda system som anges i medlemsstaternas förklaringar.

2. Dessa anmälningar skall årligen överlämnas till Europeiska gemenskapernas kommission och offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

AVDELNING II

FASTSTÄLLANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 11

Allmänna bestämmelser

1. De personer som denna förordning tillämpas på skall omfattas av endast en medlemsstats lagstiftning. Denna lagstiftning skall fastställas i enlighet med denna avdelning.

2. Vid tillämpningen av denna avdelning skall de personer som med anledning av sitt arbete som anställd eller sin verksamhet som egenföretagare erhåller en kontantförmån anses utöva denna verksamhet. Detta skall inte gälla ersättning i form av pensioner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande eller ersättning i form av pension vid olycksfall i arbetet eller arbetsjukdomar och inte heller kontanta sjukvårdsförmåner som är obegränsade i tid.

3. Om inget annat följer av artiklarna 12–16, skall

a) en person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten,

b) en offentligt anställd omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter denne hör,

c) en person som erhåller arbetslöshetsersättning i enlighet med artikel 65 enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt omfattas av den medlemsstatens lagstiftning,

d) en person som är inkallad eller återinkallad till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten,

e) en person på vilken a–d inte är tillämpliga omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt, utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning enligt vilka personen har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater.

4. Vid tillämpningen av denna avdelning skall arbete som anställd eller verksamhet som egen företagare vilket normalt utförs ombord på ett havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg betraktas som arbete utfört i denna medlemsstat. Dock skall den som är anställd på ett fartyg under en medlemsstats flagg och som får sin lön för denna verksamhet från ett företag eller en person som har sitt säte eller är bosatt i en annan medlemsstat, omfattas av den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning, om han är bosatt i den staten. Det företag eller den person som betalar lönen skall betraktas som arbetsgivare vid tillämpningen av den lagstiftningen.

Artikel 12

Särskilda bestämmelser

1. En person som arbetar som anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet där skall, när personens arbetsgivare sänder ut denne för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat, fortsatt omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att detta arbete inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte sänds ut för att ersätta någon annan person.

2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat och som skall bedriva liknande verksamhet i en annan medlemsstat, skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att verksamheten inte förväntas vara längre än 24 månader.

Artikel 13

Verksamhet i två eller flera medlemsstater

1. En person som normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater skall omfattas av

a) lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt, om han utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstaten eller om han är anställd av flera företag eller av flera arbetsgivare som har sitt säte eller har sin verksamhet i olika medlemsstater, eller

b) lagstiftningen i den medlemsstat där det företag eller den arbetsgivare som sysselsätter honom har sitt säte eller har sin verksamhet, om han inte utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstat där han är bosatt.

2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater skall omfattas av
 - a) lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt, om han bedriver en väsentlig del av sin verksamhet i denna medlemsstat, eller
 - b) lagstiftningen i den medlemsstat där hans verksamhets huvudsakliga intressen finns, om han inte är bosatt i en av de medlemsstater där han bedriver en väsentlig del av sin verksamhet.
3. En person som normalt arbetar som anställd och bedriver verksamhet som egenföretagare i olika medlemsstater skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han arbetar som anställd eller, om han arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater, av den lagstiftning som fastställs i enlighet med punkt 1.
4. En person som är offentligt anställd i en medlemsstat och som samtidigt arbetar som anställd och/eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en eller flera andra medlemsstater, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat till vilken den förvaltning som systerställer honom hör.
5. De personer som avses i punkterna 1–4 skall vid tillämpningen av den lagstiftning som fastställs i enlighet med dessa bestämmelser behandlas som om de arbetar som anställda eller bedriver verksamhet som egenföretagare i den berörda medlemsstaten samt får alla sina inkomster därifrån.

Artikel 14

Frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Artiklarna 11–13 skall inte tillämpas på frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, utom i de fall då det i en medlemsstat, för någon av de grenar som avses i artikel 3.1, bara finns ett system för frivillig försäkring.
2. När en person enligt lagstiftningen i en medlemsstat omfattas av en obligatorisk försäkring i den medlemsstaten, får denna person inte i en annan medlemsstat omfattas av en frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring. I samtliga övriga fall där det för en viss gren går att välja mellan flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring skall den berörda personen endast anslutas till det system denne har valt.
3. När det gäller förmåner vid invaliditet och ålderdom samt förmåner för efterlevande, får dock den berörda personen anslutas till en frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring i en medlemsstat, även om han är obligatoriskt omfattad av en annan medlemsstats lagstiftning, om han vid något tillfälle under sitt tidigare yrkesliv har

omfattats av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten på grund av eller till följd av arbete som anställd eller verksamheten som egenföretagare och om sådan dubbel försäkring uttryckligen eller underförstått medges enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

4. Om det för anslutning till en frivillig försäkring eller en frivillig fortsättningsförsäkring enligt en medlemsstats lagstiftning ställs krav på bosättning i den medlemsstaten eller på tidigare arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, ska artikel 5 b endast tillämpas på personer som vid något tillfälle tidigare har omfattats av lagstiftningen i den medlemsstaten med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

Artikel 15

Europeiska gemenskapernas kontraktsanställda

Europeiska gemenskapernas kontraktsanställda får välja att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där de är anställda, den medlemsstats lagstiftning av vilken de senast omfattades eller lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare, när det gäller andra bestämmelser än de som gäller familjeförmåner som beviljas enligt anställningsvillkoren för dessa personer. Denna rätt att välja får bara utnyttjas en gång och gäller från och med den dag då anställningen påbörjas.

Artikel 16

Undantag från bestämmelserna i artiklarna 11–15

1. Två eller flera medlemsstater, dessa medlemsstaters behöriga myndigheter eller de organ som utses av dessa myndigheter får komma överens om att föreskriva undantag från bestämmelserna i artiklarna 11–15 till förmån för vissa personer eller persongrupper.

2. En person som uppbär en pension eller flera pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är bosatt i en annan medlemsstat, får på egen begäran undantas från tillämpningen av lagstiftningen i den sistnämnda medlemsstaten, om han inte omfattas av denna lagstiftning med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

Utdrag ur Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghets-systemen

AVDELNING II

FASTSTÄLLANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 14

Närmare bestämmelser för artiklarna 12 och 13 i grundförordningen

1. Vid tillämpningen av artikel 12.1 i grundförordningen menas med ”en person som är anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som vanligen bedriver sin verksamhet där, när personens arbetsgivare sänder ut denne för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat”, bl.a. en person som anställs i syfte att sändas ut till en annan medlemsstat under förutsättning att den berörda personen, omedelbart innan denne tillträder anställningen, redan omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där personens arbetsgivare är etablerad.
2. Vid tillämpningen av artikel 12.1 i grundförordningen ska uttrycket ”som normalt bedriver sin verksamhet där”, avse en arbetsgivare som vanligtvis bedriver annan omfattande verksamhet än rent intern administrativ verksamhet på territoriet i den medlemsstat där företaget är etablerat, med beaktande av alla kriterier som kännetecknar den verksamhet som bedrivs av det berörda företaget. De relevanta kriterierna måste vara anpassade till varje arbetsgivares särdrag och den verkliga arten av den verksamhet som bedrivs.
3. När artikel 12.2 i grundförordningen ska tillämpas, ska uttrycket ”en person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare” avse en person som stadigvarande utövar omfattande verksamhet på territoriet i den medlemsstat där personen är etablerad. Denna person måste framför allt redan ha utövat sin verksamhet under en viss tid innan denne önskar utnyttja bestämmelserna i den artikeln och måste, under alla perioder av tillfällig verksamhet i en annan medlemsstat fortsätta att, i den medlemsstat där personen är etablerad, uppfylla kraven för utövande av sin verksamhet i syfte att kunna återuppta denna vid återkomsten.
4. När artikel 12.2 i grundförordningen tillämpas, ska kriteriet för att fastställa om den verksamhet som en egenföretagare ska utöva i en annan medlemsstat är ”liknande” den verksamhet som egenföretaga-

ren normalt utövar, vara verksamhetens faktiska karaktär, och inte att verksamheten eventuellt betraktas som anställning eller egenföretagande i den andra medlemsstaten.

5. När artikel 13.1 i grundförordningen tillämpas, ska en person som ”normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater” särskilt avse en person som

- a) samtidigt med anställningen i en medlemsstat arbetar som anställd i en eller flera andra medlemsstater, oberoende av denna separata anställnings varaktighet eller art,
- b) i två eller flera medlemsstater kontinuerligt har olika anställningar, med undantag för marginella anställningar, oberoende av hur ofta eller hur regelbundet växlingen sker.

6. När artikel 13.2 i grundförordningen tillämpas, ska en person som ”normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater” särskilt avse en person som samtidigt eller omväxlande utövar en eller flera separata verksamheter som egenföretagare, oberoende av dessa verksamheters art, i två eller flera medlemsstater.

7. För att kunna skilja anställningarna och verksamheterna enligt punkterna 5 och 6 från de fall som anges i artikel 12.1 och 12.2 i grundförordningen ska varaktigheten för anställningen eller verksamheten i en eller flera medlemsstater vara avgörande (dvs. om den är permanent eller av mer exceptionell eller tillfällig natur). I detta syfte ska det genomföras en samlad bedömning av alla relevanta fakta, däribland – när det gäller en anställd person – särskilt arbetsplatsen såsom den fastställs i anställningsavtalet.

8. När artikel 13.1 och 13.2 i grundförordningen tillämpas, ska uttrycket ”väsentlig del av arbetet som anställd eller av verksamheten som egenföretagare i en medlemsstat” anses innebära att en kvantitativt omfattande del av allt arbete som anställd eller av all verksamhet som egenföretagare i den medlemsstaten, utan att det nödvändigtvis behöver röra sig om den största delen av arbetet eller verksamheten.

För att kunna avgöra huruvida en väsentlig del av arbetet som anställd eller verksamheten utförs i en medlemsstat, ska följande vägledande kriterier beaktas:

- a) När det gäller anställning, arbetstid och/eller lön.
- b) När det gäller verksamhet som egenföretagare, omsättning, arbetstid, antal tillhandahållna tjänster och/eller inkomst.

Inom ramen för en samlad bedömning ska en andel som understiger 25 % av ovannämnda kriterier vara en indikator på att en väsentlig del

av arbetet som anställd eller verksamheten inte utförs i den berörda medlemsstaten.

9. När artikel 13.2 b i grundförordningen tillämpas, ska en egenföretagares verksamhets "huvudsakliga intressen" fastställas med beaktande av alla aspekter av egenföretagarens förvärvsverksamhet, bland annat den ort som är det fasta och permanenta sätet för egenföretagarens verksamhet, verksamhetens stadigvarande karaktär eller dess varaktighet, antalet tillhandahållna tjänster samt egenföretagarens preferens såsom den framgår av samtliga omständigheter.

10. För att kunna fastställa tillämplig lagstiftning enligt punkterna 8 och 9 ska de berörda institutionerna beakta den situation som kan förväntas uppstå under de följande tolv kalendermånaderna.

11. Om en person arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater för en arbetsgivare som är etablerad utanför unionens territorium och personen är bosatt i en medlemsstat där han inte utför en väsentlig del av sitt arbete, ska personen omfattas av lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten.

Artikel 15

Förfaranden vid tillämpningen av artikel 11.3 b och 11.3 d, 11.4 samt artikel 12 i grundförordningen (information till de berörda institutionerna)

1. När en person arbetar som anställd eller utövar verksamhet i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten enligt avdelning II i grundförordningen ska, om inte något annat anges i artikel 16 i tillämpningsförordningen, arbetsgivaren eller när det gäller en person som inte arbetar som anställd den berörda personen själv, om möjligt i förväg informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig. Denna institution ska utan dröjsmål göra information om den lagstiftning som i enlighet med artikel 11.3 b eller artikel 12 i grundförordningen är tillämplig på den berörda personen tillgänglig för den berörda personen och den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där arbetet som anställd utförs eller verksamheten utövas.

2. Punkt 1 ska även gälla för personer som omfattas av artikel 11.3 d i grundförordningen.

3. En arbetsgivare i den mening som avses i artikel 11.4 i grundförordningen som har en anställd ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagg ska, om möjligt i förväg, informera den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig om detta. Den institutionen ska utan dröjsmål göra information om den lagstiftning som i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen är tillämplig på den berörda personen tillgänglig för den institution som har

utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars flagg förs av det fartyg på vilket arbetstagaren ska arbeta som anställd.

Artikel 16

Förfarande vid tillämpningen av artikel 13 i grundförordningen

1. En person som arbetar som anställd eller utövar verksamhet i två eller flera medlemsstater ska informera den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i personens bosättningsmedlemsstat om detta.
2. Den utsedda institutionen i bosättningsorten ska, med beaktande av artikel 13 i grundförordningen och artikel 14 i tillämpningsförordningen, utan dröjsmål fastställa vilken lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen. Det inledande beslutet ska vara provisoriskt. Institutionen ska underrätta de utsedda institutionerna i varje medlemsstat där anställning utförs eller verksamhet utövas om det provisoriska beslutet.
3. Det provisoriska beslutet om tillämplig lagstiftning enligt punkt 2 ska bli slutgiltigt inom två månader efter det att den institution som har utsetts av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna har informerats om det i enlighet med punkt 2, om inte denna lagstiftning på grundval av punkt 4 redan slutgiltigt har fastställts, eller minst en av de berörda institutionerna i slutet av denna tvåmånadersperiod meddelar den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i bosättningsmedlemsstaten att den ännu inte kan godkänna beslutet, eller att den har en avvikande åsikt om detta.
4. När osäkerhet vid fastställandet av tillämplig lagstiftning kräver kontakter mellan två eller flera medlemsstaters institutioner eller myndigheter ska, på begäran av en eller flera av de institutioner som utsetts av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna eller av de behöriga myndigheterna själva, den lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen fastställas i samförstånd, med beaktande av artikel 13 i grundförordningen och de relevanta bestämmelserna i artikel 14 i tillämpningsförordningen. Om de berörda institutionerna eller berörda behöriga myndigheterna har olika uppfattningar ska dessa organ söka enighet enligt ovannämnda villkor, och artikel 6 i tillämpningsförordningen ska tillämpas.
5. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning, antingen provisoriskt eller slutgiltigt, har fastställts vara tillämplig ska utan dröjsmål underrätta den berörda personen om detta.
6. Om den berörda personen underlåter att lämna den information som avses i punkt 1 ska, på initiativ av den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i personens bosättningsmedlemsstat, denna artikel tillämpas så snart som institutionen, eventuellt genom en annan berörd institution, fått kännedom om denna persons situation.

Artikel 17

Förfarande för tillämpning av artikel 15 i grundförordningen

Kontraktanställda vid Europeiska gemenskaperna ska utöva sin rätt att välja enligt artikel 15 i grundförordningen när anställningsavtalet undertecknas. Den myndighet som är behörig att ingå detta avtal ska underrätta den institution som har utsetts av den medlemsstat vars lagstiftning den kontraktanställda vid Europeiska gemenskaperna har valt.

Artikel 18

Förfarande för tillämpning av artikel 16 i grundförordningen

En begäran från arbetsgivaren eller den berörda personen om undantag från artiklarna 11–15 i grundförordningen ska, om möjligt i förväg, lämnas till den behöriga myndigheten eller det organ som utsetts av myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning arbetstagaren eller den berörda personen begär att få omfattas av.

Artikel 19

Tillhandahållande av information till berörda personer och arbetsgivare

1. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning enligt avdelning II i grundförordningen blir tillämplig, ska underrätta den berörda personen och, i förekommande fall, personens arbetsgivare, om de skyldigheter som föreskrivs i den lagstiftningen. Den behöriga institutionen ska ge dem den hjälp som behövs för fullgörandet av de formaliteter som krävs enligt den lagstiftningen.
2. På begäran av den berörda personen eller av arbetsgivaren, ska den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig enligt avdelning II i grundförordningen, utfärda ett intyg om att sådan lagstiftning är tillämplig och, i förekommande fall, ange till och med vilken dag och på vilka villkor.

Artikel 20

Samarbete mellan institutionerna

1. De berörda institutionerna ska till den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning enligt avdelning II i grundförordningen är tillämplig på en person, lämna de uppgifter som behövs för att fastställa den dag då den lagstiftningen blir tillämplig samt de avgifter som personen och dennes arbetsgivare ska betala enligt den lagstiftningen.
2. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning enligt avdelning II i grundförordningen blir tillämplig på en person, ska göra informationen om den dag då den lagstiftningen ska börja

tillämpas tillgänglig för den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning personen senast omfattades av.

Artikel 21

Arbetsgivarens skyldigheter

1. En arbetsgivare som har sitt säte eller driftsställe utanför den behöriga medlemsstaten, ska fullgöra alla skyldigheter som föreskrivs enligt den lagstiftning dess anställda omfattas av, särskilt skyldigheten att betala de avgifter som föreskrivs enligt den lagstiftningen, som om arbetsgivaren hade sitt säte eller driftsställe i den behöriga medlemsstaten.
2. En arbetsgivare som inte har något driftsställe i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig, får komma överens med en anställd om att den anställde ska fullgöra arbetsgivarens skyldigheter att betala avgifter för dess räkning utan att arbetsgivarens underliggande skyldigheter åsidosätts. Arbetsgivaren ska meddela den behöriga institutionen i den medlemsstaten om sådana överenskommelser.

Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinnämnden (SFS 1999:591)*

10 juni 1999

* Rubriken ändrad genom lag 2003:494

Prop. 1998/99:100, bet. 1998/99:FiU27, rskr 1998/99:249

Anställningsstöd, stöd till utbildningsvikariat och stöd till skyddat arbete hos en offentlig arbetsgivare som beslutats av arbetsmarknadsmyndighet samt sjöfartsstöd som beslutats av Rederinnämnden får tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på sådant skattekonto som avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka stöd som ska krediteras skattekontot. *Lag 2011:1396, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2005:1194.

Förordning om anställningsstöd (SFS 1997:1275)

18 december 1997

Prop. 1997/98:1, utg. omr. 14, bet. 1997/98:AU1, rskr 1997/98:125

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om statligt anställningsstöd. *Förordning (1999:717).*

2 §* Anställningsstöd lämnas till arbetsgivare i syfte att stimulera anställningar av personer som har svårigheter att få ett reguljärt arbete *Förordning 2008:271, som trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2004:18.

Villkoren för anvisning till anställning med anställningsstöd

3 §* Anställningsstöd lämnas av Arbetsförmedlingen enligt denna förordning i form av särskilt anställningsstöd. *Förordning 2008:271, som trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:920.

4 §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]*

* Senaste lydelse 2005:606.

4 a §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]*

* Senaste lydelse 2006:1096.

4 b §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats*

plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]

* Senaste lydelse 2006:1096.

4 c §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]*

* Senaste lydelse 2006:1096.

5 §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]*

* Senaste lydelse 2005:506.

Särskilt anställningsstöd

Särskilt anställningsstöd för den som deltar i jobb- och utvecklingsgarantin

5 a §* En person får anvisas en anställning med särskilt anställningsstöd om han eller hon sedan sammanlagt sex månader deltar i jobb- och utvecklingsgarantin.

En person som har anvisats till jobb- och utvecklingsgarantin efter att ha deltagit i jobbgarantin för ungdomar i 15 månader, får dock anvisas en anställning med särskilt anställningsstöd från och med inträdet i jobb- och utvecklingsgarantin. *Förordning 2011:586, som trätt i kraft den 1 juli 2011.*

* Senaste lydelse 2010:2028.

5 b §* När en anställning med särskilt anställningsstöd har upphört får en ny anvisning till en sådan anställning göras för den som efter anställningens upphörande deltagit i organiserade jobbsökaraktiviteter hos Arbetsförmedlingen under minst tre månader utan att ha fått arbete. En anvisning till en anställning hos en arbetsgivare, som den enskilde

tidigare varit anställd hos med särskilt anställningsstöd, får dock göras tidigast sex månader efter att den tidigare anställningen upphört och under förutsättning att andra insatser inom ramen för jobb- och utvecklingsgarantin inte bedöms tillräckliga. *Förordning 2007:920, som trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas även för rekvisitioner av bidrag som inte handlagts slutligt före den 1 januari 2008, enligt förordningen 2007:1363.*

* Senaste lydelse 2007:420.

Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb

5 c §* En anställning med särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb får anvisas en person som har fyllt 20 år, är arbetslös och anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen och som inom de senaste 36 månaderna har beviljats

1. uppehållstillstånd enligt 5 kap. 1, 2, 3, 3 a, 4 eller 6 § utlänningslagen (2005:716) eller motsvarande äldre bestämmelser, eller

2. uppehållskort i egenskap av familjemedlem till en EES-medborgare efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § andra stycket samma lag.

Vid tillämpning av första stycket ska det bortses från tid som personen varit förhindrad att arbeta på grund av vård av eget barn som inte fyllt två år eller, om barnet är adopterat, i två år efter barnets ankomst till familjen. *Förordning 2009:1600, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2009:763.

5 d § Anvisningen skall avse en anställning på del- eller heltid i vilken ingår inslag av handledning. *Paragrafen införd genom förordning 2007:420, som trätt i kraft den 2 juli 2007. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för den som vid ikraftträdandet har en anställning med särskilt anställningsstöd. Den som efter att ha tagit del av aktivitetsgarantin enligt förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program haft en anställning med särskilt anställningsstöd i form av plusjobb och därefter blivit arbetslös, och inte uppfyller ett nytt arbetsvillkor enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ska erbjudas att ta del av jobb- och utvecklingsgarantin enligt förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin. Detta gäller under förutsättning att han eller hon inom sextio dagar från den 1 maj 2008, eller från det att anställningen upphör, anmält sitt intresse av att ta del av garantin till den offentliga arbetsförmedlingen. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2008:117, som trätt i kraft den 1 maj 2008.*

* Tidigare 5 d § upphävd genom 2006:1553.

5 e §* För att anvisningen ska få göras måste personen studera, eller ha fått en utfästelse att studera, svenska inom ramen för svenskundervisning för invandrare (sfi) eller motsvarande utbildning enligt 13 kap.

skollagen (1985:1100). Studierna ska gå att kombinera med anställningen. *Förordning 2010:259, som trätt i kraft den 28 juni 2010.*

* Senaste lydelse 2007:420.

6 §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2004:221, som trätt i kraft den 1 juni 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om anställningsstöd som kombinerats med vård- och omsorgsutbildning som beviljats före ikraftträdandet.]*

* Senaste lydelse 2002:235.

6 a §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2008:271. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet]*

* Senaste lydelse 2006:1553.

6 b §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2008:271. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet]*

* Senaste lydelse 2007:420.

Förutsättningar för att få anställningsstöd

7 § Den som stängts av från ersättning enligt 43–46 §§ lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring får inte anvisas anställning med anställningsstöd under avstängningstiden.

8 §* Anställningsstöd får lämnas endast under förutsättning att arbetsgivaren intygar att lön och andra anställningsförmåner lämnas enligt kollektivavtal eller att de är likvärdiga med förmåner enligt kollektivavtal i branschen. *Förordning 2007:420, som trätt i kraft den 2 juli 2007. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för den som vid ikraftträdandet har en anställning med särskilt anställningsstöd. Den som efter att ha tagit del av aktivitetsgarantin enligt förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program haft en anställning med särskilt anställningsstöd i form av plusjobb och därefter blivit arbetslös, och inte uppfyller ett nytt arbetsvillkor enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ska erbjudas att ta del av jobb- och utvecklingsgarantin enligt förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin. Detta gäller under förutsättning att han eller hon inom sextio dagar från den 1 maj 2008, eller från det att anställningen upphör, anmält sitt intresse av att ta del av garantin till den offentliga arbetsförmedlingen. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2008:117, som trätt i kraft den 1 maj 2008.*

* Senaste lydelse 1997:1275.

9 § Anställningsstöd får inte lämnas till arbetsgivare som på den driftsenhet där den anställda med anställningsstöd avses att bli placerad senare än nio månader före den aktuella anställningen sagt upp anställda på grund av arbetsbrist.

10 § En förutsättning för att anställningsstöd skall lämnas är att den som har anställning med anställningsstöd inte permitteras av någon annan anledning än att arbetet inte kan bedrivas på grund av väderleksförhållandena eller andra liknande orsaker.

11 § Anställningsstöd får inte lämnas till arbetsgivare som för samma insats får bidrag med stöd av andra bestämmelser, om inte annat särskilt föreskrivs.

Anställningsformerna

12 §* Anställningsstödet får lämnas såväl för anställningar som gäller tills vidare som för provanställningar och andra tidsbegränsade anställningar. *Förordning 2006:1553, som trätt i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.*

* Senaste lydelse 2004:221.

13 §* I fråga om branscher, där arbetet är säsongbetonat eller av andra skäl inte är sammanhängande till sin natur, får Arbetsförmedlingen föreskriva att stöd får lämnas endast för anställning som gäller tills vidare eller omfattar en längre tidsperiod än den normala säsongen. *Förordning 2007:920, som trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas även för rekvisitioner av bidrag som inte handlagts slutligt före den 1 januari 2008, enligt förordningen 2007:1363.*

* Senaste lydelse 1997:1275.

Anvisningen

14 §* Arbetsförmedlingen anvisar arbetssökande till anställning med anställningsstöd. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2009:1600.

Återkallelse av anvisningar

15 §* Arbetsförmedlingen ska återkalla en anvisning till ett program om den som anvisats

- inte inställer sig den dag han eller hon skulle ha påbörjat programmet och inte heller anmäler giltigt förhinder,
- inte kan tillgodogöra sig programmet på ett tillfredsställande sätt,
- missköter sig eller stör verksamheten, eller
- avvisar ett erbjudande om lämpligt arbete utan godtagbart skäl.

En anvisning ska också återkallas om det i övrigt finns särskilda skäl för återkallelse.

Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Tidigare 15 § upphävd genom 2008:144.

16 § *[Paragrafen har upphävts genom förordning (1999:69).]*

Tid med anställningsstöd

17 §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2006:1553. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.]*

* Senaste lydelse 2006:310.

Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin

17 a §* Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin lämnas under 12 månader. *Förordning 2007:420, som trätt i kraft den 2 juli 2007. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för den som vid ikraftträdandet har en anställning med särskilt anställningsstöd. Den som efter att ha tagit del av aktivitetsgarantin enligt förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program haft en anställning med särskilt anställningsstöd i form av plusjobb och därefter blivit arbetslös, och inte uppfyller ett nytt arbetsvillkor enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ska erbjudas att ta del av jobb- och utvecklingsgarantin enligt förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin. Detta gäller under förutsättning att han eller hon inom sextio dagar från den 1 maj 2008, eller från det att anställningen upphör, anmält sitt intresse av att ta del av garantin till den offentliga arbetsförmedlingen. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2008:117, som trätt i kraft den 1 maj 2008.*

* Senaste lydelse 2006:1553.

Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb

17 b §* Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb lämnas under högst 24 månader. Stöd för anställning som omfattar mer än halvtid får dock inte lämnas för längre tid än sex månader. Stöd får inte heller lämnas efter det att 36 månader passerat sedan sådant uppehållstillstånd eller uppehållskort som anges i 5 c § första stycket beviljades.

En anvisning får göras för högst sex månader i taget. Efter en anvisningsperiod får en ny anvisning göras om förutsättningarna i 5 c–5 e §§ fortfarande är uppfyllda. En ny anvisning får göras även om inga studier inom sfi eller motsvarande utbildning enligt 13 kap. skollagen (1985:1100) bedrivs eller ska bedrivas, under förutsättning att ett godkänt resultat har uppnåtts för kurs D inom sfi eller den motsvarande utbildningen under en tidigare anvisningsperiod.

Vid beräkningen av 36-månaders perioden enligt första stycket ska det bortses från tid som personen varit förhindrad att arbeta på grund av vård av eget barn som inte fyllt två år eller, om barnet är adopterat, i två år efter barnets ankomst till familjen. *Förordning 2010:20289, som trätt i kraft den 1 februari 2011.*

* Senaste lydelse 2010:259.

17 c §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2008:271. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.]*

* Senaste lydelse 2007:420.

Gemensamma bestämmelser

17 d §* När det gäller tidsbegränsade anställningar där arbetsuppgifternas varaktighet är kortare än de tider som anges i 17 a och 17 b §§ ska anställningsstöd lämnas för den tid arbetsuppgifterna varar. *Förordning 2008:271, som trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:420.

Anställningsstödet storlek

Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin

18 §* Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin lämnas med 85 procent av lönekostnaden, dock högst 890 kronor per dag. *Förordning 2010:2028, som trätt i kraft den 1 februari 2011. För anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet gäller 18, 18 a och 20 a §§ i sin äldre lydelse.*

* Senaste lydelse 2007:420.

Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb

18 a §* Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb lämnas med 80 procent av lönekostnaden, dock högst 800 kronor per dag. *Förordning 2010:2028, som trätt i kraft den 1 februari 2011. För anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet gäller 18, 18 a och 20 a §§ i sin äldre lydelse.*

* Senaste lydelse 2008:144.

18 b §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2008:271. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet]*

* Senaste lydelse 2006:1553.

Gemensamma bestämmelser

19 §* Den lönekostnad som skall läggas till grund för anställningsstöd är

- kontant bruttolön inklusive sjuklön och semesterlön, och
- avgifter som skall betalas enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. *Förordning 2006:1553, som trätt i kraft den 1 januari 2006. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44, som trätt i kraft den 15 mars 2007.*

* Senaste lydelse 2005:1199.

20 §* Anställningsstöd lämnas med ett bestämt belopp per arbetsdag, dock endast för dagar som ingår i den normala veckoarbetstiden hos arbetsgivaren och för vilka arbetsgivaren betalar lön eller sjuklön. Vid deltidarbete skall stödet minska i förhållande till arbetstiden.

När stödet beslutas skall dess storlek i kronor per dag fastställas för hela stödperioden. *Förordning 2003:321, som trätt i kraft 1 juli 2003.*

* Senaste lydelse 2000:629.

20 a §* Ekonomiskt stöd för handledning lämnas inledningsvis under tre månader med högst 50 kronor per dag, till arbetsgivaren eller till den som har kostnaden för handledningen.

För den som anvisas till en anställning med särskilt anställningsstöd och deltar i jobb- och utvecklingsgarantins fas tre lämnas i stället ekonomiskt stöd för kostnader för handledning under tre månader med högst 150 kronor per dag och därefter med högst 100 kronor per dag. *Förordning 201:1531, som trätt i kraft den 1 februari 2012. För*

anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet gäller 20 a §§ i sin äldre lydelse.

* Senaste lydelse 2010:2028.

20 b §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2007:1363]*

* Senaste lydelse 2007:920.

20 c §* *[Paragrafen har upphävts genom förordning 2008:1433. Den upphävda paragrafen gäller dock fortfarande för stöd som beslutats för ikraftträdandet.]*

* Senaste lydelse 2007:663.

Hur anställningsstödet tillgodoförs arbetsgivaren

20 d §* Anställningsstöd lämnas till arbetsgivaren genom bidrag. Arbetsförmedlingen beräknar och betalar ut bidraget. Det betalas ut månadsvis i efterskott eller på det sätt som Arbetsförmedlingen bestämmer.

Arbetsgivaren rekviderar bidraget från Arbetsförmedlingen månadsvis i efterskott efter hand som anställningen består. Detta ska ske inom sextio dagar efter den arbetsmånad som stödet avser. Rekvideras inte beloppet inom denna tid förlorar arbetsgivaren rätt till det stödbeloppet.

Om det finns särskilda skäl får Arbetsförmedlingen medge undantag från skyldigheten att rekvidera beloppet inom sextio dagar. Arbetsförmedlingen ska i sådana fall ange vad de särskilda skälen består i och dokumentera den informationen som ligger till grund för beslutet. *Förordning 2007:1363, som trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas även för rekvisitioner av bidrag som inte handlagts slutligt före den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2007:920.

Återbetalning och återkrav

21 §* En mottagare av ekonomiskt stöd enligt denna förordning är återbetalningsskyldig om han eller hon genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat sätt har förorsakat att stöd har lämnats på felaktig grund eller med ett för högt belopp.

Om stöd i annat fall har lämnats på felaktig grund eller med ett för högt belopp, är mottagaren återbetalningsskyldig endast om han eller hon insett eller skäligen borde ha insett felet. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:920.

21 a § Om en mottagare av ekonomiskt stöd är återbetalningsskyldig enligt 21 §, ska Arbetsförmedlingen besluta att återkräva det felaktigt utbetalda beloppet. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392,*

som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.

21 b § Vid återkrav enligt 21 a § får Arbetsförmedlingen bevilja anstånd med betalningen eller träffa avtal med den återbetalningsskyldige om en avbetalningsplan. Arbetsförmedlingen ska i sådana fall ta ut ränta på det obetalda beloppet.

Ränta ska tas ut från den dag då anståndet beviljades eller avtalet om avbetalningsplan träffades, dock inte för tid innan det återkrävda beloppet har förfallit till betalning.

Ränta ska tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

21 c § Om ett belopp som har återkrävts med stöd av 21 § inte betalas i rätt tid, ska dröjsmålsränta enligt räntelagen (1975:635) tas ut på beloppet. Detsamma gäller när den återbetalningsskyldige beviljats anstånd med betalningen eller träffat ett avtal om en avbetalningsplan enligt 21 b § och betalning inte sker inom den tid som följer av beslutet om anstånd eller avtalet. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

21 d § Om det med hänsyn till den återbetalningsskyldiges personliga eller ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter finns särskilda skäl för det, får Arbetsförmedlingen helt eller delvis efterge ett krav på återbetalning enligt 21 a § eller ett krav på ränta enligt 21 b eller 21 c §. Myndigheten ska i sådant fall i beslutet ange vilka de särskilda skälen är och dokumentera den information som ligger till grund för beslutet. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

21 e § Vid återkrav enligt 21 a § får Arbetsförmedlingen, vid en senare utbetalning av stöd till den återbetalningsskyldige, besluta att dra av ett skäligt belopp i avräkning på vad som betalats ut för mycket. Detsamma gäller skyldighet att betala ränta enligt 21 b eller 21 c §. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

Omprövning och överklagande

22 §* Arbetsförmedlingens beslut enligt denna förordning ska omprövas hos myndighetens centrala enhet för omprövning, om det begärs av den som beslutet angår. Vid omprövning får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

En begäran om omprövning ska vara skriftligt. Begäran ska ges in till Arbetsförmedlingen och ska ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då den som begär omprövning fick del av beslutet. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:920.

22 a §* I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut än beslut om omprövning av beslut enligt 15 och 21 e §§ får dock inte överklagas.

Om ett beslut överklagas innan det har omprövats, ska överklagandet anses som en begäran om omprövning. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:920

Övriga bestämmelser

22 b § Arbetsförmedlingen ska se till att lämnade anställningsstöd används på föreskrivet sätt.

Den som har fått stöd ska ge Arbetsförmedlingen eller den Arbetsförmedlingen utser tillfälle att granska verksamheten och lämna de uppgifter som behövs för granskningen. *Paragrafen införd genom förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

23 § Arbetsförmedlingen får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. *Förordning 2010:392, som trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2007:920.

Övergångsbestämmelser till förordning 1997:1275

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998, då förordningen (1986:414) om rekryteringsstöd skall upphöra att gälla. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i fråga om anställningar som har påbörjats före ikraftträdandet.

Övergångsbestämmelser till förordning 1999:717

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för anställningsstöd som beviljats före ikraftträdandet.

Övergångsbestämmelser till förordning 2000:629

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för anställningsstöd som beviljats före ikraftträdandet.

Förordning om sjöfartsstöd (SFS 2001:770)

1 november 2001

Prop. 2000/01:127

Allmän bestämmelse

1 § Sjöfartsstöd lämnas enligt denna förordning till arbetsgivare för skatt på sjöinkomst och för arbetsgivarens kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

När det gäller sjömän anställda för arbete ombord på fartyg som bedriver regelbunden persontransport mellan hamnar i Europeiska unionen (EU) lämnas sjöfartsstöd endast i fråga om medborgare i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Desamma gäller sjömän anställda på ro-ro passagerarfartyg. Med ro-ro passagerarfartyg avses desamma som anges i artikel 2 a i rådets direktiv 1999/35/EG av den 29 april 1999 om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik¹, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG.²

Beslut om sjöfartsstöd fattas av Trafikverket. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2010:788.

Villkor för sjöfartsstöd

2 §* Sjöfartsstöd lämnas till fysiska och juridiska personer samt till partrederier som har eller har haft sjömän anställda för arbete ombord på svenskregistrerade last- och passagerarfartyg under förutsättning att

- fartyget i sin näringsverksamhet utför transporter av gods eller passagerare,
- fartyget inte är registrerat i något annat register än det svenska,
- fartyget huvudsakligen används i utrikestrafik av betydelse för den svenska utrikeshandeln eller den svenska tjänsteexporten,
- utbildningsplatser ställs till förfogande ombord på fartyget enligt Transportstyrelsens föreskrifter eller beslut i enskilda fall, och
- det finns tillräckliga försäkringar för fartyget och dess drift. *Förordning 2011:1223, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2009:902.

3 §* Om det finns synnerliga skäl får Trafikverket bifalla en ansökan om sjöfartsstöd även om kravet som ställs i 2 § om att fartyget huvudsakligen ska användas i utrikestrafik av betydelse för den svenska utrikeshandeln eller den svenska tjänsteexporten inte är uppfyllt.

¹ EGT L 138, 1.6.1999, s. 1 (Celex 31999L0035)

² EGT L 324, 29.11.2002, s. 53 (Celex 32002L0084)

Om Trafikverket bedömer att beredskapsskäl ska läggas till grund för ett beslut om att bevilja stöd enligt första stycket, ska verket först samråda med Sjöfartsverket. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:657.

3 a § Sjöfartsstöd får även lämnas till fysiska och juridiska personer samt till partrederier som har eller har haft sjömän anställda för arbete ombord på last- och passagerarfartyg som används i inrikestrafik om trafiken är upphandlad av staten. Fartygen får inte vara registrerade i något annat register än det svenska.

Sjöfartsstöd lämnas endast till den som har tillräckliga försäkringar för fartyget och dess drift. *Förordning 2007:1107, vilken ändrar förordning 2007:6, som träder i kraft den 1 januari 2009. En ansökan om att förklaras vara berättigad till sjöfartsstöd för år 2009 enligt den nya 3 a § skall ges in till Rederinämnden senast den 15 januari 2009.*

4 §* Innan sjöfartsstöd lämnas ska Trafikverket ha förklarat arbetsgivaren som stödberättigad enligt 2, 3 eller 3 a §.

Om Trafikverket finner det uppenbart att det skulle strida mot syftet med sjöfartsstödet att bevilja stöd, får verket avslå en ansökan om en förklaring enligt första stycket trots att de formella kraven är uppfyllda *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:6.

Sjöfartsstödet storlek

5 §* Sjöfartsstöd lämnas för sjömän med ett belopp som motsvarar det skatteavdrag enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som arbetsgivaren gjort på sjöinkomster samt kostnader för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) och allmän löneavgift enligt 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift på dessa inkomster. *Förordning 2011:1462, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya lydelsen tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag som görs från lön eller annan ersättning som betalas ut efter utgången av 2011.*

*Senaste lydelse 2001:770.

Ansökan och beslut

6 §* En arbetsgivare som önskar sjöfartsstöd under ett år ska senast den 1 november året dessförinnan till Trafikverket komma in med en ansökan om att förklaras vara berättigad till sjöfartsstöd under det kommande kalenderåret. Om det finns särskilda skäl, får en ansökan ges in vid en senare tidpunkt.

Trafikverkets beslut att förklara en arbetsgivare berättigad till sjöfartsstöd ska förenas med en skyldighet för arbetsgivaren att omgående anmäla förändringar som kan påverka rätten till stöd. Ett beslut

ska omprövas vid ändrade förhållanden. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770

7 §* I en ansökan enligt 6 § ska sökanden ange vilka fartyg ansökan omfattar och hur många utbildningsplatser som kan erbjudas på de fartyg ansökan avser. Sökanden ska också ange vilka försäkringar som gäller för fartygen och driften av dessa. Trafikverket får begära de ytterligare uppgifter av sökanden som behövs för prövning av ansökan.

Trafikverket ska årligen ta ut en avgift på 4 000 kronor för varje fartyg som omfattas av ansökan.

Om ansökan är ofullständig eller om sökanden inte betalar ansökningsavgift ska Trafikverket förelägga sökanden att inom viss tid avhjälpa bristen vid påföljd att ansökan annars inte tas upp till prövning. Om sökanden inte avhjälper bristen inom föreskriven tid ska ansökan avvisas, dock bara om bristen är så väsentlig att ansökan inte kan ligga till grund för prövning av ärendet eller om sökanden inte har betalat ansökningsavgift. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770.

8 §* Efter en förklaring enligt 6 § beslutas sjöfartsstöd, efter särskild ansökan, per kalendermånad. Den särskilda ansökan om sjöfartsstöd ska ha kommit in till Trafikverket senast sju dagar innan stödet ska krediteras arbetsgivarens skattekonto enligt 10 § andra stycket. Trafikverket ska fatta ett preliminärt beslut om det sjöfartsstöd som ska tillgodoföras under månaden.

Sjöfartsstöd får beviljas även om ansökan kommer senare än den tid som anges i första stycket. En ansökan ska dock senast ha kommit in inom tre månader efter den månad som stödet avser. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770.

9 §* Senast inom sju dagar efter det att stödet krediterats arbetsgivarens skattekonto enligt 10 § andra stycket ska denne komma in med underlag för slutligt fastställande av stödbelopp. Underlaget ska innehålla uppgifter om

1. den tid som arbetsgivaren bemannat fartyget,

2. kontant bruttolön inklusive skattepliktiga förmåner, det skatteavdrag enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som arbetsgivaren gjort samt de avgifter som arbetsgivaren är skyldig att betala enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och

3. antal avlönade dagar.

Underlaget ska vara undertecknat av arbetsgivaren samt vara granskat och godkänt av en auktoriserad eller godkänd revisor.

Om underlaget inte lämnas in inom den tid som anges i första stycket förlorar arbetsgivaren rätt till stödbeloppet, om inte Trafikverket medger annan tid för att ge in underlaget. *Förordning 2011:1462, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya lydelsen tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag som görs från lön eller annan ersättning som betalas ut efter utgången av 2011.*

* Senaste lydelse 2010:1833.

Hur sjöfartsstödet tillgodoförs arbetsgivaren

10 §* Sjöfartsstöd tillgodoförs en arbetsgivare genom kreditering på sådant skattekonto som avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Trafikverket ska lämna Skatteverket de uppgifter som behövs för krediteringen.

Stödet krediteras arbetsgivarens skattekonto den 12 i den månad då preliminärt beslut om stöd fattas enligt 8 §, med undantag för januari då stödet i stället krediteras den 17.

Om det stödbelopp som slutligt fastställs enligt 9 § är högre än det belopp som fastställts genom det preliminära beslutet ska mellanskillnaden krediteras arbetsgivarens skattekonto i den därpå följande månaden vid de datum som anges i andra stycket. *Förordning 2011:1462, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:1833.

Övriga bestämmelser

11 §* Om någon har fått sjöfartsstöd på felaktiga grunder, inte kommer in med underlag enligt 9 § eller om stöd av annan anledning har betalats ut med för högt belopp ska det som mottagaren fått för mycket betalas tillbaka. Det belopp som ska återbetalas får dras av från stödbelopp som den återbetalningsskyldige därefter har rätt till.

Om det finns särskilda skäl får Trafikverket helt eller delvis befria den som tagit emot stödet från återbetalningsskyldigheten. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770.

12 §* I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Trafikverkets preliminära beslut om sjöfartsstöd enligt 8 § får inte överklagas. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2007:657.

13 §* Skatteverket ska, på begäran av Trafikverket, lämna ut sådant underlag som är av betydelse för tillämpningen av denna förordning. *Förordning 2003:1031, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2003:1031.

14 § Trafikverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. *Förordning 2010:1833, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2001:770.

Övergångsbestämmelser

2001:770

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 2001, då förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart skall upphöra att gälla. Den nya förordningen skall tillämpas i fråga om stöd till skatt på sjöinkomst och kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser lön eller annan ersättning för tiden från och med den 1 oktober 2001.

2. För år 2001 skall dock en arbetsgivare som under året beviljats stöd enligt förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart anses berättigad till stöd och behöver därför inte ansöka om att förklaras som stödberättigad enligt 6 §.

För år 2002 skall den frist som stadgas i 6 § vara den 15 december 2001.

3. Äldre föreskrifter gäller i fråga om bidrag till skatt på sjöinkomst och kostnader för socialavgifter avseende lön och annan ersättning för tiden före den 1 oktober 2001 som utbetalas senast den 31 december 2002. Underlag för bidrag enligt äldre föreskrifter skall redovisas till Rederinämnden senast den 31 mars 2003. När det gäller hur arbetsgivaren skall tillgodoföras dessa bidrag skall 10 § första stycket denna förordning tillämpas i stället för 11 § förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart. *Punkten 3 ändrad genom förordning 2002:796, som trätt i kraft den 1 december 2002.*

Lag om statlig ålderspensionsavgift (SFS 1998:676)

11 juni 1998

Prop. 1997/98:151, bet. 1997/98:SfU13 och SfU14,

rskr. 1997/98:315 och 320

1 §* Statlig ålderspensionsavgift ska för varje år betalas av staten enligt denna lag.

Avgift betalas endast för personer som är försäkrade för inkomstgrundad ålderspension enligt 4 och 6 kap. socialförsäkringsbalken och som uppfyller förutsättningarna för tillgodoräknande av pensionsrätt för inkomstpension eller av pensionspoäng. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1998:676.

2 §* Avgiften utgör 10,21 procent av ersättning i form av

1. sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt 24–28 och 31 kap. socialförsäkringsbalken samt arbetsskadesjukpenning enligt 40 kap. nämnda balk eller motsvarande ersättning som utgetts enligt nämnda balk eller annan författning eller på grund av regeringens förordnande, i den utsträckning ersättningen trätt i stället för en försäkrads inkomst av anställning enligt 59 kap. 8–11 §§ socialförsäkringsbalken eller inkomst av annat förvärvsarbete enligt 59 kap. 14 § första stycket 1–3 nämnda balk,

2. föräldrapenningsförmåner enligt 11–13 kap. socialförsäkringsbalken,

3. närståendepenning enligt 47 kap. socialförsäkringsbalken,

4. ersättning enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön,

5. livränta enligt 41–44 kap. socialförsäkringsbalken eller annan motsvarande livränta som bestäms med tillämpning av 41 och 42 kap. nämnda balk,

7. vårdbidrag enligt 22 kap. socialförsäkringsbalken, i den utsträckning

bidraget inte är ersättning för merkostnader,

8. dagpenning från arbetslöshetskassa,

10. aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program,

11. utbildningsbidrag för doktorander,

14. timersättning vid vuxenutbildning för utvecklingsstörda (sär-vux) och ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF),

15. dagpenning till totalförsvarspliktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt och till andra som får dagpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga, samt

16. bidrag från Sveriges författarfond och Konstnärsnämnden i den utsträckning som regeringen så föreskriver. *Lag 2010:1271, som trätt*

i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.

* Senaste lydelse 2004:839.

3 §* Avgift beräknas inte på ersättning enligt 2 § om ersättningen tillsammans med annan inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete understiger 42,3 procent av det för året gällande prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2002:979.

4 §* Vid beräkning av avgift på ersättning enligt 2 § ska det bortses från en försäkrads inkomster som överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken i följande ordning:

1. ersättningar enligt 2 § 1 som utgör inkomst av annat förvärvsarbete,
2. annan inkomst av annat förvärvsarbete,
3. ersättningar enligt 2 § som utgör inkomst av anställning,
4. annan inkomst av anställning. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2001:1118.

5 §* Avgiften utgör 18,5 procent av sådana pensionsgrundande belopp som fastställs enligt 60 kap. socialförsäkringsbalken och av inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 34 kap. socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2001:494.

6 §* *[Paragrafen har upphävts genom lag 2010:1271 som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller ifråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet].*

* Senaste lydelse 2001:494.

7 § Avgift skall för varje år betalas preliminärt med belopp som så nära som möjligt beräknas motsvara den slutliga avgiften. Den preliminära avgiften betalas varje månad. Regeringen skall bestämma storleken på de belopp som skall betalas.

8 §* Fördelningen av avgiften ska göras enligt följande. Den andel som beräknas motsvara pensionsrätt för premiepension för samma år

förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning enligt 64 kap. 15–17 §§ socialförsäkringsbalken. Återstoden förs, efter avstämning gentemot Riksgäldskontoret enligt 9 §, till Första–Fjärde AP-fonderna för förvaltning enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder).

Regeringen ska för varje år fastställa andelarna efter förslag från Pensionsmyndigheten. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2009:997.

9 §* Slutlig avstämning av avgifterna ska göras året efter fastställelseåret. Den skillnad som framkommer mellan beräknade belopp och de belopp som slutligt framräknas för det aktuella året ska regleras gentemot Riksgäldskontoret i samband med en kommande preliminär överföring och gentemot Första–Fjärde AP-fonderna i samband med att storleken på de preliminära avgifterna bestäms. Det belopp som ska regleras gentemot Riksgäldskontoret beräknas med tillägg av sådan avkastning som avses i 64 kap. 16 § socialförsäkringsbalken och det belopp som ska regleras gentemot Första–Fjärde AP-fonderna med sådan ränta som anges i 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Med fastställelseår avses detsamma som enligt 57 kap. 2 § första stycket 2 socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 2010:1271.

10 §* Avgiften används till finansiering av försäkringen för inkomstgrundad ålderspension enligt socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1998:676.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998 och tillämpas första gången på ersättningar och pensionsgrundande belopp som beräknas för år 1999.

2. Under åren 1999 och 2000 skall utöver vad som sägs i 10 § avgiften även finansiera försäkringen för tilläggspension i form av ålderspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring och folkpension i form av ålderspension enligt samma lag för personer med rätt till sådan tilläggspension.

Förordning om statliga ålderspensionsavgifter m.m. (SFS 1998:1512)

26 november 1998

1 §* Denna förordning innehåller bestämmelser om betalning och avstämning av statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift samt bestämmelser om slutlig fördelning av ålderspensionsavgifter enligt lagen (2000:981) om socialavgifter.

Termerna intjänandeår och fastställelseår har samma innebörd som i 57 kap. 2 § socialförsäkringsbalken. *Förordning 2010:1705, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2000:1018.

2 §* Statlig ålderspensionsavgift ska betalas av Arbetsförmedlingen, Centrala studiestödsnämnden, Uppsala universitet, Konstnärsnämnden, Försäkringskassan, Försvarmakten och Pensionsmyndigheten. Avgiften betalas preliminärt för varje intjänandeår med belopp som regeringen bestämt. *Förordning 2009:1188, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2008:1026.

3 §* Arbetsförmedlingen, Centrala studiestödsnämnden, Uppsala universitet, Konstnärsnämnden, Försvarmakten och Försäkringskassan ska till Pensionsmyndigheten varje månad under intjänandeåret, senast den 12 i månaderna januari–juli, september–november och senast den 17 i månaderna augusti och december, inbetala en tolfedel av den preliminära avgiften. *Förordning 2009:1188, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2008:1026.

4 §* Pensionsmyndigheten ska under intjänandeåret varje månad, första bankdagen efter det datum som anges i 3 §, tillsammans med den preliminära månatliga avgift som Pensionsmyndigheten ska betala, fördela och överföra avgifterna till Riksgäldskontoret respektive Första–Fjärde AP-fonderna. Avgifterna ska fördelas på det sätt regeringen fastställt i särskild förordning. *Förordning 2009:1188, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2004:905.

5 §* Slutlig avstämning av statliga ålderspensionsavgifter enligt 9 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift för det aktuella intjänandeåret ska göras av Pensionsmyndigheten senast den 31 mars året efter fastställelseåret. Pensionsmyndigheten ska då räkna fram

skillnaden mellan de avgiftsbelopp som har betalats preliminärt och de avgiftsbelopp som belöper på fastställda pensionsrätter och pensionspoäng. Vid beräkningen av avgiftsbeloppet för de olika ersättningslagen får antagandet göras att samma relation råder mellan avgiftsunderlag och utbetalning för alla ersättningar.

Till det belopp som ska regleras gentemot Riksgäldskontoret ska läggas den avkastningsränta som beräknas på beloppet. Regleringen ska göras vid överföringen av den preliminära avgiften avseende april månad året efter fastställelseåret.

Det belopp som ska regleras gentemot Första–Fjärde AP-fonderna ska beräknas med den genomsnittliga basränta som gällde under intjänandeåret. Den del som har reglerats gentemot Riksgäldskontoret ska beräknas med basräntan för en period av 15 månader och den återstående delen för en period av 36 månader. Pensionsmyndigheten ska meddela regeringen resultatet av den utförda avstämningen. *Förordning 2009:1188, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2004:905.

6 §* Slutlig avstämning av ålderspensionsavgifter enligt 7 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter för det aktuella intjänandeåret ska göras av Pensionsmyndigheten senast den 31 mars året efter fastställelseåret. Det belopp som ska regleras gentemot staten ska beräknas med den genomsnittliga basränta som gällde under intjänandeåret och beräknas för en period om 21 månader. Till det belopp som ska regleras gentemot Riksgäldskontoret ska läggas den avkastningsränta som beräknas på beloppet. Den slutligt framräknade skillnaden ska regleras vid överföringen av ålderspensionsavgifterna avseende april månad året efter fastställelseåret. *Förordning 2009:1188, som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

* Senaste lydelse 2004:905.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.
 2. Avgift för januari 1999 skall betalas samtidigt som avgiften för februari 1999 skall betalas.
 3. Vad som anges i 2 och 3 §§ om Uppsala universitet skall för år 1999 även avse Lunds universitet, Göteborgs universitet, Stockholms universitet, Umeå universitet, Linköpingsuniversitet, Karolinska institutet, Kungl. Tekniska högskolan och Luleå tekniska universitet.

**Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2012
(SFS 2011:1096)**

27 oktober 2011

Regeringen fastställer andelarna för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2012 enligt följande. Fördelningen av ålderspensionsavgifter enligt 6 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter skall göras på så sätt att 10,4 procent förs till staten, 20,1 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första–Fjärde AP-fonderna. Fördelningen av statliga ålderspensionsavgifter enligt 8 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift ska göras på så sätt att 14,2 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första–Fjärde AP-fonderna.

**Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2011
(SFS 2010:1168)**

11 november 2010

Regeringen fastställer andelarna för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2011 enligt följande. Fördelningen av ålderspensionsavgifter enligt 6 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter ska göras på så sätt att 10,6 procent förs till staten, 19,9 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första–Fjärde AP-fonderna. Fördelningen av statliga ålderspensionsavgifter enligt 8 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift ska göras på så sätt att 14,0 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första–Fjärde AP-fonderna.

**Förordning om fastställande av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2010
(SFS 2009:1019)**

22 oktober 2009

Regeringen fastställer andelarna för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter under år 2010 enligt följande. Fördelningen av ålderspensionsavgifter enligt 6 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter ska göras på så sätt att 10,4 procent förs till staten, 19,8 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första–Fjärde AP-fonderna. Fördelningen av statliga ålderspensionsavgifter enligt 8 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift ska göras på så sätt att 14,1 procent förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning och återstoden förs efter avstämning till Första–Fjärde AP-fonderna.

Lag om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring* (SFS 1959:551)

18 december 1959

Prop. 1959:175, L2U 50, rskr 354

* Omtryckt 1976:1015. Rubriken ändrad genom lag 1976:1015.

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 1998 genom lag 1998:675. Vid beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring avseende år 1998 och tidigare gäller fortfarande lagen. Vid tillämpning av 1 § skall dock län i stället avse region och Skattemyndigheten i Stockholms län avse Skattemyndigheten i Stockholm.

För den som är född 1937 eller tidigare skall, när det gäller fastställande av pensionsgrundande inkomst, i stället för vad som föreskrivs i 13 kap. 9–16 §§, 17 § första stycket och 18–20 §§ samt 15 kap. 4 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, 8–9 och 11 §§ av den upphävda lagen tillämpas.

Lag om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster* (SFS 1990:659)

14 juni 1990

Prop. 1989/90:110, SkU30, rskr. 356

* Rubriken ändrad genom lag 1991:688.

1 §* Särskild löneskatt ska för varje år betalas till staten med 24,26 procent på

1. ersättning som utfaller enligt kollektivavtalsgrundad avgångsbidragförsäkring som tecknas av arbetsgivare till förmån för arbetstagare,

2. avgångsersättning som annorledes än på grund av kollektivavtalsgrundad avgångsbidragförsäkring utbetalas av staten, kommun eller kommunalförbund som arbetsgivare eller av Sveriges Kommuner och Landsting eller det för kommunerna och landstingen gemensamma organet för administration av personalpension, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal eller av annan arbetsgivare, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal eller av annan arbetsgivare, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal och att borgen eller liknande garanti tecknats av kommun, kommunalförbund eller Sveriges Kommuner och Landsting,

3. avgångsersättning som omfattas av s.k. trygghetsavtal,

4. ersättning som utges enligt gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utgör komplement till sjukersättning eller till aktivitetsersättning.

5. ersättning som utges på grund av ansvarighetsförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst,

6. bidrag som en arbetsgivare lämnar till

– en sådan vinstandelsstiftelse som avses i 25 kap. 21 § socialförsäkringsbalken om ersättningar från stiftelsen är avgiftsfria enligt 2 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980), eller

– en annan juridisk person med motsvarande ändamål med undantag för bidrag som lämnas till en pensions- eller personalstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Skattskyldig är den som utgett sådan ersättning eller sådant bidrag som avses i första stycket.

Vid bestämmande av skatteunderlaget tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 4–15 och 17–25 §§ socialavgiftslagen.

Vid bestämmande av skatteunderlaget enligt första stycket 5 ska bortses från ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter samt från ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skadan anmälts till allmän försäkringskassa eller Försäkringskassan efter ut-

gången av juni 1993. Detta gäller dock endast ersättning som för en och samme arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. *Lag 2010:1244, som trätt i kraft den 1 januari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:650.

2 § En enskild person eller ett dödsbo skall för varje år till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på överskott av passiv näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) här i landet samt ersättning som utges enligt sådan avtalsgruppsjukförsäkring som avses i 15 kap. 9 § inkomstskattelagen eller enligt sådan trygghetsförsäkring som avses i nämnda lagrum till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst. Om en skattskyldig avlidit under året skall särskild löneskatt betalas med 24,26 procent på inkomst som avses i 3 kap. 3–8 §§ socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av skatteunderlaget gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 9–11 §§ och 12 § första och andra styckena socialavgiftslagen.

Skatt betalas inte då skatteunderlaget understiger 1 000 kronor. *Lag 2006:1339, som trätt i kraft den 1 januari 2007. Den nya lydelsen tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2007. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 2006 skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 2006 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Äldre bestämmelser gäller alltså i fråga om inkomst som uppbärs under år 2006 eller tidigare.*

Övergångsbestämmelserna ändrade av lag 2007:1250, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Lagen tillämpas på lön eller annan ersättning som betalas ut efter den 31 december 2007. Lagen tillämpas också på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2007. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2007 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. De upphävda bestämmelserna gäller fortfarande i fråga om lön eller annan ersättning som betalas ut före ikraftträdandet respektive inkomst som uppbärs före ikraftträdandet.

* Senaste lydelse 2000:988.

3 §* I fråga om särskild löneskatt gäller bestämmelserna i 4 kap. socialavgiftslagen (2000:980). *Lag 2001:1232, som trätt i kraft den 1 januari 2002.*

* Senaste lydelse 2000:988.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990 och tillämpas på lön eller annan ersättning som utbetalas efter utgången av år 1990 samt på inkomst enligt 2 § som tas upp till beskattning vid 1992 års taxering eller senare. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av juni 1990, skall – om den skattskyldige inte visar annat – så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av juni 1990 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Övergångsbestämmelser till lagen 1999:967

- 1. Denna lag träder i kraft den 31 december 1999.*
- 2. De nya bestämmelserna i 1 § tillämpas på avgångsersättning, lön eller annan ersättning som betalas ut från och med den 1 januari 2000.*
- 3. Den nya bestämmelsen i 2 § tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2000. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1999 skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1999 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.*
- 4. För lön eller annan ersättning till arbetstagare som är födda 1937 eller tidigare tillämpas 1 § i dess lydelse enligt lag (1998:340) om ändring i lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.*
- 5. För skattskyldiga som är födda 1937 eller tidigare tillämpas 2 § i dess lydelse enligt lag (1997:940) om ändring i lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.*

Lag om särskild löneskatt på pensionskostnader (SFS 1991:687)

6 juni 1991

Prop. 1990/91:166,SkU29,rskr.289

1 §* Den som utfäst en tjänstepension skall till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på kostnaden för pensionsutfästelsen, beräknad enligt 2 §. *Lag 1997:941, som trätt i kraft den 1 januari 1998. För beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser.*

* Senaste lydelse 1996:1403.

2 §* Beskattningsunderlaget skall beräknas som den under beskattningsåret uppkomna skillnaden mellan å ena sidan summan av följande poster:

- a) avgift för tjänstepensionsförsäkring,
- b) avsättning till pensionsstiftelse,
- c) ökning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
- d) utbetalda pensioner som inte utgår enligt lag eller på grund av tjänstepensionsförsäkring,
- e) utgiven ersättning för av annan övertagen pensionsutfästelse,
- f) överföring eller betalning till ett utländskt tjänstepensionsinstitut enligt ett sådant avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren för avdragsrätt i 28 kap. 2 § andra stycket eller 3 § inkomstskattelagen (1999:1229),
- g) gottgörelse från pensionsstiftelse,
- h) ersättning enligt avtal om tjänstepension från ett sådant utländskt tjänstepensionsinstitut som avses i 28 kap. 3 § inkomstskattelagen,
- i) minskning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
- j) 85 procent av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag vid beskattningsårets ingång multiplicerad med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret,
- k) erhållen ersättning för övertagen pensionsutfästelse,
- l) negativt belopp som föregående beskattningsår uppkommit vid tillämpning av denna paragraf.

I posten a i första stycket skall inte räknas med avgift för sådan gruppsjukförsäkring som omfattas av 1 § första stycket 4 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader skall posten j i första stycket jämkas i motsvarande mån. Detsamma skall gälla om avsättning som avses i posten j helt upplöses under beskattningsåret.

Om den som övertar en pensionsutfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag skall den som tidigare utfäst pensionen under posten e i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är högre än den utgivna ersättningen. Om den som befrias från en utfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag skall den som övertar utfästelsen under posten k första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är lägre än den erhållna ersättningen.

Vid beräkning av beskattningsunderlaget skall bokföringsmässiga grunder tillämpas. *Lag 2005:1173 som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

* Senaste lydelse 1998:697.

3 §* En enskild person eller ett dödsbo som medges avdrag för avgift för pensionsförsäkring enligt 16 kap. 32 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall för det beskattningsåret till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på avgiften.

Detsamma gäller för enskild person som medges avdrag för inbetalning på pensionssparkonto enligt nämnda anvisningspunkt.

Särskild löneskatt skall dock inte betalas till den del avdraget måste göras från sådan ersättning som utgjort underlag för uttag av arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) eller, vad avser arbetstagare som vid årets ingång är 65 år eller äldre, särskild löneskatt enligt 1 § första stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. *Lag 2000:993, som trätt i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1999:1273.

4 §* Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Med beskattningsår för staten, landstingskommuner, kommuner och kommunalförbund förstås dock i denna lag kalenderår. *Lag 1999:1273, som trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.*

* Senaste lydelse 1991:687.

5 §* Bestämmelser om förfarandet vid uttag av särskild löneskatt på pensionskostnader finns i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Regeringen meddelar föreskrifter om fastställande och redovisning av särskild löneskatt som staten ska betala. *Lag 2011:1343, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 1997:540.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1991 och skall avse förhållanden som inträffar fr.o.m. den 16 mars 1991 om annat inte följer av 2 och 3. Den skall tillämpas första gången vid 1992 års taxering.

2. Omfattar ett beskattningsår tid såväl före som efter den 16 mars 1991 skall av hela beskattningsunderlaget så stor del anses hänförlig till tiden efter den 15 mars 1991 som svarar mot förhållandet mellan vad som återstår av beskattningsåret efter den 31 mars 1991 och hela beskattningsåret. Kostnader för tryggande av pensionsutfästelser får emellertid proportioneras endast i den mån de avser tryggande av pensionsförmåner som tjänats in under beskattningsåret eller av värde-tillväxt under beskattningsåret av tidigare skuldförda pensionsutfästelser på konto Avsatt till pensioner. Övriga sådana kostnader skall tas med i sin helhet i beskattningsunderlaget. Avgift för försäkring om särskild tilläggspension, STP, får dock proportioneras enligt första meningen. Om en kostnad avser att trygga en övertagen pensionsutfästelse får den likaså proportioneras enligt första meningen i den mån den motsvaras av en ökning under beskattningsåret av posten under 2 § första stycket i. Beskattningsunderlaget får vid tillämpning av 3 § proportioneras enligt första meningen.

3. Om den skattskyldige yrkar det skall hela beskattningsunderlaget i stället för att beräknas enligt 2 bestämmas till ett belopp som motsvarar det underlag som hänför sig till tiden efter den 15 mars 1991. I detta underlag skall inte medräknas avgift för pensionsförsäkring som erlagts före den 16 mars 1991 och avsättning till stiftelse som gjorts före nämnda dag. Även om tryggandet inte skett på sådant sätt före den 16 mars 1991 undantas tryggandekostnaden från beskattningsunderlaget om utfästelsen om pension och beslutet om tryggande skett före nyssnämnda tidpunkt under förutsättning att beslutet följs av tryggande före tidpunkten för avlämnande av deklaration för beskattningsåret och att tryggandet avser pension intjänad före den 16 mars 1991. Avgift för försäkring om särskild tilläggspension, STP, skall inte tas med i beskattningsunderlaget i den mån lönen som ligger till grund för beräkning av den skattskyldiges avgift hänför sig till tiden före den 16 mars 1991. Skall kostnader för tryggande enligt bestämmelserna i denna punkt inte räknas med i beskattningsunderlaget bortses också från avgående poster vilka uppkommer som en följd av sådant tryggande.

Övergångsbestämmelser till lag 1996:1403 om ändring i lagen 1996:1069

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997. För beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser. De nya bestämmelserna i 1 § första stycket och 3 § tillämpas för beskattningsår som påbörjats den 1 januari 1998 och senare. För beskattningsår som påbörjats efter ikraftträdandet men före den 1 januari 1998 skall särskild löneskatt enligt nämnda paragrafer tas ut med 22,42 procent. Äldre bestämmelser i 1 § andra stycket i paragrafens lydelse intill den 1 januari 1997 tillämpas för räkenskapsår hos handelsbolaget eller den europeiska ekonomiska intressegrupperingen som har påbörjats före ikraftträdandet.

Förordning om fastställande av särskild löneskatt på statens pensionskostnader (SFS 1991:704)

6 juni 1991

1 §* Försäkringskassan fastställer den särskilda löneskatt som staten skall betala enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader. *Förordning 2004:932, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 1991:704.

2 §* Skatten fastställs dels som preliminär skatt senast den 25 februari under beskattningsåret, dels som slutlig skatt senast den 30 april året efter beskattningsåret.

Om Försäkringskassan finner att den preliminära skatten behöver ändras för att bättre stämma överens med den slutliga skatten, skall Försäkringskassan fastställa ny preliminär skatt. *Förordning 2004:932, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 1991:704.

3 §* Underlag för beräkning av preliminär skatt på sådana pensionskostnader för staten som slutligen ska belasta inkomstiteln Statliga pensionsavgifter, ska redovisas av Statens tjänstepensionsverk till Försäkringskassan senast den 25 januari under beskattningsåret. Detsamma gäller för andra pensionskostnader för statlig myndighet om huvuddelen av pensionskostnaderna för myndighetens verksamhet är av nyss nämnda slag.

Underlag för beräkning av slutlig skatt på sådana pensionskostnader ska redovisas av Statens tjänstepensionsverk till Försäkringskassan senast den 31 mars året efter beskattningsåret.

De statliga myndigheterna ska lämna Statens tjänstepensionsverk de uppgifter som behövs för redovisningen. *Förordning 2010:551 som trätt i kraft den 1 juli 2010.*

* Senaste lydelse 2004:932.

4 §* Övrigt underlag för beräkning av preliminär skatt för staten ska redovisas av respektive myndighet till Försäkringskassan senast den 25 januari under beskattningsåret.

Underlag för beräkning av slutlig skatt på sådana pensionskostnader ska redovisas av respektive myndighet till Försäkringskassan senast den 31 mars året efter beskattningsåret.

Statens tjänstepensionsverk ska lämna myndigheterna de uppgifter som behövs för redovisningen. *Förordning 2010:551 som trätt i kraft den 1 juli 2010.*

* Senaste lydelse 2004:932.

5 §* Skatt på underlag som avses i 3 § ska regleras av Statens tjänstepensionsverk genom insättning för Försäkringskassans räkning på statens centralkonto i Riksbanken. Respektive myndighet ska betala Statens tjänstepensionsverk för insättning som avser skatt på underlag enligt 3 § första stycket andra meningen.

Skatt på underlag som avses i 4 § ska betalas av respektive myndighet genom insättning för Försäkringskassans räkning på statens centralkonto i Riksbanken. *Förordning 2010:551 som trätt i kraft den 1 juli 2010.*

* Senaste lydelse 2006:1100.

6 § Den preliminära skatten skall betalas med en sjättedel av skatten den 18 i månaderna mars, maj, juli, september och november under beskattningsåret samt den 18 januari året efter beskattningsåret.

7 §* Om den slutliga skatten är högre än den preliminära skatten, ska Statens tjänstepensionsverk respektive i 4 § avsedda myndigheter under maj månad året efter beskattningsåret betala in ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den slutliga och den preliminära skatten.

Om den slutliga skatten är lägre än den preliminära skatten, ska Försäkringskassan i fråga om skatt enligt 5 § första stycket minska de närmast följande debiteringarna av den preliminära skatten. I fråga om skatt enligt 5 § andra stycket ska Försäkringskassan betala tillbaka det belopp som betalats för mycket. *Förordning 2010:551 som trätt i kraft den 1 juli 2010.*

* Senaste lydelse 2004:932.

8 §* Försäkringskassan skall föra över den skatt som betalats in till rätt inkomstitel på statsbudgeten. *Förordning 2004:932, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 1991:704.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1991. Bestämmelserna om preliminär skatt tillämpas dock första gången för beskattningsåret 1992.

Utdrag ur Begravningslag (SFS 1990:1144)

6 december 1990

Prop. 1990/91:10, 1990/91:KU14, rskr 1990/91:39

9 kap. Begravningsavgift

Avgiftsskyldighet

1 § Den som är folkbokförd i Sverige skall betala en avgift för begravningsverksamheten (begravningsavgift). *Lag (1999:306)*.

2 § Begravningsavgiften skall betalas till den huvudman inom vars förvaltningsområde den avgiftsskyldige är folkbokförd. Om församlingen är huvudman skall avgiften för den som tillhör Svenska kyrkan enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund räknas in i kyrkoavgiften. *Lag (1999:306)*.

Avgiftsunderlag

3 § Begravningsavgiften beräknas på grundval av den avgiftsskyldiges till kommunal inkomstskatt beskattningsbara förvärvsinkomst. *Lag (1999:306)*.

Fastställande av begravningsavgift

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver på förslag av huvudmannen den avgiftssats enligt vilken de som inte tillhör Svenska kyrkan skall betala begravningsavgift. Huvudmannen fastställer avgiftssats för dem som tillhör Svenska kyrkan. I de fall en kommun är huvudman fastställer kommunen dock alltid avgiftssatsen. Avgiftssatsen skall grundas på en särredovisning av verksamhetens intäkter och kostnader.

Avgiftssatsen skall bestämmas på grundval av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna för de avgiftsskyldiga på det sätt som anges i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. I den lagen finns också bestämmelser om beräkning och utbetalning av begravningsavgiften till huvudmännen. *Lag (1999:1268)*.

5 §* Bestämmelser om förfarandet vid uttag av begravningsavgiften finns i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Vid tillämpningen av 1 och 2 §§ ska den avgiftsskyldiges folkbokföring den 1 november året före beskattningsåret anses gälla hela beskattningsåret. *Lag 2011:1339 som träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser det beskattningsår som börjar den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 2000:1186.

Tjänster som ingår i begravningsavgiften

6 § För den som vid dödsfallet var folkbokförd inom en huvudmans förvaltningsområde skall huvudmannen utan kostnad för dödsboet tillhandahålla

- gravplats eller motsvarande på allmän begravningsplats under en tid av 25 år,
- gravsättning inklusive gravöppning, återfyllning och iordningställande av öppnad grav,
- transporter från det att huvudmannen övertagit ansvaret för stoftet till dess att gravsättning har skett, med undantag av transport för gravsättning utanför huvudmannens område, om inte transporten beror på ett avtal om tillhandahållande av särskilda gravplatser,
- kremering,
- lokal för förvaring och visning av stoftet, samt
- lokal för begravningsceremoni utan religiösa symboler. *Lag (1999:306).*

Skyldighet att lämna uppgifter

14 §* Svenska kyrkan ska på medium för automatisk databehandling underrätta regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om de avgiftssatser som föreslås gälla för det följande beskattningsåret. Sedan regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer fastställt avgiftssatserna för dem som inte tillhör Svenska kyrkan ska Svenska kyrkan på samma sätt underrätta Skatteverket om de avgiftssatser som ska gälla för det följande beskattningsåret. På samma sätt ska Svenska kyrkan till Skatteverket lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att beräkna, debitera, redovisa och ta in avgifterna. Svenska kyrkan ska till regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att fastställa en avgiftssats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om när och hur uppgifterna ska lämnas.

Bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter när kommun är huvudman finns i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. *Lag 2011:1339 som träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser det beskattningsår som börjar den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 2003:699.

Förordning om begravningsavgift (SFS 1999:729)

26 augusti 1999

1 § Denna förordning gäller begravningsavgift enligt 9 kap. 1 § begravningslagen (1990:1144).

2 § Kammarkollegiet skall fastställa avgiftssatserna för begravningsavgift enligt 9 kap. 14 § begravningslagen (1990:1144) för dem som inte tillhör Svenska kyrkan.

3 §* Svenska kyrkan ska senast den 1 november underrätta Kammarkollegiet om de avgiftssatser för begravningsavgift som föreslås gälla för det följande beskattningsåret för dem som inte tillhör Svenska kyrkan. Om en församling eller kyrklig samfällighet vid denna tidpunkt inte beslutat om förslag till avgiftssats, ska Svenska kyrkan i stället underrätta Kammarkollegiet om den avgiftssats som framgår av upprättat förslag till budget. I sådana fall ska Svenska kyrkan senast den 15 november underrätta Kammarkollegiet om den beslutade avgiftssatsen, om denna avviker från den som framgår av förslaget till budget.

Kammarkollegiet ska senast den 1 december underrätta Svenska kyrkan om de avgiftssatser som Kammarkollegiet fastställt för dem som inte tillhör Svenska kyrkan.

Svenska kyrkan ska senast den 3 december underrätta Skatteverket om de avgiftssatser för begravningsavgiften som ska gälla för det följande beskattningsåret. *Förordning 2011:1454, som trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser det beskattningsår som börjar den 1 januari 2013.*

* Senaste lydelse 2003:1008.

4 § Svenska kyrkan skall till Kammarkollegiet lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att fastställa en avgiftssats. Kammarkollegiet får meddela närmare föreskrifter om hur uppgifterna skall lämnas till kollegiet.

5 §* Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om hur de uppgifter som behövs för att bestämma, debitera, redovisa och ta in begravningsavgifter skall lämnas till verket. *Förordning 2003:1008, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:729.

6 § Kammarkollegiets beslut enligt denna förordning får inte överklagas.

Lag om avgift till registrerat trossamfund (SFS 1999:291)

4 maj 1999

Prop. 1998/99:38, bet. 1998/99:KU18, rskr. 1998/99:176

1 § Bestämmelser om statlig hjälp med bestämmande, debitering och redovisning av avgifter till Svenska kyrkan samt med att ta in avgifterna finns i 16 § lagen (1998:1593) om trossamfund. Bestämmelser om kyrkoavgift finns i 7 och 8 §§ lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan. *Lag (1999:957).*

2 § För den som tillhör Svenska kyrkan skall begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) räknas in i kyrkoavgiften. Detta gäller dock inte för den som är folkbokförd i en församling där kommunen är huvudman för begravningsverksamheten.

3 § Avgifter som tas in med statlig hjälp beräknas på grundval av den till kommunal inkomstskatt beskattningsbara förvärvsinkomsten.

4 §* Bestämmelser om förfarandet vid uttag av avgifter finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag 2011:1394, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas första gången på avgifter som avser beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Om ett trossamfunds stadgar innehåller regler om skyldighet för medlemmarna att betala avgift till trossamfundet i den ordning som gäller för skatter och avgifter enligt skattebetalningslagen (1997:483) ska stadgarna, vid tillämpning av denna lag, även anses innehålla regler om skyldighet för medlemmarna att betala avgift till trossamfundet i den ordning som gäller för skatter och avgifter enligt skatteförfarandelagen (2011:1244).*

* Senaste lydelse 1999:957.

5 §* Trossamfundet ska senast den 3 december varje år på medium för automatisk databehandling till Skatteverket lämna de uppgifter som behövs för att ta ut avgifterna.

Uppgifterna ska gälla för visst beskattningsår och får endast avse personer som den 1 november året före det beskattningsår för vilket avgiften ska tas in

1. är skyldiga att betala kyrkoavgift enligt 7 § lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan, eller

2. har eller anses ha samtyckt enligt 6 § denna lag till att betala avgift till trossamfundet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om hur uppgifterna ska lämnas. *Lag 2011:1394, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas första gången på avgifter som avser beskattningsår som börjar efter*

den 31 januari 2012. Om ett trossamfunds stadgar innehåller regler om skyldighet för medlemmarna att betala avgift till trossamfundet i den ordning som gäller för skatter och avgifter enligt skattebetalningslagen (1997:483) ska stadgarna, vid tillämpning av denna lag, även anses innehålla regler om skyldighet för medlemmarna att betala avgift till trossamfundet i den ordning som gäller för skatter och avgifter enligt skatteförfarandelagen (2011:1244).

* Senaste lydelse 2003:726.

6 §* Andra registrerade trossamfund än Svenska kyrkan ska innan uppgifter enligt 5 § lämnas skaffa skriftligt samtycke från de personer vilkas avgifter ska tas in med statlig hjälp. Samtycket ska avse avgiftsskyldigheten till trossamfundet och att avgifterna tas in med statlig hjälp.

Om trossamfundets stadgar innehåller regler om skyldighet för medlemmarna att betala avgift till trossamfundet i den ordning som gäller för skatter och avgifter enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), anses medlemmarna ha lämnat sådant samtycke som avses i första stycket. *Lag 2011:1394, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas första gången på avgifter som avser beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Om ett trossamfunds stadgar innehåller regler om skyldighet för medlemmarna att betala avgift till trossamfundet i den ordning som gäller för skatter och avgifter enligt skattebetalningslagen (1997:483) ska stadgarna, vid tillämpning av denna lag, även anses innehålla regler om skyldighet för medlemmarna att betala avgift till trossamfundet i den ordning som gäller för skatter och avgifter enligt skatteförfarandelagen (2011:1244).*

* Senaste lydelsen 1999:957.

7 § Den som utträtt ur trossamfundet eller på annan grund inte längre är betalningsskyldig till trossamfundet skall genast få en skriftlig bekräftelse på detta från trossamfundet. *Lag (1999:957).*

8 §* Om staten till följd av behandlingen av en uppgift som avses i 5 § betalar skadestånd till en person som är registrerad i beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet skall det trossamfund som lämnat uppgiften ersätta staten i motsvarande utsträckning. *Lag 2003:726, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 2001:190.

9 § Bestämmelser om beräkning av avgiftssats och utbetalning av avgifterna till trossamfundet finns i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. *Lag (1999:957).*

10 § har betecknats 9 §. *Lag (1999:957).*

164 *Avgift till registrerat trossamfund, lag*

Övergångsbestämmelser till lag 1999:291

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.

Lag om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter (SFS 1985:146)

28 mars 1985

Prop. 1984/85:108, SkU 40, rskr 179.

1 §* Avräkning enligt denna lag ska göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. skatteförfarandelagen (2011:1244),
2. 10 kap. 1–4 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
3. lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import m.m.,
4. lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m., av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
5. tullagen (2000:1281), eller
6. lagen (1972:435) om överlastavgift.

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Avräkning ska också göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrättningskostnad vid indrivning av en sådan fordran som avses i 2 § första meningen. *Lag 2008:1414 som trätt i kraft den 1 januari 2012. I fråga om avräkning från belopp som återbetalas på grund av bestämmelser i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och skattebetalningslagen (1997:483) gäller 1 § i sin äldre lydelse*

* Senaste lydelse 2008:1414.

2 §* Om någon har rätt till ett belopp som avses i 1 § och om det allmänna mot denna person har en fordran, som är registrerad för indrivning i utsköknings- och indrivningsdatabasen enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet och drivs in enligt bestämmelserna i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. skall från beloppet räknas av så mycket som kan gå till betalning av fordringen, om inte något annat följer av vad som nedan sägs. Med det allmännas fordran avses också förrättningskostnader i målet enligt 17 kap. 1 § utskökningsbalken. Endast vad som överstiger det allmännas fordran får utbetalas. *Lag 2006:702, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2001:189.

3 §* Fråga om avräkning prövas av Kronofogdemyndigheten. *Lag 2006:702, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2001:189.

4 § En myndighet som har att utbetala ett belopp som avses i 1 § skall undersöka om det allmänna har någon sådan fordran som avses i

2 §. Undersökning får dock underlåtas, om en tillämpning av avräkningsförfarandet inte är försvarlig med hänsyn till kostnaderna för detta.

Visar en undersökning att det allmänna har en sådan fordran som avses i 2 §, skall kronofogdemyndigheten beredas tillfälle att göra avräkning. Detta behövs dock inte om anstånd med betalning av fordringen beviljats med anledning av besvär eller i avvaktan på rättelse.

5 § Kronofogdemyndigheten får underlåta avräkning

1. om anstånd med betalningen av det allmännas fordran beviljats med anledning av besvär eller i avvaktan på rättelse,

2. om en tillämpning av avräkningsförfarandet inte är försvarlig med hänsyn till kostnaderna för detta eller

3. om det i annat fall föreligger särskilda skäl att avstå från avräkning.

6 § Avräkning får inte göras till betalning av en fordran som är preskriberad.

7 § Till den mot vilken det allmänna har en fordran som avses i 2 § skall kronofogdemyndigheten sända underrättelse om att avräkning för betalning av fordringen efter viss angiven dag kan komma att göras från sådana belopp som avses i 1 §. Ett beslut om avräkning får inte meddelas innan den angivna dagen löpt ut.

Underrättelse behövs inte, om den mot vilken det allmänna har sin fordran saknar för kronofogdemyndigheten känd adress.

8 § Om beslut som kronofogdemyndigheten meddelar enligt denna lag skall myndigheten sända underrättelse till den som beslutet gäller.

9 § Den omständigheten att ett beslut om avräkning meddelats utan att bestämmelserna i 7 § första stycket iakttagits är inte grund för att upphäva beslutet.

10 §* Finner Kronofogdemyndigheten att för mycket tagits i anspråk genom avräkning på grund av att en före avräkningen gjord betalning av det allmännas fordran inte beaktats eller fordringen av annan orsak varit upptagen till ett för stort belopp, ska Kronofogdemyndigheten besluta om rättelse.

Den som på grund av rättelsen ska få tillbaka ett belopp ska även erhålla ränta från utgången av den månad då beloppet kom Kronofogdemyndigheten till handa till och med den månad då beloppet utbetalas. Räntan beräknas enligt samma räntesats som gäller för beräkning av intäktsränta enligt 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförfarandelagen (2011:1244). Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller. Ränta som understiger femtio kronor ska inte utbetalas.

Utbetalning med anledning av rättelse görs av Kronofogdemyndigheten. *Lag 2000:186, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Bestämmelserna om ränta i 10 § andra stycket tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller i stället bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483).*

* Senaste lydelse 2000:186.

11 §* Kronofogdemyndighetens beslut får inte överklagas i den del det innebär att avräkning inte skall ske. I övrigt tillämpas i fråga om kronofogdemyndighetens beslut enligt denna lag bestämmelserna om överklagande av utmätning i allmänhet, om inte annat följer av 12 §.

I mål som avses i första stycket förs det allmännas talan av Skatteverket. *Lag 2003:690, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1993:519.

12 § Kronofogdemyndighetens beslut enligt denna lag gäller utan hinder av att det inte har vunnit laga kraft. Tingsrättens och hovrättens beslut gäller först sedan det har vunnit laga kraft. *Lag 1993:519 som trätt i kraft den 1 januari 1994.*

I fråga om beslut som meddelats av kronofogdemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.

13 § Bestämmelserna i 10 § andra och tredje styckena skall tillämpas på belopp, som överförts till kronofogdemyndigheten men på grund av beslut av kronofogdemyndigheten i andra fall än som avses i 10 § första stycket eller av en domstol inte skall tas i anspråk genom avräkning. *Lag 1993:519 som trätt i kraft den 1 januari 1994. I fråga om beslut som meddelats av kronofogdemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.*

14 § Skall ett avräknat belopp enligt beslut av kronofogdemyndigheten eller en domstol inte tas i anspråk genom avräkning, skall den som fått sin fordran helt eller delvis betald genom avräkningen överföra beloppet till kronofogdemyndigheten. *Lag 1993:519 som trätt i kraft den 1 januari 1994. I fråga om beslut som meddelats av kronofogdemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.*

15 §* Kan för betalning av en i Kronofogdemyndighetens utsökning- och indrivningsdatabas, registrerad fordran avräkning från belopp som avses i 1 § göras både enligt denna lag och enligt annan författning, skall denna lag tillämpas.

Kan en myndighet enligt annan författning göra avräkning från belopp, som avses i 1 §, för betalning av en fordran, som inte är registrerad i utsökning- och indrivningsdatabasen, får myndigheten göra avräkningen utan hinder av att förutsättningar föreligger för avräkning enligt denna lag. *Lag 2006:702, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2001:189.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1985. Har det allmännas fordran registrerats i utsökningregistret före lagens ikraftträdande, skall med underrättelse som avses i 7 § första stycket jämsställas av kronofogdemyndigheten utsänd anmaning att betala fordringen.

Förordning med bemyndigande för Skatteverket att meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter* (SFS 1985:654)

13 juni 1985

* Rubriken ändrad genom förordning 2003:939

Regeringen föreskriver följande.

1 §* Skatteverket får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Innan Skatteverket meddelar sådana föreskrifter, ska verket höra

1. Tullverket, om föreskrifterna rör sådana utbetalningar som avses i 1 § första stycket 3 lagen om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,

2. Försäkringskassan, om föreskrifterna rör utbetalningar på grund av bestämmelse om arbetsgivaravgifter i skatteförfarandelagen (2011:1244).
Förordning 2011:1444, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

* Senaste lydelse 2004:928.

Lag om indrivning av statliga fordringar m.m. (SFS 1993:891)

10 juni 1993

Prop. 1992/93:198, bet. 1992/93:SkU27, rskr. 1992/93:448

Inledande bestämmelser

1 §* Denna lag gäller vid handläggning hos Kronofogdemyndigheten av allmänna mål om verkställighet enligt utsökningsbalken.

Handläggning av mål som avses i första stycket kallas i denna lag indrivning. *Lag 2006:715, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:891.

1 a § I lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter finns bestämmelser om Skatteverkets uppgifter som borgenärsföreträdare beträffande statliga fordringar m.m. *Paragrafen införd genom lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*

2 §* Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1997:435) om överlastavgift,
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
3. vägtrafikskattelagen (2006:227),
4. lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
5. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
7. skatteförfarandelagen (2011:1244),
7. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,
8. 19 kap. socialförsäkringsbalken, eller
9. lagen (2004:629) om trängselskatt. *Lag 2011:1355, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om fordringar som har påförts enligt bestämmelserna i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. eller skattebetalningslagen (1997:483).*

* Senaste lydelse 2010:1257.

3 §* Bestämmelserna i 7 andra stycket och 18 § skall, om inte regeringen föreskriver något annat, tillämpas endast i fråga om en fordran som tillkommer staten och inte grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395). *Lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1999:1404.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att indrivning i vissa fall skall ske med förtur.

5 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*]

*Senaste lydelse 1993:891.

Gäldenärsutredning

6 §* Kronofogdemyndigheten skall, utöver vad som följer av 4 kap. 9 § utsökningsbalken, göra den utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden som behövs för att bedöma en fråga om uppskov m.m. enligt 7–13 och 18 §§ (gäldenärsutredning). *Lag 2007:278, vilken har fått ändrad lydelse enligt lag 2007:332, som träder i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 1995:312

Uppskov

7 §* Kronofogdemyndigheten får bevilja uppskov med betalningen

1. om det kan antas vara till fördel för det allmänna,
2. om det är påkallat med hänsyn till gäldenärens personliga förhållanden, eller
3. i avvaktan på att fråga om anstånd med betalningen prövats av behörig myndighet.

Uppskov enligt första stycket får beviljas endast om Skatteverket, efter utredning enligt 3 § lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, inte har något att invända mot det eller om verkets inställning uppenbarligen sakna betydelse.

Uppskov med betalningen får förenas med villkoret att gäldenären betalar sin skuld i poster vid olika tidpunkter (avbetalning). *Lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1993:891.

7 a § Bestämmelser om uppskov med eller stoppande av verkställigheten, säkerhetsåtgärder och fortsatt indrivning av en annan medlemsstats fordran vid sådant bistånd som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder¹ finns i 16 § lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen. *Paragrafen införd genom lag 2011:1540, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

¹ EUT L 84, 31.3.2010, s. 1 (Celex 32010L0024).

8 § Uppskov får inte beviljas för längre tid än vad som behövs för att gäldenären skall kunna betala sin skuld.

Endast om det finns synnerliga skäl får uppskov som inte förenas med villkor om avbetalning beviljas för längre tid än ett år.

9 § Om ett belopp som avses i 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall återbetalas eller annars betalas ut till gäldenären, får beloppet tas i anspråk för betalning av gäldenärens skuld trots att uppskov har beviljats.

Uppskov får återkallas om gäldenären underlåter att betala skatter och avgifter allteftersom de förfaller, inte följer den uppgjorda avbetalningsplanen eller om det i annat fall finns särskild anledning till återkallelse.

Säkerhet

10 § När uppskov beviljas får kronofogdemyndigheten ta emot säkerhet som gäldenären eller, där gäldenären kan antas medge det, någon annan erbjuder sig att ställa.

11 §* Säkerhet får bestå av pant, borgen eller företagshypotek.

Borgen ska ställas såsom för egen skuld. Om borgen ställs av två eller flera personer gemensamt ska den vara solidarisk. *Lag 2008:996, som trätt i kraft den 1 januari 2009. I fråga om en företagsinteckning enligt den upphävda lagen (2003:528) om företagsinteckning tillämpas äldre bestämmelser.*

* Senaste lydelse 2003:545.

12 § Kronofogdemyndigheten skall vid mottagandet av säkerhet besluta under vilka förutsättningar säkerheten får tas i anspråk. Beslutet får ändras när det finns anledning till det.

13 §* Sedan Kronofogdemyndigheten beslutat att ta säkerhet i anspråk gäller, om säkerheten utgörs av

1. pant: att den får tillgodogöras i den ordning som gäller för utmätt egendom,

2. borgen: att den genast får utsökas och att bestämmelserna om indrivning i denna lag då gäller samt att utmätning av lön med företrädesrätt enligt 2 § får äga rum om det är medgivet för den fordran som säkerheten avser,

3. företagshypotek: att utmätning genast får ske i den egendom som omfattas av företagshypoteket, även när detta gäller i annan näringsverksamhet än gäldenärens. *Lag 2011:1540, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2008:996.

14 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*]

* Senaste lydelse 2006:552.

15 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*]

* Senaste lydelse 1996:778.

16 §* Om det allmänna har en fordran hos en gäldenär som försatts i konkurs skall Kronofogdemyndigheten göra gällande denna fordran i konkursen och även i övrigt bevaka den rätt i konkursen som med anledning av fordran tillkommer det allmänna. Kronofogdemyndigheten skall också företräda det allmänna som borgenär vid företagsrekonstruktion, om inte något annat följer av lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m. *Lag 2006:715, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1996:778.

17 §* [*Paragrafen upphävd genom lag 2006:715, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*]

* Senaste lydelse 2003:706.

Avbrytande av indrivning

18 §* Kronofogdemyndigheten får avbryta indrivningen tills vidare om ytterligare indrivningsåtgärder framstår som utsiktslösa eller inte är försvarliga med hänsyn till kostnaderna och indrivning inte heller krävs från allmän synpunkt. Kronofogdemyndigheten får även avbryta indrivningen om Skatteverket överväger att vidta eller har vidtagit åtgärd enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Har indrivningen avbrutits enligt första stycket första meningen skall den återupptas, om det visar sig att betalning kan fås utan större kostnader än vad som är skäligt. Har indrivningen avbrutits enligt första stycket andra meningen får den återupptas, om det finns skäl för det.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf. *Lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1993:891.

Avräkningsordning i vissa fall

19 §* Om mer än en skattefordran enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska drivas in hos samma gäldenär, ska belopp som kan användas för betalning av någon av skattefordringarna i första hand räknas av från den fordran vars preskriptionstid går ut först.

Om det finns särskilda skäl, får Kronofogdemyndigheten tillgodoräkna beloppet på annat sätt. *Lag 2011:1355, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om fordringar som har påförts enligt bestämmelserna i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. eller skattebetalningslagen (1997:483).*

* Senaste lydelse 2006:715.

Överklagande

20 §* Kronofogdemyndighetens beslut att ta säkerhet i anspråk enligt 13 § får överklagas. Vid överklagande skall bestämmelserna om överklagande i 18 kap. utsköningsbalken tillämpas.

I övrigt får beslut enligt denna lag inte överklagas. *Lag 2007:327, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljats före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1997:500.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994 då lagen (1978:882) om säkerhet för skattefordringar m.m. skall upphöra att gälla. Bestämmelserna om uppskov och om säkerhet i 9 och 19 §§ respektive 10–13 och 19 §§ i den nya lagen tillämpas också i fråga om uppskov som beviljats och säkerhet som tagits emot före ikraftträdandet.

Indrivningsförfordning (SFS 1993:1229)

18 november 1993

Jfr prop. 1992/93:198, bet. 1992/93:SkU27, rskr. 1992/93:448

Inledande bestämmelser*

* Rubriken ändrad genom förordning 1995:488.

1 § Denna förordning gäller vid indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 § Begrepp som används i denna förordning har samma innebörd som i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 a § Beslut i en fråga enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. *Förfordning 1995:488, som träder i kraft den 1 juni 1995.*

Betalningsuppmaning

3 § Innan ansökan om indrivning görs skall sökanden, om det kan ske utan väsentlig olägenhet och inte särskilda skäl talar emot det, uppmana gäldenären att betala fordringen.

Uppmaningen skall innehålla uppgift om

1. fordringens belopp,
2. dröjsmålsavgift eller annan avgift som skall betalas med anledning av dröjsmålet,
3. den dag då betalning senast skall ske för att inte ansökan om indrivning skall göras.

Uppmaningen skall också innehålla uppgift om att indrivningen är förenad med ytterligare kostnader för gäldenären.

Begäran om indrivning m.m.

4 §* Bestämmelser om begäran om indrivning av fordringar på skatt eller avgift enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) finns i 70 kap. 1 och 2 §§ den lagen.

Indrivning av fordran på felparkeringsavgift ska begäras senast fem månader efter det att fordringen skulle ha betalats.

Indrivning av fordringar som avser återbetalningsskyldighet för underhållsstöd enligt 19 kap. socialförsäkringsbalken ska, om inte särskilda skäl talar emot det, begäras senast fem månader efter det att den äldsta fordringen skulle ha betalats.

För andra fordringar ska indrivning begäras senast två månader efter det att fordringen skulle ha betalats.

Indrivning enligt andra–fjärde styckena ska begäras under förutsättning att inte ett ärende om ackord, nedsättning av fordran eller skuldsä-

nering enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter eller andra särskilda skäl talar emot det.

Indrivning ska begäras skyndsamt om ett dröjsmål skulle äventyra indrivningen. *Förordning 2011:1447, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:1685.

5 §* Indrivning skall begäras genom ansökan hos Kronofogdemyndigheten. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

6 §* En ansökan om indrivning skall, om inte Kronofogdemyndigheten föreskrivit något annat, innehålla uppgift om

1. sökandens namn och personnummer eller organisationsnummer samt postadress,

2. gäldenärens namn och person- eller organisationsnummer, hemvist samt postadress,

3. när fordringen uppkom, vad fordringen avser och fordringens belopp samt andra uppgifter som behövs för indrivningen,

4. det antal poster och det sammanlagda belopp som ansökan avser. Kronofogdemyndigheten får efter samråd med sökanden besluta att sådana uppgifter som avses i första stycket får lämnas på medium för automatisk databehandling.

Till en ansökan om indrivning skall, utom när den lämnas på medium för automatisk databehandling, bifogas en exekutionstitel eller någon annan handling som kan ligga till grund för indrivningen. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

7 §* Har sökanden uppgifter om gäldenärens ekonomiska förhållanden som kan antas vara av betydelse för indrivningen, skall Kronofogdemyndigheten underrättas om detta när ansökan om indrivning görs eller så snart som möjligt därefter. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:1229.

8 §* Har gäldenärens betalningsskyldighet fallit bort eller satts ned, skall sökanden skyndsamt underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. Detsamma gäller om gäldenären har beviljats anstånd med betalningen eller om det kommit fram att indrivning inte borde ha begärts. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:1229.

9 §* Om sökanden får betalt för en fordran som överlämnats för indrivning, skall han skyndsamt underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:1229.

Registrering av mål m.m.

10 §* Kronofogdemyndigheten skall föra dagbok över ansökningar om indrivning. Dagbok får föras med hjälp av automatisk databehandling. Dagboken skall innehålla uppgift om sökanden samt om det medelsslag, det antal poster och det sammanlagda belopp som ansökan avser. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

11 §* Ansökningar om indrivning skall granskas av Kronofogdemyndigheten.

Om en ansökan inte innehåller de uppgifter som anges i 6 § första stycket eller om en upptagning som avses i 6 § andra stycket är bristfällig, skall Kronofogdemyndigheten uppmana sökanden att avhjälpa bristen. Om sökanden inte gör det, skall ansökan avvisas. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

12 §* Kronofogdemyndigheten skall registrera en ansökan om indrivning i utsköknings- och indrivningsdatabasen. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

Uppskov m.m.

13 §* Om Kronofogdemyndigheten överväger att medge uppskov enligt 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. ska myndigheten informera Skatteverket, om det inte är uppenbart obehövligt. I 26 § finns bestämmelser om vilka uppgifter Kronofogdemyndigheten ska lämna till Skatteverket. *Förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 1997:1083.

Utlandsindrivning

14 §* Vid indrivningen av vissa fordringar från en gäldenär som vistas utomlands eller annars kan antas ha egendom i utlandet får Kronofogdemyndigheten begära biträde av en svensk beskickning eller ett svenskt lönat konsulat, om fordringen inte utan väsentliga svårigheter kan drivas in i Sverige.
Detta gäller

1. fordringar som tillkommer staten och inte grundas på studie-stödslagen (1973:349 eller studiestödslagen (1999:1395), och

2. fordringar som anges i 15 §.

Om fordringen kan drivas in av en myndighet i den främmande staten, ska Kronofogdemyndigheten begära det, om inte indrivningen avbryts tills vidare med stöd av 18 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. *Förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

Avbrytande av indrivning m.m.

15 §* Bestämmelserna om avbrytande av indrivning i 18 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. ska tillämpas även på

1. felparkeringsavgift enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,

2. fordran enligt förordningen (1980:400) om ersättning vid vissa viltskador m.m.,

3. byggsanktionsavgifter enligt 11 kap. plan- och bygglagen (2010:900),

4. fordran enligt 48 § andra stycket jaktlagen (1987:259),

5. böter som tillkommer jaktvårdsfonden och viltskadefonden,

6. avgifter enligt lagen (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst,

7. avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond. *Förordning 2011:366, som trätt i kraft den 2 maj 2011. För indrivning av fordringar på avgifter enligt 10 kap. plan- och bygglagen (1987:10) gäller äldre föreskrifter.*

* Senaste lydelse 2007:796.

16 §* Om Kronofogdemyndigheten har avbrutit indrivningen enligt 18 § första stycket andra meningen lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och verkställighet ska äga rum i ett enskilt mål, ska myndigheten bedöma om indrivning ska återupptas enligt 18 § andra stycket andra meningen samma lag. Om det behövs ska Kronofogdemyndigheten samråda i frågan med Skatteverket. *Förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2006:773.

Bokföring

17 §* [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.]

* Senaste lydelse 1997:1083.

18 §* Kronofogdemyndigheten skall skyndsamt registrera uppgifter om influtna medel i utsköknings- och indrivningsdatabasen. Desamma gäller sådana uppgifter som har lämnats till Kronofogdemyndigheten enligt 8 eller 9 §. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

19 §* [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1997:1083, som trätt i kraft den 1 januari 1998.]

* Senaste lydelse 1993:1229.

Redovisning av influtna medel m.m.

20 §* Kronofogdemyndigheten beslutar efter samråd med sökanden hur influtna medel ska betalas ut till sökanden om inte medlen ska föras direkt till statsbudgeten. *Förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2006:773.

21 §* Kronofogdemyndigheten beslutar om annan redovisning till sökanden än utbetalning av influtna medel efter samråd med sökanden. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

22 §* [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1997:1083, som trätt i kraft den 1 januari 1998.]

* Senaste lydelse 1993:1229.

23 §* [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1997:1083, som trätt i kraft den 1 januari 1998.]

* Senaste lydelse 1993:1229.

Övriga bestämmelser

24 §* Kronofogdemyndigheten skall i utsöknings- och indrivningsdatabasen registrera sådana uppgifter som avses i 2 kap. 5 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndigheternas verksamhet och som behövs i verksamheten. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:964.

25 §* Om en fordran på grund av beslut om utmätning av lön eller av annan anledning har betalats av någon annan än gäldenären och om gäldenären inte har fått uppgift om vilken fordran som har betalats, skall Kronofogdemyndigheten på begäran av gäldenären lämna sådan uppgift. *Förordning 2006:773, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1996:45.

26 §* Kronofogdemyndigheten ska lämna Skatteverket de uppgifter som myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden i den utsträckning som informationen bedöms vara av betydelse för verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter. I övrigt ska Kronofogdemyndigheten på begäran lämna sökanden de uppgifter som myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden om det behövs för att sökanden ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt lag eller förordning.

Kronofogdemyndigheten får meddela föreskrifter om informationsutbyte och annan samverkan mellan myndigheten och sökanden samt om avbrytande av indrivning. Kronofogdemyndigheten får också meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och denna förordning. *Förordning 2007:796, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2006:773.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994. Genom förordningen upphävs förordningen (1983:167) om användning av automatisk databehandling inom exekutionsväsendet.

Bestämmelserna om betalningsuppmaning i 3 § skall inte tillämpas för tid före den 1 januari 1995 på beslut om betalningsskyldighet för preliminär A-skatt, mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster som inte redovisats på föreskrivet sätt.

Lag om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter (SFS 2007:324)

31 maj 2007.

Prop. 2006/07:99, bet. 2006/07:SkU17, rskr. 2006/07:178.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas på skatter, avgifter, böter eller andra statens fordringar som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål. Lagen gäller dock inte i fråga om fordringar som grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395).

Regeringen får meddela föreskrifter om att lagen skall tillämpas även på andra liknande fordringar som inte är statens men som vid verkställighet enligt utsökningsbalken handläggs i allmänt mål.

Utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden

2 § Skatteverket skall göra den utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden som behövs för att en lämplig åtgärd enligt denna lag skall kunna bestämmas.

Kronofogdemyndighetens beslut om uppskov

3 § Om Kronofogdemyndigheten överväger att meddela uppskov enligt 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m., skall Skatteverket utreda om det finns skäl att i stället vidta någon åtgärd enligt denna lag. Vidtar Skatteverket ingen sådan åtgärd, anses verket inte ha någon invändning mot uppskov.

Ackord

4 § Skatteverket får anta förslag om ackord, om det kan anses ekonomiskt fördelaktigt för det allmänna och det inte med hänsyn till gäldenärens personliga förhållanden eller av någon annan anledning framstår som olämpligt från allmän synpunkt.

Ackordsförslag som inte framställts i konkurs eller enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion får antas endast om övriga berörda borgenärer godkänner det.

Nedsättning av fordran och skuldsanering

5 § Skatteverket får fatta beslut om nedsättning av fordran, om förutsättningarna för skuldsanering är uppfyllda och övriga berörda borgenärer gör motsvarande eftergift.

Skatteverket är borgenärsföreträdare vid skuldsanering.

Konkurs m.m.

6 § Skatteverket får ansöka om att en gäldenär skall försättas i konkurs. Skatteverket får också ansöka om likvidation och företagsrekonstruktion.

7 § Skatteverket skall göra gällande fordringar i konkurs och även i övrigt bevaka fordringarnas rätt i konkursen. Skatteverket är också borgenärsföreträdare vid företagsrekonstruktion.

Talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna

8 §* Talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) eller någon annan författning förs av Skatteverket. *Lag 2011:1420 som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 200

Begäran om boutredningsman

9 § Skatteverket får begära att en boutredningsman förordnas enligt 19 kap. 1 § ärvdabalken.

Preskriptionsförlängning m.m.

10 § Bestämmelser om preskriptionsförlängning finns i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

Av 2 kap. 30 § andra stycket utsökningsbalken framgår att Skatteverket för talan i tvister som avses i 4 kap. 20–23 och 26 §§, 9 kap. 11 § tredje stycket och 13 kap. 7 § andra stycket samma balk samt i överklagade utsökningsmål.

Överklagande

11 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Övergångsbestämmelser till lag 2007:324

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008, då lagen 1993:892 om ackord rörande statliga fordringar m.m. skall upphöra att gälla.

Förordning om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter (SFS 2007:789)

1 november 2007.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma innebörd som i den lagen.

2 §* Lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter ska tillämpas även på

1. felparkeringsavgift enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,

2. fordran enligt förordningen (1980:400) om ersättning vid vissa viltskador m.m.,

3. byggsanktionsavgifter enligt 11 kap. plan- och bygglagen (2010:900),

4. fordran enligt 48 § andra stycket jaktlagen (1987:259),

5. böter som tillkommer jaktvårdsfonden och viltskadefonden,

6. avgifter enligt lagen (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst, och

7. avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond. *Förordning 2011:377, som trätt i kraft den 2 maj 2011. För hantering av avgifter enligt 10 kap. plan- och bygglagen (1987:10) gäller äldre föreskrifter.*

*Senaste lydelse 2007:789.

3 § Beslut i frågor enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

Utredning

4 § Skatteverkets utredning enligt 2 § lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter får påbörjas så snart verket bedömer att det finns risk för att en fordran inte kommer att bli betald. Utredningen ska, i den omfattning som behövs med hänsyn till gäldenärens förhållanden, även innefatta en bedömning av fordringar som omfattas av den lagen och som ännu inte har debiterats men som kan komma att debiteras.

Uppskov hos Kronofogdemyndigheten

5 § Om Kronofogdemyndigheten har informerat Skatteverket att myndigheten överväger att meddela uppskov, ska Skatteverket inom

fem arbetsdagar därefter, eller den längre tid som Kronofogdemyndigheten bestämmer i samråd med Skatteverket, underrätta Kronofogdemyndigheten om verket avser att vidta någon åtgärd enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter. Om Skatteverket inte lämnar någon sådan underrättelse eller inte vidtar någon sådan åtgärd inom tio arbetsdagar efter underrättelsen, anses verket inte ha någon invändning mot uppskov.

Underrättelser

6 § Skatteverket ska underrätta Kronofogdemyndigheten om det hos verket, i fråga om en fordran som överlämnats för verkställighet till Kronofogdemyndigheten, har uppkommit fråga om

1. ackord,
2. nedsättning av fordran enligt 5 § första stycket lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
3. åtgärder för att en gäldenär ska försättas i konkurs eller ansökan om likvidation eller företagsrekonstruktion,
4. talan om betalningsansvar för någon annans skulder till det allmänna,
5. preskriptionsförlängning, eller
6. förordnande av boutredningsman enligt 19 kap. 1 § ärvdabalken.

Skatteverket ska också, i den utsträckning det behövs, hålla Kronofogdemyndigheten informerad om den fortsatta handläggningen i en fråga som avses i första stycket.

Underrättelse enligt första stycket ska lämnas senast då ett ärende registrerats i beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

6 a § Om bistånd med indrivning har begärts i en annan stat av en fordran som lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter är tillämplig på, och Skatteverket vill ta upp frågan om huruvida det bör vidtas en åtgärd i den andra staten som motsvarar någon åtgärd som avses i den lagen, ska Kronofogdemyndigheten inhämta verkets synpunkter och vidarebefordra dessa till den anmodade myndigheten.

Skatteverket ansvarar för kostnader som en svensk myndighet kan vara skyldig att betala på grund av åtgärder som avses i första stycket. *Paragrafen införd genom förordning 2011:1552, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

7 § Om Skatteverket vidtar en åtgärd som avses i 6 § första eller andra stycket beträffande en fordran som är hänförlig till någon annan debiterande myndighet än Skatteverket, ska verket underrätta den myndigheten, om det inte är onödigt.

Den debiterande myndigheten ska lämna Skatteverket de uppgifter myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden som kan antas vara av betydelse för Skatteverkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

8 § Skatteverket ska omedelbart underrätta Kronofogdemyndigheten om denna har meddelat uppskov och verket får kännedom om någon omständighet som kan ge Kronofogdemyndigheten anledning att ompröva beslutet om uppskov.

9 § När Skatteverket har tagit emot underrättelse från Bolagsverket om kallelse på borgenärer enligt bestämmelserna i 20 kap. 26 §, 23 kap. 22 § eller 24 kap. 24 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 12 kap. 14 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, ska verket informera Kronofogdemyndigheten om detta, om bolaget eller föreningen är gäldenär hos Kronofogdemyndigheten.

Ställande av säkerhet m.m.

10 §* Skatteverket får i den utsträckning det behövs för att tillvarata borgenärens rätt på grund av en fordran som verket gör gällande i en konkurs

1. ta på sig betalningsansvar för de rättegångskostnader som konkursboet kan bli skyldigt att betala när boet väcker talan vid domstol eller träder in som part i en rättegång,

2. ställa säkerhet i form av borgen för den skada som kan tillfogas konkursboets motpart om konkursboet beviljas kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd,

3. ställa säkerhet i form av borgen eller ta på sig betalningsansvar för kostnader som konkursboet kan bli skyldigt att betala på grund av andra åtgärder som boet avser att vidta,

4. betala förskott eller på annat sätt ta på sig betalningsansvar för förrättningskostnader som kan uppkomma i samband med konkursboets begäran om verkställighet. *Förordning 2011:1552, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2007:789.

Föreskrifter

11 § Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Övergångsbestämmelser till förordning 2007:789

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008, då förordningen (1998:413) om ackord rörande statliga fordringar m.m. ska upphöra att gälla.

Utdrag ur Aktiebolagslag (SFS 2005:551)

16 juni 2005

Prop. 2004/05:85, bet. 2004/05:LU23, rskr. 2004/05:291

8 kap. Bolagets ledning

Styrelsen

1 § Ett aktiebolag skall ha en styrelse med en eller flera ledamöter. Av 3 kap. 1 § första stycket framgår att antalet styrelseledamöter eller lägsta och högsta antalet styrelseledamöter skall anges i bolagsordningen.

I fråga om publika aktiebolag gäller även 46 §.

2 § * Bestämmelser om arbetstagarrepresentanter i styrelsen finns i lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda och i lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner. Om inte annat följer av dessa lagar eller föreskrivs i denna lag, ska arbetstagarrepresentanter vid tillämpningen av denna lag jämställas med styrelseledamöter. *Lag 2008:14, som trätt i kraft den 15 februari 2008.*

* Senaste lydelse 2005:551.

Styrelsesuppleanter

3 § För styrelseledamöter får utses suppleanter. Om styrelsen har färre än tre ledamöter, skall det finnas minst en suppleant. Av 3 kap. 1 § första stycket framgår att antalet suppleanter eller lägsta och högsta antalet suppleanter skall anges i bolagsordningen.

Bestämmelserna i denna lag om styrelseledamot gäller i tillämpliga delar även suppleant.

Styrelsens uppgifter

Huvuduppgifter

4 § Styrelsen svarar för bolagets organisation och förvaltningen av bolagets angelägenheter.

Styrelsen skall fortlöpande bedöma bolagets och, om bolaget är moderbolag i en koncern, koncernens ekonomiska situation.

Styrelsen skall se till att bolagets organisation är utformad så att bokföringen, medelsförvaltningen och bolagets ekonomiska förhållanden i övrigt kontrolleras på ett betryggande sätt.

Om vissa uppgifter delegeras till en eller flera av styrelsens ledamöter eller till andra, skall styrelsen handla med omsorg och fortlöpande kontrollera om delegationen kan upprätthållas.

Instruktioner om rapportering till styrelsen

5 § Styrelsen skall meddela skriftliga instruktioner för när och hur sådana uppgifter som behövs för styrelsens bedömning enligt 4 § andra stycket skall samlas in och rapporteras till styrelsen. Instruktioner behöver dock inte meddelas om dessa med hänsyn till bolagets begränsade storlek och verksamhet skulle sakna betydelse för rapporteringen till styrelsen.

Arbetsordning

6 § Styrelsen skall årligen fastställa en skriftlig arbetsordning för sitt arbete. I arbetsordningen skall det anges hur arbetet i förekommande fall skall fördelas mellan styrelsens ledamöter, hur ofta styrelsen skall sammanträda och i vilken utsträckning suppleanterna skall delta i styrelsens arbete och kallas till dess sammanträden.

Första stycket gäller inte i fråga om bolag vars styrelse har endast en ledamot.

Instruktioner om arbetsfördelningen mellan bolagsorganen

7 § Styrelsen skall i skriftliga instruktioner ange arbetsfördelningen mellan å ena sidan styrelsen och å andra sidan den verkställande direktören och de andra organ som styrelsen inrättar.

Hur styrelsen utses

8 § Styrelsen skall utses av bolagsstämman. I bolagsordningen får det föreskrivas att en eller flera styrelseledamöter skall utses på annat sätt. Styrelsen eller en styrelseledamot får inte ges rätt att utse styrelseledamöter.

I fråga om publika aktiebolag gäller även 47 och 48 §§.

Bosättningskrav

9 § Minst halva antalet styrelseledamöter skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Bolagsverket för ett särskilt fall tillåter annat.

Hinder mot att vara styrelseledamot

10 § En juridisk person kan inte vara styrelseledamot.

11 § Den som är underårig eller i konkurs eller som har en förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara styrelseledamot. Att detsamma gäller den som har näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

12 § Till styrelseledamot får inte utan godtagbara skäl utses någon som inte avser att ta del i sådan verksamhet som enligt denna lag ankommer på styrelsen.

Styrelseledamots mandattid

13 § Ett uppdrag som styrelseledamot gäller till slutet av den första årsstämma som hålls efter det år då styrelseledamoten utsågs. Ändringar i styrelsens sammansättning har dock verkan först från den tidpunkt då anmälan om ändringen kom in till Bolagsverket eller från den senare tidpunkt som anges i det beslut som anmälan grundar sig på.

I bolagsordningen får föreskrivas att uppdraget som styrelseledamot skall gälla för en längre tid än som anges i första stycket första meningen. Uppdragstiden skall dock upphöra senast vid slutet av den årsstämma som hålls under det fjärde räkenskapsåret efter det då styrelseledamoten utsågs.

Styrelseledamots förtida avgång

14 § Ett uppdrag som styrelseledamot upphör i förtid, om styrelseledamoten eller den som har utsett honom eller henne anmäler att uppdraget skall upphöra. Anmälan skall göras hos styrelsen. Om en styrelseledamot som inte är vald av bolagsstämman vill avgå, skall anmälan också göras hos den som har utsett honom eller henne.

I fråga om verkan av styrelseledamotens avgång gäller 13 § första stycket andra meningen.

15 § Om en styrelseledamots uppdrag upphör i förtid eller om bestämmelserna i 11 § hindrar honom eller henne att vara styrelseledamot och det inte finns någon suppleant som kan träda in i hans eller hennes ställe, skall övriga styrelseledamöter vidta åtgärder för att en ny styrelseledamot utses för den återstående mandattiden. Sådana åtgärder behöver dock inte vidtas, om den förutvarande styrelseledamoten var en arbetstagarrepresentant. Skall styrelseledamoten väljas av bolagsstämman, får valet anstå till nästa årsstämma, om styrelsen är beslutförför med kvarstående ledamöter och suppleanter.

Bolagsverkets beslut om ersättare för en styrelseledamot

16 §* Om en styrelseledamot som enligt bolagsordningen ska utses på ett annat sätt än genom val av bolagsstämman inte har utsetts, ska Bolagsverket på ansökan utse en ersättare. Ansökan får göras av en styrelseledamot, en aktieägare, en borgenär eller någon annan vars rätt kan vara beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget. *Lag 2011:899, som trätt i kraft den 1 oktober 2011. Äldre föreskrifter gäller om en ansökan eller anmälan har kommit in till tingsrätten före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 2005:551.

Styrelsens ordförande

17 § I en styrelse som har mer än en ledamot skall en av ledamöterna vara ordförande. Ordföranden skall leda styrelsens arbete och bevaka att styrelsen fullgör de uppgifter som anges i 4–7 §§.

Om annat inte föreskrivs i bolagsordningen eller har beslutats av bolagsstämman, väljer styrelsen ordförande. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottning.

I fråga om publika aktiebolag gäller även 49 §.

Styrelsens sammanträden

18 § Styrelsens ordförande skall se till att sammanträden hålls när det behövs. Styrelsen skall alltid sammankallas om en styrelseledamot eller den verkställande direktören begär det.

19 § Den verkställande direktören har rätt att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträden, om styrelsen inte i ett särskilt fall bestämmer något annat.

20 § Om en styrelseledamot inte kan närvara vid ett sammanträde och det finns en suppleant som skall träda in i hans eller hennes ställe, skall denne ges tillfälle till det.

En sådan suppleant för arbetstagarledamot som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda skall alltid få underlag och ges tillfälle att delta i behandlingen av styrelsens ärenden på samma sätt som en styrelseledamot.

Styrelsens beslutförhet

21 § Styrelsen är beslutför, om mer än hälften av hela antalet styrelseledamöter eller det högre antal som föreskrivs i bolagsordningen är närvarande. Vid bedömningen av om styrelsen är beslutför skall styrelseledamöter som är jäviga enligt 23 § anses som inte närvarande.

Beslut får inte fattas i ett ärende, om inte såvitt möjligt samtliga styrelseledamöter har

1. fått tillfälle att delta i ärendets behandling, och
2. fått ett tillfredsställande underlag för att avgöra ärendet.

Majoritetskrav vid styrelsebeslut

22 § Som styrelsens beslut gäller, om bolagsordningen inte föreskriver särskild röstmajoritet, den mening som mer än hälften av de närvarande röstar för vid sammanträdet. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst. Är styrelsen inte fulltalig, skall de som röstar för beslutet dock utgöra mer än en tredjedel av hela antalet styrelseledamöter, om inte annat föreskrivs i bolagsordningen.

Jäv för styrelseledamot

23 § En styrelseledamot får inte handlägga en fråga om

1. avtal mellan styrelseledamoten och bolaget,
2. avtal mellan bolaget och en tredje man, om styrelseledamoten i frågan har ett väsentligt intresse som kan strida mot bolagets, eller

3. avtal mellan bolaget och en juridisk person som styrelseledamoten ensam eller tillsammans med någon annan får företräda.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om styrelseledamoten, direkt eller indirekt genom en juridisk person, äger samtliga aktier i bolaget. Bestämmelsen i första stycket 3 gäller inte heller om bolagets motpart är ett företag i samma koncern eller i en företagsgrupp av motsvarande slag.

Med avtal som avses i första stycket jämställs rättegång eller annan talan.

Arvoden och annan ersättning till styrelseledamot

23 a § Bolagsstämman skall besluta om arvode och annan ersättning för styrelseuppdrag till var och en av styrelseledamöterna.

Första stycket gäller inte sådana emissioner och överlåtelser som omfattas av 16 kap. *Paragrafen införd genom lag 2006:562, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

Styrelseprotokoll

24 § Vid styrelsens sammanträden skall det föras protokoll. I protokollet skall de beslut som styrelsen har fattat antecknas.

Protokollet skall undertecknas av den som har varit protokollförare. Det skall justeras av ordföranden, om denne inte har fört protokollet. Om styrelsen har flera ledamöter, skall det justeras även av en ledamot som utses av styrelsen.

Styrelseledamöterna och den verkställande direktören har rätt att få en avvikande mening antecknad till protokollet.

25 § Om ett bolag har endast en aktieägare, skall alla avtal mellan aktieägaren och bolaget, som inte avser löpande affärstransaktioner på sedvanliga villkor, antecknas i eller läggas till styrelsens protokoll.

26 § Styrelsens protokoll skall föras i nummerföljd och förvaras på ett betryggande sätt.

Verkställande direktör

27 § Styrelsen får utse en verkställande direktör att fullgöra de uppgifter som anges i 29 §.

För publika aktiebolag gäller även 50 §.

Vice verkställande direktör

28 § Om bolaget har en verkställande direktör, får styrelsen utse en eller flera vice verkställande direktörer. Bestämmelserna i denna lag om den verkställande direktören skall i tillämpliga delar gälla även en vice verkställande direktör.

Om styrelsen har utsett flera vice verkställande direktörer, skall den meddela skriftliga instruktioner om i vilken inbördes ordning dessa skall träda in i den verkställande direktörens ställe.

Den verkställande direktörens uppgifter

29 § Den verkställande direktören skall sköta den löpande förvaltningen enligt styrelsens riktlinjer och anvisningar.

Den verkställande direktören får dessutom utan styrelsens bemyndigande vidta åtgärder som med hänsyn till omfattningen och arten av bolagets verksamhet är av ovanligt slag eller av stor betydelse, om styrelsens beslut inte kan avvaktas utan väsentlig olägenhet för bolagets verksamhet. I sådana fall skall styrelsen så snart som möjligt underrättas om åtgärden.

Den verkställande direktören skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att bolagets bokföring skall fullgöras i överensstämmelse med lag och för att medelsförvaltningen skall skötas på ett betryggande sätt.

Bosättningskrav för den verkställande direktören

30 § Den verkställande direktören skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Bolagsverket för ett särskilt fall tillåter något annat.

Hinder att vara verkställande direktör

31 § Den som är underårig eller i konkurs eller som har en förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara verkställande direktör. Att detsamma gäller den som har näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

32 § Till verkställande direktör får inte utses någon som inte avser att ta del i sådan verksamhet som enligt denna lag ankommer på den verkställande direktören.

Verkställande direktörs mandattid

33 § Ett beslut att utse en verkställande direktör i bolaget samt beslut om den verkställande direktörens avgång eller entledigande har verkan från den tidpunkt då anmälan om registrering kom in till Bolagsverket eller från den senare tidpunkt som har angetts i beslutet.

Jäv för den verkställande direktören

34 § Den verkställande direktören får inte handlägga en fråga om

1. avtal mellan den verkställande direktören och bolaget,
2. avtal mellan bolaget och tredje man, om den verkställande direktören i frågan har ett väsentligt intresse som kan strida mot bolagets, eller
3. avtal mellan bolaget och en juridisk person som den verkställande direktören ensam eller tillsammans med någon annan får företräda.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om den verkställande direktören, direkt eller indirekt genom en juridisk person, äger samt-

liga aktier i bolaget. Bestämmelsen i första stycket 3 gäller inte heller om bolagets motpart är ett företag i samma koncern eller i en företagsgrupp av motsvarandeslag.

Med sådana avtal som avses i första stycket jämställs rättegång eller annan talan.

Styrelsen som bolagets ställföreträdare

35 § Styrelsen företräder bolaget och tecknar dess firma.

Handlingar som enligt denna lag skall undertecknas av styrelsen skall skrivas under av minst hälften av hela antalet styrelseledamöter.

Den verkställande direktören som bolagets ställföreträdare

36 § Den verkställande direktören får alltid företräda bolaget och teckna dess firma beträffande uppgifter som han eller hon skall sköta enligt 29 §.

Särskild firmatecknare

37 § Styrelsen får bemyndiga en styrelseledamot, den verkställande direktören eller någon annan att företräda bolaget och teckna dess firma (särskild firmatecknare).

Minst en av dem som bemyndigas att företräda bolaget och teckna dess firma skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Bolagsverket för ett särskilt fall tillåter något annat. I övrigt skall bestämmelserna i 31, 32 och 34 §§ tillämpas på en firmatecknare som inte är styrelseledamot eller verkställande direktör.

Styrelsen får när som helst återkalla ett bemyndigande som avses i första stycket.

I bolagsordningen får det föreskrivas att styrelsen inte får lämna ett sådant bemyndigande som avses i första stycket eller att ett sådant bemyndigande får lämnas endast på vissa villkor.

38 § Ett bemyndigande som avses i 37 § eller en återkallelse av ett sådant bemyndigande har verkan från den tidpunkt då anmälan om bemyndigandet eller återkallelsen kom in till Bolagsverket eller från den senare tidpunkt som har angetts i bemyndigandet eller beslutet om återkallelse.

Inskränkningar i firmateckningsrätt

39 § Styrelsen får föreskriva att rätten att företräda bolaget och teckna dess firma får utövas endast av två eller flera personer i förening. Någon annan inskränkning i en firmatecknares rätt att teckna bolagets firma får inte registreras.

Särskild delgivningsmottagare

40 § Om bolaget inte har någon behörig ställföreträdare som är bosatt i Sverige, skall styrelsen bemyndiga en person som är bosatt

här att på bolagets vägnar ta emot delgivning (särskild delgivningsmottagare). Ett sådant bemyndigande får inte lämnas till någon som är underårig eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Generella inskränkningar i ställföreträdares kompetens

41 § Styrelsen eller någon annan ställföreträdare för bolaget får inte företa en rättshandling eller någon annan åtgärd som är ägnad att ge en otillbörlig fördel åt en aktieägare eller någon annan till nackdel för bolaget eller någon annan aktieägare.

En ställföreträdare för bolaget får inte heller följa en anvisning av bolagsstämman eller något annat bolagsorgan, om anvisningen inte gäller därför att den strider mot denna lag, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen.

Kompetensöverskridande

42 § Om styrelsen eller en särskild firmatecknare har företagit en rättshandling för bolaget och då har handlat i strid med bestämmelserna i denna lag om bolagsorganens behörighet, gäller rättshandlingen inte mot bolaget. Detsamma är fallet om en verkställande direktör när en rättshandling företogs överskred sin behörighet enligt 29 § och bolaget visar att motparten insåg eller bort inse behörighetsöverskridandet.

En rättshandling gäller inte heller mot bolaget om styrelsen, den verkställande direktören eller en särskild firmatecknare har överskridit sin befogenhet och bolaget visar att motparten insåg eller bort inse befogenhetsöverskridandet. Detta gäller dock inte när styrelsen eller den verkställande direktören har överträtt en föreskrift om föremålet för bolagets verksamhet eller andra föreskrifter som har meddelats i bolagsordningen eller av ett annat bolagsorgan.

Registrering

43 § * Bolaget ska för registrering i aktiebolagsregistret anmäla

1. bolagets postadress,
2. vem som utsetts till styrelseledamot, styrelsesuppleant, styrelsens ordförande, verkställande direktör, vice verkställande direktör och särskild delgivningsmottagare,
3. av vilka och hur bolagets firma tecknas.

Anmälan ska innehålla uppgift om postadress för de personer som anges i första stycket 2 och 3. Om postadressen avviker från personernas hemvist, ska även hemvistet anges. Anmälan ska vidare innehålla uppgift om de angivna personernas personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om en styrelseledamot eller en styrelsesuppleant har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda eller lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner, ska detta anges.

Även den som anmälan gäller har rätt att göra anmälan enligt första stycket. Den som har utsetts till en sådan befattning som avses i första

stycket 2 har även rätt att anmäla företrädarens avgång. *Lag 2008:14, som trätt i kraft den 15 februari 2008.*

* Senaste lydelse 2005:551.

44 § Anmälan enligt 43 § skall göras första gången när bolaget enligt 2 kap. 22 § anmäls för registrering och därefter genast när ett förhållande som har anmälts eller skall anmälas för registrering har ändrats.

Anmälan av aktieinnehav

45 § En styrelseledamot och en verkställande direktör skall när de tillträder sitt uppdrag till bolaget anmäla sitt innehav av aktier i bolaget och i andra bolag inom samma koncern, om det inte har skett dessförinnan. Förändringar i aktieinnehavet skall anmälas inom en månad. De anmälda uppgifterna skall antecknas i aktieboken.

Första stycket gäller inte i den utsträckning styrelseledamoten eller den verkställande direktören är anmälningsskyldig enligt lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

Särskilda bestämmelser för publika aktiebolag

Antalet styrelseledamöter

46 § I ett publikt aktiebolag skall styrelsen ha minst tre ledamöter.

Vem som utser styrelseledamöter

47 § I ett publikt aktiebolag skall mer än hälften av styrelseledamöterna utses av bolagsstämman.

Information inför styrelseval

48 § I ett publikt aktiebolag skall bolagsstämmans ordförande, innan styrelseval förrättas, lämna uppgift till bolagsstämman om vilka uppdrag den som valet gäller innehar i andra företag.

Särskilt om styrelseordföranden

49 § I ett publikt aktiebolag får styrelsens ordförande inte vara verkställande direktör i bolaget.

Revisionsutskott

49 a § I ett aktiebolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska styrelsen ha ett revisionsutskott. Utskottets ledamöter får inte vara anställda av bolaget. Minst en ledamot ska vara oberoende och ha redovisnings- eller revisionskompetens.

Bolaget får besluta att styrelsen inte ska ha något revisionsutskott, förutsatt att styrelsen

1. fullgör de uppgifter som anges i 49 b §, och
2. uppfyller det krav som anges i första stycket tredje meningen. *Paragrafen införd genom lag 2009:565, som trätt i kraft den 1 juli 2009. Bestämmelserna i första stycket tredje meningen och andra stycket 2 tillämpas inte förrän efter den första ordinarie bolagsstämma som hålls efter ikraftträdandet.*

49 b § Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bolagets finansiella rapportering,
2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i bolagets interna kontroll, internrevision och riskhantering,
3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen,
4. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och därvid särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller bolaget andra tjänster än revisionstjänster, och
5. biträda vid upprättandet av förslag till bolagsstämmans beslut om revisorsval. *Paragrafen införd genom lag 2009:565, som trätt i kraft den 1 juli 2009.*

Verkställande direktör

50 § I ett publikt aktiebolag skall det alltid finnas en verkställande direktör som fullgör de uppgifter som anges i 29 §.

Hinder mot att vara styrelseledamot m.m. för tidigare revisor i vissa publika aktiebolag

50 a § Den som har varit revisor i ett bolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, får inte vara styrelseledamot, verkställande direktör eller annan ledande befattningshavare i bolaget, om inte minst två år har förflutit sedan han eller hon lämnade revisionsuppdraget.

Första stycket gäller även den som har varit huvudansvarig för revisionen enligt 17 § revisorslagen (2001:883). *Paragrafen införd genom lag 2009:565, som trätt i kraft den 1 juli 2009. Bestämmelserna tillämpas inte om den som har varit revisor har utsetts till den nya befattningen före ikraftträdandet.*

Riktlinjer för ersättning till ledande befattningshavare i aktie- marknadsbolag

51 § * I ett aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, skall styrelsen varje år upprätta förslag till riktlinjer för bestämmande av lön och annan ersättning till den verkställande direktören och andra personer i bolagets ledning. Med ersättning jämförelses överlåtelse av värdepapper och upplåtelse av rätt att i framtiden förvärva värdepapper från bolaget. Riktlinjerna skall avse tiden från nästa årsstämma.

Information om tidigare beslutade ersättningar som inte har förfallit till betalning skall fogas till förslaget.

Om, i fall som avses i 53 §, de riktlinjer som bolagsstämman har beslutat om inte har följts, skall även information om detta och om skälet till avvikelsen fogas till förslaget.

Första stycket gäller inte sådana emissioner och överlåtelser som omfattas av 16 kap. Det gäller inte heller ersättning som omfattas av 23 a § första stycket. *Lag 2007:566, som trätt i kraft den 1 november 2007.*

* Senaste lydelse 2005:551.

52 § * Om förslaget enligt 51 § ger utrymme för ersättning som inte på förhand är bestämd till ett visst belopp, skall det innehålla uppgift om ersättningens art och under vilka förutsättningar den skall lämnas eller kunna göras gällande.

I fall som avses i första stycket skall till förslaget fogas uppgift om vad bolagets åtaganden gentemot de personer som omfattas sammanlagt kan beräknas kosta bolaget vid olika tänkbara utfall. *Lag 2006:562, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2005:551.

53 §* I de riktlinjer som avses i 51 § får det bestämmas att styrelsen får frånga riktlinjerna, om det i ett enskilt fall finns särskilda skäl för det. *Lag 2006:562, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2005:551.

54 § * Bolagets revisor skall senast tre veckor före årsstämman lämna ett skriftligt, undertecknat yttrande till styrelsen om huruvida de riktlinjer som avses i 51 § och som har gällt sedan föregående årsstämma har följts. Om riktlinjerna enligt revisorns mening inte har följts, skall skälen för denna bedömning framgå. *Lag 2006:562, som trätt i kraft den 1 juli 2007.*

* Senaste lydelse 2005:551.

Förordning om hantering av statliga fordringar (SFS 1993:1138)

28 oktober 1993

Tillämpningsområde

1 §* Denna förordning gäller för myndigheter under regeringen.
Förordning 2004:1023, som trätt i kraft den 1 januari 2005.

* Senaste lydelse 1998:1776.

2 § Förordningen tillämpas på fordringar som staten har rätt till och som inte omfattas av lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Bestämmelserna i 14 och 17 §§ tillämpas dock även på fordringar som omfattas av lagen om indrivning av statliga fordringar m.m. med undantag för

1. medel som i statsbudgeten redovisas som skatt samt restavgifter och dröjsmålsavgifter på sådana medel,
2. böter och andra medel som enligt särskilda bestämmelser drivs in på samma sätt som böter.

3 § Bestämmelserna i förordningen skall tillämpas om inte något annat följer av lag eller förordning eller av ett särskilt beslut av regeringen.

Betalningsvillkor

4 § En myndighet skall tillämpa affärsmässiga betalningsvillkor vid försäljning av varor och tjänster.

5 §* När en myndighet träffar avtal om försäljning av varor och tjänster, skall det av avtalet framgå

1. när betalning senast skall ske,
2. att ersättning tas ut för skriftlig betalningspåminnelse,
3. att dröjsmålsränta tas ut om betalning inte sker senast på förfalldagen, samt
4. övriga betalningsvillkor.

Om varan eller tjänsten skall betalas mot faktura, skall betalningsvillkoren framgå av fakturan. *Förordning 2006:182, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:1138.

Ränta

6 §* När en myndighet ger kredit eller anstånd med betalning, skall ränta tas ut enligt den räntesats som för varje budgetår fastställs av Riksgäldskontoret (statens utlåningsränta) med ett tillägg av två procentenheter. *Förordning 2006:182, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2005:548.

7 § Dröjsmålsränta skall tas ut på fordringar och lån som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det eller något annat följer av lånebestämmelserna.

8 §* Dröjsmålsränta skall tas ut enligt räntelagen (1975:635). Dröjsmålsränta enligt andra grunder får dock tas ut efter samråd med Ekonomistyrningsverket.

Första stycket gäller inte för Riksgäldskontorets fordringar. *Förordning 1998:436, som trätt i kraft den 1 juli 1998.*

* Senaste lydelse 1997:1008.

Fakturering

9 §* Vid lån skall amortering och ränta faktureras inför varje förfallodag om inte annat avtalats.

Andra fordringar än lån skall faktureras så snart som möjligt. *Förordning 2006:182, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:1138.

Bevakning och indrivning

10 § Varje myndighet skall se till att myndighetens fordringar betalas enligt betalningsvillkoren.

Om fordran inte har betalats senast på förfallodagen, skall myndigheten så snart som möjligt skicka en betalningspåminnelse till den betalningsskyldige.

11 § Om fordran inte betalas efter påminnelse, skall myndigheten vidta de åtgärder som behövs för att få betalt.

12 §* En myndighet får, om det är till fördel för staten, uppdra åt en annan myndighet eller åt ett företag som bedriver inkassoverksamhet enligt inkassolagen (1974:182) att bevaka och driva in myndighetens fordringar. Ett sådant uppdrag får inte innefatta överlåtelse av fordran. *Förordning 2004:1023, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 1998:1776.

Processbehörighet

13 § En myndighet företräder staten inför domstol i mål eller ärenden som rör myndighetens fordringar. Myndigheten får uppdra åt en annan myndighet eller åt ett ombud att föra myndighetens talan.

Betalningsanstånd

14 § En myndighet får medge den betalningsskyldige skäligt betalningsanstånd.

Anstånd utöver ett år från förfallodagen får medges bara om det är till fördel för staten eller om det i övrigt finns synnerliga skäl.

Avbrytande av indrivning

15 § En myndighet får besluta att indrivningen skall avbrytas tills vidare om ytterligare indrivningsåtgärder framstår som utsiktslösa eller inte är försvarliga med hänsyn till kostnaderna och indrivning inte heller krävs från allmän synpunkt.

Indrivningen skall tas upp på nytt, om det visar sig att betalning kan fås utan större kostnader än vad som är skäligt.

Ackord

16 §* En myndighet får anta ett förslag om ackord, om det kan anses fördelaktigt för staten.

Ett ackordsförslag som inte framställts i konkurs eller enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion får antas bara om övriga borgenärer som berörs av ackordet godkänner det. *Förordning 2006:182, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1996:893.

Eftergift

17 § En myndighet får helt eller delvis efterge en fordran, om det på grund av den betalningsskyldiges sjukdom eller av någon annan anledning är uppenbart oskäligt att kräva betalning.

Fordringar myndigheter emellan

18 § Bestämmelserna i 4, 5 och 7–10 §§ tillämpas även på fordringar som en myndighet har på en annan statlig myndighet. En myndighet får uppdra åt en annan myndighet under regeringen att hantera sådana fordringar.

Samråd

19 §* Innan en myndighet beslutar att avbryta indrivningsförsök, anta ackordsförslag eller efterge en fordran skall myndigheten samråda med Kammarkollegiet. Detsamma gäller innan myndigheten beslutar att ansöka om att en betalningsskyldig skall försättas i konkurs. Sam-

rådsskyldigheten gäller dock inte för affärsverken och Riksgäldskontoret.

Kammarkollegiet får medge undantag från samrådsskyldigheten. *Förordning 2004:1023, som trätt i kraft den 1 januari 2005.*

* Senaste lydelse 1998:1776.

Överklagande

20 §* Ett beslut i ärende om eftergift får, om beslutet fattats av en myndighet som lyder under en central förvaltningsmyndighet, överklagas till den centrala förvaltningsmyndigheten. Andra beslut enligt denna förordning får inte överklagas. *Förordning 2004:1023, som trätt i kraft den 1 januari 2005. Ett överklagande till Riksförsäkringsverket med stöd av äldre bestämmelser i 20 § skall av Försäkringskassan prövas som en ny begäran om eftergift.*

* Senaste lydelse 1993:1138.

Verkställighetsföreskrifter

21 §* Kammarkollegiet får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. Kammarkollegiet skall därvid samråda med Kronofogdemyndigheten i frågor som rör dess verksamhet. *Förordning 2006:772, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2004:1023.

-
1. *Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994.*
 2. *Genom förordningen upphävs*
 - *avskrivningskungörelsen (1965:921),*
 - *förordningen (1981:475) om ränta på statens kapital,*
 - *förordningen (1975:1318) om dröjsmålsränta på statliga fordringar,*
 - *cirkuläret (1940:677) till statsmyndigheterna angående bemyndigande för Kungl. Maj:t att biträda ackord och eljest eftergiva statens rätt med avseende å lån från statens utlåningsfonder m.m.,*
 - *Riksrevisionsverkets cirkulär den 27 juni 1966 med föreskrifter om tillämpningen av avskrivningskungörelsen,*
 - *Riksrevisionsverkets föreskrifter den 17 december 1975 för verkställigheten av förordningen (1975:1318) om dröjsmålsränta på statliga fordringar,*
 - *Riksrevisionsverkets kungörelse (1979:1211) om ändring i verkets föreskrifter för verkställigheten av förordningen (1975:1318) om dröjsmålsränta på statliga fordringar,*
 - *Riksrevisionsverkets kungörelse (1984:712) om ändring i verkets föreskrifter för verkställigheten av förordningen (1975:1318) om dröjsmålsränta på statliga fordringar.*
 3. *Den nya förordningen tillämpas även på fordringar som uppstått före ikraftträdandet.*

200 *Hantering av statliga fordringar, förordning*

4. *Om en fordran har lämnats över till en bevakningsmyndighet före ikraftträdandet, skall den myndigheten slutföra handläggningen om inte de berörda myndigheterna kommer överens om något annat.*

5. *Föreskrifterna i 11–19 §§ skall, till utgången av juni 1994, i fråga om de myndigheter som anges i bilagorna i 1–4 till förordningen (1983:276) om verksamheten inom försvarsmakten i stället gälla för Försvarsmaktens organisationsmyndighet.*

Lag om preskription av skattefordringar m.m. (SFS 1982:188)

1 april 1982

Prop. 1981/82:96, SkU 38, rskr 178.

Jfr prop.1984/85:22, Sfu 4, rskr 15.

Tillämpningsområde

1 §* Denna lag gäller i fråga om preskription av skatt och andra fordringar som det allmänna har rätt till och som drivs in enligt bestämmelserna i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Den tillämpas dock inte på fordringar enligt vattenlagen (1918:523), vattenlagen (1983:291), 25 kap. 8 § miljöbalken, 6 kap. lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet, rättshjälpslagen (1996:1619), studiestödslagen (1973:349), studie-stödslagen (1999:1395), bötesverkställighetslagen (1979:189) eller fordringar för vilka särskilda bestämmelser om preskription gäller. *Lag 1999:1401, som trätt i kraft den 1 juli 2001.*

* Senaste lydelse 1998:834.

Preskriptionstid

Inledande bestämmelse

2 § Har för en fordran gällt mer än en sista betalningsdag, skall fordringen anses ha förfallit till betalning på den betalningsdag som inföll först.

Ordinarie preskriptionstid

3 §* En fordran preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den förföll till betalning, om inte annat följer av andra stycket.

Har en fordran fastställts till sitt belopp sedan den förfallit till betalning, räknas preskriptionstiden i fråga om sådan del av fordringen som dessförinnan inte har varit indrivningsbar från utgången av det kalenderår då fastställelsen ägde rum. Detsamma gäller om en fordran har fastställts till sitt belopp sedan föreskriven tid för avlämnande av deklaration eller annan redovisning för fordringen gått ut.

En fordran som har påförts enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den lämnades för indrivning. Om ett sådant indrivningsuppdrag återtas, upphör beräkningen av preskriptionstid för det belopp som omfattas av återkallelsen. *Lag 2011:1309, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om fordringar som påförts enligt skattebetalningslagen (1997:483).*

* Senaste lydelse 1997:491.

Preskriptionstid vid anstånd m.m.

4 §* Medges den som svarar för betalning av en fordran helt eller delvis anstånd med betalningen, preskriberas fordringen i motsvarande mån tidigast två år efter utgången av det kalenderår då anståndet upphörde att gälla.

Första stycket gäller inte i fråga om fordringar som påförts enligt skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag 2011:1309, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om fordringar som har påförts enligt skattebetalningslagen (1997:483).*

* Senaste lydelse 1997:491.

5 §* Har beslut om företagsrekonstruktion enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion meddelats på grund av en ansökan som gjorts innan fordringen har preskriberats, preskriberas den tidigast två år efter utgången av det kalenderår då företagsrekonstruktionen upphört eller ett ackord skall vara fullgjort. Inleds skuldsanering innan fordringen har preskriberats, preskriberas den tidigast två år efter utgången av det kalenderår då beslutet om att inleda skuldsanering meddelades eller, om skuldsanering beslutas, då återstående skuldbelopp senast skulle ha betalats.

Första stycket gäller inte om ansökan om företagsrekonstruktion görs eller skuldsanering inleds under tid då preskriptionstiden är förlängd på grund av 9 §. *Lag 2006:550, som trätt i kraft den 1 januari 2007.*

* Senaste lydelse 1996:772.

6 § Får den som svarar för betalning av en fordran helt eller delvis uppskov med betalningen enligt kronofogdemyndighetens skriftliga medgivande, preskriberas fordringen såvitt gäller honom tidigast vid utgången av det kalenderår då betalningen skall vara fullgjord enligt medgivandet. Fordringen preskriberas härigenom dock inte senare än tio år efter utgången av det kalenderår då preskription annars skulle inträda enligt 3 §.

Preskriptionstid vid beslut om preskriptionsförlängning

7 §* Preskriptionstiden får på Skatteverkets ansökan förlängas av förvaltningsrätten mot den som svarar för betalning av en fordran, om han

1. har överlåtit, undanskaffat eller upplåtit särskild rätt till egendom och det kan antas att han gjort detta för att försvåra det allmännas möjligheter att få betalt för fordringen,

2. har saknat känt hemvist och det inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig,

3. inte har kunnat anträffas på känt hemvist inom riket och det inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig samt det kan antas att han hållit sig undan eller

4. har stadigvarande vistats utomlands.

En förlängning enligt första stycket 2–4 får beslutas endast om de förhållanden som anges där förelegat sedan fordringen överlämnats för indrivning och särskilda skäl inte talar mot en förlängning.

Mot en juridisk person får förlängning enligt första stycket 2–4 beslutas, om sådana förhållanden som anges där har förelegat i fråga om en företrädare för den juridiska personen och detta med hänsyn till företrädarens inflytande över eller befattning med den juridiska personens verksamhet kan antas ha varit av betydelse för det allmännas möjligheter att få betalt för sin fordran. *Lag 2010:9, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:326.

8 § Vid tillämpning av 7 § skall preskriptionstiden förlängas till utgången av femte kalenderåret efter det då preskription annars skulle inträda enligt 3 §.

Den i första stycket angivna tiden får på förnyad ansökan förlängas med ytterligare fem år om det är påkallat från allmän synpunkt.

9 § Har ansökan om förlängning av preskriptionstiden ingivits inom den tid och i den ordning som föreskrivs i 13 §, preskriberas fordringen tidigast, när lagakraftgående beslut på grund av ansökningen föreligger.

9 a § Bestämmelser om uppskjutande och förlängning av preskriptionstiden vid sådant bistånd med indrivning i en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder³ finns i 18 § lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen. *Paragrafen införd genom lag 2011:1539, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

Innebörden av preskription

10 § Preskription innebär att åtgärder för att få betalt för en fordran inte får vidtas. Har fordringen innan preskription inträtt helt eller delvis säkerställts genom sådan åtgärd, får dock denna fullföljas efter preskriptionstidens utgång.

Under tid då preskriptionstiden är förlängd på grund av 9 §, får åtgärd för att få betalt för fordringen inte vidtas utöver vad som krävs för att säkerställa den. Lös egendom som hastigt faller i värde eller kräver alltför kostsam vård får dock säljas.

Har ansökan om förlängning av preskriptionstiden återkallats eller lämnats utan bifall enligt beslut, som har vunnit laga kraft, skall åtgärd som avses i andra stycket såvitt möjligt återgå.

11 § Bestämmelserna i 8 § andra stycket preskriptionslagen (1981:130) tillämpas på fordringar som avses i denna lag. Om flera har gått i borgen för betalning av en fordran gäller 9 § preskriptionslagen.

Svarar flera solidariskt för betalningen av en fordran i andra fall än som avses i första stycket, inverkar det förhållandet att preskription har inträtt mot någon av dem inte på de övrigas betalningsskyldighet.

12 § Preskription inskränker inte det allmännas rätt att ta ut sin fordran ur egendom i vilken det allmänna har panträtt till säkerhet för fordringen.

Behöriga myndigheter m.m.

13 §* Mål om preskriptionsförlängning enligt 7 eller 8 § prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets den som svarar för betalning av fordringen har sin hemortskommun samt, beträffande dödsbo, den förvaltningsrätt som senast var behörig att pröva en ansökan om preskriptionsförlängning som rörde den avlidne.

Om ett handelsbolag svarar för betalning av fordringen, prövas målet av den förvaltningsrätt inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret senast hade sitt huvudkontor. Beträffande annan juridisk person skall ansökan prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets styrelsen har sitt säte eller, om sådan saknas, förvaltningen senast utövades.

I övriga fall skall målet prövas av Förvaltningsrätten i Stockholm.

Ansökningen skall ha kommit in till förvaltningsrätten före utgången av preskriptionstid som gäller enligt 3, 4, 5, 6 eller 8 §. *Lag 2010:9, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:326.

14 §* *[Paragrafen upphävd genom lag 2006:701, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 2003:688.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1982.

Lagen tillämpas även på fordringar som har förfallit till betalning före ikraftträdandet och som inte har preskriberats dessförinnan enligt äldre bestämmelser.

Fordringar som avses i andra stycket preskriberas ej före den 1 januari 1984, om inte preskription skulle ha inträtt dessförinnan även enligt äldre bestämmelser.

Lag om viten (SFS 1985:206)

18 april 1985

Prop. 1984/85:96, JuU 22, rskr 211

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller viten som enligt lag eller annan författning får föreläggas av myndigheter. Vad som föreskrivs i 2–6, 9 och 10 §§ gäller dock inte sådana viten som riktar sig till var och en.

Lagen skall inte tillämpas i den mån annat följer av vad som är särskilt föreskrivet.

Allmänna bestämmelser om viten finns även i brottsbalken och bötesverkställighetslagen (1979:189).

Vitesföreläggande

2 § Ett vitesföreläggande skall vara riktat till en eller flera namngivna fysiska eller juridiska personer (adressater). Om föreläggandet innebär en skyldighet för adressaten att vidta en viss åtgärd, skall det av föreläggandet framgå vid vilken tidpunkt eller inom vilken tidsfrist åtgärden skall vidtas.

Vite får inte föreläggas, om adressaten kan antas sakna faktisk eller rättslig möjlighet att följa föreläggandet.

När vite har förelagts, får nytt vite mot adressaten i samma sak inte föreläggas förrän det tidigare föreläggandet har vunnit laga kraft.

Ett vitesföreläggande skall delges adressaten.

Vitesbelopp

3 § När vite föreläggs, skall det fastställas till ett belopp som med hänsyn till vad som är känt om adressatens ekonomiska förhållanden och till omständigheterna i övrigt kan antas förmå honom att följa det föreläggande som är förenat med vitet. Vitet skall fastställas till ett bestämt belopp, om annat inte följer av 4 §. Om vite föreläggs flera personer gemensamt, skall ett särskilt belopp fastställas för var och en av dem.

Löpande vite

4 § Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får vite föreläggas som löpande vite. Vitet bestäms då till ett visst belopp för varje tidsperiod av viss längd under vilken föreläggandet inte har följts eller, om föreläggandet avser en återkommande förpliktelse, för varje gång adressaten underlåter att fullgöra denna.

Om vitesföreläggandet innefattar ett förbud eller någon liknande föreskrift eller det annars är lämpligt, kan i stället bestämmas att vitet skall betalas för varje gång föreskriften överträds.

Löpande vite får inte tillämpas, om det av någon särskild föreskrift följer att vitet inte får överstiga ett visst högsta belopp.

Föreläggande att lämna viss uppgift

5 § Har en myndighet befogenhet att vid vite förelägga eller förbjuda ägaren eller innehavaren av viss egendom att vidta en åtgärd med egendomen, får myndigheten också förelägga denna att, om hans rättsställning upphör, lämna myndigheten uppgift om den nye ägarens eller innehavarens namn och adress. Även ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Utdömmande av vite m.m.

6 §* Frågor om utdömmande av viten prövas av förvaltningsrätt på ansökan av den myndighet som har utfärdat vitesföreläggandet eller, om detta har skett efter överklagande i frågan om vitesföreläggande, av den myndighet som har prövat denna fråga i första instans. Ansökan om utdömmande görs hos förvaltningsrätten inom vars domkrets myndigheten är belägen. Vad som har sagts nu gäller dock ej i fall som avses i andra stycket eller 7 §. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Frågor om utdömmande av viten som har förelagts av regeringen prövas av förvaltningsrätten i Stockholm på ansökan av justitiekanslern.

Frågor om utdömmande av viten som har förelagts en part eller någon annan till fullgörande av en skyldighet i en rättegång eller i annat motsvarande förfarande prövas utan särskild ansökan av den myndighet som har utfärdat föreläggandet. *Lag 2010:11, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1998:591.

7 § Tingsrätt prövar frågor om utdömmande av viten.

1. om vitet riktar sig till var och en,
2. om vitet avser säkerställande av ett enskilt anspråk,
3. om i något annat fall än som förut har angetts tingsrätten själv eller, efter talan mot rättens beslut, högre rätt har förelagt vitet.

8 § När allmän domstol prövar frågor om utdömmande av viten efter särskild talan, skall målet i tillämpliga delar handläggas enligt reglerna i rättegångsbalken som mål om åtal för brott för vilket svårare straff än böter inte är föreskrivet.

9 § Har ändamålet med vitet förlorat sin betydelse, skall vitet inte dömas ut. Finns det särskilda skäl till det, får vitet jämkas.

Föreligger i mål om utdömmande av vite som avses i 4 § andra stycket flera överträdelse av föreskriften till samtidig bedömning, får ej på en gång utdömas högre belopp än som har angetts i föreläggandet. När ett beslut i ett sådant mål har vunnit laga kraft, får vite inte dömas ut för sådana överträdelse av föreskriften som har gjorts innan målet väcktes.

Vite bortfaller, om talan om att det skall dömas ut inte har delgetts adressaten inom två år från det att förutsättningarna för att väcka en sådan talan uppkom.

Biträde av polismyndighet

10 § En myndighet som har att föra talan vid domstol i mål om utdömande av vite får, om det är nödvändigt med hänsyn till utredningen, anlita biträde av polismyndighet.

Lag 1985:206, som trätt i kraft den 1 juli 1985. Vad som föreskrivs i 6 § gäller dock ej i fråga om vite som har förelagts före ikraftträdandet.

Delgivningsförordning (SFS 2011:154)

24 februari 2011

Inledande bestämmelse

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar delgivningslagen (2010:1932). Begrepp och uttryck i förordningen har samma innebörd som i lagen.

Allmänna bestämmelser om delgivning

2 § Om en myndighet ska se till att delgivning sker, beslutar myndigheten om sättet för delgivning. Kostnaden för sådan delgivning ska myndigheten svara för.

3 § Delgivning ska genomföras på ett sådant sätt att de åtgärder som vidtas inte vållar delgivningsmottagaren eller annan enskild onödig uppmärksamhet eller olägenhet.

4 § En myndighet som handlägger ett mål eller ärende ska göra en anteckning om delgivning i en dagbok, ett diarium eller en motsvarande förteckning som förs i målet eller ärendet. I annat fall ska en anteckning om delgivning göras i en särskild delgivningsförteckning. Delgivningarna ska numreras löpande i respektive förteckning.

Myndigheten ska anteckna datum för översändande eller överlämnande av

1. den handling som ska delges,
2. kontrollmeddelande eller annat meddelande,
3. underrättelse, och
4. information om förenklad delgivning.

Myndigheten ska vidare, om det inte är obehövligt, anteckna de åtgärder som har vidtagits för att genomföra delgivning med en delgivningsmottagare samt förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med honom eller henne.

Delgivningsnummer och i förekommande fall målets eller ärendets beteckning ska anges på den handling som ska delges.

Vanlig delgivning

5 § Om en handling skickas med brev, på elektronisk väg eller överlämnas till delgivningsmottagaren personligen ska, om det inte är obehövligt, till handlingen fogas information om delgivningsbekräftelse. Informationen ska innehålla myndighetens namn och adress, handlingens delgivningsnummer samt lämpliga sätt att bekräfta mottagandet av handlingen. Om det är lämpligt ska informationen även innehålla kortfattad uppgift om handlingen och när delgivningsbekräftelsen senast bör göras samt till handlingen fogas ett kuvert i vilket bekräftelsen kan skickas tillbaka.

Om handlingen skickas i en rekommenderad postförsändelse, ska handlingens delgivningsnummer anges på mottagningsbeviset. I förekommande fall ska på mottagningsbeviset även anges att det begärs en förkortad liggetid vid postkontoret respektive att postförsändelsen endast får kvitteras ut av delgivningsmottagaren personligen.

6 § Vid vanlig delgivning ska delgivningsmottagaren bekräfta att han eller hon har mottagit den handling som delges. Om delgivningsmottagaren inte har bekräftat delgivning inom utsatt eller beräknad tid, bör han eller hon påminnas på lämpligt sätt.

7 § På begäran av den myndighet som ska se till att delgivning sker ska annan myndighet, om arbetets behöriga gång tillåter det och det inte bedöms olämpligt, medverka till att den handling som ska delges genom vanlig delgivning lämnas till delgivningsmottagaren personligen.

Muntlig delgivning

8 § Vid muntlig delgivning ska myndigheten på lämpligt sätt förvissa sig om att den med vilken telefonsamtal, sammanträde eller ett annat sammanträffande äger rum, är identisk med delgivningsmottagaren. När innehållet i handlingen eller beslutet har lästs upp ska delgivningsmottagaren informeras om att delgivning har skett.

Myndigheten ska fråga delgivningsmottagaren till vilken adress handlingen eller beslutet i enlighet med 19 § andra stycket delgivningslagen (2010:1932) ska skickas.

Stämningmannadelgivning

9 § Vid stämningmannadelgivning ska den som anlitas för delgivning uppträda hänsynsfullt och även i övrigt på ett sätt som inger förtroende när han eller hon utför sitt uppdrag.

10 § När en myndighet som anges i 40 § första stycket delgivningslagen (2010:1932) har beslutat om stämningmannadelgivning, ska den i första hand överväga om delgivning kan utföras av någon vid den egna myndigheten.

Stämningmannadelgivning med den som är intagen på en sådan inrättning som avses i 40 § andra stycket delgivningslagen ska i första hand ske genom personal vid inrättningen.

Stämningmannadelgivning med den som är intagen på vårdinrättning bör ske först efter samråd med verksamhetschefen eller motsvarande befattningshavare vid inrättningen.

11 § Vid stämningmannadelgivning ska den uppdragsgivande myndigheten lägga den handling som ska delges i ett kuvert som därefter försluts, om det inte finns skäl mot det. Till försändelsen ska fogas information om delgivningsbekräftelse. Informationen ska innehålla myndighetens namn och adress samt handlingens delgivningsnummer.

Försändelsen och informationen ska skickas eller lämnas till polismyndigheten i det polisdistrikt där delgivning kan förväntas ske, det auktoriserade delgivningsföretag som har anlitats eller annan som ska utföra delgivningen. I det sammanhanget ska det anges vilken dag delgivningen senast ska vara verkställd och redovisad samt, i förekommande fall, de villkor som ska gälla för delgivningen.

12 § Om den uppdragsgivande myndigheten har vidtagit egna delgivningsåtgärder, ska dessa redovisas till den som anlitats för stämmningsmannadelgivning. Myndigheten ska även lämna upplysningar om de efterforskningar som har gjorts, delgivningsmottagarens fullständiga namn, personnummer, postadress och andra tillgängliga adressuppgifter samt förhållanden i övrigt av betydelse i delgivningsärendet.

13 § När en polismyndighet anlitats för stämmningsmannadelgivning ska delgivning utföras av en stämmningsman som är förordnad av polismyndigheten eller utföras av en annan anställd vid den myndigheten.

Den som är anställd vid en polismyndighet är behörig att genomföra delgivning i hela landet.

Om delgivningsmottagaren uppehåller sig utanför polisdistriktet eller om delgivning av någon annan orsak kan antas komma att ske inom ett annat distrikt och den polismyndighet som anlitats för delgivning inte lämpligen själv kan fullfölja delgivningsuppdraget, ska ärendet överlämnas till polismyndigheten i det andra distriktet, om inte den uppdragsgivande myndigheten har angett något annat. Den sistnämnda myndigheten ska underrättas om överlämnandet.

Polismyndigheter ska ge varandra upplysningar som kan underlätta delgivning.

14 § Vid delgivning enligt 33 § delgivningslagen (2010:1932) ska uppgifterna i den handling som ska delges förmedlas genom telefon, e-post eller på annat sätt till den som ska utföra delgivning. Om uppgifterna förmedlas genom telefon, ska meddelandet antecknas.

Den som utför delgivningen ska fråga delgivningsmottagaren till vilken adress handlingen i enlighet med 33 § andra stycket delgivningslagen ska skickas.

15 § Vid delgivning enligt 35 eller 36 § delgivningslagen (2010:1932) ska den som utför stämmningsmannadelgivning skicka underrättelse enligt 34 § andra stycket delgivningslagen till delgivningsmottagarens senast kända adress.

16 § När den som har anlitats för stämmningsmannadelgivning redovisar sitt uppdrag till den uppdragsgivande myndigheten, ska delgivningsbekräftelse eller intyg om att det finns hinder mot delgivning samt en redogörelse för samtliga vidtagna delgivningsåtgärder skickas eller lämnas till myndigheten.

Redogörelsen ska innehålla uppgifter om vidtagna delgivningsåtgärder och kontroller, antalet utförda delgivningsförsök, de omständigheter som har legat till grund för bedömningar i delgivningsärendet samt förhållanden i övrigt av betydelse för kommande delgivning med delgivningsmottagaren.

Om delgivning har skett enligt 33 § delgivningslagen (2010:1932) ska redogörelsen innehålla sådana uppgifter som anges i 14 § andra stycket.

17 § Framkommer det vid stämmingsmannadelgivning att delgivningsmottagaren är bosatt på annan adress än den där han eller hon är folkbokförd, ska den myndighet som har begärt delgivning underrätta Skatteverket om förhållandet. Detta gäller dock inte om folkbokföringen ändå kan antas vara riktig.

18 § En domstol eller annan myndighet som ofta anlitar en polismyndighet eller ett auktoriserat delgivningsföretag för stämmingsmannadelgivning, ska med lämpliga mellanrum samråda med polismyndigheten respektive delgivningsföretaget om delgivningsarbetet.

Kungörelsedelgivning

19 § Vid kungörelsedelgivning ska den myndighet som har beslutat om delgivning anteckna dagen för beslutet i den förteckning som anges i 4 §.

Myndigheten ska kontrollera att annonsering skett i de tidningar som har anlits för kungörelsedelgivning. Myndigheten ska anteckna dagen för annonseringen på den handling som hålls tillgänglig enligt 47 § delgivningslagen (2010:1932).

20 § Vid kungörelsedelgivning ska i fall som avses i 49 § andra stycket andra meningen delgivningslagen (2010:1932) meddelandet anslås på en anslagstavla som är avsedd för meddelanden till dem som hyr eller annars innehar en lägenhet inom fastigheten. Saknas anslagstavla, ska meddelandet anslås väl synligt i husets huvudingång. Finns det flera huvudingångar till huset eller flera hus på samma fastighet, ska meddelandet anslås i samtliga huvudingångar.

Den myndighet som har beslutat om kungörelsedelgivning ska överväga om någon som är anställd vid den egna myndigheten kan anslå meddelandet.

Den som har anslagit meddelandet ska upprätta ett intyg om vid vilken tidpunkt och på vilket sätt meddelandet har anslagits.

Avgifter

21 § När en polismyndighet anlitas för stämmingsmannadelgivning, ska den ta ut en avgift på 1 000 kr. För avgiften gäller i övrigt bestämmelserna i 11–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191).

22 § När en länsstyrelse bistår en enskild med delgivning, ska den ta ut en avgift på 500 kr. När länsstyrelsens bistånd innefattar stäm-

ningsmannadelgivning eller kungörelsedelgivning ska en extra avgift motsvarande kostnaden för sådan delgivning tas ut. För avgiften gäller i övrigt bestämmelserna i 11–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191).

Övriga bestämmelser

23 § Denna förordning gäller i tillämpliga delar även när en enskild på grund av föreskrift i en författning ska se till att delgivning sker utan samband med ett mål eller ärende. Detsamma gäller när en myndighet enligt 8 § delgivningslagen (2010:1932) har beslutat att en part eller någon som har liknande ställning själv får se till att delgivning sker.

Om en myndighet har beslutat att en part eller någon som har en liknande ställning ska se till att delgivning sker, ska information om delgivningsbekräftelse och myndighetens föreläggande om delgivning lämnas eller skickas till parten eller dennes ombud.

24 § Information om delgivningsbekräftelse, meddelande enligt 5 § första stycket och 22 och 27 §§ delgivningslagen (2010:1932) samt underrättelse enligt 34 § andra stycket delgivningslagen fastställs av Domstolsverket efter att Rikspolisstyrelsen har hörts.

25 § Föreskrifter om vad information om förenklad delgivning ska innehålla får meddelas av

1. Domstolsverket, när det gäller information enligt 24 § första stycket delgivningslagen (2010:1932), och
2. Rikspolisstyrelsen, efter att Åklagarmyndigheten, Kustbevakningen och Tullverket har hörts, när det gäller information enligt 33 kap. 6 § andra stycket rättegångsbalken.

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 2011, då delgivningsförordningen (1979:101) ska upphöra att gälla.

2. Den upphävda förordningen gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

Lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden (SFS 1990:314)

23 maj 1990

Prop. 1989/90:14, SkU17, rskr. 216

Inledande bestämmelser

1 § Vad i denna lag sägs om skatt gäller även allmän avgift samt ränta på skatt eller allmän avgift och administrativa pålagor och kostnader i samband med indrivning.

2 §* I fråga om utländsk tull, andra skatter, avgifter och pålagor som av utländsk tullmyndighet uppbärs vid eller i samband med export eller import av varor gäller endast 1 och 3–5 §§, 6 § första stycket och 7, 10 och 16 §§. Det som sägs i dessa bestämmelser om Skatteverket ska då i stället gälla Tullverket. Vidare ska, vid tillämpning av ett avtal om tullsamarbete, det som sägs i dessa bestämmelser om Kronofogdemyndigheten i stället gälla Tullverket. *Lag 2011:1538, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 1991:439

3 §* Med handräckning avses i denna lag

1. utbyte av upplysningar, häri inbegripet samtidiga skatteutredningar och deltagande i skatteutredning,
2. bistånd vid indrivning, häri inbegripet säkringsåtgärder, samt
3. delgivning av handlingar.

Med behörig myndighet avses i denna lag

1. Kronofogdemyndigheten, såvitt avser handräckning enligt första stycket 2. samt utbyte av upplysningar och delgivning av handlingar i ärenden om indrivning,

2. Skatteverket i övriga fall. *Lag 2006:708, som trätt i kraft den 1 juli 2006. Ärenden som avses i 3 § andra stycket 1 och som handläggs av Skatteverket, skall vid ikraftträdandet överlämnas till Kronofogdemyndigheten.*

* Senaste lydelse 2003:697.

3 a § Bestämmelserna i denna lag gäller på motsvarande sätt i tillämpliga delar också vid utbyte av upplysningar enligt överenskommelse med utländsk jurisdiktion.

Bestämmelserna i denna lag, utom 22 §, gäller på motsvarande sätt i tillämpliga delar också vid utbyte av upplysningar enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. *Paragrafen införd genom lag, 20081305, som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

Handräckning i Sverige åt myndighet i främmande stat

Allmänna bestämmelser

4 §* I den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat ska utländsk myndighet lämnas biträde med handräckning i skatteärende.

Den behöriga myndigheten förordnar om handräckning i varje särskilt fall. Om handräckningen inte sker genom den behöriga myndighetens försorg, uppdrar denna åt vederbörande svenska myndighet att ombesörja handräckningen. *Lag 2008:1305 som trätt i kraft den 1 januari 2009.*

* Senaste lydelse 2004:984.

5 §* Handräckning ska, om inte annat följer av 10 §, genomföras i enlighet med vad som gäller för den svenska skatt som är närmast jämförlig med den utländska skatt som handräckningen avser. *Lag 2011:1538, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 1990:314.

6 § Handräckning får inte innefatta att svensk myndighet skall

1. vidta åtgärd som avviker från lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige,

2. vidta åtgärd som strider mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen,

3. lämna handräckning, om och i den mån beskattningen i den stat som begär handräckningen strider mot allmänt gällande beskattningsprinciper eller mot bestämmelserna i en överenskommelse för undvikande av dubbelbeskattning eller i annan överenskommelse med den främmande staten.

Handräckning får inte heller innefatta att svensk myndighet skall

1. lämna upplysning som inte är tillgänglig enligt lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige,

2. lämna upplysning som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet,

3. lämna upplysning, om det skulle strida mot allmän hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

7 §* Föranleder handräckning talan inför svensk domstol eller myndighet, äger den behöriga myndigheten ta emot stämning samt själv eller genom ombud föra talan. *Lag 2006:708, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:697.

Utredning i Sverige

8 §* Skatteverket kan, efter framställning från den behöriga myndigheten i den främmande staten, medge företrädare för utländsk myndighet att närvara vid skatteutredning i Sverige.

Företrädare som avses i första stycket får inte fatta beslut i frågor som rör utredningen i Sverige. *Lag 2003:697, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:314.

9 § I fall då svensk myndighet, efter begäran från utländsk myndighet eller i anledning av vad som framkommit vid revision eller annan granskning, till utländsk myndighet översänder uppgift rörande skatt skall uppgiften även tillställas den som berörs därav för kännedom. I sådan underrättelse skall anges till vilken utländsk myndighet uppgiften översänts.

Underrättelse enligt första stycket får underlätas, om underrättelsen är uppenbart obehövlig eller om det kan befaras att underrättelsen skulle försvåra genomförandet av utländsk myndighets utredning eller beslut i skatteärende.

Indrivning i Sverige

10 § I den mån bestämmelse härom har intagits i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat gäller i fråga om preskription lagstiftningen i den stat som begärt handräckningen.

11 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2006:708, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 2003:697.

12 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2003:539, som trätt i kraft den 1 juli 2004. Den upphävda paragrafen gäller dock i de fall 11 § förmånsrättslagen (1970:979), i sin lydelse enligt lagen (1975:1248) om ändring i nämnda lag, tillämpas]*

* Senaste lydelse 1990:314.

Delgivning av handlingar i Sverige

13 §* Handling i ärende rörande utländsk skatt delges enligt delgivningslagen (2010:1932). *Lag 2010:1956, som träder i kraft den 1 april 2011* Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

* Senaste lydelse 2006:708.

Handräckning i främmande stat

Allmänna bestämmelser

14 § I den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat får den behöriga myndigheten begära biträde i den främmande staten med handräckning i skatteärende. *Lag 1993:495, ingressen, som trätt i kraft den 1 juli 1993.*

15 § Framställning enligt 14 § får göras endast under förutsättning att

1. motsvarande handräckningsåtgärd kan vidtas i Sverige i ett likartat ärende,
2. framställningen kan göras utan att detta skulle medföra att upplysningar lämnas som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet,
3. framställningen kan göras utan att detta skulle medföra att upplysningar lämnas, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

16 § Uppgift som erhållits med stöd av överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får ej användas för att ändra eller söka ändring av svensk skatt, om detta skulle strida mot avtalet i fråga.

Utbyte av upplysningar

17 §* Svensk myndighet får hos Skatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat för att få del av deklARATIONER och andra uppgifter som erfordras i ett svenskt skatteärende.

I skatteärende som är av väsentligt intresse för beskattningen i Sverige får svensk myndighet hos Skatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat som innebär att företrädare för verket eller myndigheten får närvara vid skatteutredning i den främmande staten. *Lag 2003:697, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:314.

Indrivning i främmande stat

18 §* Begäran om handräckning i främmande stat för indrivning av svensk skatt får göras endast om beslutet i skatteärendet är verkställbart i Sverige och fordringen inte kan drivas in i Sverige utan väsentlig svårighet. Begäran får avse indrivning inte bara hos den skattskyldige utan även hos arbetsgivare eller någon annan som är betalningsskyldig enligt svensk lagstiftning. *Lag 2006:708, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1993:495.

19 § Svensk skatt som har tagits ut genom handräckning i främmande stat anses i förhållande till den betalningsskyldige ha kommit den behöriga myndigheten till handa vid tidpunkten för uttagandet. *Lag 1993:495, ingressen, som trätt i kraft den 1 juli 1993.*

Delgivning av handlingar i främmande stat

20 §* Om den behöriga myndigheten önskar delgivning i främmande stat av handling rörande svensk skatt, får den begära handräckning för sådan delgivning.

I den mån bestämmelse härom har intagits i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får svensk myndighet, utan hinder av vad som föreskrivs i första stycket, se till att delgivning sker med person i den främmande staten genom att sända handlingen med posten enligt 16–18 §§ delgivningslagen (2010:1932). *Lag 2010:1956, som träder i kraft den 1 april 2011 Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.*

* Senaste lydelse 2006:708.

Handräckning inom Europeiska unionen

21 §* Myndighet inom Europeiska unionen ska lämnas biträde med sådan handräckning i skatteärende som avses i 3 § första stycket 1. Därvid ska bestämmelserna i tillämpliga delar i 3 § andra stycket 2, 4 § andra stycket, 5–9, 13–17, 20 och 22–24 §§ tillämpas. Bestämmelserna i denna paragraf ska tillämpas på inkomstskatt, förmögenhetsskatt och skatt på försäkringspremier.

Bestämmelser om sådan handräckning i skatteärende som avses i 3 § första stycket 1 och 3 finns

- såvitt avser mervärdesskatt, i rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, och

- såvitt avser punktskatter, i rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter. *Lag 2011:1538, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2011:282.

Gemensamma bestämmelser

22 §* Om ett ärende enligt denna lag är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör avgöras av regeringen, skall den behöriga myndigheten med eget yttrande överlämna ärendet dit. *Lag 2006:708, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:697.

23 §* Den behöriga myndighetens beslut enligt denna lag får inte överklagas. *Lag 1994:1654, ingressen, som träder i kraft** samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Genom förordning 1994:2063 föreskriver regeringen att lagen 1994:1500 skall träda i kraft den 1 januari 1995. Paragrafen tidigare betecknad 22 §.*

* Senaste lydelse 1993:495.

** Ikraftträdandebestämmelsen ändrad genom lag 1994:2028 om ändring i lagen (1994:1654).

24 §* Har en svensk myndighet fått upplysningar från en främmande stat i ett skatteärende och gäller på grund av överenskommelse med den främmande staten villkor som begränsar möjligheten att utnyttja upplysningarna, skall svenska myndigheter följa villkoren oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning. *Lag 1994:1654, ingressen, som träder i kraft** samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.*

Genom förordning 1994:2063 föreskriver regeringen att lagen 1994:1500 skall träda i kraft den 1 januari 1995. Paragrafen tidigare betecknad 23 §.

* Senaste lydelse 1991:439.

** Ikraftträdandebestämmelsen ändrad genom lag (1994:2028) om ändring i lagen (1994:1654).

-
1. *Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990.*
 2. *Genom lagen upphävs lagen (1978:352) om utredning i utländskt skatteärende.*
 3. *Genom lagen upphävs vidare*
 - *kungörelsen (1941:999) angående särskilt förfarande för erhållande av handräckning i Amerikas Förenta Stater i vissa beskattningsärenden,*
 - *kungörelsen (1941:1000) angående handräckning på begäran av myndighet i Amerikas Förenta Stater i vissa beskattningsärenden,*
 - *kungörelsen (1958:381) angående förfarandet för erhållande av handräckning för indrivning i Belgien av svensk skatt,*
 - *kungörelsen (1958:382) angående handräckning åt belgisk myndighet i beskattningsärende,*
 - *förordningen (1973:630) om handläggningen av vissa handräckningsärenden, samt*
 - *förordningen (1978:724) om tillämpning av avtal mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden.*
 4. *Vad i lagen sägs om överenskommelse med främmande stat gäller inte, förutom bestämmelserna i 4, 14, 21 och 22 §§, avtalet den 14 maj 1935 med Tyska Riket angående handräckning i beskattningsärenden.*

Förordning om ömsesidig handräckning i skatteärenden (SFS 1990:320)

23 maj 1990

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid handräckning enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Handräckning i Sverige åt myndighet i främmande stat

Allmänna bestämmelser

2 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 1993:510.

Utredning i Sverige

3 §* Om en svensk myndighet vid utredning i ett svenskt skatteärende finner uppgifter som kan antas beröra något skatteärende i en främmande stat, skall myndigheten snarast anmäla detta till Skatteverket. *Förordning 2003:946, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:320.

4 §* Om Skatteverket enligt 8 § första stycket lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden medger företrädare för utländsk myndighet att närvara vid skatteutredning i Sverige, skall verket förordna sådan företrädare.

Förordning 2003:946, som trätt i kraft den 1 januari 2004.

* Senaste lydelse 1990:320.

Indrivning i Sverige

5 §* Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och i indrivningsförordningen (1993:1229). *Förordning 1993:1254 som trätt i kraft den 1 januari 1994.*

* Senaste lydelse 1990:320.

6 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 1993:510.

220 Ömsesidig handräckning i skatteärenden, förordning

7 §* Belopp för vilket indrivning begärts skall, såvida inte annat föreskrivs i avtal eller överenskommelse med främmande stat, räknas om till svenska kronor enligt den växelkurs som Kronofogdemyndigheten har fastställt för varje tidpunkt.

Betalningen får dock alltid ske i den ansökande statens mynslag. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:946.

8 §* [*Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*]

* Senaste lydelse 1993:510.

Handräckning i främmande stat

Utbyte av upplysningar

9 § Hemställen enligt 17 § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden skall innehålla utredning om att de i 15 § samma lag angivna förutsättningarna för handräckning föreligger. I hemställen skall vidare anges namn, personnummer eller organisationsnummer, adress och hemortskommun för den person som saken gäller. Av hemställen skall också framgå att det är fråga om ett skatteärende.

Hemställen enligt 17 § andra stycket samma lag skall därjämte innehålla en kort redogörelse för det svenska skatteärendet och skälet för hemställen.

Indrivning i främmande stat

10 §* Begäran om handräckning för indrivning skall innehålla utredning om att de i 15 § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden angivna förutsättningarna för handräckning föreligger.

Till begäran skall fogas det beslut på vilket anspråket grundas i original eller kopia. Om det följer av överenskommelse med den främmande staten får till begäran i stället fogas utdrag ur restlängd eller utskrifts- och indrivningsdatabasen eller annan handling där grunden för anspråket framgår. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:946.

11 §* Om en fråga om någon åtgärd som avses i lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter tas upp av den anmodade myndigheten i en främmande stat, ska Kronofogdemyndigheten inhämta Skatteverkets synpunkter och vidarebefordra dessa till den anmodade myndigheten.

Skatteverket ansvarar för kostnader som en svensk myndighet kan vara skyldig att betala på grund av åtgärder som avses i första stycket. *Paragrafen införd genom lag 2011:1548, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Tidigare 11 § upphävd genom 2006:767.

12 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]*

* Senaste lydelse 1993:510.

13 §* Om det uppkommer rest på grund av omväxling till svenskt mynt av ett belopp som varit avsett att täcka en fordran som är föremål för handräckning eller därför att en myndighet i den främmande staten eller bank eller annan som förmedlat betalningen har gjort avdrag för kostnader, faller restbeloppet bort. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1990:320.

Delgivning av handling i främmande stat

14 §* Begäran om delgivning i främmande stat av handlingar i ett svenskt skatteärende skall innehålla uppgift om mottagarens namn, personnummer eller organisationsnummer, adress och hemortskommun samt om handlingens innehåll. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1990:320.

15 §* Den behöriga myndigheten får begära att delgivningen sker på visst sätt som kan vara föreskrivet enligt lagstiftningen i den stat där delgivningen skall äga rum. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2006:767.

Bemyndigande

16 §* Om det finns avtal om utbyte av upplysningar, bistånd med indrivning eller delgivning av handlingar mellan Sverige och främmande stat får den behöriga myndigheten ingå överenskommelse med myndighet i den främmande staten om det sätt på vilket utbytet av upplysningar, biståndet med indrivning respektive delgivningen av handlingar skall genomföras såsom frågor om samordnade skatteutredningar, automatiskt utbyte av kontrolluppgifter, spontant utbyte av upplysningar, liksom frågor om blanketter och vilket minsta belopp en hemställan om indrivning bör avse. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:946.

222 *Ömsesidig handräckning i skatteärenden, förordning*

17 §* Den behöriga myndigheten får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden. *Förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:946.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1990.

Lag om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (SFS 1990:226)

3 maj 1990

Prop. 1989/90:98, SkU 28, rskr 175

Det avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden som Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre och Grönlands landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar undertecknade den 7 december 1989 skall i originaltexternas lydelse gälla som lag här i landet. Avtalet är avfattat på danska, färöiska, grönländska, finska, isländska, norska och svenska språken. På svenska språket finns två texter, en för Finland och en för Sverige. Alla originaltexterna skall ha samma giltighet.

Den för Sverige avfattade texten är intagen som en bilaga till denna lag. *De övriga texterna finns tillgängliga hos utrikesdepartementet.*

Bilaga

Avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre och Grönlands landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar som önskar ingå ett avtal om handräckning i skatteärenden, som konstaterar att i fråga om Färöarna och Grönland handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas och Grönlands självstyrelsekompetens, har kommit överens om följande:

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

De avtalsslutande staterna förbinder sig att lämna varandra handräckning i skatteärenden enligt detta avtal i fråga om:

- a) delgivning av handlingar,
- b) utredning i skatteärenden, såsom införskaffande av deklARATIONER eller andra uppgifter och utbyte av upplysningar utan särskild begäran eller efter framställning i det enskilda fallet,
- c) tillhandahållande av deklarationsblanketter och andra skatteblanketter,
- d) åtgärder för att undvika att preliminär skatt tas ut i mer än en avtalsslutande stat,
- e) uppbörd av skatt,
- f) överföring av skatt, och
- g) indrivning av skatt och säkerställande av betalning för fordran på skatt.

Artikel 2

1. De för närvarande utgående skatter på vilka detta avtal tillämpas, är:

a) i Danmark

- 1) inkomstskatten till staten,
- 2) den kommunala inkomstskatten,
- 3) den amtskommunala inkomstskatten,
- 4) den särskilda inkomstskatten,
- 5) kyrkoskatten,
- 6) utdelningsskatten,
- 7) ränteskatten,
- 8) royaltyskatten,
- 9) skatterna enligt kolväteskattelagen,
- 10) förmögenhetsskatten till staten, och
- 11) sjömansskatten;

b) på Färöarna

- 1) skatten till landskassan,
- 2) skatten till kommunerna,
- 3) kyrkoskatten,
- 4) utdelningsskatten, och
- 5) royaltyskatten;

c) på Grönland

- 1) landsskatten,
- 2) den särskilda landsskatten,
- 3) kommunskatten,
- 4) utdelningsskatten,
- 5) den gemensamma kommunala skatten, och
- 6) skatterna enligt kolväteskattelagen;

d) i Finland

- 1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten,
- 2) kommunalskatten,
- 3) kyrkoskatten, och
- 4) källskatten;

e) i Island

- 1) den statliga inkomstskatten,
- 2) den kommunala inkomstskatten, och
- 3) den statliga förmögenhetsskatten;

f) i Norge

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten,
- 2) inkomst- och förmögenhetsskatten till kommunerna,
- 3) inkomstskatten till fylkena,
- 4) den gemensamma skatten till skattefördelningsfonden,
- 5) skatterna enligt petroleumskattelagen,
- 6) avgiften till staten på ersättningar till utländska artister, och
- 7) sjömansskatten;

g) i Sverige

- 1) den statliga inkomstskatten, däri inbegripet sjömansskatten och kupongskatten,
- 2) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar,
- 3) ersättningsskatten,
- 4) utskiftningskatten,
- 5) vinstdelningsskatten,
- 6) den kommunala inkomstskatten, och
- 7) den statliga förmögenhetsskatten;

h) i samtliga avtalsslutande stater

- 1) skatt på arv och på gåva,
 - 2) motorfordonsskatt, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20,
 - 3) mervärdesskatt och annan allmän omsättningsskatt, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20,
 - 4) punktskatter, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20, och
 - 5) socialförsäkringsavgifter och andra offentliga avgifter, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20.
2. Med skatt likställs förskott på sådan skatt och avgift som avses i punkt 1 a)–g).
3. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna.

Artikel 3

Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

- a) uttrycket ”avtalsslutande stat” åsyftar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige; vid tillämpningen av detta avtal omfattar uttrycket också de i det danska riket självstyrande folksamfundet Färöarna och Grönland;
- b) ”behörig myndighet” åsyftar
 - 1) i Danmark: skatteministeriet,
 - 2) på Färöarna: Färöarnas ligningsråd,
 - 3) på Grönland: skattedirektoratet, 290 Handräckning mellan de nordiska länderna, förordning
 - 4) i Finland: finansministeriet,
 - 5) i Island: finansministeriet,
 - 6) i Norge: finans- och tulldepartementet,
 - 7) i Sverige: finansdepartementet, eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdras att i ovannämnda myndigheters ställe handha frågor enligt avtalet;
- c) ”nordiskt dubbelbeskattningsavtal” åsyftar avtalet den 12 september 1989 mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och avtalet den 12 september 1989 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige för att undvika dubbelbeskattning

beträffande skatter på arv och på gåva samt motsvarande avtal mellan nordiska länder som efter undertecknandet av förevarande avtal ingås vid sidan av eller i stället för dessa avtal.

Artikel 4

1. En avtalsslutande stat är skyldig lämna handräckning enligt artikel 1 i alla de skatteärenden och i fråga om alla de skatteanspråk som uppkommit i annan avtalsslutande stat i enlighet med dess lagstiftning beträffande de skatter och avgifter som omfattas av artikel 2.

2. Handräckning får avse åtgärd inte endast mot skattskyldig utan också mot annan som enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat till vilken ansökningen är riktad är skyldig att lämna bistånd till skattemyndigheterna.

3. Framställning om handräckning får göras endast om den begärda åtgärden inte kan vidtas i den egna staten utan väsentliga svårigheter och om den avtalsslutande stat som gör framställningen enligt sin egen lagstiftning kan på begäran av den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktats verkställa motsvarande handräckning.

4. Framställning om handräckning och skriftväxling mellan de avtalsslutande staterna enligt detta avtal ombesörjs av behörig myndighet i dessa stater.

Artikel 5

1. Framställningar och andra handlingar i ärenden angående handräckning skall vara avfattade på danska, norska eller svenska språket eller vara åtföljda av en översättning till något av dessa språk. Beträffande ärenden om delgivning gäller detta dock endast framställningen om delgivning.

2. I framställning om handräckning skall anges den myndighet som i första hand begärt handräckningen samt namn, yrke eller titel, adress, födelsedata och hemortskommun samt, om möjligt, arbetsplats och vistelseort beträffande den person saken gäller. Framställningen bör vidare innehålla uppgift om övriga omständigheter som kan tjäna till ledning för att identifiera denna person.

Artikel 6

1. Framställning om handräckning kan avböjas, om den avtalsslutande stat hos vilken handräckningen begärts, anser denna ägnad att strida mot dess allmänna intresse.

2. När fråga om tillämpning av bestämmelse i något av de nordiska dubbelbeskattningsavtalen är anhängig hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat hos vilken handräckningen begärts, kan denna stat efter samråd med den avtalsslutande stat som begärt handräckningen förklara framställning om handräckning för indrivning av skatt vilande.

Artikel 7

1. Efterkoms inte framställning om handräckning, skall den avtalsslutande stat som begärt handräckningen så snart som möjligt underättas om beslutet och skälen för detta.

2. Verkställs handräckning, skall den avtalsslutande stat hos vilken handräckningen begärts snarast underrätta den andra avtalsslutande staten om resultatet av handräckningen.

3. I underrättelse enligt denna artikel skall också anges sådana omständigheter som kan vara av betydelse för vidare åtgärder i skatteärendet.

Artikel 8

Handling som utfärdats eller bestyrkts av domstol eller förvaltningsmyndighet i en avtalsslutande stat behöver inte legaliseras för att användas i skatteärende inom annan avtalsslutande stats område.

Motsvarande gäller i fråga om handling som underskrivits av tjänsteman hos domstolen eller myndigheten, om sådan underskrift är tillräcklig enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat domstolen eller myndigheten tillhör.

Delgivning av handlingar

Artikel 9

1. Delgivning enligt detta avtal skall ske i den ordning som för liknande delgivning tillämpas enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den avtalsslutande stat hos vilken delgivningen begärts. Begäran om delgivning av handling skall innehålla kort uppgift om handlingens innehåll.

2. Om den avtalsslutande stat som begär delgivningen så önskar, kan delgivningen ske i särskild form, i den mån det begärda förfarandet står i överensstämmelse med lagstiftningen i den avtalsslutande stat i vilken delgivningen skall ske.

3. Såsom bevis om delgivning skall gälla antingen ett daterat och bestyrkt erkännande av den, med vilken delgivningen skett, eller ett intyg av vederbörande myndighet i den avtalsslutande stat hos vilken delgivningen begärts, utvisande formen och tiden för delgivningen.

Införskaffande av uppgifter m.m.

Artikel 10

1. Uppgifter skall införskaffas i enlighet med lagstiftningen i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktats.

2. Framställning om införskaffande av uppgifter kan avböjas, om affärs-, fabrikations- eller yrkeshemlighet skulle yppas om framställningen efterkoms.

Artikel 11

1. Behörig myndighet i en avtalsslutande stat skall, i den mån det kan ske på grundval av tillgängliga kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter, snarast möjligt efter utgången av varje kalenderår, utan särskild framställning, tillställa behörig myndighet i envar av de andra avtalsslutande staterna upplysningar i fråga om i denna stat bosatta fysiska personer eller där hemmahörande juridiska personer beträffande

a) utdelningar från aktiebolag och liknande juridiska personer,

- b) räntor på obligationer och liknande värdepapper,
- c) tillgodohavanden hos banker, sparbanker och liknande inrättningar samt räntor på sådana tillgodohavanden,
- d) innehav av fast egendom,
- e) royalty och annan periodisk avgift för utnyttjande av upphovs rätt, patent, mönster, varumärke eller annan sådan rättighet eller egendom,
- f) löner, arvoden, pensioner och livräntor,
- g) skade-, försäkrings- och annan sådan ersättning som erhållits i samband med näringsverksamhet, och
- h) andra inkomster eller tillgångar, i den mån överenskommelse träffats därom enligt artikel 20.

2. Behörig myndighet i en avtalsslutande stat skall verka för att uppgifter, som framkommer vid utredning i denna stat i ärende angående skatt och som kan antas vara av intresse för annan avtalsslutande stat, snarast överlämnas till den behöriga myndigheten i denna andra stat.

3. Om det i den avtalsslutande stat som tagit emot upplysningarna framkommer att upplysningarna icke motsvarar de verkliga förhållandena, skall den behöriga myndigheten i denna stat på lämpligt sätt underrätta den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat som lämnat upplysningarna om förhållandet.

4. Då person bosatt i en avtalsslutande stat avlidit och efterlämnat fast egendom i annan avtalsslutande stat eller tillgångar nedlagda i rörelse där, skall den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten, så snart kännedom vunnits om förhållandet, underrätta den behöriga myndigheten i den andra staten därom.

Artikel 12

1. Efter framställning av en avtalsslutande stat skall två eller flera avtalsslutande stater samråda för att bestämma föremål och tillvägagångssätt för samtida skatteutredningar. Varje avtalsslutande stat avgör själv om den vill medverka vid viss samtidig skatteutredning.

2. Med samtidig skatteutredning i punkt 1 förstås en överenskommelse mellan två eller flera avtalsslutande stater, enligt vilken var och en inom sitt område föranstaltar om en samtidig undersökning av skatteförhållanden beträffande en person av gemensamt eller komplementärt intresse i syfte att utbyta de upplysningar av betydelse som därvid framkommer.

Artikel 13

1. Företrädare för myndighet i en avtalsslutande stat kan i skatteärende av väsentligt intresse för denna stat efter framställning av den behöriga myndigheten i samma stat tillåtas närvara vid utredning i sådant skatteärende i annan avtalsslutande stat. Framställning härom prövas av den behöriga myndigheten i denna andra stat, som snarast underrättar den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten om sitt beslut. Bifalls framställningen, anges i underrättelsen tid och plats för utredningen samt de övriga uppgifter som bedöms erforderliga för den behöriga myndighet som gjort framställningen.

2. Företrädare som avses i punkt 1 får inte fatta beslut i frågor som gäller utredningen men kan framföra förslag i sådana frågor till myndighet eller tjänsteman åt vilken uppdragits att verkställa utredningen. Beslut i anledning av sådant förslag fattas av myndigheten eller tjänstemannen.

3. Upplysningar som kommit fram vid utredning som avses i punkt 1 skall behandlas såsom hemliga och får inte yppas för andra personer eller myndigheter, häri inbegripna personer som tjänstgör vid domstolar och andra judiciella myndigheter, än dem som handlägger taxering, uppbörd eller indrivning av skatter som avses i detta avtal eller avgör besvär eller frågor om åtal i anslutning härtill.

4. Avslås framställning som avses i punkt 1, äger bestämmelserna i artikel 7 punkt 1 motsvarande tillämpning.

Indrivning av skatt

Artikel 14

1. Beslut i skatteärende som enligt lagstiftningen i en avtalslutande stat är exigibelt i denna stat skall erkännas som exigibelt i annan avtalslutande stat.

2. I frågor som gäller tidsfrist efter vilken skattefordran inte kan verkställas skall lagstiftningen i den ansökande staten tillämpas.

3. Indrivningsåtgärder som vidtas av den anmodade staten efter framställning om handräckning och som enligt lagstiftningen i denna stat uppskjuter eller avbryter tidsfrist som avses i punkt 2 skall också ha denna verkan vid tillämpningen av lagstiftningen i den ansökande staten. Den anmodade staten skall underrätta den ansökande staten i de fall att sådana åtgärder vidtas.

4. Den myndighet som i första hand begär handräckning för indrivning skall i framställningen intyga att beslutet är exigibelt samt ange den tidpunkt då rätten att ta ut skatten helt eller delvis upphör på grund av preskription. Denna myndighets behörighet skall bestyrkas av myndighet som avses i artikel 3.

Artikel 15

Har skattskyldig eller annan som avses i artikel 4 punkt 2 avlidit, får indrivning inte ske med belopp överstigande värdet av tillgångarna i dödsboet. Är boet skiftat, får av arvinge eller annan som förvärvat egendom på grund av dödsfallet icke drivas in mer än som motsvarar värdet av egendomen vid tiden för förvärvet.

Artikel 16

1. För skatt som skall drivas in enligt detta avtal åtnjuts inte i den avtalslutande stat hos vilken handräckning begärts sådan särskild förmånsrätt som där kan gälla för dess egna skatter.

2. I ärende angående indrivning av skatt enligt detta avtal får åtgärd för att inleda rättegångsförfarande vid annan domstol än förvaltningsdomstol eller konkursförfarande inte vidtas i den avtalslutande stat hos vilken indrivningen begärts, med mindre den behöriga myndigheten i denna stat efter framställning av den behöriga myndigheten i

den avtalsslutande stat som gjort framställningen, uttryckligen samtycker till sådan åtgärd.

Artikel 17

1. Upphör, innan ärende angående indrivning av skatt enligt detta avtal avslutats, rätten att ta ut skatten helt eller delvis enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat som begärt handräckningen på grund av betalning, nedsättning eller undanröjande av taxering, avkortning eller annan anledning, skall den behöriga myndigheten i denna stat snarast möjligt anmäla det inträffade till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall äga motsvarande tillämpning i fall då anstånd med betalning av skatten medgivits.

Artikel 18

När indrivning enligt detta avtal skett i en avtalsslutande stat och indrivet belopp kommit indrivningsmyndighet i denna stat till handa, är denna stat ansvarig gentemot den avtalsslutande stat som begärt indrivningen för det indrivna beloppet.

Säkerställande av betalning för fordran på skatt

Artikel 19

1. Säkerställande av betalning för fordran på skatt enligt detta avtal skall ske enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den avtalsslutande stat hos vilken säkerställande begärts. Sådant säkerställande kan ske också om fordran inte är fastställd.

2. Bortfaller fordran på skatt helt eller delvis sedan åtgärd för säkerställande enligt detta avtal vidtagits, skall den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat som gjort framställningen snarast möjligt anmäla det inträffade till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten.

3. Bestämmelserna i artiklarna 14–18 skall i tillämpliga delar gälla även beträffande säkerställande av betalning för fordran på skatt enligt detta avtal.

Särskilda bestämmelser

Artikel 20

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse för att genomföra bestämmelserna i detta avtal. De kan särskilt komma överens om utbyte av upplysningar enligt artikel 11 punkt 1 h), om minsta belopp som framställning om indrivning får avse, om handräckning beträffande skatter och avgifter enligt artikel 2 punkt 1 h) 2–5, om åtgärder för att undvika att preliminärskatt tas ut i mer än en avtalsslutande stat, om uppbörd av skatt eller om överföring av skatt samt beträffande räntor, rättegångskostnader, viten och andra liknande belopp som utgår i samband med beskattning eller indrivning, om fastställande av kurs för omräkning av belopp som skall drivas in, samt om redovisning av indrivna belopp.

2. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan två eller flera avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller tillämpningen av avtalet, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. Resultatet av sådana överläggningar skall snarast delges de behöriga myndigheterna i övriga avtalsslutande stater.

3. Finner den behöriga myndigheten i en avtalsslutande stat att överläggningar i fråga som avses i punkt 2 bör ske mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall sådana överläggningar äga rum på begäran av denna stat.

4. Om ansökan om handräckning för indrivning av ett skattekrav avser inkomst som har beskattats i annan avtalsslutande stat än den som begär handräckningen, och sådan dubbelbeskattning inte har reglerats i avtal för att undvika dubbelbeskattning, kan den behöriga myndigheten i den anmodade staten ta upp ärendet med den behöriga myndigheten i den ansökande staten i syfte att genom ömsesidig överenskommelse söka undvika att inkomsten dubbelbeskattas. Indrivningen av skattekravet kan inställas till dess sådan överenskommelse har träffats.

Artikel 21

Beträffande förfrågningar, upplysningar, uppgifter och andra meddelanden, som enligt detta avtal inkommer till en avtalsslutande stat, tillämpas de sekretessbestämmelser som gäller enligt lagstiftningen i denna stat.

Artikel 22

För handräckning enligt detta avtal är den avtalsslutande stat som begärt handräckningen skyldig ersätta kostnad endast för sådant rättegångsförfarande vid annan domstol än förvaltningsdomstol eller konkursförfarande i den andra avtalsslutande staten som föranleds av handräckningen.

Artikel 23

Detta avtal tillämpas inte på Svalbard och Jan Mayen samt de norska besittningarna utanför Europa.

Artikel 24

1. Detta avtal träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det danska utrikesministeriet, att avtalet har godkänts. Det danska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

2. Sedan detta avtal har trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser på ärenden som efter ikraftträdandet har inkommit till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen har riktats.

3. Avtalet den 9 november 1972 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden, med senare ändringar, upphör att gälla och tillämpas sista gången i fråga om

ärenden som före ikraftträdandet av detta avtal har inkommit till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen har riktats.

4. Detta avtal begränsar inte och begränsas inte av avtalet den 18 oktober 1979 mellan den danska regeringen och Grönlands landsstyre för att undvika dubbelbeskattning m.m. samt överenskommelsen enligt punkt 20 i bilagan till det sistnämnda avtalet.

5. Detta avtal begränsar inte och begränsas inte av bestämmelserna om handräckning i avtalet den 12 augusti 1986 mellan den danska regeringen och Färöarnas landsstyre för att undvika dubbelbeskattning m.m.

Artikel 25

En avtalsslutande stat kan senast den 30 juni under ett kalenderår säga upp avtalet genom skriftligt meddelande härom till det danska utrikesministeriet, som underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalsslutande stater vid kalenderårets utgång.

Originalexemplaret till detta avtal deponeras hos det danska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombudsen undertecknat detta avtal.

Som skedde i Köpenhamn den 7 december 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, grönländska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer och tillämpas på ärenden som efter ikraftträdandet av det den 7 december 1989 undertecknade avtalet inkommit till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktats.

**Förordning om avtal mellan de nordiska länderna
om handräckning i skatteärenden (SFS 1991:171)**

11 april 1991

* Lagen (1990:226) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna skall träda i kraft den 1 maj 1991 och tillämpas på ärenden som från annan avtalsslutande stat kommit in till Skatteverket efter den 8 maj 1991. *Förordning 2003:950, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som kommit in före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1991:171.

Förordning om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (SFS 1997:1157)

4 december 1997

Vid tillämpningen av lagen (1990:226) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna skall de överenskommelser, som träffats med stöd av artikel 20 i avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden, i de för Sverige avfattade originaltexternas lydelse gälla som förordning här i landet. Texterna är intagna i bilagorna 1 och 2 till denna förordning.

Bilaga 1

Överenskommelse enligt artikel 20 i avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden

För att genomföra avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden, vilket omfattar Danmark, Färöarna, Grönland, Finland, Island, Norge och Sverige, har överenskommelse enligt artikel 20 i avtalet träffats om följande bestämmelser.

1. Med uttrycket ”införskaffande av deklARATIONER eller andra uppgifter” i artikel 1 b) i avtalet avses införskaffande av deklARATIONER eller annan uppgift för taxering (beskattning) eller annan åtgärd i ärende angående skatt i den avtalsslutande stat som begär handräckning. Uttrycket avser även tillhandahållande av deklARATIONER eller andra handlingar, i original eller kopia, som avgetts för taxering (beskattning) eller annan åtgärd i ärende angående skatt i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktas.

2. Med skatter för vilka handräckning skall medges likställs,

a) dröjsmålsränta samt restavgift eller annan avgift som utgår på grund av försummad inbetalning av skatt i en avtalsslutande stat intill den tidpunkt då fordringen överlämnas för indrivning i den andra avtalsslutande staten eller vid försummelse av uppgifts- eller redovisningsskyldighet i fråga om skatt eller offentlig avgift (förseningsavgift, avgiftstillägg etc.);

b) sådan dröjsmålsränta samt restavgift eller annan avgift som utgår på grund av försummad inbetalning av skatt i en avtalsslutande stat efter den tidpunkt då fordringen har överlämnats för indrivning i den andra avtalsslutande staten och för vilka handräckning begärs i särskild framställning; och

c) ersättning för indrivningskostnad samt vite i den mån kostnaden respektive vitet inte har samband med rättegångsförfarande vid domstol.

3. A. Med ”motorfordonsskatt” enligt artikel 2 punkt 1 h) 2) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: registreringsavgift för motorfordon enligt lagen nr 221 den 26 maj 1971, viktavgift för motorfordon enligt lagen nr 99 den 28 mars 1962 samt avgift enligt lagen nr 956 den 25 november 1994 om avgift för väganvändning;

b) för Finlands del: skatt enligt lagen om skatt på motorfordon (722/1966) och bilskattelagen (1482/1994);

c) för Färöarnas del: registreringsavgift enligt lagtingslagen nr 175 den 18 december 1992 om registrering av motorfordon och viktavgift enligt lagtingslagen nr 38 den 31 mars 1982;

d) för Grönlands del: avgift enligt landstingslagen nr 3 den 16 juni 1987 om avgift för motorfordon;

e) för Islands del: fast avgift eller kilometeravgift (viktavgift) på icke bensindrivna motorfordon enligt lagen nr 3/1987, om finansiering av väganläggningar och avgift på motorfordon enligt lagen nr 39/1988;

f) för Norges del: följande avgifter enligt lagen den 19 juni 1959 nr 2, nämligen engångsavgift på motorfordon m.m., sammansättningsavgift, årsavgift, viktårsavgift och omregistreringsavgift; samt

g) för Sveriges del: skatter enligt lagen (1976:339) om saluvagnsskatt, fordonsskattelagen (1988:327) och lagen (1988:328) om fordonsskatt på utländska fordon.

B. Med ”mervärdesskatt och annan allmän omsättningsskatt” i artikel 2 punkt 1 h) 3) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: avgift enligt lagen nr 375 den 18 maj 1994 om mervärdeavgift (momslagen);

b) för Finlands del: skatt enligt omsättningsskattelagen (559/1991) samt skatt enligt mervärdesskattelagen (1501/1993);

c) för Färöarnas del: avgift enligt lagtingslagen nr 136 den 8 september 1992 om mervärdeavgift;

d) för Grönlands del: (utgår inte för närvarande);

e) för Islands del: skatt enligt lagen om mervärdeavgift nr 50/1988;

f) för Norges del: avgift enligt lagen den 19 juni 1969 om mervärdeavgift; samt

g) för Sveriges del: skatter enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

C. Med ”punktskatter” enligt artikel 2 punkt 1 h) 4) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: lagen nr 414 den 18 december 1968 om avgift på choklad och sötsaker m.m., lagen nr 153 den 6 maj 1980 om avgift på sprit m.m., lagen nr 174 den 7 maj 1975 om avgift på ansvarsförsäkringar för motorfordon m.m., lagen nr 607 den 21 december 1946 om avgift på glass, lagen nr 413 den 20 augusti 1976 om avgift på nöjesbåtförsäkringar, lagen nr 634 den 21 december 1977 om avgift på vissa detaljhandelsförpackningar och vissa påsar av papper och plast m.m., lagen nr 265 den 9 juni 1982 om avgift på stenkol, brunkol och koks m.m., lagen nr 607 den 12 december 1984 om avgift på mineralvatten m.m., lagen nr 89 den 9 mars 1977 om avgift på elektricitet, lagen nr 174 den 30 april 1969 om stämpelavgift, lagen nr 228 den 22 april 1987 om avgift på överlåtelse av aktier m.m. (aktieavgiftslagen), lagen nr 575 den 25 november 1977 om avgift på

förstagångsöverlåtelse av vissa ägarlägenheter, lagen nr 832 den 21 december 1988 om avgift på vissa klorfluorkarboner och haloner (CFC-avgift), lagen nr 834 den 21 december 1988 om vissa miljöavgifter, lagen nr 838 den 19 december 1989 om avgift på avfall och råvaror, lagen nr 830 den 19 december 1989 om avgift på lönesumman m.m., lagen nr 44 den 14 mars 1955 om olika förbrukningsavgifter, lagen nr 389 den 6 juni 1991 om avgift på vissa flygresor, lagen nr 888 den 21 december 1991 om koldioxidavgift på vissa mineraloljeprodukter, lagen nr 1015 den 19 december 1992 om avgift på öl, vin och fruktvin m.m., lagen nr 1016 den 19 december 1992 om avgift på tobak, lagen nr 1029 den 19 december 1992 om energiavgift på energiprodukter m.m., lagen nr 492 den 30 juni 1993 om avgift på ledningsfört vatten, lagen nr 414 den 14 juni 1995 om avgift på hermetiskt förseglade nickel-kadmiumbatterier (stängda nickelkadmiumbatterier), lagen nr 415 den 14 juni 1995 om avgift på vissa klorerade lösningsmedel, lagen nr 416 den 14 juni 1995 om avgift på bekämpningsmedel, lagen nr 419 den 14 juni 1995 om avgift på naturgas och stadsgas, lagen nr 421 den 14 juni 1995 om avgift på svavel och lagen nr 490 den 12 juni 1996 om avgift på spillvatten;

b) för Finlands del: skatter och avgifter enligt lagen om tobaksaccis (1470/1994), lagen om sötaks- och läskedrycksaccis (1474/1994), lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994), lagen om accis på elström och vissa bränslen (1260/1996), lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994), lagen om oljeavfallsavgift (894/1986), lagen om oljeskyddsfonden (379/1974), lotteriskattelagen (552/1992), lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966), lagen angående stämpelskatt (662/1943), lagen om överlåtelseskatt (931/1996), lagen om skatt på motorfordon (772/1966) och bilskattelagen (1482/1994);

c) för Färöarnas del: lagtingslagen nr 120 den 23 december 1991 om tillverknings- och importavgift, lagtingslagen nr 121 den 23 december 1991 om tull, lagtingslagen nr 179 den 18 december 1992 om särskild avgift på bränsleolja, lagtingslagen nr 75 den 13 maj 1992 om miljöavgift på smörjolja, lagtingslagen nr 37 den 26 maj 1988 om reseavgift och lagtingslagen nr 11 den 9 april 1968 om avgift vid utlottning;

d) för Grönlands del: avgifter enligt landstingslagen nr 18 den 30 oktober 1992 om import och export av varor, landstingslagen nr 19 den 30 oktober 1992 om importavgifter, landstingslagen nr 7 den 31 oktober 1987 om lotteriavgift, landstingslagen nr 8 den 31 oktober 1987 om stämpelavgift, landstingslagen nr 3 den 17 maj 1990 om avgift på automatspel och landstingslagen nr 20 den 25 oktober 1990 om avgift på räkor;

e) för Islands del: lagen om varuavgift nr 97/1987, lagen om finansiering av väganläggningar nr 3/1987, lagen om nöjesskatt nr 58/1970, lagen om varuavgift på motorfordon, bränslen m.m. nr 29/1993, lagen om alkoholavgift nr 96/1995, lagen om stämpelavgift nr 36/1978, flygplatsavgift enligt lagen nr 31/1987 om luftfartyg och finansiering av luftfartsanläggning, returavgift enligt lagen nr 52/1989 om åtgärder mot miljöföroreningar på grund av engångsemballage för drycker och avgift på tele- och radiokommunikationsdrift enligt lagen nr 147/1996;

f) för Norges del: avgift på brännvin och vin m.m. och avgift på alkohol i essenser m.m. som importeras (lag den 19 juni 1964 nr 1), avgift på öl (lag den 28 juni 1912 nr 4), grundavgift på engångs-emballage för drycker, avgift på tobaksvaror, avgift på bensen, autodieselavgift, avgift på båtmotorer, förbrukningsavgift på elektrisk kraft, avgift på mineralolja, avgift på smörjolja m.m., avgift på kol och koks m.m., avgift på choklad och sötsaker m.m., avgift på alkoholfria drycker m.m. (utan kolsyra och med kolsyra), miljöavgift på emballage för drycker, avgift på socker, avgift på flygning av passagerare, avgift på kassetter, avgift på radio- och televisionsmaterial m.m. (lag den 19 maj 1933 nr 11), de motorfordonsavgifter som är nämnda under punkt 3A bokstav f (lag den 19 juni 1959 nr 2), produktionsavgift på elektrisk kraft (lag den 8 januari 1993 nr 3), avgift på honorar till utländska konstnärer m.m. (lag den 5 april 1963 nr 10) och dokumentavgift (lag den 12 december 1975 nr 59); samt

g) för Sveriges del: lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotninglagen (1975:343), lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensen, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1132) om lagerskatt på dieselolja för förbrukning i vissa motordrivna fordon och lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus.

D. Såsom avgifter enligt artikel 2 punkt 1 h) 5) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: arbetsgivarbidrag till dagpenningfonden, jfr 41 § fjärde stycket, samt 11, 13 §§ och 15 § andra stycket lagen nr 262 den 7 juni 1972 om dagpenning vid sjukdom och barnsörd, bidrag till frivillig försäkring enligt 27 § lagen nr 852 den 20 december 1989 om dagpenning vid sjukdom eller barnsörd, redarbidrag, jfr 21 § fjärde stycket lagen nr 311 den 9 juni 1971 om offentlig sjukförsäkring, obetalda arbetsgivarbidrag enligt de till den 1 januari 1988 gällande reglerna, jfr 72 a § lagen nr 612 den 24 juni 1996 om social pension, försäkringspremier m.m. som en försäkrings-skyldig arbetsgivare skall inbetala till särskilt godkänt försäkringsbolag eller försäkringsförbund, jfr 42, 43 och 44 §§ Socialministeriets kungörelse den 25 juni 1987 om arbetsskadeförsäkringslagen, bidrag enligt lagen nr 46 den 7 mars 1964 om arbetsmarknadens tilläggs-pension, kap. V (ATP), försäkringspremier m.m. som en försäkrings-skyldig arbetsgivare skall inbetala till särskilt godkänt försäkrings-

bolag, jfr 46, 47 och 48 §§ Socialministeriets lagkungörelse nr 789 den 28 augusti 1996 och bidrag enligt lagen nr 448 den 30 juni 1993 om arbetsmarknadsfonder;

b) för Finlands del: avgifter och premier enligt folkpensionslagen (347/1956), sjukförsäkringslagen (364/1963), lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) och lagen om skogsvårdsföreningar (558/1950);

c) för Färöarnas del: lagtingslagen nr 193 den 10 december 1993 om avgift på lönesumma, lagtingslagen nr 87 den 5 juni 1992 om ränteskatt, lagtingslagen nr 15 den 1 februari 1995 om ränteavgift på finansiella tillgångar, lagtingslagen nr 115 den 21 maj 1993 om offentlig sjukförsäkring, lagtingslagen nr 62 den 20 maj 1996 om avgifter vid utmätning för skatt m.m. och lagtingslagen nr 93 den 11 maj 1993 om avgifter i samband med uppbörd av skuld till landskassan;

d) för Grönlands del: försäkringspremie, som en försäkringsskyldig arbetsgivare skall inbetala till erkända försäkringsbolag, jfr 51, 52 och 53 §§ enligt förordningen nr 818 den 11 september 1996 om ikraftträdande av lagen om försäkring mot följder av arbetsskada i Grönland och arbetsgivarbidrag enligt landstingslagen nr 16 den 23 november 1989 om arbetsgivares yrkesutbildningsbidrag (AEB);

e) för Islands del: avgifter enligt lagen om folkförsäkring nr 117/1993, lagen om social försäkringsavgift nr 113/1990, lagen om Industrilånefonden nr 76/1987, industriavgift enligt lagen om industriavgift nr 134/1993, lagen om ansvarsfonden för lön i samband med konkurs nr 53/1993 och marknadsavgift enligt lagen nr 114/1990 om Islands Exportråd;

f) för Norges del: avgifter enligt lagen den 17 juni 1966 om folkförsäkring och lagen den 19 juni 1969 om avgift på investeringar m.m. samt avgift enl. kgl. res. den 17 december 1971 med bestämmelser om överlastavgift; samt

g) för Sveriges del: lagen (1972:435) om överlastavgift, lagen (1981:691) om socialavgifter, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1990:661) om avkastnings-skatt på pensionsmedel, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter, lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och skattebetalningslagen (1997:483).

E. Överenskommelsen tillämpas också på skatter och avgifter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som nämns i punkterna A–D, som före undertecknandet av överenskommelsen har påförts eller efter undertecknandet kan komma att påföras vid sidan av eller i stället för ovannämnda skatter och avgifter.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall snarast möjligt meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive lagstiftning.

4. Skyldighet att lämna uppgift enligt artikel 11 i avtalet avser också uppgift om utbetalat periodiskt understöd.

5. Vid framställning om handräckning för indrivning skall fogas, i original eller kopia, det beslut på vilket skatteanspråket grundas eller officiellt utdrag ur restlängd eller annan handling av vilket anspråket framgår.

I framställningen skall anges:

- a) den myndighet som begär handräckningen;
- b) beträffande betalningsskyldig fysisk person: namn, bostadsadress, födelsedata (personnummer) och hemortskommun samt, om möjligt, arbetsplats och vistelseort;
- c) beträffande betalningsskyldig juridisk person: juridisk karaktär, namn och adress;
- d) i förekommande fall, ort i den stat hos vilken indrivningen begärs där betalningsskyldig tillhörig egendom finns samt egendomens beskaffenhet;
- e) anspråkets art och belopp, däri inbegripet upplupen ränta, den tid anspråket avser samt tidpunkt då anspråket helt eller delvis preskriberas enligt den egna statens lagstiftning;
- f) grund för beräkning av ränta eller avgift enligt punkt 2 a) eller b); samt
- g) annan omständighet som kan underlätta eller påskynda indrivning av fordringen.

Motsvarande uppgifter skall lämnas i framställning om handräckning för säkerställande av betalning för fordran på skatt.

6. Framställning om handräckning för indrivning av skatt får göras endast om det sammanlagda betalningsanspråket, däri inte inräknat belopp som avses i punkt 2 a), uppgår till minst 2 500 danska kronor, 1 500 finska mark, 25 000 isländska kronor, 2 500 norska kronor eller 2 500 svenska kronor.

7. Indrivning sker i den avtalsslutande stats myntslag hos vilken indrivning begärs. Vederbörande myndighet i denna stat skall snarast möjligt efter det handräckningsframställningen har inkommit omräkna det belopp framställningen avser till den statens myntslag enligt av centralbanken rekommenderad kurs som gällde den dag då framställningen kom in och skall indrivningen avse det sålunda framräknade beloppet. Vid omräkningen får tillämpas de bestämmelser om avrundning till jämnt belopp som kan gälla enligt lagstiftningen i denna stat.

Om förändring i växelkurs äger rum under indrivningsförfarandet kan den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat i vilken indrivning begärs, efter hörande av centralbanken i denna stat, besluta om den växelkurs som skall tillämpas i ärendet på grund av förändringen.

Utän hinder av föregående bestämmelser i denna punkt kan betalning av det belopp framställningen avser ske i den avtalsslutande stats myntslag som begär indrivning.

För Färöarnas och Grönlands del används som myntslag danska kronor.

8. Belopp, som flutit in på grund av handräckning enligt detta avtal, skall indrivningsmyndigheten snarast möjligt betala in hos centralbanken i den egna staten på ett konto som innehas av centralbanken i den avtalsslutande stat för vars räkning indrivningen skett.

I samband med inbetalningen skall uppgift lämnas om namn och adress på den indrivningsmyndighet som äger uppbära beloppet samt om det skattekrav till vilket beloppet är att hänföra.

Influtet belopp kan även sättas in på postgirokonto som tillhör den indrivningsmyndighet som har begärt handräckningen.

I förekommande fall avräknas rättegångs- och konkurskostnader från influtet belopp (artikel 22 i avtalet).

Med ”indrivningsmyndighet” avses i denna punkt,

för Danmarks del:	Told- og Skattestyrelsen,
för Finlands del:	skatteverk, distriktstullkammare och fordonsförvaltningscentralen,
för Färöarnas del:	Färöarnas uppbördskontor,
för Grönlands del:	Skattedirektoratet,
för Islands del:	Tulldirektören i Reykjavik,
för Norges del:	Skattefogden i Oslo, och
för Sveriges del:	kronofogdemyndighet.

Med ”centralbank” avses i denna punkt,

för Danmarks del:	Danmarks Nationalbank,
för Finlands del:	Finlands Bank,
för Färöarnas del:	Färöarnas Landsbank,
för Grönlands del:	GrönlandsBANKEN,
för Islands del:	Islands Sedelbank,
för Norges del:	Norges Bank, och
för Sveriges del:	Sveriges Riksbank.

9. Överföring av valuta för skattebetalning från en avtalsslutande stat till annan avtalsslutande stat sker inom ramen för gällande betalningsöverenskommelse mellan dessa stater.

Denna överenskommelse träder i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas på ärenden som har kommit in efter ikraftträdandet till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktas. Genom denna överenskommelse upphävs överenskommelsen den 19 juni 1991 enligt artikel 20 i avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden.

Denna överenskommelse är utfärdad i åtta exemplar på danska, färöiska, grönländska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

Bilaga 2

Överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt

För att genomföra avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden har följande överenskommelse enligt artikel 20 i avtalet träffats mellan de behöriga myndigheterna i Danmark, Färöarna, Finland, Island, Norge och Sverige.

I. Inledande bestämmelser

Artikel 1

Skatter som omfattas av överenskommelsen

Denna överenskommelse tillämpas på inkomstskatter som omfattas av avtal mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (i det följande benämnt "dubbelbeskattningsavtalet").

Artikel 2

Definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av denna överenskommelse följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "pension" avser utbetalningar enligt bestämmelserna i artikel 18 i 1996 års dubbelbeskattningsavtal eller motsvarande artikel i annat dubbelbeskattningsavtal som avses i artikel 1;

b) "skatt" avser slutlig skatt eller preliminär skatt som skall erläggas i avräkning på slutlig skatt. Om endast slutlig skatt eller endast preliminär skatt avses används uttrycket "slutlig skatt" respektive "preliminär skatt", varvid källskatt på inkomst av arbete och pension likställs med såväl "slutlig skatt" som "preliminär skatt";

c) "hemviststaten" avser den avtalsslutande stat där en person har hemvist;

d) "arbetsstaten" avser sådan annan avtalsslutande stat än hemviststaten där en person utför arbete som avses i denna överenskommelse;

e) "den ansökande staten" avser en avtalsslutande stat som till annan avtalsslutande stat gör framställning om överföring av skatt;

f) "den anmodade staten" avser en avtalsslutande stat som från annan avtalsslutande stat tar emot framställning om överföring av skatt.

2. I denna överenskommelse förstås med att preliminär skatt har erlagts att skatten har betalats eller innehållits genom avdrag från en arbetstagares lön eller från pension.

Detta gäller även i fall då skatten är innehållen och gottskriven den skattskyldige, men inte är inbetald till skattemyndigheten i den anmodade staten.

3. Övriga uttryck, som förekommer i denna överenskommelse och som även förekommer i dubbelbeskattningsavtalet, skall ha den betydelse som uttrycket har enligt nämnda avtal.

4. Då en avtalslutande stat tillämpar denna överenskommelse vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck, som inte omfattas av punkterna 1–3, ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka överenskommelsen tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

II. Uppbörd av skatt på arbetsinkomst

Artikel 3

Stat i vilken preliminär skatt kan krävas

1. När en person med hemvist i en avtalslutande stat har inkomst av arbete som utförs i en annan avtalslutande stat och hemviststaten finner att arbetet kommer att pågå under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte kommer att överstiga 183 dagar under en tolv-månadersperiod samt att ersättningen betalas av eller för arbetsgivare med hemvist i denna stat, skall preliminär skatt erläggas till hemviststaten. Skattemyndighet i arbetsstaten skall i sådant fall inte kräva preliminär skatt, om det genom skriftligt meddelande från skattemyndighet i hemviststaten visas att avdrag för preliminär skatt sker där. Godtar arbetsstaten hemviststatens bedömning enligt första meningen, kan arbetsstaten underlåta att kräva preliminär skatt även om meddelande enligt andra meningen inte lämnats. Om avdrag för preliminär skatt inte längre görs i hemviststaten, skall skattemyndigheten där, så snart den fått kännedom om detta, underrätta skattemyndigheten i arbetsstaten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte om skattemyndighet i hemviststaten finner att utgiven ersättning rätteligen skall belasta fast driftställe eller stadigvarande anordning i arbetsstaten. Görs därför inte längre avdrag för preliminär skatt i hemviststaten, skall skattemyndigheten där snarast underrätta skattemyndigheten i arbetsstaten.

3. Framgår av underrättelse från arbetsgivaren eller på annat sätt att förutsättningar för skatteavdrag i hemviststaten i enlighet med punkt 1 inte längre föreligger eller att sådant avdrag inte görs, kan avdrag för preliminär skatt krävas i arbetsstaten. Skattemyndigheten i arbetsstaten skall innan sådant avdrag sker underrätta skattemyndigheten i hemviststaten om de ändrade förhållandena och att sådan skatt kommer att krävas i arbetsstaten.

Artikel 4

Krav på preliminär skatt i arbetsstaten

1. I fall då ersättningen skall beskattas i arbetsstaten enligt bestämmelserna i artikel 21 punkt 7 i 1996 års dubbelbeskattningsavtal eller motsvarande bestämmelser i annat dubbelbeskattningsavtal som avses i artikel 1, får preliminär skatt krävas i denna stat. Detsamma gäller i fall då ersättning som avses i artikel 3 punkt 1 betalas av eller för arbetsgivare som varken har hemvist i arbetsstaten eller i arbetstagarens hemviststat.

2. Finner skattemyndigheten i arbetsstaten att preliminär skatt erläggs eller kommer att erläggas i arbetsstaten enligt bestämmelserna i denna artikel, skall denna myndighet underrätta skattemyndigheten i arbetstagarens hemviststat om nämnda förhållande. Sedan sistnämnda skattemyndighet tagit emot sådan underrättelse, skall preliminär skatt inte längre krävas i arbetstagarens hemviststat.

Artikel 5

Uthyrning av arbetskraft

1. Finner skattemyndigheten i arbetsstaten att fråga är om uthyrning av arbetskraft, kan preliminär skatt tas ut där. Arbetstagare som avses i artikel 3 punkt 1 anses uthyrd när han av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete i annans verksamhet i arbetsstaten (uppdragsgivare), förutsatt att uppdragsgivaren har hemvist eller fast driftställe i arbetsstaten och uthyraren inte har ansvar och inte heller står risken för arbetsresultatet.

2. Vid avgörandet av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall göras en samlad bedömning, varvid särskilt beaktas om

- a) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,
- b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken han har ansvar,
- c) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,
- d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och
- e) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

3. Skattemyndigheten i arbetsstaten skall underrätta skattemyndigheten i hemviststaten om att preliminär skatt betalas i arbetsstaten. Har sådan underrättelse tagits emot, skall hemviststaten inte kräva preliminär skatt på inkomsten.

Artikel 6

Ömsesidig överenskommelse vid tvist om uttagande av preliminär skatt

1. Om skattemyndigheten i en avtalsslutande stat, som enligt bestämmelserna ovan skall avstå från att kräva preliminär skatt, inte godtar beslut av skattemyndighet i annan avtalsslutande stat, skall frågan lösas genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i dessa avtalsslutande stater.

2. Om de behöriga myndigheterna inte kommer överens om annat skall, till dess frågan är avgjord, skatt inte krävas i

a) arbetsstaten, i fall då frågan skall avgöras enligt bestämmelserna i artikel 3,

b) hemviststaten, i fall då frågan skall avgöras enligt bestämmelserna i artikel 4 eller artikel 5.

Artikel 7

Gränsgångare

Om dubbelbeskattningsavtalet eller särskild överenskommelse mellan avtalsslutande stater innehåller bestämmelser om beskattning av inkomst som s.k. gränsgångare med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i annan avtalsslutande stat, skall bestämmelserna i artiklarna 3–6 inte tillämpas i fråga om sådan inkomst.

III. Överföring av inkomstskatt

Artikel 8

Allmänt om överföring av skatt

Har skatt på arbetsinkomst, pension eller inkomst av näringsverksamhet erlagts i en avtalsslutande stat kan den erlagda skatten, efter framställning av den behöriga myndigheten i annan avtalsslutande stat, överföras till denna andra stat för att där gottskrivas den skattskyldige som skatt på sådan inkomst.

Artikel 9

Framställning om överföring av skatt på arbetsinkomst eller pension på preliminärskattestadiet

1. Har preliminär skatt erlagts på arbetsinkomst eller pension i annan avtalsslutande stat än den som enligt dubbelbeskattningsavtalet har rätt att kräva slutlig skatt, skall, på framställning av den sistnämnda staten, skatten överföras till denna stat.

2. Framställning enligt punkt 1 skall ha kommit in till behörig myndighet, i Danmark och Färöarna senast den 1 februari, i Norge

senast den 1 april och i Finland, Island och Sverige senast den 31 maj under året efter inkomståret.

3. Överföring skall inte ske med högre belopp än det som med hänsyn till den skattskyldiges inkomstförhållanden borde ha erlagts som preliminär skatt på arbetsinkomsten eller pensionen enligt lagstiftningen i den ansökande staten. Inte heller skall högre belopp överföras än det som har erlagts i preliminär skatt på arbetsinkomsten eller pensionen i den anmodade staten. Undantas arbetsinkomst eller pension från beskattning i den anmodade staten, hindrar detta inte överföring av preliminär skatt som enligt vad som var känt vid tidpunkten för uppbörden borde ha erlagts i denna stat.

Artikel 10

Framställning om överföring av skatt inom tre år efter inkomstarets utgång

1. Görs framställning om överföring av skatt inom tre år efter inkomstarets utgång, skall, med de begränsningar som följer av punkt 2, skatt som har erlagts för inkomsten i den anmodade staten överföras till den stat som enligt dubbelbeskattningsavtalet i första hand har rätt att beskatta inkomsten. I fråga om överföring av skatt på arbetsinkomst eller pension gäller detta endast om framställningen görs efter tidpunkt som anges i artikel 9 men inom tre år efter inkomstarets utgång.

2. Den anmodade staten får begränsa överföringen till belopp med vilket den i denna stat erlagda skatten överstiger det på inkomståret belöpande skattekrav som kvarstår sedan inkomsten undantagits från beskattning eller, sedan avräkning medgetts för slutlig skatt på inkomsten i den ansökande staten. Avräkningsbeloppet får dock begränsas till den del av inkomstskatten (beräknad utan avräkning) i den anmodade staten som belöper på den inkomst som får beskattas i den ansökande staten.

Artikel 11

Framställning om överföring av skatt sedan tre år förflutit efter inkomstarets utgång

Görs framställning om överföring av skatt sedan tre år förflutit efter inkomstarets utgång, kan överföring ske enligt bestämmelserna i artikel 10. Överföringsbeloppet får emellertid i sådant fall begränsas även med hänsyn till andra krav som den anmodade staten har på sådana skatter och avgifter som inte belöper på inkomståret. Denna kvittningsrätt är inte begränsad till skatter och avgifter som avses i handräckningsavtalet den 7 december 1989. Den anmodade staten är i stället berättigad att enligt sin egen lagstiftning använda skattebeloppet för kvittning mot varje vid omdebiteringstillfället föreliggande fordran mot den skattskyldige.

Artikel 12

Återbetalning

1. Har preliminär skatt erlagts för samma inkomst i flera avtalslutande stater, skall den stat, som enligt bestämmelserna i artikel 6 inte skall kräva skatt, återbetala skatten.

2. Uppkommer i en avtalslutande stat fråga om återbetalning av skatt, skall återbetalningen, om annan avtalslutande stat har anmält ett anspråk på skatten, anstå i avvaktan på att den sistnämnda staten gör framställning om överföring av skatten inom tid som anges i artikel 9 punkt 2. Om den skattskyldige själv begär återbetalning av skatt, tillämpas punkt 3 i denna artikel.

3. Skall återbetalning av för mycket erlagd skatt ske i en avtalslutande stat på inkomst förvärvad i annan avtalslutande stat och har denna andra stat inte framställt krav på överföring av skatt, skall, innan återbetalning sker, denna stat underrättas härom. Har den förstnämnda staten inte inom 30 dagar efter det sådan underrättelse avsånts tagit emot sådant krav på överföring, får återbetalning ske.

Artikel 13

Ränta

Den anmodade staten är inte skyldig att erlagga ränta på skattebelopp som överförs enligt artiklarna 8–11. Den ansökande staten får inte heller kräva ränta på sådant belopp.

IV. Övriga bestämmelser

Artikel 14

Underrättelser och framställningar

1. Underrättelse enligt artiklarna 3–6 skall innehålla uppgift om

- a) arbetstagarens namn och födelsedatum samt adress och beskattningsort i båda staterna,
- b) arbetsgivarens namn och adress i båda staterna, och
- c) tid för vilken preliminär skatt har erlagts.

Finner skattemyndigheten att de uppgifter som lämnats inte är tillräckliga som underlag för beslut om att preliminärskatteavdrag inte skall ske, skall skattemyndigheten i den andra staten omedelbart underrättas om detta.

2. Underrättelser enligt artikel 12 punkt 3 skall innehålla uppgift om

- a) den skattskyldiges namn och födelsedatum/identifikationsnummer samt adress i båda staterna, och
- b) den inkomst och inkomstperiod som återbetalningen avser, samt i det fall fråga är om arbetsinkomst eller pension
- c) arbetsgivarens/utbetalarens namn och adress, om möjligt i båda staterna, och
- d) den skattskyldiges civilstånd.

3. Framställning om överföring av skatt enligt artiklarna 9–11 skall innehålla uppgift om

- a) den skattskyldiges namn och födelsedatum/identifikationsnummer samt adress i den anmodade staten,
- b) inkomst och inkomstperiod som skatten avser, och
- c) belopp, som skall överföras, samt i det fall fråga är om arbetsinkomst eller pension
- d) arbetsgivarens/utbetalarens namn och adress, om möjligt i båda staterna.

4. Underrättelse skall såvitt möjligt även innehålla arbetstagarens personnummer i båda staterna samt arbetsgivarens identifikationsnummer i båda staterna.

5. Underrättelser och framställningar enligt denna överenskommelse sänds genom behörig myndighet.

Artikel 15

Närmare tillämpning

De behöriga myndigheterna kan komma överens om den närmare tillämpningen av bestämmelserna i denna överenskommelse.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna överenskommelse träder i kraft den 1 januari 1998. Genom denna överenskommelse upphävs överenskommelsen den 19 juni 1991 om uppörd och överföring av skatt.

Sedan denna överenskommelse har trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser på ärenden som efter ikraftträdandet har kommit in till den behöriga myndigheten i den anmodade staten.

Denna överenskommelse är utfärdad i sju exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

Denna förordning har trätt i kraft den 1 januari 1998

Avgiftsförordning (SFS 1992:191)

23 april 1992

Jfr prop. 1989/90:138, FiU38, rskr 289. Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 april

1992 (Regeringens förordningsmotiv 1992:3)

Förordningens tillämpningsområde

1 §* I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 3 kap. 4, 6 och 7 §§ budgetlagen (2011:203). *Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 1996:1196.

1 a §* Förordningen gäller för myndigheter under regeringen. För affärsverken gäller endast 3 § och 5 § första stycket samt 15–25 §§. *Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 2004:935.

2 §* Förordningen skall tillämpas om inte något annat följer av en annan förordning eller av ett särskilt beslut av regeringen. *Förordning 1996:1196, som trätt i kraft den 1 januari 1997.*

* Senaste lydelse 1992:191.

Rätten att ta ut avgifter

3 § En myndighet får ta ut avgifter för varor och tjänster som den tillhandahåller bara om det följer av en lag eller förordning eller av ett särskilt beslut av regeringen.

4 §* En myndighet får, om det är förenligt med myndighetens uppgift enligt lag, instruktion eller annan förordning, mot avgift tillhandahålla:

1. tidskrifter och andra publikationer,
2. informations- och kursmaterial,
3. konferenser och kurser,
4. rådgivning och annan liknande service,
5. lokaler,
6. utrustning,
7. offentlig inköps- och resurssamordning,
8. automatisk databehandlingsinformation i annan form än utskrift,
9. upplysningar per telefon, om den service myndigheten därmed tillhandahåller går utöver myndighetens serviceskyldighet enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och förvaltningslagen (1986:223), samt
10. tjänsteexport

Varor och tjänster enligt första stycket får tillhandahållas bara om verksamheten är av tillfällig natur eller av mindre omfattning. *Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 1999:899.

Beslut om storleken på avgifter, samråd m.m.

5 §* En myndighet får bestämma storleken på andra avgifter än de som avses i 4 § endast efter särskilt bemyndigande från regeringen.

Om regeringen inte i anslutning till bemyndigandet har föreskrivit något annat, ska avgifter beräknas så att de helt täcker verksamhetens kostnader (full kostnadstäckning).

För avgifter som tas ut enligt 4 § första stycket 1–9 får myndigheten själv, upp till full kostnadstäckning, besluta om storleken på avgifterna om inte regeringen har föreskrivit något annat. *Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 1993:431.

Beslut om avgiftsbelopp, samråd m.m.

6 §* [*Paragrafen har upphävts enligt förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011*]

* Senaste lydelse 1992:191.

7 §* Myndigheten skall varje år samråda med Ekonomistyrningsverket om de avgifter som myndigheten tar ut eller avser att ta ut.

Ekonomistyrningsverket får medge undantag från samrådsskyldigheten. *Förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.*

* Senaste lydelse 1998:435.

8 §* Myndigheten skall på begäran av Ekonomistyrningsverket lämna uppgifter om de varor och tjänster som myndigheten tar ut avgifter för. *Förordning 1998:435, som trätt i kraft den 1 juli 1998.*

* Senaste lydelse 1992:191.

Förfarandet vid uttag av vissa ansökningsavgifter

9 § Bestämmelserna i 10–14 §§ gäller, när det är särskilt föreskrivet, avgifter som statliga myndigheter skall ta ut för prövning av ärenden.

250 Avgiftsförordning

10 §* Föreskrivna avgiftsklasser motsvarar följande belopp:

<i>Avgiftsklass</i>	<i>Avgift kronor</i>
1	250
2	700
3	1 350
4	2 300
5	3 700
6	5 700
7	8 500
8	12 700
9	19 000
10	38 000

Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.

* Senaste lydelse 2005:237.

11 §* Avgiften ska betalas när ansökan ges in. Om inte detta sker ska sökanden föreläggas att betala avgiften inom en viss tid. Ett sådant föreläggande får sändas till sökanden med post eller förmedlas på annat lämpligt sätt. Följs inte föreläggandet ska ansökan avvisas. Sökanden ska upplysas om detta i föreläggandet.

Om sökanden är en myndighet som ger in ett stort antal ansökningar, får den myndighet till vilken ansökan ges in göra undantag från kravet att avgiften ska betalas när ansökan ges in. Om det finns synnerliga skäl får myndigheten även i andra fall göra sådant undantag. *Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 1995:687.

12 § Ansökningsavgift skall betalas för varje avgiftsbelagt ärende som en ansökan avser.

13 § En myndighet får, om det finns särskilda skäl, betala tillbaka hela eller en del av ansökningsavgiften.

14 §* En myndighets beslut om ansökningsavgift får överklagas i samma ordning som gäller för det ärende ansökan avser. Om andra beslut i ärendet inte kan överklagas får beslut om ansökningsavgift överklagas till Skatteverket. Verkets beslut får inte överklagas. *Förordning 2003:956, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för Riksskatteverkets beslut.*

* Senaste lydelse 1992:191.

Avgifter för kopior, bevis och registerutdrag m.m.

15 § En myndighet skall ta ut avgift enligt bestämmelserna i 16–22 §§ för att den efter särskild begäran lämnar ut

1. kopia eller avskrift av allmän handling,

2. utskrift av upptagning för automatisk databehandling,
3. kopia av video- eller ljudbandsupptagning eller utskrift av ljudbandsupptagning, eller
4. sådana bevis och registerutdrag som avses i 20 §.

Myndigheten skall, när avgift tas ut, samtidigt ta ut ersättning för portokostnad om försändelsen väger mer än 20 gram samt för eventuell postförskottsavgift eller annan särskild kostnad för att med post, bud eller liknande förmedling sända den begärda handlingen eller kopian till mottagaren. *Förordning 1994:356 som trätt i kraft den 1 juli 1994.*

16 §* Om en beställning omfattar tio sidor eller mer, skall avgift tas ut för kopior av allmänna handlingar och för utskrifter av upptagningar för automatisk databehandling enligt 15 § 1 och 2.

Avgiften för en beställning av tio sidor är 50 kronor. För varje sida därutöver är avgiften 2 kronor.

Myndigheten får besluta om undantag från första och andra styckena om det finns särskilda skäl.

Första–tredje stycket gäller även när en handling sänds till beställaren via telefax. *Förordning 1995:687, som trätt i kraft den 1 juli 1995. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om framställningar som gjorts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1992:191.

17 §* Avgiften för avskrift av allmän handling enligt 15 § 1 eller för utskrift av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 125 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme.

Avgiften för kopia av videobandsupptagning enligt 15 § 3 är 600 kronor per band.

Avgiften för kopia av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 120 kronor per band. *Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 1995:687.

18 §* Om en myndighet enligt en särskild föreskrift ska framställa bestyrkta avskrifter eller kopior av handlingar som getts in, ska avgift tas ut med 125 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme för framställningen av avskrift och med 2 kronor för varje framställd kopia, dock lägst 50 kronor. *Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 1995:687.

19 §* Vid beställning av kopia bestäms avgiften efter det antal sidor som fordras för att utföra beställningen med den utrustning som myndigheten normalt använder för sådant ändamål. *Förordning 1999:899, som trätt i kraft 1 januari 2000.*

* Senaste lydelse 1992:191.

20 §* När det är särskilt föreskrivet att avgift för bevis eller registerutdrag ska tas ut efter viss avgiftsklass i denna förordning gäller följande belopp:

<i>Avgiftsklass</i>	<i>Avgift kronor</i>
A	180
B	360
C	800

Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.

* Senaste lydelse 2005:237.

21 §* Staten är fri från sådana avgifter som avses i 15 §.

Misstänkta eller deras försvarare och målsägande eller målsägandebiträden är fria från avgift för ett exemplar av kopia eller avskrift av protokoll eller anteckning vid förundersökning eller annan utredning av polis- eller åklagarmyndighet i anledning av brott.

I rättshjälpslagen (1972:429) finns bestämmelser om avgiftsfrihet i vissa fall för den som beviljats rättshjälp.

Parter i mål och ärenden, sådana målsägande i brottmål som inte för talan samt offentliga försvarare och målsägandebiträden är fria från avgift för dom, utslag, slutligt beslut, protokoll i ärende om testamentsvittnesförhör eller sjöförklaring eller protokoll som innefattar slutligt beslut, och för bevis om edgång eller försäkran. Avgift ska inte heller tas ut för utskrift av skiljaktig mening, som lämnas ut samtidigt med en dom eller ett slutligt beslut, för skriftligt besked om beslut i en ersättningsfråga till den som i ett mål eller ärende begär ersättning av allmänna medel eller för beslut angående häktning.

Den som enligt fjärde stycket har rätt att erhålla en expedition utan avgift kan endast om det finns särskilda skäl avgiftsfritt få ut mer än ett exemplar av denna. *Förordning 2008:175, som trätt i kraft den 1 juni 2008.*

* Senaste lydelse 1997:629.

22 §* I förordningen (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m. finns bestämmelser om hur avgiftsbelagda handlingar ska lämnas ut. *Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 2003:261.

23 § Om någon anser att den avgift som en myndighet tagit ut av honom enligt 15 § är oriktig får han, inom 30 dagar efter den dag då avgiften betalades, hos myndigheten begära ett särskilt skriftligt beslut om avgiften.

24 §* Ett särskilt beslut enligt 23 § får överklagas hos Skatteverket. Verkets beslut får inte överklagas. *Förordning 2003:956, som trätt i*

kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för Riksskatteverkets beslut.

* Senaste lydelse 1992:191.

Rätten att disponera avgiftsinkomster

25 §* En myndighet får disponera avgiftsinkomster endast efter ett särskilt bemyndigande.

Myndigheten får dock disponera sådana avgiftsinkomster som avses i 4 och 15 §§. *Förordning 1996:1196, som trätt i kraft den 1 januari 1997. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävts.*

* Senaste lydelse 1992:191.

25 a § En myndighet som får disponera inkomster från en avgiftsbelagd verksamhet ska balansera räkenskapsårets resultat i ny räkning.

Om det ackumulerade överskottet uppgår till mer än 10 procent av den avgiftsbelagda verksamhetens omsättning under räkenskapsåret, ska myndigheten lämna ett förslag till regeringen om hur hela överskottet ska disponeras.

Har det uppkommit ett underskott i en avgiftsbelagd verksamhet som inte täcks av ett balanserat överskott från tidigare räkenskapsår, ska myndigheten lämna ett förslag till regeringen om hur underskottet ska täckas. *Paragrafen införd genom förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

26 §* Inkomster från avgiftsbelagd verksamhet, som en myndighet inte får disponera enligt 25 §, skall tillföras statens centralkonto i Riksbanken och redovisas under den inkomsttitel på statsbudgeten som regeringen bestämmer. *Förordning 2006:1101 som trätt i kraft den 1 januari 2007.*

* Senaste lydelse 1993:431.

Redovisning

27 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.]*

* Senaste lydelse 1992:191.

28 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.]*

* Senaste lydelse 1992:191.

29 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.]*

* Senaste lydelse 1992:191.

30 § [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1999:899, som trätt i kraft den 1 januari 2000.]

* Senaste lydelse 1992:191.

Indrivning

30 a § För sådana avgifter som avses i 9 och 15 §§ gäller följande.

Indrivning ska begäras för en avgift som inte har betalats in i rätt tid. Indrivning behöver dock inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och i indrivningsförordningen (1993:1229). Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske. Överklagande av beslut inverkar inte på skyldigheten att betala avgiften. *Förordning 2011:216, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 1993:1255.

Tillämpningsföreskrifter

31 §* Ekonomistyrningsverket får meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna förordning. *Förordning 1998:435, som trätt i kraft den 1 juli 1998.*

* Senaste lydelse 1992:191.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1992.

Genom förordningen upphävs expeditionskungörelsen (1964:618), stämpelförordningen (1964:619) och ersättningsförordningen (1991:354).

Expeditionskungörelsens bestämmelser gäller fortfarande i fråga om framställningar som gjorts före ikraftträdandet i ärenden upptagna i kungörelsens bilaga, avdelning II.

En myndighet som ännu inte skall lämna en årsredovisning till regeringen enligt förordningen (1993:134) om myndigheters årsredovisning och anslagsframställning skall foga uppgifter enligt 29 och 30 §§ till sitt årsbokslut. Förordning 1993:431 som trätt i kraft 1 juli 1993.

Lag om privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft (SFS 1993:440)

27 maj 1993

Prop. 1992/93:218, bet. 1992/93:AU16, rskr.

1992/93:345

Lagens innehåll

1 § Denna lag gäller arbetsförmedling som bedrivs av någon annan än den offentliga arbetsförmedlingen. Lagen gäller dock inte arbetsförmedling som sker genom skrifter, överföringar eller upptagningar på vilka tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen är tillämplig.

Med arbetsförmedling avses i denna lag verksamhet som har till ändamål att skaffa arbete till arbetssökande eller arbetskraft åt arbetsgivare och som inte innebär uthyrning av arbetskraft enligt 2 §.

2 § I lagen ges också bestämmelser om uthyrning av arbetskraft. Med uthyrning av arbetskraft avses ett rättsförhållande mellan en beställare och en arbetsgivare som innebär att arbetsgivaren mot ersättning ställer arbetstagare till beställarens förfogande för att utföra arbete som hör till beställarens verksamhet.

Arbetsförmedling för sjömän

3 § Arbetsförmedling för sjömän får inte bedrivas mot ersättning.

Uthyrning av arbetskraft

4 §* Arbetsgivare som bedriver uthyrning av arbetskraft skall iakttä följande.

1. Arbetstagare får inte genom villkor i avtal eller på något annat sätt hindras att ta anställning hos beställare för vilka de utför eller utfört arbete.

2. En arbetstagare som har sagt upp sig från en anställning och tar anställning hos en arbetsgivare som hyr ut arbetskraft får inte hyras ut till sin förra arbetsgivare tidigare än sex månader efter det att anställningen hos denne upphörde. *Lag 1993:1499, som trätt i kraft den 1 januari 1994.*

* Senaste lydelse 1993:440.

5 § *[Paragrafen har upphävts genom lag (1993:1499)]*

Förbud att ta betalt av arbets sökande eller arbetstagare

6 § Den som bedriver arbetsförmedling eller uthyrning av arbetskraft får inte begära, avtala om eller ta emot ersättning av arbets sökande eller arbetstagare för att erbjuda eller anvisa dem arbete.

Ansvar

7 §* Arbetsgivare som uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med 4 § döms till böter.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 3 eller 6 § döms till böter eller fängelse i högst sex månader. *Lag 1993:1499, som trätt i kraft den 1 januari 1994.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993, då lagen (1991:746) om privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft skall upphöra att gälla.

Förordning om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning (SFS 2006:1097)

7 september 2006

Tillämpningsområde

1 § Denna förordning gäller för myndigheter under regeringen. För affärsverken gäller 10 § samt vid betalningar som direkt berör en inkomstitel eller ett anslag även 2 och 3 §§.

Statens centralkonto

2 § Statens centralkonto förs i Riksbanken och är det konto som Riksgäldskontoret använder för betalningar över Riksbanken till och från staten.

3 § En myndighet får göra direkta insättningar på och uttag från statens centralkonto endast efter medgivande av Riksgäldskontoret.

Bankkonton

4 §* Riksgäldskontoret får besluta att en myndighet för vissa slag av betalningsflöden ska ha skilda konton för inbetalningar till och utbetalningar från myndigheten.

Myndigheternas konton ska vara anslutna till statliga toppkonton i de banker som staten använder.

Om en myndighet har behov av nya eller ytterligare bankkonton eller vill göra ändringar i befintliga bankkonton, ska myndigheten ansöka om det hos Riksgäldskontoret. *Förordning 2011:314, som trätt i kraft den 1 maj 2011.*

* Senaste lydelse 2006:1097.

5 §* Betalningar till och från en myndighet ska göras via myndigheternas bankkonton enligt 4 §, om inte annat föreskrivs i lag eller förordning eller har medgetts av Riksgäldskontoret. *Förordning 2011:314, som trätt i kraft den 1 maj 2011.*

* Senaste lydelse 2006:1097.

Betalningar

6 § Betalningar till och från en myndighet skall ske på ett för staten som helhet kostnadseffektivt och säkert sätt. Statens behov av information om myndigheternas betalningar skall tillgodoses.

7 §* En myndighet ska avropa betaltjänster enligt ramavtal som har träffats för statens räkning. Om det finns särskilda skäl, får Riksgäldskontoret medge att en myndighet träffar avtal om betaltjänster

till och från myndigheten. Såväl ramavtal som en myndighets avtal om betaltjänster ska uppfylla villkoren i 6 §. *Förordning 2011:314, som trätt i kraft den 1 maj 2011.*

* Senaste lydelse 2006:1097.

8 § Ett avtal om betaltjänster ska godkännas av Riksgäldskontoret. Detta krävs dock inte om myndigheten avropar betaltjänster enligt ett ramavtal som har träffats för statens räkning. *Förordning 2011:314, som trätt i kraft den 1 maj 2011.*

* Senaste lydelse 2006:1097.

9 § Riksgäldskontoret får godkänna ett avtal om betaltjänster endast om villkoren enligt 6 § är uppfyllda. *Förordning 2011:314, som trätt i kraft den 1 maj 2011.*

* Senaste lydelse 2006:1097.

10 § Ett affärsverk får träffa avtal om betaltjänster till och från verket. *Förordning 2011:314, som trätt i kraft den 1 maj 2011.*

* Senaste lydelse 2006:1097.

Medelsförvaltning

11 §* Medel som inte är insatta på ett valutakonto eller ett bankkonto i ett annat land ska, om inte regeringen i ett enskilt fall beslutat något annat, vara insatta på statens centralkonto eller, när det gäller medel som avses i 3 kap. 3 § kapitalförsörjningsförordningen (2011:210), på konto i Riksgäldskontoret.

Första stycket gäller inte för kontantkassor. *Förordning 2011:227, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 2006:1097.

12 § Om en myndighet har behov av ett valutakonto eller ett bankkonto i ett annat land, får den ansöka om detta hos Riksgäldskontoret.

13 § Om en myndighet har behov av att valutasäkra betalningar i utländska valutor, får den ansöka om detta hos Riksgäldskontoret.

Valutasäkring skall ske hos Riksgäldskontoret. Om det behövs får Riksgäldskontoret medge att valutasäkring sker på annat sätt.

Verkställighetsföreskrifter

14 § Riksgäldskontoret får meddela föreskrifter för verkställigheten av denna förordning. I det sammanhanget skall kontoret samråda med Ekonomistyrningsverket i frågor som rör statens koncernredovisning och behov av information om myndigheternas betalningar.

Statliga myndigheters betalningar, förordning 259

- 1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.*
- 2. Genom förordningen upphävs förordningen (1994:14) om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning.*

Utdrag ur Kommunallagen* (SFS 1991:900)

13 juni 1991

Prop. 1990/91:117, KU38, rskr. 360

* Omtryckt 1998:1, 2000:277 och 2004:93

8 kap. Ekonomisk förvaltning

5 §* Budgeten skall innehålla en plan för verksamheten och ekonomin under budgetåret. I planen skall skattesatsen och anslagen anges. Av planen skall det vidare framgå hur verksamheten skall finansieras och hur den ekonomiska ställningen beräknas vara vid budgetårets slut.

För verksamheten skall anges mål och riktlinjer som är av betydelse för en god ekonomisk hushållning. För ekonomin skall anges de finansiella mål som är av betydelse för en god ekonomisk hushållning.

Budgeten skall också innehålla en plan för ekonomin för en period av tre år. Budgetåret skall därvid alltid vara periodens första år. Planen skall innehålla sådana finansiella mål som anges i andra stycket. *Lag 2004:775, som trätt i kraft den 1 december 2004 och tillämpas första gången avseende räkenskapsåret 2005.*

* Senaste lydelse 1997:615.

5 a § Om kostnaderna för ett visst räkenskapsår överstiger intäkterna, skall det negativa resultatet regleras och det redovisade egna kapitalet enligt balansräkningen återställas under de närmast följande tre åren.

Fullmäktige skall anta en åtgärdsplan för hur återställandet skall ske.

Beslut om reglering skall fattas senast i budgeten det tredje året efter det år då det negativa resultatet uppkom. *Paragrafen införd genom lag 2004:775, som trätt i kraft den 1 december 2004 och tillämpas första gången avseende räkenskapsåret 2005.*

5 b § Fullmäktige får besluta att en reglering av ett negativt resultat inte skall göras

1. om det har uppkommit till följd av ett beslut med stöd av 8 kap.

4 § fjärde stycket,

2. om orealiserade förluster i värdepapper uppstått, eller

3. om det finns andra synnerliga skäl. *Paragrafen införd genom lag 2004:775, som trätt i kraft den 1 december 2004 och tillämpas första gången avseende räkenskapsåret 2005.*

Budgetprocessen

6 § Förslag till budget skall upprättas av styrelsen före oktober månads utgång.

Om det finns särskilda skäl till det, får budgetförslaget upprättas i november månad. I så fall skall styrelsen före oktober månads utgång

föreslå skattesatsen för den kommunalskatt eller landstingskatt som ingår i den preliminära inkomstskatten under det följande året.

8 § Budgeten fastställs av fullmäktige före november månads utgång. De år då val av fullmäktige har förrättats i hela landet skall budgeten fastställas av nyvalda fullmäktige.

9 §* Om budgeten på grund av särskilda skäl inte kan fastställas före november månads utgång, skall fullmäktige ändå fastställa skattesatsen och, i förekommande fall, avgiftssatsen för begravningsavgiften enligt 9 kap. begravningslagen (1990:1144) inom denna tid.

Budgeten skall därefter fastställas före december månads utgång. Fullmäktige får då fastställa en annan skattesats än den som har bestämts tidigare, om det finns skäl till det. *Lag 1999:308, som trätt i kraft den 1 oktober 1999.*

* Senaste lydelse 1998:1.

11 §* I lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. finns föreskrifter om skyldighet för styrelsen att underrätta vissa myndigheter om skattesatsen och om avgiftssatsen för begravningsavgiften. *Lag 1999:308 som trätt i kraft den 1 oktober 1999.*

* Senaste lydelse 1998:1.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

Lag med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.* (SFS 1965:269)

3 juni 1965

* Omtryckt 1973:437. Rubriken ändrad genom lag 1977:191

1 §* Skattesatsen för kommuns uttag av kommunal inkomstskatt och landstings uttag av landstingsskatt samt avgiftssatsen för uttag av begravningsavgift enligt 9 kap. begravningslagen (1990:1144) ska bestämmas i förhållande till de av Skatteverket beräknade sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna i besluten om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) det år skatte- och avgiftssatserna ska fastställas. Motsvarande gäller vid bestämmande av avgiftssatsen för ett trossamfunds uttag av avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Om enligt 8 kap. 9 § andra stycket kommunallagen (1991:900) någon annan skatte- eller avgiftssats slutligt fastställts än den som har bestämts tidigare, ska den nya skatte- eller avgiftssatsen om möjligt bestämmas med hänsyn till de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna i besluten om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen det år skatte- eller avgiftssatsen ska fastställas. *Lag 2011:1300 som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för 2013 och tidigare års taxeringar.*

* Senaste lydelse 2003:679.

2 §* *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 1979:1161.]*

* Senaste lydelse 1977:1076.

3 §* Skatteverket ska senast den 8 mars till kommuner och landsting redovisa den skatt för det föregående året som tillkommer kommunen eller landstinget. Regeringen meddelar närmare föreskrifter om sådan redovisning.

Skatteverket ska senast den 10 september varje år lämna kommuner och landsting uppgift om den beräknade sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsten som avses i 1 § första stycket.

Skatteverket ska i fråga om avgifter till trossamfund lämna redovisning och uppgifter motsvarande dem som anges i första och andra styckena till Svenska kyrkan och andra registrerade trossamfund, som enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund har beviljats statlig hjälp med att ta in avgifterna. Skatteverket ska lämna motsvarande redovisning och uppgifter i fråga om begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) till den församling, kyrkliga samfällighet eller kommun som är huvudman för begravningsverksamheten.

Skatteverket ska till kommuner lämna motsvarande redovisning som anges i första stycket i fråga om fastighetsavgiftsmedel. Senast samma dag ska Skatteverket till kommuner också lämna uppgift om de sammanlagda fastighetsavgifterna i kommunen enligt Skatteverkets senaste beslut vid årlig taxering enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) *Lag 2007:1414, som trätt i kraft den 1 januari 2008. Bestämmelserna i 3 § fjärde stycket tillämpas första gången i fråga om Skatteverkets redovisning för fastighetsavgiftsmedel som tillkommer kommuner 2008 och i övrigt för fastighetsavgifter för 2008.*

* Senaste lydelse 2003:679.

3 a §* När en kommun eller ett landsting har fastställt budgeten, skall kommunstyrelsen respektive landstingsstyrelsen genast underrätta Skatteverket om den skattesats som har bestämts för det följande året.

Om skattesatsen inte har fastställts före oktober månads utgång, skall styrelsen genast underrätta Skatteverket om styrelsens förslag till skattesats. Har någon annan skattesats än den föreslagna fastställts, skall styrelsen genast underrätta Skatteverket om den fastställda skattesatsen. Om budgeten inte har fastställts före november månads utgång, skall, så snart skattesatsen för den preliminära skatten har fastställts, Skatteverket underrättas om skattesatsen.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller även underrättelse om avgiftssats enligt begravningslagen (1990:1144). *Lag 2003:679, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1999:298.

3 b §* [*Paragrafen upphävd genom lag 1999:298*]

* Senaste lydelse 1992:341

4 §* Det som sägs i denna paragraf om kommun och kommunalskattemedel tillämpas också i fråga om landsting och landstingsskattemedel samt kommuns begravningsavgiftsmedel. I fråga om slutavräkning av begravningsavgiftsmedel gäller dock i stället bestämmelserna i sjätte stycket.

En kommun har rätt att under visst år (beskattningsåret) av staten uppbära preliminära kommunalskattemedel med ett belopp som motsvarar produkten av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna i kommunen enligt Skatteverkets beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i fråga om kommunal inkomstskatt (skatteunderlaget) året före beskattningsåret, den skattesats som har beslutats för beskattningsåret och de uppräkningsfaktorer enligt tredje stycket som har fastställts senast i september året före beskattningsåret. En kommun har också rätt att under visst år (avgiftsåret) av staten uppbära fastighetsavgiftsmedel med belopp som motsvarar vad kommunen haft rätt att uppbära i sådana medel närmast föregående år med justering för skillnaden mellan de sammanlagda fastighetsavgifterna i kommunen enligt Skatteverkets

beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen året före avgiftsåret och motsvarande summa andra året före avgiftsåret.

Senast i september varje år ska regeringen, eller den myndighet regeringen bestämmer, fastställa två uppräkningsfaktorer som ska svara mot den uppskattade procentuella förändringen av skatteunderlaget i riket. Den ena ska avse förändringen mellan andra och första året före beskattningsåret. Den andra ska avse förändringen mellan året före beskattningsåret och beskattningsåret. Under år då riksdagsval hålls i september, får regeringen dock ändra redan fastställda uppräkningsfaktorer. Detta ska ske senast en vecka efter att regeringen avlämnat budgetpropositionen.

Innan Skatteverket betalar ut kommunalskattemedel och fastighetsavgiftsmedel till kommunerna ska avräkning och tillägg för bidrag göras enligt 19 § lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning och 6 § lagen (2008:342) om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade. Vidare ska avräkning göras enligt 62 kap. 10 § skatteförfarandelagen. Det belopp som framkommer ska betalas ut med en tolfedel per månad den tredje vardagen räknat från den 17 i månaden, varvid dag som enligt 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid jämföras med allmän helgdag inte ska medräknas. Är kommunens fordran inte uträknad vid utbetalningstillfällena i månaderna januari och februari, ska utbetalningarna dessa månader grundas på samma belopp som utbetalningen i december månad det föregående året. När särskilda skäl föranleder det får Skatteverket dock förordna att utbetalningen ska grundas på ett annat belopp. Om något av de belopp som utbetalningen i månaderna januari, februari och mars grundats på inte motsvarar en tolfedel av kommunens fordran, ska den jämkning som föranleds av detta ske i fråga om utbetalningen i april eller, om det är fråga om ett större belopp, fördelas på utbetalningarna i april, maj och juni månader.

En slutavräkning av kommunalskattemedlen ska ske när besluten om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen under året efter beskattningsåret har fattats. Därvid ska en kommun som inte ingår i ett landsting behandlas som om den även utgjorde ett landsting. Produkten av skatteunderlaget enligt besluten om slutlig skatt och den skattesats som har beslutats för beskattningsåret utgör de slutliga kommunalskattemedlen. Om summan av dessa överstiger summan av de preliminära kommunalskattemedlen enligt andra stycket ska skillnaden betalas ut till kommunerna med ett enhetligt belopp per invånare den 1 november året före beskattningsåret. I motsatt fall ska skillnaden återbetalas av kommunerna med ett enhetligt belopp per invånare den 1 november året före beskattningsåret. Utbetalning eller återbetalning ska göras i januari andra året efter beskattningsåret.

En slutavräkning av kommunens begravningsavgiftsmedel ska ske när besluten om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen under året efter beskattningsåret har fattats. Produkten av skatteunderlaget enligt besluten om slutlig skatt och den avgiftssats för begravningsavgiften som har beslutats för beskattningsåret utgör de slutliga begravningsavgiftsmedlen. Om dessa överstiger de prelimi-

nära begravningsavgiftsmedlen enligt andra stycket ska skillnaden betalas ut till kommunen. I motsatt fall ska skillnaden återbetalas av kommunen. Utbetalning eller återbetalning ska göras i januari andra året efter beskattningsåret. *Lag 2011:1300, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för 2013 och tidigare års taxeringar. Vid beräkning av fastighetsavgiftsmedel för avgiftsåret 2015 ska Skatteverkets beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) vid årlig taxering anses som beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244).*

* Senaste lydelse 2008:343.

4 a §* Ett registrerat trossamfund som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund är berättigat att under visst år (avgiftsåret) av staten uppbära avgift som avses i den lagen med belopp som motsvarar vad som skulle utgå på grundval av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna för de avgiftsskyldiga i trossamfundet enligt Skatteverkets beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) som fattades året före avgiftsåret, beräknat efter den eller de avgiftssatser som har bestämts för andra året före avgiftsåret.

Trossamfund som avses i första stycket är berättigat att under ett visst år av staten såsom förskott uppbära ett belopp som motsvarar produkten av den eller de avgiftssatser som har beslutats för året och de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomster, som enligt Skatteverkets beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen som fattades det föregående året i fråga om kommunal inkomstskatt, har påförts de avgiftsskyldiga. Förskottet avräknas mot de avgifter, som trossamfundet har rätt att uppbära av staten på grundval av besluten om slutlig skatt under året efter det, då förskottet enligt bestämmelserna i nästföljande stycke utanordnas.

Belopp, som vid ingången av ett år utgör trossamfundets fordran hos staten enligt denna paragraf ska Skatteverket under samma år utanordna till trossamfundet med en tolfedel per månad den tredje vardagen räknat från den 17 i månaden, varvid vardag som enligt 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid jämsställs med allmän helgdag inte ska medräknas. Är trossamfundets fordran inte uträknad vid utbetalningstillfällena i månaderna januari och februari, ska vid dessa tillfällen utbetalas samma belopp som har utbetalats i december månad det föregående året. När särskilda skäl föranleder det får Skatteverket dock förordna att utbetalning ska ske med annat belopp. Om något av de belopp som utbetalades i månaderna januari och februari inte motsvarar en tolfedel av trossamfundets fordran, ska den jämkning som föranleds härav ske i fråga om det belopp, som utbetalas i mars månad.

Vad som har sagts om avgift till registrerat trossamfund tillämpas på motsvarande sätt i fråga om begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte enligt 3 § lagen om avgift till registrerat trossamfund ska räknas in i kyrkoavgiften. Det som sägs om trossamfund ska dock i stället gälla den församling eller kyrkliga samfäl-

lighet som är huvudman för begravningsverksamheten. *Lag 2011:1300, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för 2013 och tidigare års taxeringar. Vid beräkning av fastighetsavgiftsmedel för avgiftsåret 2015 ska Skatteverkets beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) vid årlig taxering anses som beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Sådant förskott som avses i 4 a § andra stycket för åren 2013 och 2014 avräknas med tillämpning av 4 a § andra stycket i dess nya lydelse.*

* Senaste lydelse 2003:679.

5 §* Finner Skatteverket på grund av anmärkning eller eljest att av verket meddelat beslut enligt denna lag blivit uppenbart oriktigt till följd av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende, skall verket meddela beslut om rättelse. *Lag 2003:679, som trätt i kraft den 1 januari 2004. Rättelse av skattemyndighets beslut skall efter ikraftträdandet göras av Skatteverket.*

* Senaste lydelse 1999:298.

6 §* Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen. *Lag 2003:679, som trätt i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1999:298.

Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel för 2012; (SFS 2011:1044)

29 september 2011

Regeringen föreskriver att följande uppräkningsfaktorer ska användas vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel för 2012 enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Inkomstår	Uppräkningsfaktor
2011	1,023
2012	1,033

Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel för 2011; (SFS 2010:1137)

30 september 2010

Regeringen föreskriver att följande uppräkningsfaktorer skall användas vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel för 2011 enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Inkomstår	Uppräkningsfaktor
2010	1,019
2011	1,011

Lag om utdebitering och utbetalning av skatt vid ändring i rikets indelning i kommuner och lands- ting* (SFS 1979:417)

31 maj 1979

Prop. 1978/79:157, KU40, rskr. 363

* Rubriken ändrad genom lag 1999:1246

1 §* Om en kommuns område ändras vid ingången av ett år, skall vid bestämmande av skattesatsen för kommunens uttag av skatt för detta år enligt 1 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna beräknas med hänsyn tagen till indelningsändringen. Motsvarande skall gälla när en ny kommun bildas. *Lag 1999:1246, som trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången i fråga om 2002 års taxering.*

* Senaste lydelse 1992:1588.

2 §* Om en kommuns område har ändrats eller en ny kommun bildats skall från och med det beskattningsår då indelningsändringen träder i kraft preliminära kommunalskatte medel enligt 4 § andra stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m., när det är möjligt, beräknas med hänsyn tagen till den förändring av skatteunderlaget i kommunen som indelningsändringen medfört. I andra fall skall medlen beräknas med hänsyn tagen till den förändring av invånarantalet i kommunen som indelningsändringen medfört. *Lag 1995:1520, som trätt i kraft den 1 januari 1996. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas i fråga om slutavräkning av kommunalskatte medel för år 1995 och tidigare år samt i fråga om församlingsskatt.*

* Senaste lydelse 1994:1985.

3 §* I fråga om ett område som har överförts från en kommun till en annan ska vid avräkning av preliminära kommunalskatte medel som beräknats på grundval av besluten om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) under året innan indelningsändringen träder i kraft och det följande året fordran hos eller skuld till staten påföras den kommun till vilken området har hört enligt den äldre indelningen.

Om en kommun har delats, ska en sådan fordran eller skuld påföras kommunerna enligt den nya indelningen i förhållande till de olika delarnas andel av skatteunderlaget i den odelade kommunen under det år besluten om slutlig skatt avser.

En fordran eller skuld, som avser en kommun som har lagts samman med en annan kommun, ska påföras den kommun som bildats genom sammanläggningen. *Lag 2011:1308, som trätt i kraft den*

Kommunal utdebitering av skatt vid ändring i rikets indelning, lag 269

1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för 2013 och tidigare års taxeringar.

* Senaste lydelse 1995:1520.

4 §* Vad som har sagts i denna lag om kommun och kommunalskatt skall gälla också för landsting och landstingskatt. Bestämmelserna i 1 § skall gälla också för begravningsavgift som skall betalas till kommun enligt begravningslagen (1990:1144). *Lag 1999:299, som trätt i kraft den 1 oktober 1999. Äldre bestämmelser skall fortfarande gälla i fråga om församlingsskatt avseende 2000 och tidigare års taxeringar.*

* Senaste lydelse 1995:1520.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1979, då förordningen (1948:766) angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal eller ecklesiastik indelning m.m. skall upphöra att gälla.

Kungörelse med vissa föreskrifter angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal indelning, m.m. (SFS 1950:431)

29 juni 1950

1 §* [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2003:898.]

* Senaste lydelse 1998:1724.

2 §* [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1993:1197.]

* Senaste lydelse 1992:1671.

3 §* Om en del av en kommun genom ändring i den kommunala indelningen överförs till en annan kommun, bildar en egen kommun eller ingår i en nybildad kommun, har kommunstyrelsen i den kommun, till vilken kommundelen hör enligt den nya indelningen, att från den motsvarande myndigheten i den förstnämnda kommunen på begäran erhålla de till denna myndighet överlämnade uppgifterna från Skatteverkets beskattningsdatabas och förvaltningsrättens domar angående ändring av taxering av fastighet för året närmast före det, då indelningsändringen träder i kraft.

Vad i första stycket sägs skall tillämpas också om en kommun i sin helhet införlivas med en annan kommun eller ingår i en nybildad kommun. *Förordning 2009:873, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:898.

4 §* [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 1990:1242.]

* Senaste lydelse 1966:581.

5 §* Om en del av en kommun genom ändring i den kommunala indelningen överförs till en annan kommun, bildar en egen kommun eller ingår i en nybildad kommun i annat län, ska Skatteverket, så snart det kan ske, tillställa kommunstyrelsen i den kommun till vilken kommundelen hör enligt den nya indelningen uppgift om de sammanlagda beskattningsbara förvärsinkomsterna i kommundelen i besluten om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförarandelagen (2011:1244) året innan indelningsändringen träder ikraft.

Det som sägs i första stycket angående uppgift om de sammanlagda beskattningsbara förvärsinkomsterna i besluten om slutlig skatt året innan indelningsändringen träder i kraft, gäller också om en annan kommun i sin helhet införlivas med en annan kommun eller ingår i en nybildad kommun. *Förordning 2011:1437 som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för 2013 och tidigare års taxeringar.*

Debitering vid ändring i kommunal utdelning, kungörelse 271

* Senaste lydelse 2003:898.

6 §* Skatteverket skall också i andra fall än som sägs i 5 § på begäran av kommunstyrelse lämna uppgift om de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna eller annan uppgift som är tillgänglig för verket om kommun som berörs av ändring i kommunal indelning. *Förordning 2003:898 om trätt i kraft den 1 januari 2003.*

* Senaste lydelse 2000:855.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 augusti 1950.

Lag om utjämnning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade (SFS 2008:342)

22 maj 2008

Prop. 2007/08:88, bet. 2007/08:FiU26, rskr. 2007/08:186

Inledande bestämmelse

1 §* Denna lag innehåller bestämmelser om utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och bestämmelserna i socialförsäkringsbalken om assistansersättning. *Lag 2010:1303, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2008:342

Beräkning av bidrag och avgifter

2 §* För varje kommun beräknas en standardkostnad för

1. insatser enligt 9 § 2–8 och 10 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade,
2. bostad med särskild service för vuxna, och
3. den ersättning varje kommun betalar till Försäkringskassan enligt 51 kap. 22 och 23 §§ socialförsäkringsbalken.

Om en person har beviljats både insatsen biträde av personlig assistent eller ekonomiskt stöd till skäliga kostnader för sådan assistans och insatsen bostad med särskild service för vuxna, ska endast sistnämnda insats ingå i beräkningen.

Med standardkostnad avses en för varje kommun beräknad teoretisk kostnad för de insatser och den ersättning som anges i första stycket. *Lag 2010:1303, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2008:342

3 § En kommun vars standardkostnad per invånare överstiger den för landet genomsnittliga standardkostnaden per invånare har rätt till ett bidrag som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med antalet invånare i kommunen den 1 november året före det år bidraget ska lämnas (utjämningsåret).

En kommun vars standardkostnad per invånare understiger den för landet genomsnittliga standardkostnaden per invånare ska betala en avgift som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med antalet invånare i kommunen den 1 november året före utjämningsåret.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om beräkningen av bidraget och avgiften.

4 § Bidrag och avgifter beräknas på grundval av den indelning av kommuner som gäller vid början av utjämningsåret.

Hur bidrag och avgift fastställs m.m.

5 § Skatteverket beslutar senast den 20 januari under utjämningsåret preliminärt om bidrag respektive avgift för varje kommun.

En kommun får senast den 15 februari under utjämningsåret till Skatteverket påtala brister och oriktiga uppgifter i underlaget för beslutet.

Skatteverket fastställer bidrag respektive avgift för varje kommun senast den 15 april under utjämningsåret.

6 § Bidrag och avgift ska betalas respektive avräknas i samband med och på motsvarande sätt som vid utbetalning av kommunalskattemedel enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Överklagande

7 § Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

Vid prövningen av ett beslut enligt 5 § tredje stycket får sådana fel och brister i underlaget för beslutet som har påtalats först efter den tidpunkt som anges i 5 § andra stycket, beaktas endast om det finns synnerliga skäl.

Övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

2. Genom lagen upphävs

a) lagen (2003:886) om utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, och

b) lagen (2003:887) om utjämningsbidrag till kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.

3. De upphävda lagarna gäller fortfarande i fråga om bidrag och avgifter för år 2008 och tidigare år.

4. En kommun vars bidrag minskar eller avgift ökar med mer än 200 kronor per invånare år 2008 enligt de lagar som upphävs genom denna lag jämfört med en kommuns bidrag respektive avgift enligt 2–4 §§ om dessa bestämmelser skulle ha gällt för år 2008, har rätt till ett tillfälligt införandebidrag under år 2009 motsvarande det belopp som överstiger 200 kronor per invånare.

Förordning om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade (SFS 2008:776)

25 september 2008

Allmänna bestämmelser

1 § Statistiska centralbyrån ska varje utjämningsår för varje kommun beräkna

1. standardkostnad enligt 2 § lagen (2008:342) om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade, och

2. utjämningsbidrag och utjämningsavgift enligt 3 § lagen om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade.

Om summan av samtliga bidrag inte motsvarar summan av samtliga avgifter för kommunerna, ska en nivåjustering göras som motsvarar skillnaden. För samtliga kommuner görs ett avdrag eller tillägg med ett enhetligt belopp per invånare, som beräknas så att summan av avgifterna motsvarar summan av bidragen.

2 § Standardkostnaden ska beräknas utifrån befolkningsuppgifter per den 1 november året före utjämningsåret och anges i kronor per invånare. Standardkostnaden ska beräknas i utjämningsårets prisnivå utifrån en prognostiserad utveckling av nettoprisindex.

3 §* Underlag för beräkningar av standardkostnaden ska utgöras av Statistiska centralbyråns räkenskapssammandrag, Socialstyrelsens individ- och insatsstatistik (mikrostatistik) för insatser enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och Försäkringskassans statistik om antalet beslut om assistansersättning enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken, två år före utjämningsåret. *Förordning 2010:1338, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om underlag för beräkningar av standardkostnaden beträffande sådana uppgifter om assistansersättning och ersättning till Försäkringskassan som avses i 3 § och 4 § första stycket sista meningen i deras nya lydelse. Detta gäller dock endast till och med utjämningsåret 2012.*

* Senaste lydelse 2008:776

Beräkning av standardkostnad

4 §* En kommuns standardkostnad ska beräknas enligt följande. Antalet personer i kommunen med verkställda beslut om insatser enligt 9 § 2–8 och 10 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och insatsen bostad med särskild service för vuxna enligt 9 § 9 samma lag samt antalet personer som beviljats personlig assistans enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken, multipliceras med den enligt 5 § beräknade genomsnittliga kostnaden per insats i landet, varefter produkterna summeras. För personer i kommunen med verk-

ställda beslut avseende både insatsen personlig assistans enligt 9 § 2 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade och insatsen bostad med särskild service för vuxna enligt 9 § 9 samma lag, ska endast kostnaden för den sistnämnda insatsen ingå i beräkningen. Till summan adderas kommunens ersättning till Försäkringskassan enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken enligt räkenskapssammandraget.

Den enligt första stycket beräknade kostnaden multipliceras med det personalkostnadsindex som beräknats enligt 6 §. Produkten multipliceras med nettoprisindex och en korrigeringsfaktor. Den erhållna produkten divideras slutligen med antalet invånare i kommunen, varvid kommunens standardkostnad är beräknad. *Förordning 2010:1338, som trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om underlag för beräkningar av standardkostnaden beträffande sådana uppgifter om assistansersättning och ersättning till Försäkringskassan som avses i 3 § och 4 § första stycket sista meningen i deras nya lydelse. Detta gäller dock endast till och med utjämningsåret 2012.*

* Senaste lydelse 2008:776

5 §* Den genomsnittliga kostnaden per insats enligt 4 § ska beräknas enligt följande.

Genomsnittskostnaden för daglig verksamhet framgår direkt av räkenskapssammandraget och mikrostatistiken. De övriga insatserna beräknas utifrån skattningar baserade på kostnader för bostad med särskild service, personlig assistans och övriga insatser, vilka också framgår av räkenskapssammandraget.

Beträffande boende enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade ska följande gälla. Genomsnittskostnaden för bostad med särskild service för vuxna ska utgöra ett riktvärde för övriga boendeformer. Bostad med särskild service för barn och ungdomar ska motsvara 125 procent och barn i familjehem 45 procent av riktvärdet.

Genomsnittskostnaden för personlig assistans enligt lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade ska utgöra ett riktvärde för personlig assistans enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken. Personlig assistans enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken ska motsvara 50 procent av riktvärdet.

För övriga insatser ska följande gälla. Genomsnittskostnaden för insatsen korttidsvistelse ska utgöra ett riktvärde för följande insatser. Korttidstillsyn ska motsvara 55 procent, avlösarservice 25 procent, led-sagarservice 25 procent och kontaktperson 10 procent av riktvärdet.

Den genomsnittliga kostnaden per insats ska uppdateras årligen. *Förordning 2010:1338, som trätt i kraft den 1 januari 2011.*

* Senaste lydelse 2008:776

6 §* Personalkostnadsindexet beräknas dels utifrån kostnadsuppgifter från räkenskapssammandraget 2010, dels utifrån den kostnad som beräknats enligt 4 § första stycket. Beräkningen görs på följande sätt.

276 Utjämningsbidrag för stöd och service ..., förordning

Ett belopp motsvarande 70 procent av skillnaden mellan en beräknad personalkostnad per kommun för år 2010 och den personalkostnad som ingår i den i första stycket sistnämnda kostnaden, adderas till sistnämnda kostnad. Den erhållna summan divideras med den i första stycket sistnämnda kostnaden. *Förordning 2011:1137, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2010:1338.

7 § För beräkningarna gäller i övrigt de beräkningsmetoder och närmare detaljer som anges i bilagan till denna förordning.

Uppgiftslämnande

8 § Statistiska centralbyrån ska senast den 1 oktober året före utjämningsåret lämna uppgift till varje kommun om preliminära bidrag och avgifter enligt 3 § lagen (2008:342) om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade.

9 § Statistiska centralbyrån ska senast den 10 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter som beräknats enligt denna förordning.

Verkställighetsföreskrifter

10 § Statistiska centralbyrån får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009. Genom förordningen upphävs förordningen (2004:9) om utjämningsbidrag till och utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.

2. Den upphävda förordningen gäller fortfarande i fråga om bidrag och avgifter för år 2008 och tidigare år.

Bilaga

Beräkningsmetoder och närmare detaljer för kostnadsutjämnningen

Befolkningsuppgifter

Befolkningsuppgifter hämtas från Statistiska centralbyråns (SCB) befolkningsstatistik.

Nettoprisindex

Uppräkning till utjämningsårets kostnadsnivå sker med hjälp av utvecklingen av nettoprisindex. Som genomsnittlig procentuell föränd-

ring i nettoprisindex för respektive år används följande: 2011 (2,0) och 2012 (0,9).

Genomsnittskostnaden

Genomsnittskostnaden per insats i landet beräknas enligt följande formel:

Boendeformer

Vuxna = nettokostnader från rad 5131 enligt räkenskapsammandraget / (antal beslut om bostad med särskild service för vuxna enligt 9 § 9 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade + antal beslut om boende enligt 9 § 8 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 1,25 + antal beslut om familjehem enligt 9 § 8 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,45).

Barn = genomsnittskostnaden för vuxna x 1,25.

Barn i familjehem = genomsnittskostnaden för vuxna x 0,45.

Personlig assistans

Personlig assistans enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade = nettokostnader från rad 5133 enligt räkenskapsammandraget / (antal beslut enligt 9 § 2 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade + antal beslut enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken x 0,50).

Personlig assistans enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken = genomsnittskostnaden för personlig assistans enligt lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,50.

Daglig verksamhet

Daglig verksamhet = nettokostnader från rad 5135 enligt räkenskapsammandraget / antal beslut enligt 9 § 10 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.

Övriga insatser

Korttidsvistelse = nettokostnader från rad 5139 enligt räkenskapsammandraget / (antal beslut enligt 9 § 6 lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade + antal beslut enligt 9 § 7 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,55 + antal beslut enligt 9 § 5 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,25 + antal beslut enligt 9 § 3 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,25 + antal beslut enligt 9 § 4 lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade x 0,10).

Korttidstillsyn = genomsnittskostnaden för korttidsvistelse x 0,55.

Avlösarservice = genomsnittskostnaden för korttidsvistelse x 0,25.

Ledsagarservice = genomsnittskostnaden för korttidsvistelse x 0,25.

Kontaktperson = genomsnittskostnaden för korttidsvistelse x 0,10.

Standardkostnadsberäkning

Den första delen av standardkostnaden beräknas enligt följande formel: $S = BV \times bv + BB \times bb + FH \times fh + DV \times dv + KV \times kv + KT \times kt + AS \times as + LS \times ls + KP \times kp + PAK \times pak + PAF \times paf + FK$, där förkortningar förklaras som

S = standardkostnad,

BV = bostad med särskild service för vuxna,

bv = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

BB = bostad med särskild service för barn och ungdomar,

bb = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

FH = boende i familjehem,

fh = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

DV = daglig verksamhet,

dv = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

KV = korttidsvistelse utanför det egna hemmet,

kv = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

KT = korttidstillsyn för skolungdomar över 12 år,

kt = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

AS = avlösarservice i hemmet,

as = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

LS = ledsagarservice,

ls = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

KP = biträde av kontaktperson,

kp = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

PAK = biträde av personlig assistent beslutad av kommunen enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade exklusive personer med både sådan insats och insatsen bostad med särskild service för vuxna,

pak = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

PAF = biträde av personlig assistent beslutad av Försäkringskassan enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken,

paf = genomsnittskostnad för ovanstående insats,

FK = kommunens ersättning till Försäkringskassan enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken.

Personalkostnadsindex (PK-IX)

Personalkostnadsindexets beräkning

A = Externa löner.

B = Entreprenad och köp av verksamhet.

C = Interna köp och övriga interna kostnader.

D = Internt fördelade kostnader enligt kommunnyckeln.

E = Internt fördelade kostnader enligt SCB-nyckeln.

F = Interna intäkter.

G = Ersättning från Försäkringskassan enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken.

H = Ersättning till Försäkringskassan enligt 51 kap. socialförsäkringsbalken.

J = Försäljning av verksamhet till andra kommuner.
S = Standardkostnad enligt tidigare beräkning.

Beräknade personalkostnader

Lönekostnader inklusive personalomkostnadspålägg (PO-pålägg) för anställda som är 26 till 64 år 2010 enligt Sveriges Kommuner och Landstings cirkulär 10:80.

Tillkommer 85 procent av köp av verksamhet, övriga interna kostnader, internt fördelade kostnader.

Avgår 85 procent av ersättning från Försäkringskassan, försäljning till andra kommuner, interna intäkter.

Tillkommer kommunens beräknade personalkostnad för köpta verksamheter avseende personlig assistans.

Steg 1

Lönekostnaden (A) x PO-pålägg + 0,85 x (B+C+D+E) - 0,85 x (F+G+J) + 0,85 x 0,20 x ((H/0,20) - G) = beräknade personalkostnader.

Steg 2

Personalkostnader ingående i den första delen av den beräknade standardkostnaden beräknas utgöra 85 procent = 0,85 x S.

Steg 3

Mellanskillnaden av steg 1 och steg 2 av överskjutande personalkostnader ersätts med 70 procent = (Lönekostnaden (A) x PO-pålägg + 0,85 x (B+C+D+E) - 0,85 x (F+G+J) + 0,85 x 0,20 x ((H/0,20) - G) - (0,85 x S)) x 0,7.

Indexet erhålls genom att standardkostnaden adderas med värdet av steg 3 dividerat med standardkostnaden = (S + steg 3) / S.

Slutlig standardkostnad

Den slutliga standardkostnaden erhålls genom att den ursprungliga standardkostnaden multipliceras med personalkostnadsindex. Produkten multipliceras därefter med nettoprisindex och en korrigeringsfaktor för att summan av standardkostnaderna, inklusive personalkostnadsindex, efter uppräkningsindex ska överensstämma med kommunernas sammanlagda nettokostnader, uppräknade till utjämningsårets prisnivå. Produkten divideras med antalet invånare = S x PK-IX x nettoprisindex x korrigeringsfaktorn / antalet invånare i kommunen.

Lag om kommunalekonomisk utjämning (SFS 2004:773)

28 oktober 2004

Prop. 2003/04:155, bet. 2004/05FiU7, rskr. 2004/05:13

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om inkomst- och kostnadsutjämning för kommuner och landsting.

Lagen innehåller även bestämmelser om strukturbidrag och införandebidrag samt om regleringsbidrag och regleringsavgift.

2 § Med landsting avses i denna lag även kommuner som inte ingår i ett landsting.

3 §* I denna lag används följande termer i den betydelse som anges här.

Utjämningsår: Det år bidrag eller avgift ska betalas.

Uppräknat skatteunderlag: De sammanlagda beskattningsbara inkomsterna för en kommun eller ett landsting enligt Skatteverkets beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i fråga om kommunal inkomstskatt året före utjämningsåret, uppräknade med uppräkningsfaktorerna enligt 4 § tredje stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Uppräknad medelskattkraft: Summan av de uppräknade skatteunderlagen för hela landet dividerad med antalet invånare i landet den 1 november året före utjämningsåret.

Skatteutjämningsunderlag: Den uppräknade medelskattkraften multiplicerad med antalet folkbokförda invånare i kommunen respektive landstinget den 1 november året före utjämningsåret uppräknad med den procentsats som anges i 4 §.

Medelskattesats: Varje kommuns och landstings skatteunderlag multiplicerad med dess skattesats varefter summan av de beräknade beloppen divideras med skatteunderlaget i landet. Skatteunderlaget och skattesatsen för kommuner som inte ingår i ett landsting undantas från denna beräkning.

Standardkostnad: En för varje kommun eller landsting beräknad teoretisk kostnad för var och en av de verksamheter och kostnadslag som anges i 8 §, varvid kostnaden beräknas med utgångspunkt i faktorer som är av särskild betydelse för att belysa strukturella förhållanden.

Strukturkostnad: Summan av standardkostnaderna för en kommun eller ett landsting.

Bidragsminskning: En bidragsminskning föreligger i den mån nettot av en kommuns eller ett landstings bidrag och avgifter år 2004 enligt de lagar som upphävs genom denna lag ökat med ett enhetligt belopp per invånare, 333 kronor för kommuner och 139 kronor för landsting, är större än nettot av en kommuns eller ett landstings bidrag och

avgifter enligt 5, 6, 9, 10 §§, 11 § andra stycket, 12 § andra stycket, 15 och 16 §§, om dessa bestämmelser skulle ha gällt för år 2004. *Lag 2011:1409, som trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för 2013 och tidigare års taxeringar.*

*Senaste lydelse 2004:773

Inkomstutjämning

4 §* Vid beräkning av skatteutjämningsunderlaget för en kommun och för ett landsting ska procentsatsen vara 115 procent. *Lag 2011:1097, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2004:773.

5 § En kommun eller ett landsting vars skatteutjämningsunderlag är högre än det uppräknade skatteunderlaget har rätt till ett inkomstutjämningsbidrag som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med den skattesats som fastställs enligt 7 §.

6 § En kommun eller ett landsting vars skatteutjämningsunderlag är lägre än det uppräknade skatteunderlaget skall betala en inkomstutjämningsavgift som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med den skattesats som fastställs enligt 7 §.

7 § Regeringen fastställer för varje län de skattesatser (länsvisa skattesatser) som skall tillämpas vid beräkning av bidrag enligt 5 § och avgifter enligt 6 §.

De länsvisa skattesatserna skall för bidragsberättigade kommuner fastställas utifrån 95 procent av medelskattesatsen år 2003 och för bidragsberättigade landsting utifrån 90 procent av medelskattesatsen samma år. För avgiftsskyldiga kommuner och landsting skall de länsvisa skattesatserna i stället fastställas utifrån 85 procent av medelskattesatsen år 2003.

Vid fastställandet av de länsvisa skattesatserna skall hänsyn tas till skatteväxlingar mellan kommuner och landsting i respektive län från och med år 1991.

Kostnadsutjämning

8 §* För varje kommun beräknas standardkostnaden för

1. förskola, fritidshem och sådan pedagogisk verksamhet som avses i 25 kap. skollagen (2010:800),
2. förskoleklass och grundskola,
3. gymnasieskola,
4. individ- och familjeomsorg,
5. barn och ungdomar med utländsk bakgrund,
6. äldreomsorg,
7. befolkningsförändringar,
8. bebyggelsestruktur, och
9. löner.

För varje landsting beräknas standardkostnaden för

1. hälso- och sjukvård,
2. befolkningsförändringar, och
3. löner.

En standardkostnad beräknas också för kollektivtrafik. Kostnaden fördelas mellan kommuner och landsting enligt bestämmelser som regeringen meddelar. *Lag 2010:1043, som träder i kraft den 1 juli 2011.*

* Senaste lydelse 2007:655.

9 § En kommun eller ett landsting vars strukturkostnad per invånare överstiger den för landet genomsnittliga strukturkostnaden per invånare har rätt till ett kostnadsutjämningsbidrag som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med antalet invånare i kommunen eller landstinget.

10 § En kommun eller ett landsting vars strukturkostnad per invånare understiger den för landet genomsnittliga strukturkostnaden per invånare skall betala en kostnadsutjämningsavgift som motsvarar mellanskillnaden, multiplicerad med antalet invånare i kommunen eller landstinget.

Strukturbidrag

11 § En kommun har rätt till ett strukturbidrag enligt följande.

En kommun som år 2004 haft en beräknad standardkostnad för näringslivs- och sysselsättningsfrämjande åtgärder eller för svagt befolkningsunderlag har rätt till bidrag med motsvarande belopp.

En kommun som får en bidragsminskning som är större än 0,56 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005 har rätt till ett bidrag motsvarande denna del av minskningen.

12 § Ett landsting har rätt till ett strukturbidrag enligt följande.

Ett landsting som år 2004 haft en beräknad standardkostnad för små landsting har rätt till ett bidrag med motsvarande belopp.

Ett landsting som får en bidragsminskning som är större än 0,28 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005 har rätt till ett bidrag som motsvarar denna del av minskningen.

Införandebidrag

13 § En kommun som får en bidragsminskning har rätt till ett årligt införandebidrag för den del av bidragsminskningen som inte ersätts enligt 11 § tredje stycket och som överstiger 0,08 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005.

Införandebidraget skall därefter årligen minska med 0,08 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005 och utgå längst till och med år 2010.

14 § Ett landsting som får en bidragsminskning har rätt till ett årligt införandebidrag för den del av bidragsminskningen som inte ersätts enligt 12 § tredje stycket och som överstiger 0,04 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005.

Införandebidraget skall därefter årligen minska med 0,04 procent av det uppräknade skatteunderlaget år 2005 och utgå längst till och med år 2010.

Regleringsbidrag och regleringsavgift

15 § Om statens samlade utgifter för inkomstutjämningsbidrag, kostnadsutjämningsbidrag, strukturbidrag och införandebidrag, minskade med statens samlade inkomster från inkomstutjämningsavgifter och kostnadsutjämningsavgifter, är lägre än statens anslag för dessa bidrag, skall skillnaden fördelas till kommuner respektive landsting som regleringsbidrag, med ett enhetligt belopp per invånare i landet.

16 § Om statens samlade utgifter för inkomstutjämningsbidrag, kostnadsutjämningsbidrag, strukturbidrag och införandebidrag, minskade med statens samlade inkomster från inkomstutjämningsavgifter och kostnadsutjämningsavgifter, är högre än statens anslag för dessa bidrag, skall skillnaden betalas av kommuner respektive landsting i form av regleringsavgift, med ett enhetligt belopp per invånare i landet.

Gemensamma bestämmelser

17 § Avgifter och bidrag beräknas på grundval av antalet invånare i en kommun eller i ett landsting den 1 november året före utjämningsåret och den indelning av kommuner och landsting som gäller vid början av utjämningsåret.

18 § Skatteverket beslutar senast den 20 januari under utjämningsåret preliminärt om bidrag respektive avgifter för varje kommun och landsting.

En kommun eller ett landsting får senast den 15 februari under utjämningsåret till Skatteverket påtala brister och oriktiga uppgifter i underlaget för beslutet.

Skatteverket fastställer bidrag respektive avgifter för varje kommun och landsting senast den 15 april under utjämningsåret.

19 § Avgifter och bidrag enligt denna lag avräknas respektive betalas i samband med och på motsvarande sätt som vid utbetalning av kommunalskattemedel enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

20 § Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

Vid prövning av ett beslut enligt 18 § tredje stycket får sådana fel och brister i underlaget för beslutet som har påtalats först efter den

tidpunkt som anges i 18 § andra stycket, beaktas endast om det finns synnerliga skäl. *Lag 2005:804, som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

* Senaste lydelse 2004:773.

21 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om beräkningen av bidrag och avgifter enligt denna lag.

Övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Genom lagen upphävs

a) lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting,

b) lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting,

c) lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting, samt

d) lagen (1995:1517) om införande av lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting, lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting och lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting.

2. De upphävda lagarna gäller fortfarande i fråga om bidrag och avgifter för år 2004 och tidigare år.

Förordning om kommunalekonomisk utjämning (SFS 2004:881)

28 oktober 2004

Allmän bestämmelse

- 1 §** Statistiska centralbyrån skall varje utjämningsår beräkna
1. skatteutjämningsunderlag, standardkostnad och strukturkostnad enligt 3 § lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning,
 2. inkomstutjämningsbidrag enligt 5 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 3. inkomstutjämningsavgift enligt 6 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 4. kostnadsutjämningsbidrag enligt 9 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 5. kostnadsutjämningsavgift enligt 10 § lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 6. strukturbidrag enligt 11 och 12 §§ lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 7. införandebidrag enligt 13 och 14 §§ lagen om kommunalekonomisk utjämning,
 8. regleringsbidrag enligt 15 § lagen om kommunalekonomisk utjämning, och
 9. regleringsavgift enligt 16 § lagen om kommunalekonomisk utjämning.

Inkomstutjämning

2 §* Vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för kommuner och för landsting ska följande länsvisa skattesatser tillämpas.

Län	Kommuner	Landsting
Stockholms	19,03	10,05
Uppsala	19,14	9,94
Södermanlands	19,93	9,15
Östergötlands	18,68	10,40
Jönköpings	18,95	10,13
Kronobergs	20,16	8,92
Kalmar	20,36	8,72
Blekinge	19,24	9,84
Skåne	19,70	9,38
Hallands	19,28	9,80
Västra Götalands	19,41	9,67
Värmlands	20,45	8,63
Örebro	19,03	10,05
Västmanlands	20,19	8,89
Dalarnas	19,76	9,32

286 *Kommunalekonomisk utjämning, förordning*

Gävleborgs	19,09	9,99
Västernorrlands	20,74	8,34
Jämtlands	20,52	8,56
Västerbottens	20,35	8,73
Norrbottnens	20,23	8,85

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 19,60 procent vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för kommuner.

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 9,48 procent vid beräkning av inkomstutjämningsbidrag för landsting.
Förordning 201:1136, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

* Senaste lydelse 2010:1337.

3 §* Vid beräkning av inkomstutjämningsavgifter för kommuner och för landsting ska följande länsvisa skattesatser tillämpas.

Län	Kommuner	Landsting
Stockholms	16,96	9,53
Uppsala	17,07	9,42
Södermanlands	17,86	8,63
Östergötlands	16,61	9,88
Jönköpings	16,88	9,61
Kronobergs	18,09	8,40
Kalmar	18,29	8,20
Blekinge	17,17	9,32
Skåne	17,63	8,86
Hallands	17,21	9,28
Västra Götalands	17,34	9,15
Värmlands	18,38	8,11
Örebro	16,96	9,53
Västmanlands	18,12	8,37
Dalarnas	17,69	8,80
Gävleborgs	17,02	9,47
Västernorrlands	18,67	7,82
Jämtlands	18,45	8,04
Västerbottens	18,28	8,21
Norrbottnens	18,16	8,33

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 17,54 procent vid beräkning av inkomstutjämningsavgift för kommuner.

För en kommun som inte ingår i ett landsting är skattesatsen 8,95 procent vid beräkning av inkomstutjämningsavgift för landsting.
Förordning 2011:1136, som trätt i kraft den 1 januari 2012.

* Senaste lydelse 2010:1337.

4 § Inkomstutjämningsbidrag och inkomstutjämningsavgift anges i kronor per invånare i kommunen respektive landstinget och avrundas till närmaste hela krontal.

Kostnadsutjämning

Standardkostnad

5 § Standardkostnad skall beräknas utifrån befolkningsuppgifter per den 31 december två år före utjämningsåret, anges i kronor per invånare och avrundas till närmaste hela krontal. Standardkostnaden skall, utom i fråga om 13 och 15–19 §§, beräknas i utjämningsårets prisnivå utifrån den prognostiserade utvecklingen av nettoprisindex.

Kommuner

Förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet

6 §* En kommuns standardkostnad för förskola, fritidshem och sådan pedagogisk verksamhet som avses i 25 kap. skollagen (2010:800) beräknas genom att en ålderssättning multipliceras med ett volymindex och två korrigeringsfaktorer.

Ålderssättningen beräknas enligt följande. Andelen barn i kommunen delas in i följande åldersgrupper: 1–3, 4–5, 6 och 7–9 år. Andelen barn i kommunen i respektive åldersgrupp multipliceras med en genomsnittlig kostnad per barn i förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet i respektive åldersgrupp, varefter produkterna summeras.

Den enligt andra stycket beräknade ålderssättningen multipliceras med ett volymindex. Volymindex beräknas för kommunen utifrån föräldrarnas förvärvsfrekvens, kommunens skattekraft och befolkningstäthet. Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

Den första korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga ålderssättning som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet som anges i bilagan till denna förordning.

Den andra korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnad som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet som anges i bilagan till denna förordning. *Förordning 2011:680, som trätt i kraft den 1 juli 2011. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om underlaget för beräkningen av ålderssättningen enligt 6 § andra och fjärde styckena till och med utjämningsåret 2013.*

* Senaste lydelse 2004:881.

Förskoleklass och grundskola

7 § En kommuns standardkostnad för förskoleklass och grundskola beräknas genom att andelen barn i kommunen i åldersgrupperna 6 och 7–15 år multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per barn i respektive åldersgrupp i landet. Genomsnittskostnaden per barn i åldersgruppen 6 respektive 7–15 år beräknas utifrån den genomsnittliga standardkostnad för förskoleklassen respektive grundskolan som anges i bilagan till denna förordning.

För kostnader som avser modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk beräknas ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån andelen barn med utländsk bakgrund i åldersgruppen 7–15 år i kommunen multiplicerad med en genomsnittlig kostnad per barn i åldersgruppen 7–15 år i landet för modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk. Från detta tillägg görs avdrag för den genomsnittliga ersättningen per invånare för modersmålsundervisning och svenska som andraspråk.

Kommuner som har merkostnader för små skolor och skolskjutsar får ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån en teoretisk organisation av skolor i olika storlekar och kostnadsklasser, med elevernas geografiska spridning i kommunen åren 1997, 1999 och 2001 som grund. Samtliga kommuner får ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Gymnasieskola

8 § En kommuns standardkostnad för gymnasieskola beräknas genom att andelen ungdomar i kommunen i åldersgruppen 16–18 år multipliceras med den beräknade genomsnittskostnaden per invånare i den åldersgruppen i landet. Genomsnittskostnaden beräknas utifrån den genomsnittliga standardkostnad för gymnasieskolan som anges i bilagan till denna förordning.

Kommuner som har merkostnader för resor och inackordering av gymnasieelever får ett tillägg till den enligt första stycket beräknade kostnaden. Tillägget beräknas utifrån en teoretiskt bestämd placering av skolor med hänsyn till befolkningens bosättningsmönster år 2001 samt utifrån en beräknad kostnad för resor och inackordering. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Kommuner får ett tillägg till eller avdrag från den enligt första stycket beräknade kostnaden på grund av elevernas programval. Tillägget eller avdraget beräknas utifrån den genomsnittliga kostnaden två år före och tre år före utjämningsåret för de program som kommunens elever har valt.

Individ- och familjeomsorg

9 § En kommuns standardkostnad för individ- och familjeomsorg beräknas med hjälp av två modeller, en för barn- och ungdomsvård och en för ekonomiskt bistånd, missbrukarvård och övrig verksamhet.

10 § Kommunens standardkostnad för barn- och ungdomsvård beräknas utifrån

1. andelen barn till ensamstående föräldrar,
2. andelen barn med utländsk bakgrund,
3. andelen lagförda ungdomar, och
4. kommunens folkmängd.

Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

11 § Kommunens standardkostnad för ekonomiskt bistånd, missbrukarvård och övrig verksamhet beräknas utifrån

1. andelen ensamstående kvinnor med barn,
2. andelen flyktingar och övriga utrikes födda,
3. andelen arbetslösa utan arbetslöshetsersättning,
4. andelen män i åldersgruppen 25–64 år med låg inkomst, och
5. ett täthetsindex.

Värdena för respektive variabel multipliceras med de parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

12 § Standardkostnaderna för respektive modell multipliceras med en korrigeringsfaktor, varefter summan av produkterna bildar standardkostnaden för individ- och familjeomsorg. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnaden som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnaden för barn- och ungdomsvård respektive ekonomiskt bistånd, missbrukarvård och övrig verksamhet som anges i bilagan till denna förordning.

Barn och ungdomar med utländsk bakgrund

13 § En kommuns standardkostnad för barn och ungdomar med utländsk bakgrund beräknas utifrån andelen barn och ungdomar i åldern 0–19 år som är födda eller som har minst en förälder född utanför Norden och de länder som var medlemmar i EU år 2003.

Kommuner får ett tillägg på 75 kronor per invånare för varje procentenhet som andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund överstiger den genomsnittliga andelen för landet.

Äldreomsorg

14 § En kommuns standardkostnad för äldreomsorg beräknas enligt följande. En normkostnad beräknas per kön och civilstånd för var och en av åldersgrupperna 65–69, 70–74, 75–79, 80–84, 85–89 samt 90 år och äldre fördelade på födda inom och utanför Norden. Andelen

invånare i kommunen i respektive grupp multipliceras med kommunens normkostnad för gruppen, varefter produkterna summeras.

En kommuns normkostnad för respektive grupp beräknas genom att en genomsnittlig kostnad per person i landet fördelade på ålder, kön, civilstånd, yrkesbakgrund och födelseland multipliceras med antalet personer i kommunen i respektive grupp år 2002.

Summan av en kommuns totala normkostnad multipliceras med en korrigeringsfaktor, varefter produkten, efter tillägg och avdrag enligt fjärde stycket, utgör standardkostnaden för äldreomsorg. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnaden som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för äldreomsorg som anges i bilagan till denna förordning.

De glesbygdskommuner som anges i bilagan till denna förordning får ett tillägg på fem procent till den enligt första, andra och tredje styckena beräknade standardkostnaden. Ett tillägg ges för merkostnader för hemtjänst, som beräknas utifrån de äldres geografiska spridning i kommunen år 2001. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Befolkningsförändringar

15 § En kommuns merkostnader till följd av befolkningsförändringar beräknas för

1. kommuner vars befolkning under en tioårsperiod minskat med mer än två procent,

2. kommuner som under en femårsperiod haft en minskning av antalet barn och ungdomar i åldersgruppen 7–18 år, förutsatt att minskningen överstiger motsvarande minskning i landet med minst två procentenheter,

3. kommuner som under en femårsperiod haft en ökning av antalet barn och ungdomar i åldersgruppen 7–18 år, förutsatt att ökningen överstiger ökningen i landet med minst fem procentenheter, och

4. kommuner som under en fyraårsperiod haft en ökning av antalet invånare med i genomsnitt minst 1,2 procent per år och där folkmängden från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret ökat med minst 1,2 procent.

16 § Befolkningsminskning under en tioårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december tolv år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret. Skillnadens andel av befolkningen den 31 december tolv år före utjämningsåret utgör den procentuella befolkningsminskningen.

Den procentuella befolkningsminskningen under en tioårsperiod reduceras med två procentenheter och multipliceras med 100 kronor per invånare.

17 § Befolkningsminskning under en femårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 31 december sju år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret. Skillnadens andel av befolkningen den 31 december sju år före utjämningsåret utgör den procentuella befolkningsminskningen.

Den del av befolkningsminskningen under en femårsperiod i åldersgruppen 7–18 år som överstiger befolkningsminskningen i landet under samma period i åldersgruppen 7–18 år med två procentenheter multipliceras med 12 300 kronor per person. Har antalet personer i landet i åldersgruppen 7–18 år ökat under femårsperioden, skall den del av befolkningsminskningen i kommunen som överstiger två procentenheter multipliceras med 12 300 kronor per person.

18 § Befolkningsökning under en femårsperiod i åldersgruppen 7–18 år är skillnaden mellan befolkningen i den aktuella åldersgruppen den 31 december sju år före utjämningsåret och befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret.

Den del av befolkningsökningen under en femårsperiod i åldersgruppen 7–18 år som överstiger befolkningsökningen i landet under samma period i åldersgruppen 7–18 år med fem procentenheter multipliceras med 12 000 kronor per person. Har antalet personer i landet i åldersgruppen 7–18 år minskat under femårsperioden, skall den del av befolkningsökningen i kommunen som överstiger fem procentenheter multipliceras med 12 000 kronor per person.

19 §* Befolkningsökning under en fyraårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 1 november sex år före utjämningsåret och befolkningen den 1 november två år före utjämningsåret.

Den del av befolkningsökningen räknat i antalet personer från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret som överstiger 1,2 procent samt kommunens folkmängd den 1 november två år före utjämningsåret multipliceras med kommunens intäkter året före utjämningsåret dividerat med antalet invånare i kommunen. Kommunens intäkter året före utjämningsåret beräknas enligt anvisningar i bilagan till denna förordning. *Förordning 2005:810, som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

* Senaste lydelse 2004:881.

Bebyggelsestruktur

20 §* En kommuns standardkostnad för bebyggelsestruktur beräknas som summan av de beräknade standardkostnaderna i 2004 års kostnadsutjämning för gator och vägar, uppvärmningskostnader samt administration, resor och räddningstjänst och av standardkostnaden för byggkostnader som anges i bilagan till denna förordning.

Vid beräkningen av standardkostnaderna för gator och vägar samt administration, resor och räddningstjänst skall underlaget uppdateras enligt anvisningar i bilagan till denna förordning. *Förordning 2007:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

* Senaste lydelse 2004:881.

Löner

20 a § En kommuns standardkostnad för löner beräknas utifrån ett löneindex som är baserat på medellönen för kommunanställda i angränsande kommuner, köpeskillingen för småhus i kommunen och förvärvsarbetsgraden i kommunen. För kommuner med ett värde på löneindex som överstiger 100 beräknas ett tillägg motsvarande hälften av produkten av den del av löneindexet som överstiger 100 och en justerad lönekostnad. Samtliga kommuner får därefter ett invånarbaserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

En kommuns justerade lönekostnad beräknas på följande sätt. Kommunens standardkostnad för förskoleverksamhet och skolbarnomsorg, förskoleklass och grundskola, gymnasieskola, individ- och familjeomsorg, uppdelad på barn- och ungdomsvård och övrig individ- och familjeomsorg, samt äldreomsorg multipliceras med lönekostnadsandelen för respektive verksamhet, varefter produkterna summeras. Lönekostnadsandelen för vardera verksamheten anges i bilagan till denna förordning. *Paragrafen införd genom förordning 2007:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

Landsting

Hälso- och sjukvård

21 § Ett landstings standardkostnad för hälso- och sjukvård beräknas utifrån befolkningens vårdbehov och hälso- och sjukvård i glesbygd.

Kostnaden för befolkningens vårdbehov beräknas med hjälp av två modeller, en för vårdtunga grupper och en för den övriga befolkningen.

22 § I modellen för vårdtunga grupper beräknas genomsnittskostnaden för behandlingen av följande sjukdomstillstånd: elakartad tumörsjukdom, cerebrovaskulär sjukdom, inflammatorisk ledsjukdom, artros, ischemisk hjärtsjukdom och hjärtsvikt, höftfraktur, schizofreni, övriga psykosor och hiv.

I modellen beräknas de genomsnittliga kostnaderna för behandlingen av vart och ett av de olika sjukdomstillstånden efter kön och följande åldersgrupper: 0–19, 20–49, 50–74, 75–79, 80–89 samt 90 år och äldre. För varje landsting multipliceras antalet personer i respektive vårdgrupp med nämnda kostnader för vart och ett av de olika sjukdomstillstånden efter kön och angivna åldersgrupper.

23 § I modellen för den övriga befolkningen delas den övriga befolkningen in i olika grupper utifrån kön, åldersgrupperna 0, 1–4, 5–9, 10–14, 15–19, 20–24, 25–29, 30–39, 40–49, 50–59, 60–69, 70–74 och 75 år och äldre, civilstånd, sysselsättningsstatus, inkomst och boendetyper. I varje landsting multipliceras antalet personer i respektive grupp med den genomsnittliga kostnaden för gruppen.

24 § Summan av den beräknade kostnaden för vårdtunga grupper och för övriga grupper divideras med antal invånare i landstinget den 31 december två år före utjämningsåret.

Ett landstings kostnader enligt första stycket multipliceras med en korrigeringsfaktor, varefter produkten utgör kostnaden för befolkningens vårdbehov. Korrigeringsfaktorns värde bestäms så att den genomsnittliga standardkostnad som vägts med befolkningen den 31 december två år före utjämningsåret överensstämmer med den genomsnittliga standardkostnad för hälso- och sjukvård som anges i bilagan till denna förordning.

25 § Ett landstings kostnader för hälso- och sjukvård i glesbygd beräknas utifrån en teoretiskt bestämd placering av sjukhus, ambulanscentraler och vårdcentraler. Utifrån denna placering av enheterna beräknas även kostnader för övernattningsplatser vid vårdcentraler och behovet av sjukresor. Samtliga landsting får därefter ett invånar-baserat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av de beräknade kostnaderna per invånare i landet för hälso- och sjukvård i glesbygd.

Befolkningsförändringar

25 a § Ett landstings merkostnader till följd av befolkningsförändringar beräknas för landsting som under en fyraårsperiod haft en ökning av antalet invånare med i genomsnitt minst 1,2 procent per år och där folkmängden från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret ökat med minst 1,2 procent.

Befolkningsökningen under en fyraårsperiod är skillnaden mellan befolkningen den 1 november sex år före utjämningsåret och befolkningen den 1 november två år före utjämningsåret.

Den del av befolkningsökningen räknat i antal personer från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret som överstiger 1,2 procent samt landstingets folkmängd den 1 november två år före utjämningsåret multipliceras med landstingets intäkter året före utjämningsåret dividerat med antalet invånare i landstinget. Landstingets intäkter året före utjämningsåret beräknas enligt anvisningar i bilagan till denna förordning. *Paragrafen införd genom förordning 2005:810, som trätt i kraft den 1 januari 2006.*

Löner

25 b § Ett landstings standardkostnad för löner beräknas utifrån ett löneindex som är baserat på lönerna i länets privata sektor och läkarnas faktiska lönenivå i landstinget. För landsting med ett värde på löneindex som överstiger 100 beräknas ett tillägg motsvarande hälften av produkten av den del av löneindexet som överstiger 100 och en justerad lönekostnad. Samtliga landsting får därefter ett invånarbase-

rat avdrag, som beräknas så att summan av avdragen motsvarar summan av tilläggen.

Ett landstings justerade lönekostnad beräknas genom att landstingets standardkostnad för hälso- och sjukvård multipliceras med lönekostnadsandelen för verksamheten. Lönekostnadsandelen för hälso- och sjukvård anges i bilagan till denna förordning. *Paragrafen införd genom förordning 2007:1271, som trätt i kraft den 1 januari 2008.*

Delat huvudmannaskap

Kollektivtrafik

26 §* Standardkostnaden för kollektivtrafik beräknas utifrån variablerna gleshet, arbetspendling och tätortsstruktur. Värdena för respektive variabel multipliceras med parametervärden som anges i bilagan till denna förordning.

Standardkostnaden beräknas för respektive län, varefter hälften av standardkostnaden tillförs kommunerna i länet och hälften landstinget, med undantag av Stockholms län där kommunernas andel motsvarar 40 procent och landstingets andel motsvarar 60 procent av standardkostnaden. Standardkostnaden för Gotlands kommun motsvarar redovisade nettokostnader. Hälften av standardkostnaden fördelas i kommunernas utjämningsystem och hälften i landstingens utjämningsystem.

Fördelningen av kommunernas andel av standardkostnaden mellan kommunerna i länet görs på följande sätt:

1. För kommunerna i Södermanlands län, Kronobergs län, Blekinge län, Värmlands län, Västmanlands län, Dalarnas län, Väster-norrlands län, Västerbottens län och Norrbottens län görs fördelningen efter deras andel av de totala kostnaderna i länet för kollektivtrafiken år 2002.

2. För kommunerna i Stockholms län, Uppsala län, Östergötlands län, Jönköpings län, Kalmar län, Skåne län, Hallands län, Västra Götalands län, Örebro län och Gävleborgs län görs fördelningen med lika stora belopp per invånare.

3. För kommunerna i Jämtlands län fattar regeringen särskilda beslut om varje kommuns andel av de totala kostnaderna i länet. *Förordning 2011:1136, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2004:881.

Beräkningsmetoder och närmare detaljer för kostnadsutjämnin- ningen

27 § För beräkningarna gäller i övrigt de beräkningsmetoder och närmare detaljer som anges i bilagan till denna förordning.

Strukturbidrag och införandebidrag

28 § Vid beräkning av bidragsminskning enligt 3 § lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning skall till regleringsbidrag och regleringsavgift enligt 15 respektive 16 §§ denna lag läggas

1. den sammanlagda summan för strukturbidrag enligt 11 § tredje stycket och 12 § tredje stycket samma lag, och

2. den sammanlagda summan för införandebidrag enligt 13 och 14 §§ samma lag.

Uppgiftslämnande

29 § Statistiska centralbyrån skall senast den 1 oktober året före utjämningsåret lämna uppgifter till varje kommun och varje landsting om preliminära bidrag och avgifter enligt 5, 6 och 9–16 §§ lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning.

30 § Statistiska centralbyrån skall senast den 10 januari varje år till Skatteverket lämna uppgifter som beräknats enligt denna förordning.

Verkställighetsföreskrifter

31 § Statistiska centralbyrån får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

2. Genom förordningen upphävs förordningen (1995:1645) om utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kommuner och landsting samt förordningen (1995:1646) om skattesatser vid beräkning av utjämningsbidrag och utjämningsavgift för kommuner och landsting. De upphävda förordningarna gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2005.

Bilaga

Beräkningsmetoder och närmare detaljer för kostnadsutjämnings-

Generella bestämmelser för kostnadsutjämnings-

Befolkningsuppgifter

Befolkningsuppgifter hämtas från Statistiska centralbyråns befolkningsstatistik.

Genomsnittlig standardkostnad

Kommuner

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden i kronor per invånare före uppräkningsår till utjämningsårets kostnadsnivå för var och en av följande verksamheter är:

Förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet	6 133
Förskoleklass och grundskola	
- Förskoleklass	516
- Grundskola	8 166
Gymnasieskola	3 925
Individ- och familjeomsorg	
- Barn- och ungdomsvård	1 366
- Övrig individ- och familjeomsorg	2 043
Äldreomsorg	8 869

Beloppen avser år 2010

Landsting

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden före uppräkningsår till utjämningsårets kostnadsnivå för hälso- och sjukvård är 18 656 kronor per invånare. Beloppet avser år 2010.

Delat huvudmannaskap

Den för landet genomsnittliga standardkostnaden före uppräkningsår till utjämningsårets kostnadsnivå för kollektivtrafik är 1 646 kronor per invånare. Beloppet avser år 2010.

Nettoprisindex

Uppräkning till utjämningsårets kostnadsnivå sker med hjälp av utvecklingen av nettoprisindex. Som genomsnittlig procentuell förändring i nettoprisindex för respektive år används följande: 2003 (1,5), 2004 (0,1), 2005 (0,1), 2006 (1,1), 2007 (2,7), 2008 (2,7), 2009 (-0,8), 2010 (1,8), 2011 (2,0) och 2012 (0,9).

Följande verksamheters och kostnadsslags standardkostnad räknas upp till utjämningsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex året före utjämningsåret samt utjämningsåret: förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet, förskoleklass och grundskola, gymnasieskola, individ- och familjeomsorg, äldreomsorg, löner, hälso- och sjukvård samt kollektivtrafik.

Följande kostnadsslags standardkostnad räknas upp till utjämningsårets kostnadsnivå med hjälp av nettoprisindex år 2003 t.o.m. utjämningsåret: bebyggelsestruktur.

Följande kostnadsslags standardkostnad räknas inte upp till utjämningsårets kostnadsnivå: barn och ungdomar med utländsk bakgrund samt befolkningsförändringar.

Förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet

Okorrigerad åldersrelaterad ersättning = 42 827 x andelen barn 1–3 år + 41 863 x andelen barn 4–5 år + 26 547 x andelen barn 6 år + 15 273 x andelen barn 7–9 år.

Volymindex = 0,023 + 0,116 x andelen föräldrar som förvärvsarbetar mer än 28 timmar/vecka + 0,194 x skattekraften + 0,402 x täthetsindex.

Täthetsindex = (andel som bor i tätorter med fler än 199 invånare) x (befolkning i tätorter med fler än 199 invånare) / (ytan för tätorter med fler än 199 invånare) / 100. Täthetsindex får vara högst 0,23 och lägst 0,05.

Skattekraften beräknas som kommunens skatteunderlag per invånare i förhållande till riksgenomsnittet. För kommuner vars relativa skattekraft överstiger 1,27 eller understiger 0,82 används värdet 1,27 respektive 0,82. Volymindex avrundas till tre decimaler.

En kommuns skattekraft beräknas som medelvärdet enligt taxeringarna för treårsperioden t.o.m. året före utjämningsåret. Uppgifter om en kommuns skattekraft hämtas från Skatteverket och Statistiska centralbyrån.

Förskoleklass och grundskola

Genomsnittlig ersättning för modersmålsundervisning och undervisning i svenska som andraspråk är 6 739 kronor per elev som är född utanför Sverige, Norge och Danmark eller där båda föräldrarna är födda utanför dessa länder.

Gymnasieskola

Tillägg för elevernas programval beräknas utifrån antal elever per hemkommun och gymnasieprogram.

Programvalsfaktorn för respektive kommun beräknas enligt följande för åren två respektive tre år före utjämningsåret: ((summering av (antal elever per program x landets genomsnittskostnad per program)) - relationstal (antal 16–18-åringar x gymnasiets genomsnittskostnad i landet per 16–18-åring)) / befolkningen den 31 december två respektive tre år före utjämningsåret.

Uppgifter om antalet elever hämtas från Statistiska centralbyråns skolstatistik.

Uppgifter om kostnader för olika program hämtas från Skolverkets statistik.

Individ- och familjeomsorg

Standardkostnad för ekonomiskt bistånd = $(-342,282 + 284,686 \times \text{andelen ensamstående kvinnor i åldersgruppen 18–44 år med barn i åldersgruppen 0–17 år} + 47,825 \times \text{andelen flyktingar och nära anhöriga till flyktingar samt övriga utrikes födda från länder utanför Norden och de länder som var medlemmar i EU 2003} + 1\,118,847 \times \text{andelen arbetslösa utan arbetslöshetsersättning} + 3,549 \times \text{andelen män i åldersgruppen 25–64 år med låg inkomst} + 1,774 \times \text{roten ur antalet boende i tätort}) \times \text{korrigeringsfaktor}$.

Standardkostnad för barn- och ungdomsvård = $(-173,803 + 183,109 \times \text{andelen barn till ensamstående föräldrar 0–12 år} + 1\,207,573 \times \text{andelen lagförda ungdomar 15–17 år} + 246,085 \times \text{andelen barn med utländsk bakgrund} + 1,142 \times \text{roten ur kommunens folkmängd upp till 75\,000}) \times \text{korrigeringsfaktor}$.

Äldreomsorg

Följande kommuner får ett tillägg på fem procent till den enligt 14 § första, andra och tredje styckena beräknade kostnaden: Torsby, Malung, Orsa, Vansbro, Älvdalen, Ånge, Berg, Bräcke, Härjedalen, Krokoms, Ragunda, Strömsund, Åre, Bjurholm, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storuman, Vilhelmina, Vindeln, Åsele, Arjeplog, Arvidsjaur, Jokkmokk, Pajala, Överkalix och Övertorneå.

Befolkningsförändringar

Eftersläpningseffekter

Antalet personer som utgör den befolkningsökning som överskrider 1,2 procent mellan den 1 november två år före utjämningsåret och den 1 november året före utjämningsåret samt kommunens eller landstingets folkmängd den 1 november två år före utjämningsåret multipliceras med summan av, kronor per invånare året före utjämningsåret, bidrag eller avgift i kostnadsutjämnningen, strukturbidrag, infö-

randebidrag och regleringsbidrag eller regleringsavgift samt det enligt andra stycket framräknade beloppet.

Kommunens eller landstingets inkomstutjämningsbidrag eller inkomstutjämningsavgift omräknas med kommunens respektive landstingets befolkning den 1 november två år före utjämningsåret samt den del av befolkningsökningen som överskrider 1,2 procent mellan den 1 november två år före utjämningsåret och den 1 november året före utjämningsåret utifrån landets och kommunens eller landstingets skatteunderlag som används vid beräkningen av inkomstutjämningsåret.

Kommunen eller landstinget kompenseras för differensen mellan bidrag eller avgift i utjämningsystemet året före utjämningsåret och bidrag eller avgift i utjämningsystemet beräknat enligt första och andra styckena.

Bebyggelsestruktur

Gator och vägar

Om inget annat anges får samtliga kommuner i Värmlands län, Dalarnas län, Gävleborgs län, Västernorrlands län, Jämtlands län, Västerbottens län och Norrbottens län ett ortstillägg på 56 kronor per invånare och övriga kommuner 0 kronor per invånare.

Undantag:

- Följande kommuner får 56 kronor per invånare: Södertälje, Uppsala, Eskilstuna, Linköping, Norrköping, Jönköping, Växjö, Kalmar, Karlskrona, Helsingborg, Kristianstad, Lund, Halmstad, Borås, Örebro och Västerås.

- Följande kommuner får 111 kronor per invånare: Nacka, Sundbyberg, Solna, Lidingö, Malmö, Härryda, Partille, Öckerö, Mölndal, Karlstad, Falun, Gävle, Sundsvall, Örnsköldsvik, Härjedalen, Östersund, Skellefteå, Umeå, Åsele och Luleå.

- Göteborgs kommun får 167 kronor per invånare.

- Stockholms kommun får 501 kronor per invånare.

Byggkostnader

Standardkostnaden anges efter kommunens länsstillhörighet med undantag för kommuner som ingår i Stor-Malmö och Stor-Göteborg.

Län/region	Belopp, kr per invånare
Stockholms	105
Uppsala	21
Södermanlands	-28
Östergötlands	-70
Jönköpings	-77
Kronobergs	-93
Kalmar	-89
Gotlands	-115
Blekinge	-118

300 Kommunalekonomisk utjämning, förordning

Stor-Malmö	38
Övriga Skåne	-8
Övriga Hallands	-111
Stor-Göteborg	-36
Övriga Västra Götalands	-93
Värmlands	-73
Örebro	-12
Västmanlands	-15
Dalarnas	-41
Gävleborgs	28
Västernorrlands	52
Jämtlands	37
Västerbottens	102
Norrbottnens	45

Till Stor-Malmö räknas Burlövs, Eslövs, Höörs, Kävlinge, Lomma, Lunds, Malmö, Skurups, Staffanstorps, Svedala, Trelleborgs och Vellinge kommuner.

Till Stor-Göteborg räknas Ale, Alingsås, Göteborgs, Härryda, Kungsbacka, Kungälv, Lerums, Lilla Edets, Mölndals, Partille, Stenungsunds, Tjörns och Öckerö kommuner.

Administration, resor och räddningstjänst

Standardkostnaden beräknas efter följande förutsättningar:

Inv./km ²	Folkmängd	Tätortsgrad	Bidrag
<6	<10 000	<0,6	1 420
<6	<10 000	0,6–0,8	1 086
<6	10 000–20 000	<0,6	1 002
<6	10 000–20 000	0,6–0,8	668
6–10	<10 000	<0,6	557
6–10	<10 000	0,6–0,8	334
6–10	10 000–20 000	<0,6	390
6–10	10 000–20 000	0,6–0,8	167

Löner

Kommuner

Löneindex = $100 \times ((11\,253 + 0,38468 \times \text{medellönen för kommunanställda i angränsande kommuner} + 228,91897 \times \text{köpeskillingen för småhus i kommunen} + 1\,444,58829 \times \text{förvärvsarbetsgraden i kommunen}) / \text{genomsnittlig medellön i riket})$. Förvärvsarbetsgraden är andelen av befolkningen 16 år och äldre som är förvärvsarbetande. Beräkningen för löneindex har baserats på underlag från år 2004.

Lönekostnadsandelen för var och en av följande verksamheter är:

Förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet	0,81
Förskoleklass och grundskola	0,75
Gymnasieskola	0,68
Individ- och familjeomsorg	
– Barn- och ungdomsvård	0,79
– Övrig individ- och familjeomsorg	0,38
Äldreomsorg	0,81

Landsting

Löneindex (löner efter sammanvägning för ålder och yrkesgrupper) = $100 \times ((0,89 \times (16\,593 + 0,19709 \times \text{medellön i privat sektor}) + 0,11 \times \text{standardiserad läkarlön i landstinget}) / \text{genomsnittlig medellön i riket})$. Beräkningen för löneindex har baserats på underlag från år 2004.

Lönekostnadsandelen för hälso- och sjukvård är 0,72.

Hälso- och sjukvård

Uppgifter om genomsnittliga kostnader för vårdtunga grupper och för den övriga befolkningen hämtas från Skåne läns landsting och avser år 2004.

Kollektivtrafik

Standardkostnad per län = $-1\,177,719 + 36,956 \times \text{roten ur invånardistansen} + 1\,926,383 \times \text{andelen boende i tätort med mer än 11\,000 invånare} + 3\,336,552 \times \text{andelen personer som arbetspendlar över kommungräns}$.

Med invånardistansen avses det genomsnittliga avståndet mellan invånarna i länet. *Förordning 2011:1136, som trätt i kraft den 1 januari 2012.*

* Senaste lydelse 2011:680.

Lagregister

Sakregister över de viktigaste författningarna, m.m.

Allmän försäkring

Förordning om omföring av allmän pensionsavgift.....	13
Lag om allmän pensionsavgift	10
Lag om fördelning av socialavgifter	32
Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinämnden.....	125
Lag om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen om allmän löneavgift och socialavgiftslagen	37
Utdrag ur Socialförsäkringsbalk	41

Aktiebolag

Utdrag ur aktiebolagslagen	185
----------------------------------	-----

Arbetsgivaravgifter

Förordning om anställningsstöd.....	126
Förordning om omföring av allmän pensionsavgift.....	13
Förordning om sjöfartsstöd	138
Lag om allmän löneavgift	8
Lag om allmän pensionsavgift	10
Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinämnden.....	125
Socialavgiftslag.....	15

Avräkning vid återbetalning av skatt

Förordning med bemyndigande för Skatteverket att meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	168
Lag om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	165

Begravningsavgift

Förordning om begravningsavgift.....	161
Utdrag ur Begravningslag	159

Delgivning

Delgivningsförordning.....	208
----------------------------	-----

Egenavgifter

Förordning om omföring av allmän pensionsavgift	13
Försäkringskassans föreskrifter om procentsatser för beräkning av egenavgift till sjukförsäkringen för år 2012	31
Lag om allmän löneavgift	8
Lag om allmän pensionsavgift	10

Expeditionsavgifter

Avgiftsförordning.....	248
------------------------	-----

Handräckning

Förordning om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden.....	233
Förordning om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna	234
Förordning om ömsesidig handräckning i skatteärenden.....	219
Lag om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.....	223
Lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden	213

Indrivning

Förordning om hantering av statliga fordringar	196
Förordning om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter	182
Indrivningsförordning	174
Lag om indrivning av statliga fordringar m.m.	169
Lag om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter....	180

Kommun

Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel	267
Kommunallag, utdrag ur	260
Kungörelse med vissa föreskrifter angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal indelning, m.m.....	270
Lag med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.	262
Lag om utdebitering och utbetalning av skatt vid ändring i rikets indelning i kommuner och landsting.....	268

Medelsförvaltning

Förordning om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning.....	257
---	-----

Preskription

Lag om preskription av skattefordringar m.m..... 201

Privat arbetsförmedling

Lag om privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft.... 255

Sjukpenninggrundande inkomstAllmänna bestämmelser om sjukpenninggrundande
inkomst och årsarbetstid..... 50**Skatteunderlag, kommunalt**Kungörelse med vissa föreskrifter angående taxering och
debitering av skatt vid ändring i kommunal indelning, m.m..... 270Lag om utdebitering och utbetalning av skatt vid ändring
i rikets indelning i kommuner och landsting..... 268**Skatteutjämning**

Förordning om kommunalekonomisk utjämning..... 285

Förordning om utjämning av kostnader för stöd och
service till vissa funktionshindrade..... 274

Lag om kommunalekonomisk utjämning..... 280

Lag om utjämning av kostnader för stöd och
service till vissa funktionshindrade..... 272**Socialavgifter**Europaparlamentets och Rådets förordning
(EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av
de sociala trygghetssystemen (utdrag ur)..... 109Europaparlamentets och Rådets förordning (EG)
987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpnings-
bestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning
av de sociala trygghetssystemen (utdrag ur) 119

Lag om fördelning av socialavgifter 32

Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade
av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinämnden..... 125

Lag om privat arbetsförmedling och uthyrning av arbetskraft.... 255

Lag om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen
enligt lagen om allmän löneavgift och socialavgiftslagen 37Om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om
tillämpningen av systemen för social trygghet när
anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar
flyttar inom gemenskapen 106

Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (utdrag ur)	91
Socialavgiftslag	15

Statliga fordringar

Förordning om hantering av statliga fordringar	196
Förordning om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter	182
Indrivningsförordning	174
Lag om indrivning av statliga fordringar m.m.	169
Lag om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter	180

Svenska kyrkan

Lag om avgift till registrerat trossamfund	162
--	-----

Särskild löneskatt

Förordning om fastställande av särskild löneskatt på statens pensionskostnader	157
Lag om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster	151
Lag om särskild löneskatt på pensionskostnader	154

Trossamfund

Lag om avgift till registrerat trossamfund	162
--	-----

Utdebitering

Förordning om uppräkningsfaktorer vid beräkning av preliminära kommunalskattemedel	267
Lag med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.	262
Lag om utdebitering och utbetalning av skatt vid ändring i rikets indelning i kommuner och landsting	268

Utjämningsbidrag/Utjämningsavgift

Förordning om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade	274
Förordning om kommunalekonomisk utjämning	285
Lag om kommunalekonomisk utjämning	280
Lag om utjämning av kostnader för stöd och service till vissa funktionshindrade	272

Vite

Lag om viten	205
--------------------	-----

Ålderspension

Allmänna bestämmelser om inkomstgrundad ålderspension.....	56
Lag om statlig ålderspensionsavgift.....	143
Förordning om statliga ålderspensionsavgifter m.m.	146
Förordning om fastställandet av andelar för fördelning av ålderspensionsavgifter och statliga ålderspensionsavgifter.....	148
Pensionsgrundande inkomst.....	60
Pensionsrätt och pensionspoäng.....	68

Återbetalning av skatt

Förordning med bemyndigande för Skatteverket att meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	168
Lag om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	165